

تازیه‌دارانی بهیمل

غولام حوسین ساعیدی

تازیهدارانی بهیهل

وهرگتیرانی:

بهروژ ئاکرهیی

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس

ههولیر - ههریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولتیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترونی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنیت www.araspublishers.com
ته‌له‌فون: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

غولام حوسین ساعیدی
تازیه‌دارانی به‌یه‌ل
وه‌رگێرانی: به‌رۆژ ئاکره‌یی
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ١٢٦٧
چاپی یه‌که‌م ٢٠١٢
تیریز: ٦٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولتیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتبخانه گشتیه‌کان ٤٣٠ - ٢٠١٢
نه‌خشاندنی ناوه‌وه و رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: ئاراس ئه‌کرهم
هه‌له‌گری: شێرزاد فه‌قی ئیسماعیل، تریسکه ئه‌حمه‌د

ژینک:
ژماره‌ی پێوانه‌یی ناوده‌وله‌تیی کتیب
ISBN: 978-9966-487-37-9

غولام حوسین ساعیدی (۱۹۳۵ - ۱۹۸۵) له تهریز چاوی به ژین هه‌ئینا و هه‌ر له ته‌مه‌نی شازده سالییه‌وه دهستی به نووسین و بلاوکردنه‌وهی به‌ره‌مه‌کانی کرد. ساعیدی هه‌وت رۆمان و نزیکه‌ی شه‌ست کورته چیرۆکی نووسی. هه‌روه‌تر شانۆنووسیکی لی‌هاتوو و کارامه‌بوو و نزیکه‌ی پازده شانۆنامه‌ی به نازناوی «گه‌وه‌ر موراد» بلاو کرده‌وه. له بواری نووسینی سیناریۆیشدا، دهستیکی بالای هه‌بوو و له‌گه‌ل گه‌وره‌ده‌هینه‌رانی ئێراندا (داریوش میهرجوویی و ناسر ته‌قوایی) کاری کرد و به‌ره‌مه‌کانی کراونه‌ته فیلم.

ساعیدی ده‌رووناسیی خویندبوو و سالانگی زۆریش وه‌کو پزیشکیکی ده‌رووناس کاری کرد.

دنیای چیرۆکه‌کانی ساعیدی، دنیای ماته‌مینیی کارمهند و هه‌ژارانی کۆمه‌لگه‌ و نه‌زانین و خورافات و ئاین و مه‌رگه‌. شیخ و مه‌لای فیلباز و وه‌رزیرانی له زه‌وی دابراو و رۆشن‌بیرانی بی ئامانج و سووال‌کهر و ویلگه‌رده‌کانی شار، به‌شی‌وه‌یه‌کی زیندوو له به‌ره‌مه‌کانی ئەم نووسه‌رده‌دا ده‌خولینه‌وه، تا کۆمه‌لگه‌یه‌کی تۆقیو و په‌ریشان و بی هیوا بخریته به‌رچاو. پینووسی ساعیدی، به‌په‌چه‌وانه‌ی هه‌ره‌ زۆری نووسه‌ران، خۆی له هه‌ژارپه‌رستی ده‌بوارد و هه‌ولێ ده‌دا هه‌ژارییه‌کی قوولیی فه‌ره‌نگی وینا بکا، تا زه‌وینه‌ی فه‌وتان و پیشیلبوونی که‌سایه‌تی مرۆف له کۆمه‌لدا، وینا بکری.

«تازیه‌دارانی به‌یه‌ل» له سالی ۱۹۶۴دا بلاو کرایه‌وه و تا ئەم‌ڕۆیش پر

خوینه‌رتیرین کۆمه‌له‌ چیرۆکی فارسی و وه‌دیهنه‌ری ره‌وتیکی نوێیه‌ له‌م بواره‌دا. «ئه‌حمه‌د شاملوو» له‌باره‌ی ساعیدی و ئه‌م کتێبه‌وه‌ گوتویه‌تی: ئێمه‌ «تازیه‌دارانی به‌یه‌ل»مان هه‌یه‌، که‌ به‌بروای من، ساعیدی به‌ر له‌ «گارسیا مارکیز» ئه‌م جیهانه‌ سیحراوییه‌ی خولقاندوووه‌.

ساعیدی له‌ سه‌رده‌می «شا»دا چه‌ند جار که‌وته‌ زیندان و به‌شپۆیه‌یه‌کی درێدانه‌ خرایه‌ به‌ر ئه‌شکه‌نجه‌ و تێهه‌ل‌دان. دوا‌ی شوێرشه‌ی ئێرانیش، نه‌یتوانی له‌ ئێرانی مه‌لاکاندا بمی‌نێته‌وه‌ و رای‌ کرده‌ پاریس: «ئێستا دوو ساڵه‌ له‌م پاریسه‌دا ئاواره‌ و سه‌رگه‌ردانم. ماوه‌ به‌ ماوه‌ له‌ مائی براده‌ریک ده‌گیرسێمه‌وه‌، به‌لام ئۆقره‌ ناگرم. هه‌ست ده‌که‌م له‌ ریشه‌وه‌ هه‌لکه‌ندراوم. هیچ شتیک به‌شپۆیه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ نابینم. من له‌م غوربه‌ته‌دا، دوو شت زهنده‌قیان بردووم: یه‌که‌میان خه‌وتن و دووه‌میان وشیاربوونه‌وه‌. نووسین تاقه‌ شتیکه‌ له‌م مه‌نفایه‌دا ده‌ستمی گرتوه‌ و ناهێلێ خۆم بکوژم. من له‌م غوربه‌ته‌دا ته‌نێ بیر له‌ زمانی فارسی و له‌ نووسین ده‌که‌مه‌وه‌. مه‌نفا، واته‌ دۆزه‌خ. منیش له‌م دۆزه‌خه‌دا، ده‌میکه‌ تاقه‌تی خۆم نه‌ماوه‌ و نازانم براده‌ره‌کانم چۆن به‌رگه‌ی بێتاقه‌تیم ده‌گرن. ناسر خسره‌و گوته‌نی: "جه‌رگ و دلمی له‌ت له‌ت کردوووه‌ دوویشکی غوربه‌ت". ده‌میکه‌ هه‌ز ده‌که‌م که‌میک بمرم و بریک له‌ کۆل خۆم بیمه‌وه‌.»

«شاملوو» له‌مه‌ر ساعیدییه‌وه‌ گوتویه‌تی: رێژی می‌شا و ساواکی ئێران، ساعیدییان به‌ زیندان و ئه‌شکه‌نجه‌کانی فه‌وتاند و می‌شکیان له‌ داھیتان خست، ده‌نا ساعیدی ئه‌و ده‌نگه‌ به‌هێز و په‌سه‌نه‌ بوو، که‌ ده‌یتوانی ئه‌ده‌بی فارسی به‌ دنیا بناسینێ.

دوو ره‌ولاتییه‌که‌ی ساعیدی زۆری نه‌خایاند و له‌ غوربه‌تی پاریسه‌دا سه‌ری نایه‌وه‌.

چیرۆکی یه کهم

که کوپخا له ماله که هی هاته دهر، پاپاخ، سه گی ئاغا، له سه ر دیواره وه دهستی به حه په حه پ کرد و خوئی هه لدايه نپو کولان. سه گه کانی تر که له سه ر نزمه بانه کان وهر که وتبوون، سه ریان هه لئنا، مره به کیان کرد و کوپخایان بینی که له مانگه شه ودا به به ژنی باریک و درپژیه وه ری دهکا و لموزیان خسته وه سه ر دهسته کانیان و چاویان لیک نا.

کوپخا راوهستا و گوئی قولاغ کرد، دهنگی زهنگوله یه که له دووره وه ده بیسرا. دهنگیکی نووساو و ترساو، که نزیک ده که وته وه و پاشان به دهوری ئاوا پیدا ده خولایه وه. په نجه ره کان تاریک بوون و به یه لییه کان خه وتبوون. ئه وان هیش که خه ویان لی نه که وته بوو، له تاریکیدا هه لئرووشکا بوون و له مانگه شه ویان دهروانی.

پاپاخ هات، له ته نیشیت کوپخا راوهستا و بوئی کرد. کوپخا له شوینی خوئی راوهستا بوو و گوئی هه لختبوو، دهنگی زهنگوله که دوور که وته وه و کوپخا به ره و حه وزی ناوهندی گوند شوږ بووه وه و پاپاخیش به دوی که وت. که گه یشتنه لای حه وزه که، په نجه ره یه کی بچووک کرایه وه و سه ری پیاویکی لئوه هاته دهر.

سه ره که له تاریکیدا جووله یه کی کرد و گوئی: "کوپخا، به م نیوه شه وه، به ته مای کوئی؟"

کوپخا راوهستا. پاپاخیش راوهستا. هه ردووکیان ته ماشای سه ره که بیان کرد.

کوپخا گوئی: "نه نه ږمه زان وه زعی شږه، ده بیه مه شار."

په نجه ره په کی تر کرایه وه. سه ری پیاوکی دی هاته ده ری و گوتی: "خو
 ئیواری هیچ به لایه کی نه بوو، وا نییه؟"

کوئخا گوتی: "ئیواری باش بوو. به لام ئیستا نا. ئیستا وه زعی باش نییه.
 به راست نه گهر پیره ژن بمری، چی بکه م؟ ها؟ ئیسلام، چی بکه م؟ چی له و
 کوره بکه م؟"

ئیسلام گوتی: "ئیستا وه زعی چونه؟"

کوئخا گوتی: "هه لگه راوه ته وه و رووه و قبیله خه وتوه"
 پیاوه که یی بکه م داچه مییه وه و به ئیسلامی گوت: "به ته مایه بیبانه شار."
 پاشان رووی له کوئخا کرد و گوتی: "باشتر نییه تا سبهینی خوتی لی
 بگریته؟"

کوئخا گوتی: "ده ترسیم نه گاته سبهینی. من خه می ره مه زانمه. پیره ژن
 هینده یی به به ره وه نه ماوه. ده ترسیم کوره که م له خه فته تان به لایه ک به سه ر
 خوئی بینی، چی بکه م؟ ها؟ نه وه له کن دایکی دانیش توه وه و هه ر شین و
 روژییه تی."

ئیسلام لئی پرسی: "به چی ده بیه یته شار؟"

کوئخا گوتی: "به عاره بانه که یی تو ده یگه یه نمه سه ر جاده، له ویشه وه
 ترومبیلک په یدا ده که م."

پا پاخ که دیتی کوئخا گهر می قسه و باسه، له ته نیشته حه وزه که پال که وت
 و لموژی خسته سه ر ده سته کانی و چاوه کانی لیک نان. کوئخا هه لگه پرایه وه
 و سهیری دواوه ی کرد. پا پاخیش سه ری هه لئنا و چاوی له تاریکی بری.

ئیسلام گوتی: "چی بوو؟"

کوئخا گوتی: "گویت لئییه؟ دهنگی زهنگوله یه. وا نییه؟"

ئیسلام و پیاوه که یی بکه م گوئیان هه لخت، به لام هیچ دهنگی کیان
 نه بیست.

ئىسلام گوتى: "كوپخا، منيش ديم تا لهوسهروهه عارهبانكههه بىنمهوه."
سهري برده ژوورى و فانوسىكى پى كرد، كالوهكهى لهسه نا و له
پهنجهروهه هاته دهري. پياوهكهى بهكهه پهنجهرهى داخست. ژنهكهى هات،
ههردووكيان له پشت پهنجهرهكه راوهستان و له پتیهكانى كوپخا و ئىسلام و
پاپاخيان روانى، كه تيشكى فانوس پروناكى كردبوون.

ئىسلام گوتى: "ئهدى كاروبارهكهت؟"

كوپخا گوتى: "دهيدهمه دهست خوت، من زهينم هه له لای رهمهزانه.
دهترسىم پيرهژن بمرى و ئەم تولفه بهلايهك بهسهه خوى بيتى."

كه گهيشتنه ئهوبهري حهوزهكه، رووناكايى فانوسهكه، كهوته سهه ناو.
ماسىيهكان هاتنه لىواری ناوهكه و له پياوهكانيان روانى. پاپاخيش مى
شور كردهوه تا ماسىيهكان ببينى. بهلام كه چاوى به مانگى نيو ناو كهوت،
له ترسان ههلهگهرايهوه و به دواى پياوهكاندا راى كرد.

كوپخا گوتى: "رهمهزانيش لهگهه خوم دهبهه، ئەگهه نهيبهه..."

تهپهه پتیه ههردووكيان له كۆلاند دهبيسرا. بهيهلييهكان كه چاويان به
فانوس كهوت، وايران زانى دايقى رهمهزان تهواو بووه و له پهنجهرهكانهوه
رژانه دهري. پيرهميتردهكانيش كه نهياندهتوانى له مال بينه دهه، سهريان له
كالورپۆژنهكانهوه هينابووه دهري.

عارهبانهيان ناماده كرد و هينايان له سهري كۆلانهكهيان راگرت. كهس
دهنگى نهدهكرد. ئىسلام و مهشهدى جهبار و عهباس و سهرسوور، دايقى
رهمهزانيان، له حالتكدا كه له ليفيكددا پتچرابوو، ههلهگرت و خستيانه ناو
عارهبانه و تهمايان گرت. رهمهزان كه خهريكى داخستنى دوگمهكانى
ئيلهگهكهى بوو، به دلخوشىيهوه دهركهوت. به غار هات و له عارهبانكههه
له تهنيشت دايقى دانىشت.

نههه خانم و نههه فاتم به ناوى پيروژهوه هاتن و لهتهنيشت عارهبانكههه

پراوهستان. نهنه خانم زاری نهنه رهمه زانی کردهوه و نهنه فاتمیش که وچکیتک
ئاوی پیروزی به قورگی نهنه رهمه زاندا کرد. مه لای گوندیش له ولای
عاره بانه که و به میزهره گوره که یه وه پراوه ستابوو و پهیتا پهیتا دوعای
ده کرد.

کوئخا و ئیسلام له جیی عه ره بانچی دانیشتن و سه بیله یان داگرت.
به یه لیه کان تا لیواری حه وزه که به دوا ی عاره بانه که دا هاتن و پراوهستان.
رهمه زان ئاویری دایه وه و لیسانی روانی. به یه لیه کان مات و بیددنگ
پراوه ستابوو و له ژیر لیوه وه دوعایان ده کرد.

که له گوند چوونه ده ری، ریگه و بان پووناک بوو. پاپاخ، سه د ههنگاویتک
به دوا یاندا رای کرد، پاشان هه ره له ناکاو پراوه ستا و چوو له ژیر درهخته کان
پراوه ستا و چاوی له عاره بانه که بری. دهنگی زهنگوله یه که له دووره وه
ده بیسرا. که مه و دایه که ری یان بری، مانگ هی دی هی دی هاته خواری و
گه وره تر بوو. رهمه زان ئاویریکی دایه وه و له دوا وه ی روانی. به یه ل په نجه کانی
هه لئینابوو و دوعای بو ده کرد.

۲

ئیسلام و کوئخا، له وسهره دانیشتبوو و وازیان له ئه سپ هینابوو و
ئه سپه که یه به کاوه خو ری ده بری. رهمه زان، له تهنیشت دایکی پال
که وتبوو و دهستی خستبووه ژیر سه ری پیره ژن. تاو ناتاویتک به سه ریدا
ده چه مایه وه، ته کانتیکی دها و دهیگوت: "نهنه، نهنه، باشتری؟"

پیره ژن، که نازاریکی شاشوویش له سینگیدا ده خولایه وه و چزووی لی
هه لده ستاند، دهیگوت: "باشترم."

رهمه زانیش خو شحال ده بوو.

کوئخا رازی و ئه رخیان بوو و بیبری ده کرده وه، که شه و هی نده ی به

بەرەوه نەماوێ .

نەنە رەمەزان هەر لە ناکاو دەنگی هەلینا و گوتی: «سەرم هەلینە، سەرم هەلینە.»

رەمەزان سەری دایکی هەلینا .

نەنە رەمەزان بە چاوی زیت و زەقەوێ لە بیاوان و تاریکییەکی پروانی .

رەمەزان گوتی: «چیت دەوێ نەنە؟ نەنە گیان چیت دەوێ؟»

نەنە رەمەزان گوتی: «دەمەوێ بزانی ئەوێ چییە؟»

رەمەزان گوتی: «چی چییە؟»

ئیسلام و کوێخا ئاورپان دایەوێ .

نەنە رەمەزان گوتی: «ئەم دەنگە چییە؟»

عارەبانەیان راگرت. دەنگی زەنگۆلەپەک لە دوورەوێ دەبیسرا .

کوێخا بە ئانیشک لە بنبالی ئیسلامی کوتا و گوتی: «گوێت لینیە؟»

ئیسلام گوتی: «زەنگۆلەپە، قەرەج خەریکن بە پشت کێوێکاندا دەروێ و ئەوێش زینگی خەرخالەکانیانە.»

کوێخا گوتی: «نا، قەرەج نین، جارێ زۆری ماوێ قەرەج دەرکەون.»

ئیسلام گوتی: «ها، کەواتە پورۆسییەکانن. گوێ بگر، خەریکن بە

قوولایی دۆلەکەدا دەروێ و مەرۆمالاتی دزییان وەپیش خو داوێ.»

کوێخا گوتی: «پورۆسییەکان لە روێشتندا قەت دەنگیان لێوێ نایە. وەک

سێبەر دێن و وەک سێبەریش دەگەرێنەوێ.»

رەمەزان گوتی: «دەزانم، ئەوێ پاپاخە خەریکە دێ، هۆوێتانی.»

پەنجەیی بو تاریکی راکێشا .

نەنە رەمەزان گوتی: «پاپاخ نییە... پاپاخ... ئاخ... پاپاخ زەنگۆلەیی لە

کوێ بوو؟»

دهنگه که دور و دورتر کهوته وه و... نه ما . کوئخا قامچییه که هی هه لئنا و
 ئه سپ دیسان به پئی کهوت .
 مه و دایه کی تریشیان بری .
 ئیسلام که دهویست بهس قسه یه ک بکا ، گوتی : «من له م دهنگانه زور
 ده بیسم . چونکه ته نیام . شه وان که ده چمه سه ربان ، داده نیشم و گوئی
 هه لده خه م . هه ر بویه ش له م دهنگانه زور ده بیسم .»
 ره مه زان دهستی له ملی دایکی کرد و گوتی : «نه نه گیان ، مه ترسی ،
 مه شه دی ئیسلام زوری له م دهنگانه بیستووه ، هینده شیمان نه ماوه ، هه ر
 بگه یه نه وئی ، ده سته جی چاک ده بییه وه .»
 پیره ژن ناله یه کی کرد و گوتی : «من خه ریکم ده مر م .»
 ره مه زان له پر مه ی گریانی دا ، دایکی له باوه ش گرت و گوتی : «دایه ،
 ناهیل م بمریت ، ناهیل م .»
 ئیسلام هه لگه رایه وه و گوتی : «مه یکه هه را . ئیستا ده گه یه سه ر جاده و
 ترومبیلنیک پهیدا ده که ین .» پاشان رووی له کوئخا کرد و گوتی : «کوئخا ، ئه م
 ره مه زانه عومری چه نده ؟»
 کوئخا گوتی : «دوازده سالی تته په راندووه .»
 ئیسلام گوتی : «باره که للا ، پیاو به م زه لامییه خه ریکه ده گریئی ، خو جاری
 هیچ نه قه و ماوه ، بو ده گریئی پیاو ؟»
 ره مه زان گوتی : «ده ترسیم نه نه م بمرئی .»
 ئیسلام گوتی : «مه ترسی ، نه نه ت نامری . ئاخیره که هی روژنیک هه ر ده مرئی ،
 ئه و جا چی ده که ی؟ نه نه ی هه موومان مردووه . نه نه ی من ، نه نه ی کوئخا .
 وانیه کوئخا ؟ وانیه نه نه ره مه زان ؟»
 کهس وه لامی نه دایه وه .

ئىسلام گوتى: «كوپخا، كه له شار گه راپته وه ده بى ژنيكى بو بينى. گوند پره له كچ. كچى مه شه دى بابەيش، خرپن و سوور و سپی...» قسه كه ی ته واو نه كرد. دهنگى زهنگوله كه، ديسان نزيك و نزيكتر كه وته وه. هه رچواريان هه ناسه يان له خو بړى و گوپيان هه لخت. كوپخا عاره بانه كه ی راگرت.

ئىسلام گوتى: «له حنه ت له باوكى عه باس، زهنگوله ی له بنى عاره بانه كه م به ستووه.»

هاته خواری و چووه ژير عاره بانه كه. دهستى له هه موو لايه ك كوتا، به لام هيچ زهنگوله يه كه نه دپته وه.

كه به رى كه وتن، ئىسلام گوتى: «خه متان نه بى، رووناكى دابى، ده رده كه وى زهنگوله كه له كوئيه.»

رويشتن و رويشتن. كه دنيا رووناك بووه وه، دهنگى زهنگوله نه ما و جاده ی شاريش له دووره وه، ديار كه وت.

۳

ئىسلام له قه راخ جاده و له سه ر عاره بانه كه ی دانىشت، تا ئوتومو پيلىك ده ركه وت. پاشان قامچييه كه ی دهستى هه لينا و وه كو با به ره و به يه ل گه راپه وه.

كوپخا و ره مه زان، نه نه يان سواری ئوتومو پيلىك كرد و دا يان نايه سه ر گونيه برنجه كان. نه نه ره مه زان شرتر بوو بوو. ره شايى چاوه كانى ديار نه بوو و كه وت بووه هه ناسه بركى. كوپخا ده ترسا پيره ژن له ئوتومو پيلىك كه دا ته واو بيت. ده يو يست هه رچونيك بيت ره مه زان له دا يكى دوور بخاته وه. به لام ره مه زان دهسته شل و دا هيزرا وه كانى دا يكى گرت بوو و جووله ی نه ده كرد. خو، چاوه ماندووه كانى پر كرد بوو و گوپيه كانى به ئاسته م ده يان بيست. نه دا يكى ده بينى و نه ته پوتوزى جاده، دهنگى زهنگوله كه يشى

نەدەبىيەت، كە لە دەوروبەرى ئۆتۈمۆپىلەكەۋە دەھات.

ئۆتۈمۆپىلەكە، لاي نيوەرۆ، لە پىچى جادە و لە بستە سىبەرىكى بەر شاخ
راي گرت. كويخا سفرەي لەسەر گونىيەكان راخست. رەمەزان لەتە نانپكى
هەلگرت، لە شلەگەنمى ھەلپنا و لپوھكانى داىكى كردهۋە و شلەكەي رۆ
كرده سەر ددانەكانى.

كويخا گوتى: «لپى گەپ، ناتوانى بىخوا.»

شوفپىرەكە ھات و لە پەنا كامپۇنەكە و بە چاۋە ھەلمساۋەكانىيەۋە لپيانى
روانى و گوتى: «چى لى ھاتوۋە؟»

كويخا گوتى: «نەساغە.»

شوفپىرەكە گوتى: «دەبىيەنە كوي؟ نەخۇشخانە؟»

كويخا گوتى: «ئادى، چى لى بگەين؟»

شوفپىرەكە گوتى: «لە نەخۇشخانەدا ئاگايان لپى نابى. دەبا لە گوندى
بتانھىشتبايەۋە تا تەۋاۋ دەبوۋ.»

رەمەزان و كويخا لە يەكتىريان روانى. نەنە ھەناسەي سوار بوۋبوۋ و
چاۋەكانى پىر بوون لە تەپوتۆز. مشتىك مپش و مەگەزى سەۋزىش بەسەر
لپوھكانىيەۋە ھەلپنىشتبوون.

كويخا گوتى: «پىر قورئانكىمان لەگەل خۆ ھىنابا.»

رەمەزان بەدەم گىرانەۋە گوتى: «نا، نا، نامرى.»

كويخا گوتى: «دەزانم، دەزانم.»

شوفپىرەكە گوتى: «ئەۋە كورپىيەتى؟»

كويخا، كە خەرىكى كۆكردنەۋەي سفرە بوۋ، گوتى: «ئادى، كورپىيەتى.
كورپى منىشە.»

شوفپىرەكە سەرىكى لەقاند و گوتى: «كورپى ئەم رۆژگارە، لە مردنى
داكىاندا كەمتر خەمبار دەبن. منىش ھەر لە تەمەنى ئەم كورپەدا بووم و

ئىستا ده سالىك زياتره دايكم مردووه. به لام قهت ناتوانم له بيري بكم.»
پاشان رووي له رهمه زان كرد و گوتى: «مترسى، هيچ ناقه ومى، نامرى،
ده تانبه مه نه خوشخانه يه كي چاك، له وى ئاگايان لىي ده بى و هله ستيته وه
سه رپى.»

رهمه زان هه لسايه وه و دانىشت و له گريان كهوت. خو ره تاو تازه لار
بوو بووه وه و دولتيكي قوول و گوره له ژير پيياندا ده مى كرد بووه وه.
رهمه زان گوتى: «چاو چاو باب، گويت ليه؟ دهنگه كه له وپوه دى!»
كوپخا دهنگى زهنگوله كه ي بيست. شوفير گوتى: «باسى چى ده كه ي؟»
رهمه زان گوتى: «گويت لى نيه؟ تو دهنگى زهنگوله نابيسى؟»
شوفير كه گوتى: «دهنگى زهنگوله؟ شتى وا لهم ده ورو به ره قهت
نابيسى. هينديك جار، سيسر كه كان دينه سه ر جاده و كو ده بنه وه. نه وپش
له شه ودا، ئىستايش نه وه نيوه رويه.»

٤

ئىسلام كه گه يشته وه به يهل، خه لك به ده ورى هه وزدا خر بوو بوونه وه.
ئىسلام له عاره بانه كه ي دابه زى، به ره وه خه لكه كه روپشت و گوتى: «روپشتن.»
مه شه دى باب، كه له ژير دارببيه كه دانىشت بوو، گوتى: «پيره ژن هه رچونيك
بى، ده مرى. كوپخايش پىستى قايمه و هيچى لى نايه و ده گه رپته وه. به لام
كوره كه يان، خوا ده زانى نه و كوره چى به سه ر دى.»

بابه عه لى له نيو پياوه كاندا گوتى: «نه گه ر دو عاى بو بكن چاك ده بيته وه.»
مه شه دى جه عفه رى كورى مه شه دى سه فه ر گوتى: «هيچى لى نايه، نه و
كوره ناوى ده گونان گه پراوه و هه ر چاو بتر وو كينى دايكى له بير ده كا و
ده كه وپته نيو خه يالاتى تره وه.»

ئىسلام گوتى: «نا، مه شه دى باب، هه موومان ده زانين كه نه نه رهمه زان

دهمري. كويخايش دهستي كورهكهي دهگري و دهگه پينه وه گوند. په مەزان بۆ دايكي بي تاقهت دهبي، نهوسا من و كويخا دپينه مالتان و داواي كچه كه تاني بۆ دهكهين. جا كه ژنمان بۆي گواسته وه، ئيدي خەمي دايكي ناخوا.»

ژنهكان له ويهري حهوزه كه خري بوويونه وه و به سهرته دهوان. كچي مه شهدي بابە، كه تازه له زيارهتي نه بياغا گه رابووه وه، خوي له پشت ژنهكان شارده وه.

مه شهدي بابە لئي پرسى: «كويخا به زارى خوي گوتى؟»

ئيسلام گوتى: «نا، من گوتم، نه ویش قه بوولي كرد. ههركه گه رانه وه، من و كويخا دپينه مالتان.»

مه شهدي بابە گوتى: «هه موو شت به دهست خوايه.»

ئيسلام سواري عاره بانه كه ي بوو، نه سپه كه ي هه ي كرد و له گوند چووه دهري. ژنهكان دانيشتن. مه شهدي بابە سه بيله كه ي داگرت، نوقمى خه يالان بوو. كچه كه ي له پهنا ديواره وه راي كرده ماله وه، له پيش ئاوينه كه راره ستا و خه ريكي چاورشتن بوو.

5

دهر كه وانى نه خو شخانه، دهركه ي كرده وه. كويخا ژنه كه ي له باوهش گرتبوو و له سه ر عه رز دانيشتبوو. په مەزان كه پالي به دهركه ي نه خو شخانه وه دابوو، هه ر دهركه كرايه وه، چووه ژوورئ.

دهر كه وان به توور هيبه وه پرسى: «بۆ كوئى؟»

كويخا گوتى: «ژنه كه م، دايكي نه م كوره خه ريكه ده مري.»

په مەزان له پرمه ي گريانى دا. ته پوتۆز سه راپاي هه ردوو كيانى داپوشيبوو. دهركه وان دهركه ي كرده وه و چوونه ناو دالانه تاريك و شيداره كه وه. پيره ژنيان له سه ر نيمكه تيك دريژ كرد. چاوه كانى كراوه بوون

و دەنگوت خەرىكە دواھەناسەكانى دەكيشى.

دەرکەوان گوتى: «باشتر بوو بتانبردا شوينىكى تر. نەساغى وا لەم نەخۆشخانەيە راناگرن.»

دەنگى گريانى رەمەزان بەرزتر بوووە.

كوپخا گوتى: «شوينى تر؟ كوي؟»

دەرکەوان گوتى: «دەزانی، نەخۆشخانەكەمان، ئۆتۆمۆبىلى مەيت كيشانەو و شتى وای نىيە. هەمووى چەند ژووریکە و دوکتۆرىك. ئەگەر چاك نەبوووە چى لى دەكەى؟ چۆنى دەبەیتە وئ؟»

كوپخا و رەمەزان كەوتنە پارانەو.

دەرکەوان گوتى: «دەى باشە.»

نەنە رەمەزانیان هەلگرت و لە دالانەو بەرەو حەوشىكى گەرە رویشتن، پاشان گەيشتنە دالانىك و لەویشەو بە پليكانەكاندا هەلگەران. پليكانەكان دەرمانى سووربان پيدا رزابوو و پۆپەشمين و پەمۆى خويناوى لەملا و لەولا كەوتبوون.

ژنىكى لاوازی كراس سىپى، بە دوو منداڵەو، لە تەنیشت پليكانەكان راوەستابوو. منداڵىكى بە باوئەشەو بوو. هەرکە ئەوانى بينى، گوتى: «ئەم مەيتە بۆچى دیننە سەرەو؟»

كوپخا گوتى: «پوخسەتمان بەدەنى بیهينينه ژوورئ، هیشتا تەواو نەبوو.»

رەمەزان بە دەنگى بەرز گريا، ژنەكە هەنگاويك چوو پيشەو و لە چاوەكانى پيرەژنى روانى و گوتى: «تەواو بوو.»

نەنە رەمەزان هەناسەيەكى قوولئ هەلکيشا.

ژنەكە گوتى: «دەى باشە، بیهيننه سەرئ. كاتىك نەخۆشمان بۆ دینن كە ئیدی هيجمان لە دەست نايە.»

دەرکه‌یان کرده‌وه، ژووریک دیار کهوت، قهندیلتکی تیدا هه‌ل‌واسرابوو. مۆمئیکی بچووکیشی تیدا هه‌ل‌کراوو و چرایه‌کیش له بالارفه‌که‌دا، کز ده‌سووتا. سئ ته‌ختی به‌تالیش له سئ سووچی ژووره‌که دانرابوون، که پر بوون له پۆیه‌شمین و په‌مۆی خویناوی.

دەرکه‌وان به‌پرستاره‌که‌ی گوت: «ئه‌وه دیسان مۆمت داگیرساندوه؟»
پرستاره‌که گوتی: «ده‌ترسیم نه‌وتمان لی ببری و له تاریکیدا بمینینه‌وه.»
نه‌نه ره‌مه‌زانیان له‌سه‌ر ته‌ختیک درێژ کرد. ره‌مه‌زان و کوپخا که‌پانه‌وه و له‌ته‌نیشته‌ دەرکه‌ دانیشتن.

دەرکه‌وان گوتی: «بۆچی دانیشتی؟ با برۆین دوکتوری بۆ بینین.»
کوپخا هه‌لسا و له‌گه‌ل دەرکه‌وانه‌که‌ چوونه‌ ده‌ری.

ره‌مه‌زان هه‌ستا، چوو له‌ دایکی و له‌ چاوه‌کانی روانی که له‌ قهندیله‌که‌ رامابوو و به‌خۆی گوت: «ئه‌وه خه‌ریکه‌ چاک ده‌بیته‌وه، بزانه، چاوی له‌ چرا بریوه.»

پرستاره‌که‌ لپی پرسی: «له‌ که‌یه‌وه نه‌خۆشه‌؟»

ره‌مه‌زان گوتی: «نازانم، به‌ عاره‌بانه‌ی مه‌شه‌دی ئیسلاممان هه‌تایه‌ سه‌ر جاده‌ و له‌ویشه‌وه به‌ لۆرییه‌که‌ گه‌یاندمانه ئیره.»

منداله‌کانی پرستاره‌که‌ له‌پیش دەرکه‌ راوه‌ستا بوون و سه‌یری پیره‌ژن و کوپه‌که‌ی و ده‌سته‌کانی پیره‌ژنیان ده‌کرد، که هیدی هیدی به‌ ته‌خته‌که‌دا شۆر ده‌بوونه‌وه.

٦

کوپخا و دەرکه‌وان چوونه‌ ناو دالانی یه‌که‌م و به‌ پلکانیکدا هه‌لگه‌ران، که له‌ سووچیکی تری دالانه‌که‌ بوو. پاشان گه‌یشتنه‌ دالانیک تری چوارگۆشه‌یی، که په‌نجه‌ره‌یه‌کی خری هه‌بوو. په‌نجه‌ره‌که‌ به‌ره‌و مه‌یدانیک ده‌کرایه‌وه.

دەرکه‌وان له دەرکه‌ی دا .

پیاویک به کوخه‌کوخ گوتی: «کتیه؟ ئەمجار کتیه؟»

دەرکه‌وان گوتی: «نەخۆشکیان هیناوه.»

پیاویکی لاواز به کلاشی دراو و کراسیکی سپییەوه هاته دەرئ. بیستۆکیکی گەورە‌ی هەلگۆفی‌بوو و له گیرفانی ناخنیبوو و بریشکە‌ی دەرئووکاند. هەرکه هاته دەرئ له کوپخای پروانی و گوتی: «کوا؟ خۆ ئەمه نەخۆش نییه.»

دەرکه‌وان گوتی: «نەخۆشەکه له خوارتییه، له ژورەکه‌ی نازەرمان داناوه.»

دوکتۆر نیوچه‌وانی تیک نا و گوتی: «بۆ بردتانه ئەوئ؟ من تاقەتم نییه

چرکه به چرکه بچمه نیو ئەو هۆله گواوییهوه.»

پاشان به پلیکانه‌کاندا داگه‌را. کوپخا و دەرکه‌وانیش به دوایدا شۆر بوونهوه. به دالان و ههوشه و دالانه‌که‌ی دووه‌مدا تپه‌پین و به پلیکانه‌کاندا هه‌لگه‌ران. نازەر، که له به‌رده‌رکه‌ راوه‌ستا‌بوو و منداله‌که‌ی له باوه‌شدا بوو، خۆی لادا. دوو مندالی دی، که له ناوه‌ندی ژورەکه‌دا ئیسکیان ده‌لیسته‌وه، ئاوپیان دایه‌وه و سه‌پیری ئەمانیان کرد. په‌مه‌زان ترسا و چوو له‌لای په‌نجه‌ره‌که‌ راوه‌ستا.

دوکتۆر به نازەری گوت: «دیسان ئەم تووتکانه‌ت هیناوه‌ته نەخۆشخانه؟

بیانبه دەرئ!»

نازەر هتیمایه‌کی کرد و منداله‌کان ئیسکیان فری دا و چوونه ناو دالانه‌که. نازەریش پۆشیت و له‌پشت دەرکه‌ راوه‌ستا و له‌ درزی دەرکه‌وه چاوی له‌ قه‌ندیلە‌که‌ بری. دوکتۆر چوو په‌شەوه و لیفە‌ی له‌سه‌ر نه‌نه په‌مه‌زان لادا. می‌شه‌ ئاشناکانی بینی، که له‌سه‌ر ده‌موچاوی هه‌لنیشتبوون. چاوه‌کانی وشک هه‌لاتبوون و گه‌ردی دواساته‌کانی ژیان، بیبیلە‌کانی پیره‌ژنی داپۆشیبوو.

دوکتور به کوځا و کورکه‌ک‌هی گوت: «پرؤنه ده‌رئ.»
 رهمه‌زان و کوځا و ده‌رکه‌وان چوونه ده‌رئ.
 ده‌رکه‌وان گوتی: «حالی زور شره.»
 کوځا ده‌رکه‌وانی برده لایه‌ک و گوتی: «ئه‌گه‌ر پیره‌ژن بمرئ، کورکه‌ک‌م
 خوئی ده‌کوژئ.»
 ده‌رکه‌وان گوتی: «پیت وایه؟»
 کوځا گوتی: «ئادی، ده‌شهو و ده‌رؤزه له‌ته‌نیشته پیره‌ژن هه‌لنه‌ستاوه.
 من ده‌زانم پیره‌ژن ته‌واو بووه. ده‌ستی من و داوینت، کاری بکه‌ک‌ورکه‌ک‌م
 نه‌زانی.»
 ده‌رکه‌وان گوتی: «باشه.»
 که ژوو‌رکه‌ک‌ه چۆل بوو، دوکتور به‌رۆکی پیره‌ژنی کرده‌وه. له‌شی سه‌وزی
 پیره‌ژن خه‌ریک بوو سارد ده‌بووه‌وه.
 دوکتور بیستۆکه‌ک‌هی خسته سه‌ر سینگی پیره‌ژن. دلی له‌تریه‌که‌وتبوو،
 به‌لام ده‌نگی‌کی کپ و ونگ ده‌بیسرا. دوکتور به‌توو‌ره‌یییه‌وه هه‌لگه‌رایه‌وه،
 ده‌رکه‌ی کرده‌وه و به‌نازه‌ری گوت: «چهند جار پیت بلیم کاتیک خه‌ریکم
 نه‌خۆش ده‌بینم، له‌یستۆکه‌کان مه‌خه‌ره به‌رده‌ستی مندا‌له‌کانت؟»
 نازه‌ر هی‌مای بۆ مندا‌له‌کان کرد که کپ و بیده‌نگ له‌سه‌ر پلکانه‌کان
 دانیشتیوون. دوکتور گه‌رایه‌وه ژوو‌رئ و بیستۆکه‌ک‌هی خسته‌وه سه‌ر سینگی
 پیره‌ژن. ده‌نگی زه‌نگوله‌که هیدی هیدی دوور که‌وته‌وه و... له‌بیاواندا کپ بوو.

۷

کچی مه‌ش‌ه‌دی بابه‌چاوی رشت و هات له‌سه‌ر‌بانه‌که‌یان دانیشته. هیچ کام
 له‌به‌یه‌لییه‌کان، له‌ده‌رئ نه‌بوون. پا‌خ له‌سه‌ر دیواری مالی کوځا
 هه‌لتووتابوو، سه‌ری خسته‌بووه سه‌ر هه‌ردوو ده‌سته‌کانی و خه‌وتبوو.

مه شه دی بابه، له ژووره کهیدا پال که وتبوو، دهستی به ریشه
 خه ناوییه کهیدا دینا و له بانیزه وه چاوی له ده ری سووره کهی کچی بریبوو.
 ئیسلام به خوئی و عاره بانه که یه وه هات و له لای حه وزه که راوه ستا.
 سه تله کهی پر کرد و له پیش ئه سپه کهی دانا. ئه سپه که لموزی خسته ناو
 ئاوه که وه. بزنه ره شهی ئیسلام له په نجه ره وه ده ری پییه ده ری و به ره و
 عاره بانه که رویش و وینجه هه لتلیشا وه کانی لسته وه، که به تایه ی
 عاره بانه که وه نووسا بوون. شه و خه ریک بوو داده هات. هه موو چاوله ری
 بوون، سه ره کان له په نجه ره کانه وه ده هاتنه ده ری و گوئیان هه لده خست.
 جاده ی گوند کپ و خاموش بوو.

کچی مه شه دی بابه، مات و خه مبار، له سه ربانی ماله که یان دانیشتیوو.

۸

په مه زان، شاد و بی خه م له ژووره کهی ده رکه واندا دانیشتیوو و نان و
 ماستی ده خوارد. پیره ژن کپ بوو، ناله ی لی برابوو و پوپه شمینیکیان
 به سه ردا دابوو. ده رکه وان گوتبووی ده بی نه شته رکاری بکری، تا جاریکی تر
 هه ستیته وه سه ری. هه ر بویه ش ده بی سبهینی بیبه نه نه خو شخانه یه کی تر.
 هه رسیکیان له ژووری ده رکه وانه که دا مانه وه. په مه زان که به رشیوی کرد،
 راکشا و خه وی لی که وت. به لام ده رکه وان و کوپخا تا نیوه شه و، سه بر سه بر
 قسه یان ده کرد. ده رکه وان ورده کارییه کانی بو کوپخا باس ده کرد.
 چرایان کوژانده وه و پال که وتن. له ده ری با هه لی کردبوو و لقیکی
 دره ختی بادامی له شووشه ی په نجه ره که ده خشاندا.

به یان نه نگوت، کوپخا و ده رکه وان له خه هه لسان. به پیدزکی له ژووره که
 چوونه ده ری و نه نه په مه زانیان له ژووره کهی نازهر هی نایه ده ری و له
 دالانه که دا، پالیان خست. ده رکه یان کرده وه، هه رکه چوونه ناو شه قام و

چاوه پى ئۆتۆمۆبىلىك؛ راوهستان، رهمهزان له خه وهلسا و هاته دهري.
دهرکه وان گوتى: «دهبى نه نهت بيه نه نه خوشخانه يه کى تر، تا عه مه لياتى
بکهن.»

رهمهزان گوتى: «منيش له گه لى دهچم.»

دهرکه وان گوتى: «له وى ريت نادهن.»

رهمهزان گوتى: «ئه گهر ريبان نه دام ده گه ريمه وه ئيره.»

ئۆتۆمۆبىلىكى رهمهزان ده رکه وت. دهرکه وان چه نهى لى دا و کوپخا رويشت
نه نه رهمه زانى هه لگرت و برديه ناو ئۆتۆمۆبىله که و دانيشت. رهمه زانى له
ته نيشت کوپخا دانيشت.

ئۆتۆمۆبىل به رى که وت، دهرکه وان چاوى لىيان بوو. که گه يشته بنى
شه قامه که، خور دهرکه وت و شوفيره که گوتى: «ئه وه نه خوشه تان بوچى ناوا
پتچا وه ته وه؟ نه کا ... ها؟ نه کا ...»

کوپخا گوتى: «له سه رى کۆلانه که دىينه خوارى. کۆلانى وه نه وشه زار.»
شوفيره که هيجى نه گوت. رويشت و رويشت و له مه يدانىكى بچووک و
چۆل راي گرت. ئه وان دابه زين. کۆلانىكى دريژيان له به رامبه ر خويانه وه
بينى، که ته پوتۆز دايگرتبوو. گاشه به ردىكى ره شيش له سووچىكى کۆلانه که
که وتبوو. ئالايه کى بچووکيش به له پىكى مسينه وه له سه ر گاشه به رده که
چه قىندر ابوو.

کوپخا به رهمه زانى گوت: «ليره دانيشه، من ده بيه م و ده گه ريمه وه.»

رهمهزان گوتى: «منيش ديم، من ده مه وى نه نه م ببينم.»

دهستى دريژ کرد تا دهستى مردوو له بن ليفه که وه بگرى.

کوپخا گوتى: «دهستى لى مه ده، ئه گهر به ئاگا بىته وه ئىدى چاک
نابىته وه. تو ليره دانيشه. ئه گهر له گه لمان بىت، ريمان نادهن و هيجمان
پى ناکرى.»

رهمه زان لهسه ر گاشه بهرده که دانیشته. توورده که ی نان و ماستی لهسه ر
چوکی دانا. کویتخا نه نه رهمه زانی له کوژ کرد و به رهو کوژانه که رویشته.
پئییه ره شه کانی نه نه له ژیر لیفه وه ده رکه وتبوون، نه نگوسته دریز و
لیککراوه کانی، هیلی باریکیان بهسه ر خوژه نهمه که ی کوژاندا ده کیشا.

رهمه زان چاوی له هیله کان بریبوو، هه رچهند باوکی دوورتر ده که وته وه،
هیله کان دریزتر ده بوونه وه. هه تاویکی گهرم و به تین بوو. بایه کی بوگهن
ده هات و ئالاکه ی بهسه ر سه ری رهمه زاندا ده له رانده وه. دهنگی چهرخ و
زهنگو له کان له کوژاندا خولایه وه. رهمه زان خوژی لادا. عاره بانه یه کی رهش
ده رکه وت، که دوو نه سپی زل و گوشتن، رایان ده کیشا. زهنگو له ی بچووک
بچووک به عاره بانه که وه شوژ بوو بوونه وه. عاره بانه که گه یشته مهیدانه که و
راوه ستا. نه سپه کان پشوویه کیان دا و خیرا به شه قامه که دا شوژ بوونه وه و
دهنگی زهنگو له کان نه و ناوه یان پر کرد.

عاره بانه که رویشته و مؤمیکی گهره ی سهوز، له ژیر په رده که یه وه که وته
خوار و تایه ی عاره بانه که، به په نایدا تیپه ری.

۹

ئیسلام و مه شه دی بابه، لهسه ر عاره بانه که دانیشته بوون. کچی مه شه دی
بابه، چاوبه کل له بنه بانی عاره بانه که دانیشته بوو. له قهراخ جاده که چاوله ری
بوون.

ئیسلام گوتی: «بروا ناکه م زوریان پی بچی، پیره ژن زور شر بوو. که
سواری ئوتۆمۆبیلیان ده کرد، لاقی خه ریک بوو جووت ده بوون. هه رچۆنیک
بیت دینه وه.»

مه شه دی بابه گوتی: «کویتخا مروقیکی خواناسه. تا مه یته که نه شاریته وه،
نایه ته وه.»

جاده چۆل بوو. كچى مەشەدى بابە چاوى له پىي شار بربوو.

ئىسلام ھەر له ناكاو چاوى له پانتايى جاده برى. دوو مشكى گەرە، خەرىك بوون سەبر سەبر نزيك دەكەوتنەو. ئىسلام له عارەبانەكەى دابەزى. مشكەكان رىيان خوار كردهو و به لاريدا بەرەو بەيەل رۆيشتن.

ئىسلام قامچى له دەست بەرەو مشكەكان رۆيشت. مشكەكەى پىشەو، مۆمىكى سەوزى گەرەى به دەمەو بوو.

ئىسلام به پىكەننەو بانگى مەشەدى بابەى كرد. مەشەدى بابە رۆيشت، لەلای ئىسلام راوہستا و ھەردووکیان داھاتنەو و لە مشكەكانیان پروانى.

ئىسلام گوتى: «ئەم سەگباختوانە خەرىكن مۆم دەبەنە بەيەل.»

مەشەدى بابە گوتى: «مۆمىك دەبەن و لە باتىي ئەویش، دوو خەروار گەنم ھەلدەلووشن.»

ئىسلام به پىلەقە لە گيانى مشكەكان بەربوو. مشكەكەى يەكەم، مۆمەكەى فرى دا و دەرپەرى. مشكەكەى دووم لەژىر پىي ئىسلامدا پلىشايەو.

مەشەدى بابە مۆمەكەى ھەلگرت، سەيرىكى كرد، بۆنى پىوہ كرد و گوتى: «چى لى بكەين؟»

ئىسلام گوتى: «با بىبەين، دەيدەينە كچەكەت، با راي گرى بۆ شەوى بووكىنى. پىت چۆنە؟»

مەشەدى بابە گوتى: «زۆرىش باشە.»

گەرانەو و مۆمەكەيان داىە دەست كچە و دانىشتن. سەبیلەيان تى كرد و لە بىرەو رۆچوون.

۱۰.

كوپخا ھەرچىيەكى كرد و كراندى، پەمەزان رازى نەبوو بگەرپتەو گوند. لەسەر گاشەبەردەكە دانىشتبوو و دەيگوت: «با نەنە بىت، ئەوجا دەرۆين.»

کوئخا گوتی: «بەم زووانە نایەتەووە. دە پۆژی پێ دەچی.»
 پەمەزان گوتی: «ئیمەیش دە پۆژی تر دەپۆینەووە.»
 کوئخا گوتی: «ئەدی چی لە کاروبارمان بکەین؟»
 پەمەزان گوتی: «تۆ ئەگەر حەزت لێیە برۆ. من بۆ خۆم لێرە دەمێنمەووە.»
 کوئخا دانیشت و ئارەقەیی نیوچەوانی سەری. جلەکانی پیرەژنی لە بن
 ھەنگلدا بوو. لە پریکدا ھەلسایە سەرپێ و گوتی: «گوێ بگرە، ناکرێ لێرە
 دانیشین. با بچینە لای دەرکەوانی نەخۆشخانە و لەوێ چاوەرێ بین.»
 ھەستان و چوونە لای دەرکەوانی نەخۆشخانەکە. دەرکەوان پێش دەرکەیی
 نەخۆشخانەیی گەسک دابوو و ئاوریشینی کردبوو. لەبەر دەرکە و لەسەر
 کورسییەک دانیشتوو و خاسی دەخوارد.
 کوئخا گوتی: «بردمانە نەخۆشخانە.» چاویکی لە دەرکەوان داگرت و
 درێژەیی پێ دا: «گوتیان دە پۆژی تر دیتە دەری. بەلام پەمەزان نایەوێ
 بگەریتەووە گوند.»
 پەمەزان گوتی: «تۆ برۆ، من لەگەڵ نەنەم دیمەووە.»
 دەرکەوان گوتی: «زۆر باشە کوئخا. تۆ برۆ. پەمەزان لێرە دەمێنیتەووە،
 یارمەتیم دەدا و منیش حەفتەییەکی تر دەبینێرمەووە.»
 کوئخا جلەکانی نەنە پەمەزانی ھەلگرت و کرێی ئۆتۆمۆبیلی پەمەزانی
 دایە دەست دەرکەوان و بەلێنی لێ وەرگرت، کە حەفتەییەکی تر، پەمەزان بە
 پێ بکاتەووە بەیەل.
 پەمەزان و دەرکەوان چوونە ژووری.
 دەرکەوان گوتی: «تۆ ھەر لێرە و لەم ژوورەدا دەمێنیتەووە تاکو دایکت
 دەگەریتەووە.»
 پەمەزان توورەکەیی نان و ماستی خستە ژێر تەختی دەرکەوان و لەسەر

لیواری په نجره دانیشته. دهرکه وان پاره ی ئۆتۆمۆبیلی رهمه زانی له ژیر فانۆسه که دانا و چووہ ناو پیخه فہکھی و لئی وهرکه وت. رهمه زان هاته دهری و له سهر کورسییه که ی بهر دهرکه دانیشته و دهستی به خاس خواردن کرد.

۱۱

که کوپخا گه یشته وه ناو گوند، ئیسلام له رۆخ هه وزه که خهریکی شوشتنی عاره بانه که ی بوو. پاپاخ خۆی له سهر دیواره وه هه لدا یه خواری، به هه په هه په وه به ره و کوپخا رۆیشته و بۆنی پیوه کرد. کچی مه شه دی بابه چووہ سهربان و دیتی کوپخا هاتوو هته وه و خهریکه له گه ل ئیسلام قسه دهکا. گه رایه وه خواری، قاپوقا چاغه کانی هه لگرت و به په له کۆلانی بری و خۆی گه یانده لای هوز و دهستی به شۆردنیان کرد.

ئیسلام گوتی: «ئه دی رهمه زان نه هاته وه؟»

کوپخا گوتی: «ده لئی تا دایکم نه یه ته وه، نایه مه وه.»

ئیسلام راوهستا و واقورماو چاوی له ماسییه کان بری و لئی پرسی: «جا که ی دپته وه؟»

کوپخا گوتی: «دهرکه وان گوتی هه فته یه کی تر به ری دهکاته وه.»

کچی مه شه دی بابه لئکی دایه وه: «هه فته یه ک چهنه رۆژه؟»

ئیسلام گوتی: «بریا بته ینا باوه. خۆت ده زانی هیندیک کهس چاوه ری دهکن.» هیمای بۆ کچی مه شه دی بابه کرد.

هه ردووکیان گه رانه وه و ته ماشایان کرد. کچی مه شه دی بابه هه ستایه سه ری، قاپه کانی هه لگرت و به ری که وت. که گه یشته نیو کۆلان، چاوی به پاپاخ و بزنه ره شه ی ئیسلام که وت، راوه ستابوون و چاویان له ئاوه که بریبوو.

دەرکه‌وان، شه‌وان ده‌خه‌وت، که نه‌خۆش‌یکیش ده‌هات و له دەرکه‌ی ده‌دا،
 رهمه‌زان هه‌لده‌ستا و دەرکه‌ی ده‌کرده‌وه. دەرکه‌وان به‌لێنی به‌کوێخا دابوو،
 پاش هه‌فته‌یه‌ک، رهمه‌زان ره‌وانه‌ی گونده‌که‌یان بکاته‌وه.

رۆژی شه‌شه‌م به‌ رهمه‌زانی گوت: «ئه‌ورۆ چوو بوومه‌ ئه‌و نه‌خۆش‌خانه‌ی
 دایکتی لێیه. دایکت به‌م زوانه‌ ئیزن ناده‌ن. باوکیشته‌ پاره و مه‌سرووفاتی
 بۆ دانه‌ناوی. سبه‌ینێ برۆ گونده‌که‌تان، پاره بێنه و وه‌ره‌وه.»

رهمه‌زان گوتی باشه و بریاریان دا سبه‌ینێ زوو به‌ پێ بکه‌وی. شه‌و
 زووتر له‌ هه‌میشه‌ داها. دەرکه‌وان و رهمه‌زان چوونه‌ ژووری و دەرکه‌یان
 داخست که‌ بخه‌ون. با ده‌هات. گوێیان له‌ ده‌نگی ئازهر بوو، که‌ له‌ په‌نجهره‌وه
 دانه‌ویبوو و به‌ منداڵه‌کانی ده‌گوت: «ده‌بین، با خه‌ریکه‌ چی ده‌کا؟»

با، پیسایه‌ی و په‌مۆ خویناوییه‌کانی نیو هه‌وشه‌ی راده‌مائی و راپێچی
 ده‌ریی ده‌کردن.

دەرکه‌وان به‌رشیوی نه‌کرد، به‌تانییه‌که‌ی به‌ خۆی دادا و لێی خه‌وت.
 رهمه‌زان له‌ په‌نا دیواری ژووره‌که‌ دانیشته‌ و چاوی برییه‌ لقه‌که‌ی دره‌ختی
 بادام، که‌ شووشه‌ی په‌نجهره‌ی ده‌رووشانده‌وه.

ده‌نگه‌کان تیکه‌ل ده‌بوون و تاوانتاو ده‌نگی دوکتۆر له‌ نه‌ۆمی سه‌ره‌وه
 ده‌هات، که‌ دەرکه‌ی ده‌کرده‌وه، له‌ داڵانه‌که‌دا ده‌کوکی و جنیوی ده‌دا.
 رهمه‌زانیش به‌ده‌م بیستنی ده‌نگه‌کانه‌وه، خه‌وی لێ که‌وت. نیوه‌شه‌و له‌ خه‌و
 هه‌لسا. ده‌نگ ده‌هات. ده‌نگیکی ئاشنا. ده‌نگی زه‌نگوله‌یه‌ک له‌ نیو بادا. گوێی
 هه‌لخست. ده‌نگه‌که‌ نزیک و نزیکتر که‌وته‌وه، له‌ به‌رده‌رکه‌ی هه‌وشه
 راوه‌ستا، پاشان ده‌ستیک سه‌بر سه‌بر که‌وته‌ سه‌ر دەرکه‌ و ته‌قه‌ی لێ
 هه‌ستاند. رهمه‌زان سه‌ری هه‌لێنا، دەرکه‌وان له‌ خه‌ودا بوو. رهمه‌زان هه‌ستا،

دەرکەى ژوورەکەى کردەوه و چووہ ناو حەوشەکەوہ. دەنگى دوکتۆرى بیست،
کە لە پێخەفەکەیدا دەکۆکى.

رەمەزان بەرەو دەرکە رۆیشت. هینکە و هەناسەى کەسێک، لە پشت
دەرکەى حەوشەوہ دەهاتە بەرگوى. کە دەرکەى کردەوه، نەنەى بینى. جلیکى
نوێى لەبەر بوو. رەمەزان بە خۆشحالییەوہ چووہ دەرئى و دەستى نەنەى
گرت. هەردووکیان بە پەلە رۆیشتن و دوور کەوتنەوہ. بایەکى توند دەهات و
پاڵى بەهەردووکیانەوہ دەنا. دەنگى چەند زەنگولەپەک لە دوور دوورەکانەوہ
دەهاتە بەرگوى.

رەمەزان گوتى: «نەنە، دەچینە کوئى؟ دەچینەوہ بەیەل؟»

نەنە گوتى: «نا، دەچینە وەنەوشەزار.»

۱۳

بەیانى زوو، کوئخا و مەشەدى بابە و ئىسلام سواری عارەبانە بوون و چوون
لەسەر جادەى شار، چاوەلەرئى دانیشتن.

پاچا و بزە رەشەى ئىسلامیش غاریان دا و لە تەنیشت عارەبانەکە
راوەستان. بەیەلییەکان چەند سەعات جارێک دەهاتنە دەرئى و لە پەنا
حەوزەوہ تەماشای جادەیان دەکرد و دەگەرانیوہ.

کە ئىوارە داها، مەشەدى بابە بەنیوچەوانى گرژوہ گوتى: «ئەدى چى
لئى هات؟ مەگەر نەتگوت دیتەوہ؟»

کوئخا بە نیکەرانىیەوہ گوتى: «گوتبووى دەینێرمەوہ. ئىستایش هیچ
باسێک نییە.»

کە شەو داها، کچى مەشەدى بابە لە سەریان داگەرا، مۆمە سەوز و
گەورەکەى هەلگرت، لە مال هاتە دەرئى و پێى گەردەکەى گرتە بەر، تا لە
نیشانگەدا داگیرسینیت.

30

چیرۆکی دووہم

کوئخا هاته سهر دیوار. پیاوهکان، تیکرا ههستانه سه‌رپی و پراوهستان. کوئخا دانهوی و له پروناکیی مانگدا، ته‌ماشای پیاوهکانی کرد و دابه‌زییه خوارئ، به‌رهو ئیسلام رۆیشت و قۆلی گرت. به تاریکایی په‌نا دیواردا تیپه‌رین و به‌رهو مائی ئیسلام چوون. کوئخا له‌به‌ر په‌نجه‌ره پراوهستا و ئیسلام چووه ژوورئ. به‌رهی خپ کرده‌وه و هینایه ده‌رئ و دووبه‌دوو به‌رهو هه‌زه‌که‌ی ناوه‌ندی گوند رۆیشتن. له‌ژیر دارییه‌که پراوهستان و تاویک به‌ چرپه قسه‌یان کرد و هاتنه‌وه لای پیاوهکان. کوئخا و به‌دوای ئه‌ویشدا ئیسلام، به دیواردا هه‌لگه‌ران و ئاودیو بوون. تاویکی نه‌برد، هه‌ردووکیان هاتنه سهر دیواره‌که و له خه‌لکیان روانی. کوئخا به‌ ده‌نگیکی نووساوه‌وه گوتی: «ئه‌لفاتیحه!»

ئه‌وسا خه‌لک بو‌یان ده‌رکه‌وت و گیتژ و چه‌په‌ساو، فاتیحایان خویند. پاشان یه‌ک به‌ یه‌ک به دیواردا هه‌لگه‌ران و به ریز له‌سه‌ر لیواری دیواره‌که دانیشتن. به‌ره‌که‌ی ئیسلامیان، به‌سه‌ر مردووه‌که‌دا دابوو و فانۆسیکی بچووکیشیان له‌ ته‌نیشت مردووه‌که پی کردبوو. می‌شوه‌له‌ی گه‌وره‌ی بالدار به‌ ده‌وری فانۆس و به‌سه‌ر جامه‌ ئاوه‌که‌دا ده‌خولانه‌وه.

ئیسلام و کوئخا سه‌رله‌نوئ چوونه‌وه ئه‌ودیو دیواره‌که و بانگی مه‌شه‌دی جه‌بار و کوری مه‌شه‌دی سه‌فه‌ریان کرد.

کوئخا به‌ مه‌شه‌دی جه‌باری گوت: «ده‌بی بچنه سه‌یداوا.»

کوری مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئیستا؟»

ئیسلام گوتی: «ئادی، هه‌ر ئیستا.»

کوئخا گوتی: «به عاره بانه که هی ئیسلام برۆنه سهیداوا، به حاجی شیخ
 بلین ئاغا ئه مری خوی کردوو و ده بی نوئی لی بخوینی و له گه ل خوتانی
 بیین. ئاغا وهسیه تی کردوو.»

مه شه دی جه بار و کوری مه شه دی سه فه ره له یه کتریان روانی و به ره و
 مالی ئیسلام که وتنه ری.

ئیسلام گوتی: «که هه وساره کان ده که نه وه، ئاگاتان له بزنه که بی،
 ده رنه په ریته ده ری.»

کوری مه شه دی سه فه ره گوتی: «ئاگام لئی ده بی.» و ریشتن.

ئیسلام و کوئخا هاتنه لای هه وزه که و له ته نیشته چالیک راوه ستان که
 تاته شو ره شه که ی تیدا بوو.

مه شه دی بابه یه هات، له ته نیشته یان راوه ستا و له کوئخای پرسی: «پیته
 وایه حاجی شیخ بتوانی له گه لیان بیته؟»

کوئخا گوتی: «بو نه توانی؟ ئه گه ر بزانی ئاغا ئه مری خودای کردوو،
 سه ده له سه ده دی.»

مه شه دی بابه گوتی: «ئاخر سهیداوا نه خو شی تی که وتوو و خه لک
 په نایان بردوو ته مالی که دا خانم. رۆژی سی- چوار مردوو یه که ده شار نه وه.»

کوئخا گوتی: «له کویت بیستوو؟»

مه شه دی بابه گوتی: «ژنی میربرایم که که که هی له گه ل کوری ئاгада
 بردوو ه شار، له گه رانه وه دا بینیبوو سهیداوا قه ره بالغه.»

ئیسلام گوتی: «به راست، کوری ئاغا له کوئیه؟ ئیستا که باوکی مردوو،
 دیسان دیار نییه؟»

کوئخا گوتی: «له مالی پووری که وتوو.»

مه شه دی بابه گوتی: «خۆ پووری له کن ژنه کانی تره!»

کوئخا گوتی: «دویشه و که چوومه وئ، دیتم له مائی پووری لئی که وتووه.»

ئیسلام گوتی: «بوچی پیش مردنی ئاغا بانگت نه کرد؟»

کوئخا گوتی: «بانگم کرد. نازانی ئەم ژنه ی برایم چ بی چاوو پروویه که. سینگى ده ریه پړاند و گوتی ناهیلّم خوشکه زاکه م ببه نه ئەوینده رێ و زه ندقی بچێ.»

مه شه دی بابه گوتی: «که واته باشتر، که بانگتان نه کرد.»

کوئخا گوتی: «هیچ که سم بانگ نه کرد. بهس من له وئ بووم که ته و او بوو. هر له ناکاو دیتم هه ناسه ی بړا. که فانۆسم هه لئنا، دیتم ته و او بووه. دوایى هاتمه سه ر دیوار و پاشان چووین به ره مان هینا.»

مه شه دی بابه گوتی: «ئهدی تا سبه یئى چی بکه ین؟»

کوئخا گوتی: «که سمان نانووین.»

ئیسلام گوتی: «ئادی ناکرێ بنووین. تا به یانی هینده ی نه ماوه.»

هه رسیکیان به رپێ که وتن و به لای هه وزه که دا پێچیان کرده وه. ژنه کان که دیتیان پیاو خه ریکن دین، لیک کۆ بوونه وه و له پیاوه کانیا ن پوانی. پاپاخیش که له خه وه لسا بوو، گێژووێژ له لای ژنه کان پاره ستابوو.

مه شه دی بابه گوتی: «باشتره بچین نه سیراغا ببینینه وه.»

ئیسلام گوتی: «ئادی، با برۆین.»

کوئخا له پێشه وه و ئیسلام و مه شه دی بابه ییش به دوایه وه رۆیشتن تا گه یشته نه هه وشه ی مائی ئاغا. پیاوه کان هیتشتا به ریز له سه ر دیواره کان دانیشته بوون و چاویان له هه وشه بوو. ئیسلام به دیواردا هه لگه را و ته ماشای هه وشه ی کرد. وای هاته به رچاو که سینگى مردوو سه بر سه بر به رز ده بیتته وه. گه رایه وه و له دیواره که هاته خوارى.

کوئخا گوتی: «چ باس بوو؟»

ئىسلام گوتى: «ھىچ باسئىك نەبوو.»

ھەرسئىكيان بە كۆلانى يەكەمدا تىپەرىن و بەرەو مالى مىربرايم رۆيشتن. كۆلان، چۆل و بىدەنگ بوو. دەنگى پىي ئەوان نەبى، ھىچ دەنگىك نەدەبىسرا.

ئىسلام دەربىجەي مالىكەيانى كىردەو. ھەوشە كەسى تىدا نەبوو. گەرانەو و پەنجەرەي ژوورئىكيان كىردەو كە پرووى لە كۆلان بوو. پشیلەيەكى گەرە، كە لە پشت پەنجەرەكە پال كەوتبوو، ھەلسايە سەرپى، كەمىك خۆي راولەشاندا و ھاتە دەرى.

كوئخا و مەشەدى بابە سەريان برە ژوورئى و گوئيان ھەلخست. كەسئىك دەگىيا.

ئىسلام گوتى: «دەگىي؟»

كوئخا گوتى: «لە كوئىرا زانىويەتى؟»

ئىسلام دنكە شقارتەيەكى پى كىرد، ژوورەكە كەمىك رووناك بوو. لە بنەبانى ژوورەكەدا، كەسئىك راولەستا بوو و سەرى خستبوو سەر رەفە و ھۆن ھۆن دەگىيا. كوئخا و بەدواي ئەوئىشدا ئىسلام چوونە ژوورئى. مەشەدى بابە لە دەرى ماپەو.

كوئخا و ئىسلام لە تارىكىدا راولەستان.

مەشەدى بابە لە دەرىرا گوتى: «ئاغا، ئەو لىت دەگەراين، دەزانى دەبى بئىيەو مالى؟»

تارمايى ديسان كۆكى.

ئىسلام گوتى: «ئادى، قورىانى ئەژدادت بم، دەبى بئىيەو مالى خۆتان. ئىستا ئىدى ئاگامان ئەتۆي.»

تارمايى لە تارىكىدا خورخور گىيا.

کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر و مه‌شده‌دی جه‌بار، سواری عاره‌بانه‌که‌ی ئی‌سلام بووبوون و به‌په‌له‌ به‌ره‌و سه‌هیداوا ده‌چوون. تا نیوه‌ی رییه‌که‌ه، هر سه‌راوژی‌ری بوو. تیژ ده‌رؤیشتن و چه‌رخه‌کان یارمه‌تی ئه‌سپه‌کانیان دها که زووتر بگه‌نه‌ جی. له «شور» به‌ولوه، ئه‌سپه‌کان عاره‌بانه و قورساییی تایه‌کان و ئه‌وانی راده‌کیشا.

هرکه له گوند وه‌ده‌رکه‌وتن، مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «سه‌د حه‌یف و مخابن بۆ ئاغا.»

کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئهری وه‌للا، سه‌د حه‌یف و مخابن.»
مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «نه‌سیراغا هه‌یشتا مندا‌له، ناتوانی جیی ئاغا بگریته‌وه.»

کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئادی، زۆر مندا‌له.»
مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «نه‌هاته‌ سه‌ر مه‌یته‌که‌یش. ها؟»
کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «نا، نه‌هاتبوو.»
مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «ده‌لین هر له ماله‌ پووری نایه‌ته‌ ده‌ری!»
کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئادی، له مالی میربرایم پالی داوه‌ته‌وه و لینی که‌وتوو.»

مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «ده‌لین هر له‌و رۆژه‌ی کچه‌ پوره‌که‌یان بردووته‌ نه‌خۆشخانه، هه‌ر بووه.»

کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئادی، نه‌نه‌ی منیش، هر وای ده‌گوت.»
مه‌شده‌دی جه‌بار گوتی: «ده‌لین چۆکی کچه‌ کیم و زووخواوی پیدا دیته‌ خوار و ناتوانی ری بکا.»

کوری مه‌شده‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «نا، ده‌توانی، به‌لام کیم و زووخواوه‌که‌ی

پراسته. خراپی لی قهوماوه.»

مهشەدی جەبار گوتی: «دەلێم... ئەکا نەسیراغا ئاشقی کچە پوورەکەهی بووبی؟»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «نازانم. لەوانەشە. بەلام کچەکە نەخۆش و مردەلەیه. خۆ دەزانی؟»

مهشەدی جەبار گوتی: «ئادی، بەلام دوور نییه. ها؟»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «دوور نییه.»

مهشەدی جەبار گوتی: «رۆژگاریکی سەیره. نەسیراغا هیشتا بۆنی شیریی لە دەم دئی.»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «بۆنی شیریش نا، پازدە سالی تێپەراندوو.»

مهشەدی جەبار گوتی: «هیندیک کەس لە پازدە سالییدا هەر مندالن.»
پاشان هەردووکیان بیدەنگ بوون. رۆیشتن و رۆیشتن تا گەیشتنه گاشەبەردیکی بەرز و چوارگۆشە، کە وەک مینبەرتیک لە رۆخ جادەکە هەلکەوتبوو. مهشەدی جەبار لە عارەبانەکە دابەزی، سەیرتکی تایەکانی کرد، لێیان دلتیا بوو و گوتی: «با برۆین.»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «با برۆین.»

هەردووکیان سوار بوون و ئەسپیان بە لاریدا و بەرەو کتیوه بەرزەکە تاو دا.

مهشەدی جەبار گوتی: «باشتر بوو پیرەمێتردیکمان لەگەڵ با.»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «ئادی، باشتر دەبوو.»

مهشەدی جەبار گوتی: «بیت وایه شیخ پیتی ناخۆش بی؟»

کوپی مهشەدی سەفەر گوتی: «ئادی، لەوانەیه پیتی ناخۆش بی.»

مهشەدى جەبار گوتى: «خو بكا له سەيداوا مايبتهوه.»
 كورپى مهشەدى سەفەر گوتى: «خو بكا.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «حاجى شىخ بە نەخۆشيبهكهى ئاغاي دەزانى؟»
 كورپى مهشەدى سەفەر گوتى: «نا، نەيدەزانى.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «چۆن چۆنى خەبەرەكهى بدەينى؟»
 بەرەبەيان بوو كه له سەيداوا نزىك كهوتنەوه. مائەكان له بنارى كىوتىدا
 و بەسەر يەكتردا هەلچنرابوون. مائىك كه له ناوەندى مائەكانى تردا بوو،
 سەدان ئالائى تىدا هەلكرابوو. با، كه هەلى دەکرد، ئالاکانى دەلەراندەوه.
 مهشەدى جەبار و كورپى مهشەدى سەفەر، كه لەسەر عارەبانەكه
 راوهستابوون، واين دەزانى، مائەكه تىكرا خەرىكه دەلەریتەوه.
 سەيداوايبهكه، كه سەرىكى گەورەى هەبوو، لىيان دەرکەوت. مهشەدى
 جەبار بانگى كرد. كابرا هاته پيشەوه.
 مهشەدى جەبار گوتى: «حاجى شىخ له گونده؟»
 سەيداوايبهكه گوتى: «ئادى له گونده، بەلام نەخۆشه و له جىدا
 كهوتوه.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «نەخۆشه؟ چيبهتى؟»
 سەيداوايبهكه گوتى: «زۆر كەس نەخۆشه. حەفتەيهك زياتره نەخۆشين
 هاتوو و تا ئىستا دەكەس زۆرتەر مردوون.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «بۆ؟»
 سەيداوايبهكه گوتى: «خو دەزانى. هەموو نەخۆشهكان بۆ دوعا و شىفا
 لەوێن.»
 ئامازەى بۆ ئالاکان كرد.
 مهشەدى جەبار گوتى: «حاجى شىخيش لەوێيه؟»

سەيداوايىيەكە گوتى: «تا دوينى شەويش لە مالى خۆى بوو، بەلام لە دوينى شەويو ئەويش چووئە وئ.»

مەشەدى جەبار گوتى: «سيعەتى باش نەبوو؟»

سەيداوايىيەكە گوتى: «با، بەلام بەلايەكى تى بەسەر هاتوو.»

مەشەدى جەبار گوتى: «چى قەوماو؟»

سەيداوايىيەكە گوتى: «كورەكەى، كچى ئومەتەلى هەلگرتوو و حاجى شىخيش داغان بوو و چووئە وئىندەرى. بەينى خۆمان بى، چووئە وئىندەرى تا دەمى خەلك بېستى.»

هەرسىكيان گەرانهو و چاويان لە ئالاكان بىرى.

مەشەدى جەبار بە كەبراى سەيداوايىيە گوت: «تۆ ناھيتە گوند؟»

سەيداوايىيەكە گوتى: «بەدى، ديم.»

مەشەدى جەبار گوتى: «سەرکەو!»

سەيداوايىيەكە سوار بوو. هەرسىكيان رۆيشتن و گەيشتنە كۆلانتيكى بەرىن، كە قۆرتىكى گەرەى تىدا بوو و پر بوو لە قور و چلپاو. دەوران دەورى قۆرتەكە، بە بەرد هەلچنرابوو. لە عارەبانەكە دابەزىن و بەسەر بەردەكاندا پەرىنەو لايەكەى تر.

مەشەدى جەبار گوتى: «ئيمە لە بەيەلەو دىين.»

سەيداوايىيەكە گوتى: «دەزانم. ئەويش عارەبانەى ئيسلامە، وا نىيە؟»

مەشەدى جەبار گوتى: «ئادى، هاتووينە لاي حاجى شىخ. ئىستايش دەبى بچينە ئەوئ.»

دەستى بەرەو ئالاكان هەلبىرى.

سەيداوايىيەكە گوتى: «ئادى، دەبى برۆن لەوئىندەرى بىبينن.»

مەشەدى جەبار گوتى: «ئەوئ كويىه؟»

سهیداواییه که به سه رسورمانه وه لئی روانی و گوتی: «کوئییه؟ دیاره
کوئییه. مائی گه داخانمه.»
مه شه دی جه بار و کوری مه شه دی سه فه ره که تازه تیگه یشتیبون، پیکه وه
گوتیان: «ئاها... مائی گه داخانم!»

۳

که به یانی داهات، کوئخا و ئیسلام هاتنه سه ره دیوار.
ئیسلام گوتی: «کوئخا، با برۆین خه ریکه بین، تا حاجی شیخ نه هاتووه، با
کاره کان ته واو بکهین.»
کوئخا گوتی: «ئادی با برۆین.»
کوئخا و مه شه دی بابه و دوو گه نجی تر چوونه مائی کوئخا و بیئل و قازمه
و نه ردیوانیان هه لگرت و پئی گۆرستانیان گرتنه بهر.
ئیسلام و عه باس و دوو که سی تریش چوونه مائی ئیسلام. گه سک و
مه شکه و جام و لیفه یان هه لگرت و هاتنه وه لای هه وزی گوند. ئیسلام و
عه باس شته کانیان دانایه لای داربیه که و چوونه لای چالیک که تاته شۆره
ره شه که ی تیدا بوو. ئیسلام و عه باس گۆشه کانی تاته شۆریان گرت و لایان
دا. بیچوووه ماریک ده ره پیه ده ری و خۆی گه یانده هه وزه که. دوو که سی
تریش به هانایانه وه هاتن، تاته شۆره که یان هینایه ده ری، به ره و قیبله یان
دانا و ده وره یان به وردکه به رد قایم کرد.
ئیسلام گوتی: «زۆر باشه.»
عه باس گوتی: «ئادی، تازه ناجوولیتته وه.»
ئیسلام له بهر خۆیه وه گوتی: «رۆژ به رۆژ خه ریکه قورستر ده بی.»
ژنه کان له وه به ری ئاوه که کۆ بووبوونه وه و چاویان له هه وزه که بریبوو.
کورپه لاییک که کالۆی له سه ره نه بوو و قژه سوور و لووله که ی به سه ره

گوئیہکانیدا بہردابوہوہ ، ہات و سینییہکی گہورہی دایہ دەست ئیسلام کہ
بوخچہیہکی تیدا بوو و گوئی: «ئی ئاغاہ»

ئیسلام گوئی: «دەزانم»

سینیہکەہی لی وەرگرت و داینایہ بن دارەکە و بہردیکی لەسەر بوخچەکە
دانا، کہ با نہییا .

سەرسوور بہ تەنیشت حەوزەکەدا تپپەری و بہرەو مائی مەشەدی سەفەر
پۆیشت. مەشەدی سەفەر سەری لە کلاورپۆژنەوہ ہینابوہ دەری و لە حەوزی
دەروانی. سەرسوور بەکۆلان و پەنا داربییہکاندا تپپەری و گەیشتہ
گۆرستان. کوئخا و مەشەدی بابہ و گەنجەکانی بینی کہ خەریکن لە
دەستہراستی شیرہبەردینەکەدا، گۆریک ہەلدەکەنن. لئیان نزیک کہوتەوہ و
چوو لەسەر شیرہبەردینەکە دانیشت.

مەشەدی بابہ کہ خۆلەکەہی رۆکردە دەری، گوئی: «بەسە، یان ہیشتا
ہەلقەنم؟»

کوئخا گوئی: «ئەتۆ وەرہ دەری، با من ہەلیقەنم.»

مەشەدی بابہ ہاتہ دەری و کوئخا چووہ نیو قۆرتەکەوہ. کوئخا کہ بەژنی
لە مەشەدی بابہ کورتتر بوو، لە قۆرتەکەدا ون بوو. تەنیا دمی قازمەکەہی
دەبینرا کہ ہەلدەہینرا و دادەہینرا. مەشەدی بابہ بیلەکەہی دایہ دەست
کوئخا. کوئخا کہ خاکەکەہی پۆ دەکردە دەری، لە ناکاو دانەوییہوہ و
گۆزہیہکی بچووکی ہینایہ دەری. خۆلەکەہی لی دامالی و ہەلی ہینا.
ہەموویان چوونہ پیشەوہ. گۆزەکە چینکۆ بوو و شین بوو، ماسییہکی
سووری بچووکیشی لەسەر کیشرا بوو. کوئخا گۆزەکەہی سەراوژیر کرد و
پای وەشاندا. خۆلەمیشیکی نەرمی لی پڑایہ دەری کہ ہەموویانی خستہ
کۆکین. تەنیا مەشەدی بابہ نہبی کہ خۆی لادابوو و فاتیحای دەخویند.

كچى ميربراييم، هەر لهو رۆژوه كه دايكى و كوره پورهكهى هينابوويانه نهخوشخانه، هيشتا جييهكى بهرنهكهوتبوو و لهژير ناروهنيكى پيرى باخچهى نهخوشخانهكهدا كهوتبوو. په رستاريكى پير و بالابهرز كه قزى لهژير لهچكه شينهكهيدا كو كردبووه، نيورويان شوربا و شهوانيش پلاوى بو دينا تا لهگهلا ئارينووك بيخوا. كچهيش هه موو ئازار و كوكهكانى له بير چووبووه و بهس دهيوست هەر چونيك بيت ههلا و بگهريتهوه بهيهل.

ئهو شهوى ئاغا مرد، كچهكهى ميربراييم له خهوا بينيبووى گوريستكيان له لاقى ئاغا بهستوه و كوولهئيك كووبونهتهوه و دهيانهوي ههلا بدنه نيو چالتيكى گورهوه. قهلهباچكهكانيش له سهربانى مالى ئاغا خر بووبوونهوه و باليان ليك دها و عارهبانكهى ئيسلام له سهرى كۆلانهكه بوو، مهشهدى جهبار و مهشهدى سهفهريش له نيو عارهبانكهدا راوهستابوون. كورپى مهشهدى سهفهري جاميكي بهدهستهوه بوو و ماسيهكى سوورى بچووكيش له جامهكهدا دهخولايهوه.

كه ئهمانهى بينى له خهو راپهري و دهستى بهگريان كرد. گريانهكهى، هه موو باخى بهخه بهر هينا. پيرهژنهكه دهركهوت. دهمهدهمى بهياني بوو و به غار دههات. كووله خهلكيكيش له دالانهكاندا هاتنه دهري و دهستيان به كوكين كرد.

پيرهژنهكه گوتى: «بوچى دهگرى؟»

كچى ميربراييم گوتى: «ديشى.»

پيرهژنهكه گوتى: «كويت ديشى؟»

كچه دهستى ههلا و له ههوادا له راندييهوه. ههوهلا جار خستيه سهر زگى و پاشان سينگى، پاشان سهري، پاشان دهستى شور كردوه بو لاي

چۆكى كه به پەپۆيه كه وه به سترابوو و تك تك كيم و زوخواوى لى ده تكا .
پيره ژنه كه گوتى: «ئەها... ئىستا زانيم. قەلەندەرى بەستە زمان.»
خەرىك بوو ھەوا پروناك دەبوو ھە. باى سىپىدە ھەلى دەكرد و
فینكايیبه كى خووشى لەگەل خۆى دینا. لە دالانەكاندا، تاكوته را كۆكەكۆك
دەبیسرا. خەلك گەرابوونە ھە جى خۆيان.
پيره ژنه كه گوتى: «مەگرى داىكم، مەگرى. ئىستا دوكتۆره كان دین، دەچمە
لايان بزائم چيم پى دەكرى.»

ھەر لەوى دانیشت تا خۆر دەركەوت. دەركەوان دەركەى ھەوشەى كردە ھە
و ھەشاماتى پشت مەلەكانیش، بە نالەنال پزانە ژوورى. دەركەوانەكە پيشى
بە ھەشامات گرت و دەركەى تا نیو، داخست. خەلك گەرانە ھە دواو ھە و لە
حالىكدا كە دەكۆكین، دەستیان بە مەلەكانە ھە گرت و چاویان لە دالانە
تەسكە كان برى. دوكتۆره كان ھاتن. پيره ژنه كه دەستی كچى میربرایمی
گرت و بە پليكانەكاندا ھەلگەران و گەیشتنە لای دوكتۆرىكى دريژۆكەى
لاواز كە لە بەرامبەر ئاوینە ھەك راوہستابوو و دەسمالتيكى بە دەمی ھە
گرتبوو و دەكۆكى.

پيره ژنه كه گوتى: «چى لى بكەم؟ پيم بلين چى لى بكەم؟ ئەم بەستە زمانە
ھەفتە ھەك زیاترە لەبەر ئەو ھەتاو ھەوتوو. ئاخىر خوا قەبوول ناك!»
دوكتۆره كه ئاوى چاوەكانى سربى ھە و گوتى: «پرو بە دالانەكاندا بگەرى.
ئەگەر سووچىكى بەتالت دیتە ھە، ھەر لەوى دانى. بەلام دەزانم لە دالانى
ژناندا جى نەماو.»

پيره ژن گوتى: «ئەدى ئەگەر نەمدیتە ھە چى لى بكەم؟»
دوكتۆره كه شانى ھەلتەكاند و لە حالىكدا كە بلووزە سپى ھەكەى لەبەر
دەكرد، گوتى: «چوزانم. ئەگەر توانیت یەكێك بەرى بكە و ئەو ھە لە شوین
دانى؟»

پیره‌ژنه‌که گوتی: «با برۆم بزاتم.»
 دوکتوره‌که گوتی: «ئه‌ری... نه‌نه فاتم، شتایه‌کم له‌باره‌ی تۆوه بیستوهه،
 راسته؟»
 پیره‌ژنه‌که گوتی: «چی؟»
 دوکتوره‌که گوتی: «ده‌لین تۆ هه‌موو پۆژی که ده‌چییه ده‌ری، تیریک نان و
 برنج له‌گه‌ل خۆت ده‌به‌ی.»
 پیره‌ژنه‌که گوتی: «ئادی، راسته.»
 دوکتوره‌که گوتی: «بۆ وا ده‌که‌ی؟»
 پیره‌ژنه‌که گوتی: «من ئه‌و به‌رماوانه ده‌به‌مه‌وه که به‌ ته‌مان فریتی بدن.»
 دوکتوره‌که گوتی: «مه‌گه‌ر زگت جیتی چه‌ندی ده‌بیته‌وه؟»
 پیره‌ژنه‌که گوتی: «من؟... خوا ده‌زانئ.»

پاشان له‌گه‌ل کچه‌که‌ی میربرایمدا هاتنه‌ خوارئ و به‌ره‌و دالانیکی خه‌فه و
 باریک رۆیشتن که پر بوو له‌ چوارپایه‌ی دریژ و ژنی له‌پولوان، که به‌ چاوه
 ده‌رپۆقیوه‌کانیانه‌وه له‌ ده‌رییان ده‌روانی. هه‌ردووکیان چوونه ژووری. ژنیک له
 جامیکدا ده‌کۆکی. هه‌رکه پیره‌ژنه‌که و کچه‌ لێی نزیک کهوتنه‌وه، هه‌لسا و
 چوو ده‌ری. پیره‌ژنه‌که راوه‌ستا. له‌ جیتی به‌تالی ژنه‌ی روانی و ده‌ستی کچه‌ی
 گوشتی. پاشان ده‌ستی کچه‌ی به‌ر دا و چوو پێشه‌وه و جامی ژنه‌ی بینی که
 پر بوو له‌ خوی و ژنه‌ش به‌رپۆه بوو تا به‌تالی بکا. دالانه‌که‌یان به‌جی هیشت.
 چوونه نێو دالانیکی تره‌وه که قه‌ره‌بال‌غتر بوو و سێ نه‌خۆش، که‌سیکیان
 گرتبوو و خه‌ریکی بوون ده‌ریان ده‌کرد. له‌ دالانی دووه‌مدا، ته‌نانه‌ت بن
 ته‌خته‌کانیش پر بوون. هاتنه‌ ده‌ری. پیره‌ژنه‌که گوتی: «ئێستا ده‌تبه‌مه
 جییه‌کی باش.» و بریدییه سووچیکی باخه‌که و له‌ژیر دره‌ختیکی گه‌وره‌ی دانا
 که لقه‌کانی به‌ ده‌ری باخه‌که‌دا، شۆر بوویونه‌وه. له‌ په‌نا دره‌خته‌که چالیک
 هه‌لکه‌نرابوو و تیریکی پر له‌ نان و به‌رماویش له‌ چاله‌که‌دا بوو.

پیرهژنه که گوتی: «ئیره زۆر باشه.»
 کچه هیچی نه گوت.
 پیرهژنه که گوتی: «راوهسته، جتییه کی باشت بۆ رادهخه م.»
 رویشت و به دوو گوونییه وه هاته وه که له ژیر درهخته که دا رای خستن و
 کچه له سهریان خه واند و گوتی: «ئاستا زۆر باشه.»
 کچه هیچی نه گوت.
 پیرهژنه که گوتی: «هه رکه برسیت بوو، ده توانی له مانه بخۆی.» دهستی بۆ
 تیره که درێژ کرد.
 تیره ژێ خۆر به نێوان لقهکاندا تێ دهپه پێ و ههردووکیانی تهنگاو
 کردبوو.

5

مائی گه داخانم، قه ره بائع بوو. هه وشه و ژووره کان و سه ر پلیکان و ته نانه ت
 ره فه کانیش خه لکیان لی بوو. مال، دهنگی ههنگه ژالی لیوه دههات. هه ر
 هه موویان پیکه وه نووسابوون. دهگریان و ئالاکانیان ماچ دهکرد.
 گه داخانم که ههردوو چاوی کوپه ر بوون، له بنه بانی ژووری و له سه ر
 کورسییه کی* بچووک دانیشتیبوو. سه ری باده دا و گوئی بۆ شین و پۆرۆی
 سهیدا واییه کان شل کردبوو. هه ر لایه ک شین و پۆرۆی کپ دهبوو، ئه و خیرا
 سهیری ئه و لایه ی دهکرد و شین و پۆرۆ سه ر له نوێ دهستی پێ دهکرده وه.
 پیاوه کان له ژووری خواریدا کۆ بوو بوونه وه. حاجی شیخ، زل و زه به لاح له
 بنه بانی ژووره که و به زگ و دهموچاوی هه لمساوه وه دانیشتیبوو. پتییه گه وره
 و هه لمساوه کانی تا ناوهندی ژووره که درێژ کردبوو. ته سبیحیکی دارینی له
 مل کردبوو و چاوی له میچ بریبوو.
 ئاوگێرێک به جلی سه وز و ره شه وه، به نیو خه لکدا دهخولایه وه و ئاوی

دهگه يانده تينووه كان.

مه شهدي جه بار و كورې مه شهدي سه فەر، له دهري راوه ستان.
سهيداوايييه كه روښت. به نيو خه لكدا تپه ري، سه ري برده ژورې و
به دهنگيكي به رز گوتې: «حاجي شيخاغا!»
دهنگي گريان كپ بوو، حاجي شيخ سه ري هه لينا و له په نجه ره ي رواني.
سهيداوايييه كه ديسان گوتې: «حاجي شيخاغا، دوو كهس هاتوون داوات
دهكهن.»

حاجي شيخ پرووي وهرگيږا و به دهست ئاماژه يه كي كرد كه كابرا وازي
لي بښي. سهيداوايييه كه به دهنگيكي به رزتر گوتې: «دوو كهس هاتوون
كاريان پيته. له به يه له وه هاتوون.»

سهيداوايييه كه چووه پيشه وه و حاجي شيخ به دهنگيكي نووساوه وه لپي
پرسی: «چيان دهوي؟»

سهيداوايييه كه گوتې: «نازانم. به عاره بانه ي ئيسلام هاتوون. ئه من
ناياناسم، به ته من نين.»

حاجي شيخ گوتې: «بانگيان بکه ژورې.»

سهيداوايييه كه روښت و له گه ل به يه لپيه كان هاته وه. كورې مه شهدي
سه فەر و سهيداوايييه كه سهريان برده ژورې. مه شهدي جه بار به نيو
خه لكه كه دا تپه ري و له نيوان هه ردوو لاقه هه لمساوه كانې حاجي شيخدا
راوه ستا.

حاجي شيخ لپي رواني و گوتې: «چی قه وماوه؟»

مه شهدي جه بار گوتې: «كوپخا و مه شهدي بابه سلاويان بو ناردوو پيت و
گوتيان بيته به يه ل.»

حاجي شيخ گوتې: «بيمه به يه ل؟» دهستي بو لاق و زكي دريژ كرد.

مه شهدي جه بار گوتې: «ئاغا ئه مري خوي كردووه.»

حاجی شیخ هەر له ناکاو جوولایهوه و ویستی هه‌لسیتهوه. دهنگی گریان نه‌ما. حاجی شیخ دهستی درێژ کرد تا مه‌شەدی جه‌بار یارمه‌تی ب‌دا. ئاوگێریش هات، هەردووکیان حاجی شیخیان هه‌ستانده سه‌رپێ و ئه‌ویش سه‌بر سه‌بر به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ پ‌ویشت و له په‌نجه‌ره‌وه چووه نێو هه‌وشه‌که‌وه. چارشێو و میزه‌ره‌که‌یان ب‌و برد. کورپی مه‌شەدی سه‌فه‌ر و کابرای سه‌یداوایی و مه‌شەدی جه‌بار و ئاوگێره‌که‌، بن پیلان گرت تا له هه‌وشه‌که‌ چووه ده‌رێ. به‌ کۆل‌اندا تیپه‌په‌رین و گه‌یشته‌ ئه‌و شوپنه‌ی عاره‌بانه‌یان راگرتبوو. ئه‌سه‌په‌که‌ی ئیسلام سه‌ری داخستبوو و وه‌نه‌وزی ده‌دا. تابووتیکی گه‌وره‌یان به‌ عاره‌بانه‌که‌وه هه‌له‌سه‌ردبوو. کورپی مه‌شەدی سه‌فه‌ر و کابرای ئاوگێر، تابووته‌که‌یان برد و له‌بن دیواریان دانا. چارشێوی حاجی شیخیان له‌نێو عاره‌بانه‌دا راخست و میزه‌ره‌که‌یان له شوپنه‌ی سه‌رین دانا. بنبا‌لیان گرت و حاجی شیخ چووه نێو عاره‌بانه‌که‌ و لێی پال‌که‌وت.

مه‌شەدی جه‌بار و کورپی مه‌شەدی سه‌فه‌ر چوون له پێشه‌وه و له شوپنه‌ی عاره‌بانچی دانیشتن. مه‌شەدی جه‌بار گه‌راپه‌وه و له حاجی شیخی روانی که‌ چاوی له ئاسمان بریوو و پێیه‌کانی به‌ قه‌را دوو خه‌گه‌یان لێ هاتبوو و به‌ عاره‌بانه‌که‌دا شوێر بوو‌بوونه‌وه. کابرای سه‌یداوایی و ئاوگێره‌که‌ چووبوونه ئه‌ویه‌ری قوورته‌که‌ و له‌وانیان ده‌روانی.

خۆره‌تاو خه‌ریک بوو به‌رز ده‌بووه‌وه، هێنده‌ی ب‌و نیه‌رۆ نه‌ما‌بوو.

٦

که‌ کوێخا و مه‌شەدی بابه‌ ئیشه‌که‌یان له گۆرستاندا ته‌واو کرد، هاتنه‌وه ناو گوند. ئیسلام و عه‌باسیان بینی که‌ له‌سه‌ر هه‌وزه‌که‌ دانیشتوون و سه‌بیله ده‌کێشن. خۆره‌تاو له دره‌خته‌کانی ده‌دا و ماسییه‌کان هاتبوونه سه‌ر ئاو و که‌فیان هه‌ل‌ده‌لووشی.

کوئخا گوتی: «هیچ باسیک نییه؟»
 ئیسلام گوتی: «نا، هیشتا نه هاتووه.»
 کوئخا گوتی: «ئیمه کاره که مان راپه راند و لی بووینه وه.»
 ئیسلام گوتی: «هیشتا زۆرمان ماوه. من و عهباس ئیره مان حازر کرد.»
 کوئخا گوتی: «با برۆین مهیته که بینین.»
 مهشده دی بابه گوتی: «نا، باشتره برۆین نه سیراغا بکیشینه ده ری. ئەگەر حاجی شیخ بیت و ببینی کوری ئاغا نه هاتووته سه ره مهیته باوکی، بهیهل هه ره به جارێ هه یای ده چی.»
 کوئخا گوتی: «زۆر باشه.»
 گه که کان به ره وه هه وشه که رویشتن و به دیواردا هه لکه ران و له ته نیشته ئه وانی تر دانیشتن.
 کوئخا و مهشده دی بابه و ئیسلام به ره وه ماله که ی پووری نه سیراغا چوون. په نه ره کان کرابوونه وه و پیره ژن له په نه ره دا دانیشتیبوو و ده گریا. پشیله که یشی له وێ بوو و هه ره ئه وانی بینی هه ستایه وه و خۆی راپوه شاندا و رویشته.
 کوئخا گوتی: «پووره خان، نه سیراغا له کوئیه؟»
 پووره خان گوتی: «هۆوه تانی! له وینده ری راپوه ستاوه.»
 پیاوه کان هه رسێکیان دانه وینه وه و نه سیراغا یان بینی که راپوه ستاوه و سه ری خستووته سه ره ره فه که و ده گریی.
 کوئخا گوتی: «نه سیراغا، وه ره ده ری، ئیستا ئیدی دره نگه.»
 نه سیراغا هیچ وه لامیکی نه دایه وه.
 مهشده دی بابه گوتی: «ئاغا، ده لیم خه لک هاتوون سه ره خویشیت لی بکه ن. وه ره ده ری.»

ئىسلام بە كۆيخا و مەشەدى بابەى گوت: «دەبى ھەر چۇنىك بىت تا شەوى بىتە دەرى.»

پوورەخان بە كۆيخاى گوت: «نايەتە دەرى. وازى لى بىنە و خۆت ماندوو مەكە.»

مەشەدى بابە گوتى: «پىم وانىيە بىتە دەرى.»
پياوھەكان گەرانەوہ و رۆيشتن.

كۆيخا گوتى: «ئەوہ بۇ نايەتە دەرى؟»

مەشەدى بابە گوتى: «خەمى كچە پوورىەتى.»

ئىسلام گوتى: «پەنا بۇ خوا! باوكى مردووہ، بەلام ئەو خەمى كچە پوورىەتى.»

كۆيخا گوتى: «جا ئىمە چوزانىن كە ئەو دەزانى باوكى مردووہ؟»

دىسان گەرانەوہ لاي پوورەخان. پشيلەكە، كە ھاتبووہ و پال كەوتبوو، ھەر چاوى پىيان كەوت، ھەلسا و رۆيشت.

كۆيخا گوتى: «پوورەخان، نەسىراغا دەزانى كە باوكى مردووہ؟»

پوورەخان گوتى: «لەوانەيە.»

كۆيخا گوتى: «ئاخر؟ ئەدى بۇ ناھىتە دەرى؟»

پوورەخان گوتى: «پىرى شەوى، خەوى بە كچەكەمەوہ بىنيوہ كە لە نەخۆشخانەدا مردووہ.»

كۆيخا گوتى: «دەبى چى بكەين تا ئەم خەونەى لەسەر دەرچى؟»

پوورەخان گوتى: «دەبى بگەرىتەنەوہ شار، بىدۆزىنەوہ و بزانىن داخوا مردووہ يان نەمردووہ؟»

كۆيخا گوتى: «كەى دەگەرىنەوہ؟»

پوورەخان گوتى: «ھەر ئەمرو.»

کوئخا گوتی: «راناوهستن تا له کفن و دفنی ئاغا ببینهوه؟»

پوورهخان گوتی: «ئیمه خو هیچمان له دهست نایه، خوئان کارهکان
 پاپه پینن.»

ئیسلام گوتی: «عاره بانه کهم رویشتوووه حاجی شیخ بیئی، به چی
 دهروئن؟»

پوورهخان گوتی: «جاری پیشوویش به عاره بانه کهمی تو نه رویشتین. دوو
 کهرمان له مەشەدی سەفەر قەرز کرد و رویشتین. ئاخر کچه کهم نهیده توانی
 پری بکا. به لان ئەمجاره بیان هەردوو کمان به پێیان دەروین.»

کوئخا گوتی: «ئاقیبەت به خیر بن.»

گه رانهوه و به رهو هه وشه که رویشتن. خو ره تاو گه یشتبووه ناوهندی
 ئاسمان. مەشەدی بابە و کوئخا، به دیواردا هه لگه ران و ئیسلامیش که دلی
 له خیله وه دههات، چوو بن داربیه که تا نهختیک بیته وه سه ره خوئی.

مەشەدی بابە سه پیرکی کرد و دیتی مهیته که هه لمساوه. کوئخا وای به
 خه یالدا هات که مهیته که له دوینتیه تا ئیستا گه وره تر بووه.

مەشەدی بابە رووی له گه نه کهان کرد و گوتی: «ئیدی گوناحه، ئەم مهیته
 نیو شهو و روژیکه لیره که وتوووه. باشتره بیبهین و بیشوین. تا له شووشتن
 ده بینه وه، حاجی شیخیش ده گاته ئیره.»

کوئخا گوتی: «ئادی، با دهست پی بکهین، گوناحه.» پاشان به
 نه ر دیوانه که داگه ریا و هاته ناو هه وشه کهه. راوهستا، کهمیک بیری کرده وه
 و به دهنگیکی بهرز گوتی: «چۆن بیهتینه سه ری؟»

مەشەدی بابە له وسه ره چاویکی گپرا و دیتی که هه وشه که بیجگه له
 ده ربیجه یه کی بچووک هیچ ریه کی تری بو ده ری نییه. له کوئخای پرسی:
 «خوئی به کویدا هاتبووه ژووری؟»

کوئخا دانه وی و ده ربیجه که ی کرده وه و گوتی: «بیره دا.»

دالانیکى تهنګ و تاريک دهرکهوت.

مهشدهى بابه گوتى: «جا چؤن هاتبووه ژوورئ؟»

کوئخا گوتى: «که هاتبووه ژوورئ، هيشتا زيندوو بوو. دهربجهکهى کردبووهوه، دانهوى بوو و هاتبووه ئيره که چؤل و فینک بوو. به لام ئیستا... ئیستا چؤنى ببهينه دهرئ؟»

مهشدهى بابه سهرىكى بادا.

عهباس گوتى: «کارىكى نييه، تابوتهکه دهينه خوارئ و مردووهکهى تى دهنين و ليرهوه هلى دهکيشينه سهرئ و دهينه سهر حهوشهکه.»
کوئخا گوتى: «تابوتهکه گورهيه، بؤمان نايهته ناو حهوشهوه.»

مهشدهى بابه گوتى: «تاقکردنهوى هيچ زهرهريكى نييه.»

عهباس و سهرسوور، تابوتهکهيان هينايه سهرئ و لهو سهرروه شوپيان کردهوه نيو حهوشهکه. مهشدهى بابيهش به نهرديوانهکهدا داگهرا. ئهو و کوئخا سهرى تابوتهکهيان گرت و رايان کيشا. به لام تابوتهکه دهرى دريژ بوون و بؤيان نههاته خوارئ.

کوئخا گوتى: «نه مگوت؟»

عهباس گوتى: «کارىكى نييه، به مشار دهرسهکانى کورت دهکهينهوه.»

کوئخا گوتى: «نا. فايدهى نييه، تهگيرىكى تر بکهن.»

مهشدهى بابه گوتى: «کوئخا راست دهکا. ئهم تابوته نابى. با بريون چهند تهختهيهک بينين، لهبن مردوويان دابنين و به گوريس هلى کيشينه سهرئ.»

کوئخا گوتى: «مهشدهى بابه چاکی دهلى، ئهويان هاسانتره.»

عهباس گوتى: «دهى باشه، ئيمه ئهوهمان نهدهزاني.»

هموويان بيدهنگ بوون تا سهرسوور و عهباس به چهند تهخته و

گوریسیک گه رانه وه.

کوئخا و مه شه دی بابه سووچه کانی به پره یان خر کرده وه. گوریسه که یان له ژیر مردودا رایه ل کرد و تهخته کانیان خستنه سهر گوریسه که و سهره گوریسیان دایه دست نه وانهی له سهر دیوار بوون.

کوئخا گوتی: «سه بر سه بر هلی کیشن، نه گه به توندی هلی کیشن، هه مووتان بهر ده بنه وه.»

گوریسیان هه لکیشا.

مه شه دی بابه گوتی: «راوهستن با ئیمه ییش بیینه سهری.»

هه وه ل کوئخا و پاشان مه شه دی بابه به نهر دیواندا هه لگه ران و له سهر دوو سووچی دیواره که راوهستان. نه وانی تر گوریسیان هه لکیشا. مه یته که هه رچند ده هاته سهری، سووکتتر ده بوو. پییه هه لمساوه کانی، ته ونه جالالوکه کانی له گه ل خوئی راده مالی و دیواری ده رووشاند.

۷

که مه یته که یان شووشت و کفن کرد، تاویک له نیوه رۆ تپه ریبوو. ماندوو و شه که ت، به دهوری حه وزه که وه دانیشتبووون و له ماسییه کانیان ده روانی. مه یته که له تابووتدا بوو و تابووته که ییش له بهر سیبهر دانرا بوو. به رهی ئیسلامیان به سهر نهر دیوانه که دا دابوو. هیچ کهس قسه ی نه ده کرد. هه موویان نوقمی خه یال بوون که هه ر له ناکاو وه رینی پاپاخ هاته بهر گوئی، به غار هات و له سهری کوئلانه که راوهستا و چرنووکی به زه ویدا کیشا. تیکرا ئاورپان دایه وه و ته ماشایان کرد. پاشان عاره بانه که ی ئیسلام به دیار که وت. مه شه دی جه بار و کوری مه شه دی سه فه ر له جیی عاره بانچی دانیشتبووون و حاجی شیخیش زل و زه به للاح له پاشه وه ی عاره باندا پال که وت بوو. پیاهه کان هه ستانه سهری و راوهستان.

عەباس بە سەرسووری گوت: «ئەووە حاجی شیخ بۆ وای لی هاتوووە؟»
سەرسوور گوتی: «هەلمساووە، گەرە بوووە.»
عەباس گوتی: «ئادی، سەروگوتیلاکی هەلمساووە. دەست و لاق و
زگیشی...»

سەرسوور گوتی: «دە هیندەدی جارانی لی هاتوووە.»
عەباس گوتی: «مێزەرەکەیی، مێزەرەکەیی چەند شروشیئالە.»
عارەبانە گەیشتە جی و لە پەنا مەیتەکە راوہستا. کویتا و مەشەدی بابە
چوونە پیشەووە و ویستیان سلاو بکەن. نەیانتوانی. راوہستان و چاویان
برییە حاجی شیخ کە لاخیز بووبوو و بە ترسەووە لە تابووتەکەیی دەروانی.
ئیسلامیش چوووە پیشەووە و هەر لەوئێ راولەستا. حاجی شیخ لە پریکدا
مێزەرەکەیی هەلگرت و لە ئەرزێ کوتا و و هاواری کرد. پیاوہکان هاتنە
پیشەووە و بینیان کە چاوەکانی حاجی شیخ پرن لە فرمیسک. یەکەم جار
بوو کەسێک لە مەرگی ئاگادا دەگریا. پیاوہکان کە بە خۆ هاتنەووە، دەستیان
بە گریان کرد. ژنەکانیش لە مالهکان و پشت دیوارەکانەووە، دەستیان بە
شین و رۆرۆ کرد. شیوون و رۆرۆ لە سەرانسەری بەیەلدا بەرز بوووەو.
بزنە رەشەکەیی ئیسلام و پاپاخیش غاریان دایە پشت مائی مەشەدی
سەفەر و مەشەدی سەفەریان بینی کە سەری لە کلاورۆژنەووە هینابوو
دەری، هەردوو دەستی هەلینابوون و چاوی لە حەوز بریبوو و پر بە دەم
دەگریا و فرمیسک بە پرومەتەکانیدا دەهاتە خوار.

۸

کە گەیشتنەووە نیو گوند، هیندەدی نەمابوو خۆر ئاوا بیت. چەند گەنجیک ژیر
بالی حاجی شیخیان گرتبوو و دەچوونە پیشەووە. حاجی شیخ مێزەرەکەیی لە
ملی ئالاندبوو. چاوی هەلمسابوون و هەناسەیی بە ئەستەم هەلەدەکیشا.

که گه‌یشتنه لای حه‌وزه‌که، ژنه‌کانیان بینی ئالایان له مه‌یدانه‌که‌دا هه‌لکردبوو و به چارشییوی ره‌شه‌وه له‌ژیر داربیه‌کان دانیشتبوون و هه‌رکه چاویان به پیاوه‌کان که‌وت، ده‌ستیان به شین و پۆرۆ کرد. پیاوه‌کان سه‌ریان داخست و به‌ره‌و مائی ئاغا رۆیشتن. کۆلانی یه‌که‌میان تیپه‌پاند و گه‌یشتنه کۆلانی دووهم و له به‌رده‌رکه‌ی مائی ئاغا راوه‌ستان. ده‌رکه‌ داخرا‌بوو و تۆمه‌ره‌ کایه‌کی پتوه هه‌له‌سه‌تێردرا‌بوو. ئیسلام چوو ه‌پشه‌وه، تۆمه‌ره‌که‌ی لادا و ده‌ستی له‌ کونی ده‌رکه‌وه برده‌ ژووری و ده‌رکه‌ی کرده‌وه. چوو ژووری و ئه‌و خشتانه‌ی لادا که له‌پیش ده‌ربجه‌که هه‌لچنرا‌بوون. روونا‌کایی که‌وته نێو دالانه‌ شیدار و خۆ‌لاییه‌که‌وه. حاجی شیخیان هینایه‌ ژووری و به‌ره‌و تاکه‌ ژووری مأل رۆیشتن که‌ تاریک و گه‌وره‌ بوو و روونا‌کییه‌ کزه‌که‌ی ئیواران، له‌ کلاورۆژنه‌که‌یه‌وه ده‌هاته‌ ژووری. ئیسلام به‌ره‌و ر‌ه‌فه‌که‌ رۆیشت، چرای داگیرساند و هینای له‌ ناوه‌ندی ژووره‌که‌ی دانا. ژووره‌که‌ دوو به‌ره‌و جامیک و قورئانیک و چه‌ند سه‌له‌که‌پیاو و بریک نانی وشکی تیدا بوو. چه‌ند لئف و سه‌رینیکیش له‌ سووچیکی ژووره‌که‌دا و به‌سه‌ر یه‌کترا که‌له‌که‌ کرابوون. پیاوه‌کان له‌ دالاندا راوه‌ستان. حاجی شیخ دانیشت و سه‌بر سه‌بر پتیه‌کانی درێژ کرد و پاشان یه‌ک به‌ خۆ پال که‌وت. سینگی په‌یتا په‌یتا به‌رز ده‌بووه‌وه و لیه‌وه‌کانی ده‌له‌رزین. تیکرا چاوه‌ری و به‌ پتوه‌ راوه‌ستا‌بوون.

حاجی شیخ گوتی: «کوره‌که‌ی بانگ که‌ن.»

کوئخا گوتی: «هه‌ر ئه‌مرۆ و لای نیوه‌رۆ، رۆیشتووته‌ شار.»

حاجی شیخ، لاخیز بووه‌وه و گوتی: «های... ئا‌غای لئقه‌وماو.»

هیچ که‌س قسه‌ی نه‌کرد.

حاجی شیخ گوتی: «خه‌ریکه‌ ده‌خنکیم. بمبه‌نه‌ نێو حه‌وشه.»

مه‌شه‌دی باب‌ه، ده‌ربجه‌ی په‌نا دیواری کرده‌وه، دالانیکی ته‌سک و تاریک

ديار كهوت. مهشهدي بابه و بهدواي نهویشدا حاجي شیخ به كوومهكۆم و بهدواي كوئخادا، رۆیشتنه دهري. نهواني تر چاولهري و له ژوورهكهدا مانهوه.

ئیسلام به عهباسی گوت: «حاجی شیخ برسییهتی، برۆ له مائی مهشهدي سهفهري كهميك نهشكهنهی بۆ بيينه.»

عهباس چووه دهري، نهواني تريش چوونه دهري و له كوئلاندا راولهستان. كوئخا و مهشهدي بابه، حاجي شیخيان هينايه ناو هوشهكه. نهرديوان هيشتا به ديوارهكهوه ههلهسيردرابوو و سهرين و بهري ئاغایش لهوي كهوتبوون.

حاجي شیخ لهسه بهر كه پال كهوت. له ئاغا زلتر بوو. مهشهدي بابه تهماشايهكي كرد. فتيلهی فانۆسهكه تا بني بنهوهی سووتابوو. جامی ئاوهكه پر بوو له ميشووله. مهشهدي بابه جامهكههی ههگرت، ئاوهكههی ههلهپشت و رۆیشت تا ئاوی تازه بيئي.

كوئخا گوتی: «مهشهدي بابه، چراكهيش لهگهله دستت بيينه.»

مهشهدي بابه گوتی: «دهيهينم.»

فانۆسهكههی ههگرت و داهاتهوه و چووه نيو دالانهكه. كوئخا له ههيكهلی ههلمساوی حاجي شیخی روانی و گوتی: «خوایه، كتومت وهكو ئاغای لی هاتوه.»

9

كه دنيا تاريك داهات، دهسته دهسته لهوانههی هاتبوونه نيو باخی نهخوشخانه و لهپيش دالانهكه كو بوو بوونهوه، چوونه دهري. پيرهژنهكه، له بهيانیهوه ديار نهبوو.

كچهكههی ميربرایم چووبوه لای ميلهكان و له دهريی دهروانی. ههركه

دهرکه وانه که چووہ نیو ژوورہ کهی خوہیہ وہ، ئه ویش له گه ل خه لکدا هاته دهری. دهری گه رمتر بوو. ههر به پیچی شه قامه کهدا تیپه ری، ههستی به بیتاقه تییه کی زور کرد و له سه ر پلیکانی مایک دانیشته و له بیر و خه یالانه وه رچوو.

شه و به تلکی شکابوو که پیره ژنه که له پیچی شه قامه وه دهرکه وت. له ژیر هه گبه یه کی قورسدا داچه مابوو وه و ههرکه گه یشته لای کچه که ی میربرایم، هه گبه که ی دانا، له ته نانکی دهره ینا و مشتیک پلاوی رچ کرده سه ر نانه که و بی ئه وه ی خو ی لی ناسیاو بکا، چووہ ئه و به ری شه قام، تا به شی سوالکه ریکی تر بدا.

۱۰.

که شه و داهات، ههر هه موویان رهشیان پو شیبوو و هاتنه سه ر حه وزه که. تریفه ی مانگه شه و یکی مات که وت بووه سه ر داربیه کان و بانه نزمه کان. هه موو لا نیوه تاریک بوو.

ئیسلام و مه شه دی جه بار تاته شه زه ره شه که یان هه لکه رانده وه و خستیان ه ناو قورته که وه. رپاوه ستان تا کوخا هات و ئاماژه ی بو ئیسلام کرد. ئیسلام چووہ سه ر به رده که و قورگی خاوین کرده وه و به دهنگیکی به رز دهستی به خویندنی سه ر دوولکه کرد. پیاوه کان قوچیه ی کراسیان کرده وه و دهستیان به گریان کرد. ژنه کان هاتنه سه ر یان و له حالیکدا که له بهر مانگه شه ودا سه ر یان ده له رانده وه، دهستیان به شین و رچور کرد. هه وه ل پاپاخ و پاشان تیکرای سه گه کانی به یه ل چوونه دهری و له گورپانه که ی پشت مالی مه شه دی سه فه ردا کو بوونه وه و گو ییان هه ل خست. بزنه ره شه که ی ئیسلامیش رویشته و خو ی له پاشخاندا شارده وه. ئه و شه وه، به یه ل تا به ری به یان سه ر دوولکه ی خویند و شین و رچوری کرد.

بەيانی بوو كە پوورەخان و ئاغا مېرنەسىر گەيشتنە شار و لە مەيدانئىكى قەرەبالغدا، دابەزىن. ھەردووكيان برسى بوون و تاقەتى رېكردنيان نەمابوو. ئاغا مېرنەسىر لە پەنا ديوارىك و لەژىر سىبەرى چەترە كۆنەيەكدا كە لە ديوارىك قايم كرابوو، دانىشت. مېرزەرەكەى لە گوند بەجى مابوو و دەسمائىكى سەوزى لە سەرى ھالاندبوو.

پوورەخان گوتى: «برسىتە؟»

ئاغا مېرنەسىر بە دەنگى بەرز كۆكى و ھىچى نەگوت.

پوورەخان گوتى: «ھىچمان نىيە بىخۆين.»

ئاغا مېرنەسىر ديسان كۆكى.

پوورەخان گوتى: «ئىستا دەبى شتىك بخۆين تا گورپىكمان بىتەو بەر. تۆ لىرە دانىشە تا من بۆم سوائىك بكەم و بىمەو. دوور نىيە شتىكمان دەست بكەوى.»

پوورەخان چارشىوئەكەى لە كەمەرى ئالاند و بە كۆمەكۆم رۆيشت. ھەردوو دەستى بە پشتىيەو گرتبوو و لاقەكانى بە ئەستەم ھەلدەھىنران.

ئاغا مېرنەسىر دەستەكانى خستە سەر گۇنا تادارەكانى كە خەرىك بوو گرپان دەگرت و بەدەم كۆكىنەو چاوى لە پوورى برى كە لە قەرەبالغىيەكەدا ون بوو.

دوكتۆر كە لە باخچەى نەخۆشخانەدا دەخولايەو، ئاغا مېرنەسىرى بىنى كە بە جلوبەرگى دراو و دەسمائىكى سەوز بە سەرىو خەرىكە بەملا و بەولادا غار دەدا و سەر بە ھەموو كون و كەلەبەرىكدا دەكا.

پەرەستارەكەى بانگ كرد و گوتى: «بزانە ئەم كورە خەلكى كوئىيە؟»
 پەرەستارەكە لىي چووە پيشەوہ و گوتى: «خەلكى كوئىي؟»
 ئاغا ميرنەسىر بە دەنگى بەرز كۆكى و هيچى نەگوت.
 پەرەستارەكە بە دوكتورى گوت: «قسە ناكا.»
 دوكتورەكە كۆكەيەكى كرد و گوتى: «لىي بپرسە ھى كام بەشە؟»
 پەرەستارەكە دەستى بۆ دالانەكان ھەلئينا و گوتى: «ھى كام يەك
 لەمانەى؟»
 ئاغا ميرنەسىر كۆكەيەكى كرد و گوتى: «لە زارا دەگە پىم.»
 پەرەستارەكە گوتى: «زارا؟ زارا كئىيە؟»
 ئاغا ميرنەسىر كۆكەيەكى كرد و هيچى نەگوت. پەرەستارەكە لىي دانەوى
 و لە چاوەكانى ئاغا ميرنەسىرى روانى و بە سەبراىەك لىي پرسى: «زارا
 كئىيە؟»
 ئاغا ميرنەسىر سەرىكى بادا و هيچى نەگوت.
 دوكتور گوتى: «بىيە، داخلى بكە.»
 پەرەستارەكە ئاغا ميرنەسىرى بردە نىو دالانىكى تاريك، كە پر بوو لە
 خەلك و لەسەر بەرپەيەكى دانا و ھاتە دەرى و پىرەژنەكەى بىنى كە بەپەلە
 بەرەو سووچىكى باخەكە دەروا. پيشى پى گرت و گوتى: «نەنە فاتم، يەكئىك
 لە نەخۆشەكان خواردىنى نەخواردووہ و برسبىيەتى، هيچت ھەيە بىدەيى؟»
 پىرەژنەكە گوتى: «ئادى ھەيتم!»
 پەرەستارەكەى بردە سووچىكى باخەكە. مشتىك پلاوى رۆ كردە سەر
 رۆژنامەيەك و لەتە نانئىكىشى لەسەر دانا و داپە دەستى.

کوئخا که هاته سەر دیوار، پیاوهکان ههستانه سه‌رپی و راوهستان. خۆر دهرکه‌وتبوو و به‌یه‌ل دهره‌وشایه‌وه. کوئخا لیانی روانی و به دیواردا داگه‌را و به‌ره‌و ئیسلام‌رۆیشت. به نیوان خه‌لکه‌که‌دا تیپه‌پین و به‌ره‌و مائی ئیسلام‌رۆیشتن. کوئخا له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌ک راوهستا و ئیسلام‌چوووه ژوورئ، به‌ره‌ی خری کرده‌وه و له په‌نجه‌ره‌وه هینایه‌ ده‌رئ. پاشان پیکه‌وه هاتنه‌وه بن دیواره‌که. هه‌وه‌ل کوئخا و پاشان ئیسلام‌چوونه سەر دیواره‌که و له‌ویوه خۆیان هه‌ل‌دایه‌ ناو‌ه‌وشه‌ بچوکه‌که‌وه. پاش تاویک هاتنه‌وه سەر دیواره‌که و کوئخا به‌ ده‌نگیکی نووساوه‌وه گوئی: «ئه‌لفاتیحه!»

پیاوهکان له‌ یه‌کتریان روانی و هه‌نسکیان قووت دا و فاتیحایان خویند. ئیسلام، بانگی مه‌شه‌دی جه‌بار و کوری مه‌شه‌دی سه‌فه‌ری کرد و گوئی: «سواری عاره‌بانه‌ بن و برۆنه‌ سه‌یداوا و به‌ گه‌دا خانم بلین چی قه‌وماوه، پاشان قه‌دبیر به‌ره‌و خاتووناوا برۆن و به‌ ئاغا میرحوججه‌ت بلین حاجی شپخاغا ئه‌مری خوای کردووه، وه‌ره‌ نوێژی له‌سه‌ر بکه‌ و له‌گه‌ل خۆتانی بین و وه‌رنه‌وه.»

مه‌شه‌دی جه‌بار و کوری مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر له‌ یه‌کتریان روانی و به‌ره‌و مائی ئیسلام‌به‌رئ که‌وتن.

ئیسلام‌گوئی: «ئاگاتان له‌ بزنه‌که‌م بی، وه‌کو دوینی دهرنه‌په‌رپته‌ ده‌رئ.» مه‌شه‌دی جه‌بار کۆکه‌یه‌کی کرد و هیچی نه‌گوت. ئیسلام و عه‌باس به‌ره‌و قوورته‌که‌ چوون تاکو تاته‌شۆره‌ ره‌شه‌که‌ ده‌رکیشن.

کوئخا و مه‌شه‌دی بابه‌ چوونه مائی کوئخا، بیل و قازمه‌یان هه‌لگرت، به‌ره‌و گۆرستان‌رۆیشتن و له‌ لاچه‌پی شپه‌به‌ردینه‌که‌، ده‌ستیان به‌

هه لکه ندى گۆرپک کرد.

بهیه لیه کان چوون له سهه دیواره کان دانیشتن و چاویان له مه یته که بری
که که وتبووه نیو حه وشه که و هییدی هییدی خه ریک بوو هه لده مسه و گه وره تر
ده بوو.

چیرۆکی سییەم

ئىوارە بوو و نەنە فاتم لە سەربانى مالاكەيان دانىشتبوو و چاوى لە تارمايىيەكى گەورە برىبوو، كە لە سەيداواو دەهات. نەنە فاتم پىي و ابوو ديسان كەسپك لە سەيداوا مردوو و سەيداوايىيەكان خەريكن بە عارەبانەى مەشەدى روقىيە بەرەو جاميشان دەرۆن كە حاجى مەلا بىن تا نوپۆزى لەسەر بخوینى. بەلام تارمايىيەكە هەرچەندەى نزيك دەكەوتەو، پانتر و گەورەتر دەبوو. هەرکە تارمايىيەكە گەيشتە لای گردى نەبیاغا، نەنە فاتم بايەكى رەش و چلكنى بينى كە شتىكى سپىي لەگەل خۆى دىنا. نەنە فاتم خىرا خۆى گەياندە بانىژەى مالى مەشەدى سەفەر و سەرى لە كلاورۆژنەكەيانەو بەردە ژوورى و بەدەنگىكى بەرز هەراى لە ژنى مەشەدى سەفەر كرد: «نەنە خانم، نەنە خانم! وەرە بزانه ئەمە چىيە خەريكە بەرەو بەيەل دى؟» و گەرايەو سەربانەكەى خۆيان. پىيەكانى لە كلاورۆژنەو شوپ كردهو و دەستى بە لىواری كونهكەو گرت و بە ترسەو لە تارمايىيەكە راما. سەرى نەنە خانم و بە دواى ئەویشدا سەرى مەشەدى سەفەر، هیدی هیدی لە بانىژەو هاتنە دەرئ. نەنە خانم پەيتا پەيتا لە دەوروبەرى خۆى دەروانى و هیچى نەدەدى.

نەنە فاتم گوتى: «هۆوتانى! لە سەيداواو دى. تەماشاشا... لە نەبیاغا بنۆرە!»

با، بەدەورى نەبیاغادا دەخولایەو و شتە سپىيەكەى لەگەل خۆيدا دەخولاندەو.

نەنە خانم گوتى: «ئەو لە كەنگیو دەخولیتەو؟»

نه نه فاتم گوتی: «هر ئیستا وهدر کهوت.»

نه نه خانم چاوی ویک نان، دوعایه کی خویند و فووی له بهیله کرد، پاشان پرووی له نه نه فاتم کرد و گوتی: «قورمان بهسه بو، هه موومان تیدا چوین.»

هر دووکیان به ترسه وه ته ماشای تارماییه کهیان کرد که له لاریوه نزیکه دهکه وته وه.

نه نه فاتم به دهنگی بهرز گوتی: «نه نه خانم، ئه شته سپیبه دهینی؟»

نه نه خانم گوتی: «ئادی، چاوم لییه تی.»

نه نه فاتم گوتی: «هر خه ریکه گوره تر دهبی. بگاته ئیره، هر به جارئ بهیله داده پووشی.»

بوئیکی پیس و تیژ به ناوه دا بلاو بووه وه و بایه که گه شته نیو بهیله و تیتال و کوئه په روئی به کوژان و بانه کاندای بلاو کرده وه.

نه نه خانم گوتی: «برو خوارئ نه نه فاتم، بوگه ن هیری کردین.»

نه نه فاتم گوتی: «وهره لای هه وزه که، با بزانی دهبی چ قوریک بهسه خوماندا بکهین.»

هر دووکیان چوونه خوارئ. گوند چۆل بوو. ژن و پیاو له گوند چوو بوونه ده ری. نه نه فاتم و نه نه خانم هاتنه به رده رکه ی مائی بابه عه لی که ته نیا چوار دیواریکی بچووک و ده ربیجه یه ک بوو و دهنگی گریان و ناله نالی بابه عه لی لی لئوه ده هات.

نه نه خانم گوتی: «ئاگات له و بوئه یه؟ چی بکهین؟»

نه نه فاتم گوتی: «ده ترسیم ئه وانه ی له گوندی چوونه ته ده ری، ئیدی نه توان بگه رینه وه.»

نه نه خانم گوتی: «ئه وانه دهینی؟» دا هاته وه و هیما ی بو تیتال و کوئه

په پړوكان كړد كه با له گه ل خوی هینا بوونی و بهو نیوه دا بلاو بوو بونه وه .

نه نه فاتم گوتی: «ده لئی به چند گورستاندا تیپه ریوه و هر له ویوه
 ئه مانه ی رپیش خو داوه.» و له حالیکدا که له ترسان هه لده لرزی، له سر
 تاته شو ره شه که دانیشته و پالی به داریبیه که وه دا .

نه نه خانمیش دانیشته و پییه کانی برده بن چارشیدوه که ی تا بایه
 سارده که، ورده په پړوکان له به له که لاوازه کانی نه هالینئ .

نه نه فاتم گوتی: «ئیدی هه موو شتیک فاتیحای لی خویندرا، هه وه ل جار
 قاتوقری و ئیستایش ئه مه!»

نالنه نالی بابه علی له مالله که یدا به رزتر بووه وه .

نه نه خانم ده ستیکی به ره و مالی بابه علی هه لئنا و گوتی: «ده بینئ؟»

نه نه خانم گوتی: «با برۆین خه لک ئاگه دار بکهینه وه.»

نه نه خانم گوتی: «کهس له گوندی نه ماوه، ده بی مه شه دی ئیسلام بیت و
 خه لکی ئاگه دار بکاته وه!»

نه نه فاتم گوتی: «من نیگه رانم، زوریش نیگه رانم. حه سه نوک رویشته وه و
 نه گه پراوته وه.»

نه نه خانم گوتی: «کورپه که ی منیش رویشته وه، دل له دل مه ده. هه موویان
 ده گه رینه وه. هه سته با بچینه وه مالی و فانو سیک پی بکهین و بچینه
 سه ربان تا ونبووه کانمان له دووره وه به یه ل بینن.»

هه ستانه سه ری که برۆن. پیاویک له تاریکایی ته نیشت باخی ئاغاوه
 ده رکه وت. زه نیلیکی گه وره ی به ده سته وه بوو و به خشکه یی و کو مه کو م
 ده هاته پیشه وه.

نه نه فاتم ده ستی نه نه خانمی گرت و گوتی: «ئوه کئییه، نه نه خانم؟»

نه نه خانم گوتی: «ئهن نایناسم.»

تارماييه كه هات و تپه پرى و چووه نيو كۆلانى يه كه مه وه .
نه نه فاتم گوتى: «هەر زۆر به بيدهنگى ده رۆيشت، نه كا بچيته مالمان؟»

نه نه خانم گوتى: «وهره با به دوايدا بچين.»

ههردوو كيان به خشكەيى و به دواى تارماييه كه دا چوونه نيو كۆلان.
كۆلانىيان پىچ كرده وه و تارماييه كه يان بينى كه له پيش دهركەى مالى
مه شهدى جه بار راوه ستاوه و دهكۆكى. دهركه كرايه وه و مه شهدى ريحانى
خوشكى مه شهدى جه بار، به فانۆسه كه وه، دهركه وت. تارماييه كه خۆى لادا،
مه شهدى ريحان فانۆسه كه وه هه لينا. تيشكى فانۆس كه وته نيو كۆلان و
كۆنه په رۆ و تيتالەكانى خسته بهرچاو كه به دهروديواره كانه وه نووسابوون و
دهله رينه وه. نه نه فاتم و نه نه خانم كشانه دواوه و له تاريكيدا راوه ستان.

نه نه فاتم گوتى: «ئوه كتيه؟»

نه نه خانم گوتى: «مه شهدى ريحانى خوشكى مه شهدى جه باره، هەر
ئوهى ميترده كهى مردووه.»

چهند ههنگاوێك چوونه پيشه وه و ديسان راوه ستان. تارماييه كه دهستى
برده نيو زهنبيله كه و مريشكيكى سه برراوى ده رهينا. پييه كانى
مريشكه كهى گرت و له پيش فانۆسه كهى راگرت. خوشكى مه شهدى جه بار
دهستى دريژ كرد، پييه كانى مريشكه كهى گرت، چووه ژوورى و دهركەى
داخست. تارماييه كه ديسان ملي رپى گرت و به رهو دوايين مالى كۆلانه كه
رۆيشت. نه نه خانم و نه نه فاتميش به دواى كه وتن. تارماييه كه، هەر
گه يشته مالى نه نه فاتم، راوه ستا و دهستى هه لينا و دهستى به گوريستى
كورت وه گرت كه له ديواره كه كوترا بوو و به ديواردا هه لگه را.

نه نه فاتم گوتى: «ئوه به ته ماى كوويه؟»

نه نه خانم گوتى: «راوهسته بزاتم!»

تارماييه كه خۆى گه يانده سه ربان و داها ته وه، زهنبيله كهى له

کلاوړوژنه وه فری دا ژوورئ. پاشان پییه کانی به کلاوړوژنه دا شوړ کرده وه و سهر سهر تپوهی چوو. تهنیا سهری به دهره وه ما بوو که چاویکی له هوزی گوند کرد و خیرا چوو خوارئ.

نه نه فاتم گوتی: «ئیستا چی بکهین؟»

هر دوو کیان گه رانه وه و دهستی یه کتریان گرت و به غار هاتنه لای هه وزه که. کونه په رۆ و تیتال له کان به لقه کانی داربییه وه ده له رینه وه. چند کهس له تارما پیدا دیار که وتن، زهنبیلیان به دهسته وه بوو و ده هاتنه پی شه وه. نه نه خانم و نه نه فاتم به رهو مائی نه نه خانم رۆیشتن و چوونه ژوورئ. مه شه دی سهر لهر کورسییه که راره ستا بوو، هه موو له شی له ژووره که دا بوو و تهنیا سهری له کلاوړوژنه که وه بردبووه دهرئ. نه نه خانم و نه نه فاتم به رهو پاشخان رۆیشتن و به دوو فانوس گه رانه وه ژوورئ. فانوسه کانیان پی کرد. نه نه خانم چوو سهر کورسییه که ی تر و فانوس یکی له سهر بانه که دانا. په نجه کانی مه شه دی سهر که تا ئیستا هیچ جوولیه کی نه ده کرد جوولانه وه. نه نه فاتم و نه نه خانم فانوسه که ی تریان هه لگرت و هاتنه دهرئ. لای هه وزه که قهره بالغ بوو. به یه لییه کان خه ریک بوون به زهنبیله کانیانه وه ده هاتنه وه. ئیسلام لهر عاره بانه که ی دانیشتبوو و بیری ده کرده وه.

نه نه خانم به رهو عاره بانه که رۆیشت و گوتی: «مه شه دی ئیسلام، کابرایه ک هاتوو و چوو ته نیو مائی نه نه فاتم.»

ئیسلام گوتی: «هه سه نوک له مائی نییه؟»

نه نه فاتم گوتی: «ناوه لآ، چوو ته دهرئ.»

ئیسلام گوتی: «که وایه من له گه لتان دیم.»

که گه یشتنه مائی نه نه فاتم، ئیسلام فانوسه که ی لی وهرگرت و دهرکه ی کرده وه. هه وه ل خوی و به دوا ی ئه ویشدا، پیره ژنه کان چوونه ژوورئ. هه موو

لایهک تاریک بوو. که پهنجه ره بیان کرده وه، ئیسلام فانۆسه که هی هه لئینا. که سئیک پالی به دیواره که وه دابوو و له تاریکیدا ته ماشای ده کردن.

ئیسلام گوتی: «تۆ کئیت؟»

تارماییه که گوتی: «منم، مه شه دی ئیسلام.»

ئیسلام که میکی تر فانۆسه که هی هه لئینا و گوتی: «تۆ؟»

تارماییه که هاته پیشه وه، زهنبیلکی به دهسته وه بوو. ههرسیکیان چونه پیشه وه. نه نه فاتم گوتی: «ئه وه تۆیت حه سه نۆک؟»

حه سه نۆک دهستی برده ناو زهنبیله که و مریشکیکی سه بر او ی دهره ئینا. ملی مریشکه که به پئستیکی باریکه وه شۆر بوو بوو وه.

ئیسلام گوتی: «نه نه فاتم، ئه وه کوره که هی خۆت نانسبییه وه؟»

فانۆسه که هی دایه دست نه نه خانم و به په له چوو دهری. نه نه فاتم دهستی درێژ کرد و مریشکه که هی له حه سه نۆک وهرگرت.

حه سه نۆک گوتی: «دانه یه ک زیاترم دست نه که وت.» و له قاقای پیکه نینی دا. پیره ژنه کان ترسان و پاشه و پاش گه رانه وه.

۲

پیاوه کان، زۆربه بیان دهسته تال گه رابوونه وه. مه شه دی جه بار که میک په تاته ی له خاتووناوا دست که وتبوو و بهر له وهی بگاته وه مائی، نه نه ریحان، مریشکه که هی له پشت که له داره کان، شار دبوو وه.

مه شه دی جه بار گوتی: «خاتووناوا زۆر قه ره بالغ بوو.»

مه شه دی ریحان گوتی: «له به یه لدا هیچ باسیک نییه.»

مه شه دی جه بار گوتی: «ئاخر له وینده ری هیندیک شت په یدا ده بی.»

مه شه دی ریحان گوتی: «مه شه دی بابه که چوو بوو خه لیجان، به دهسته تالییه وه هاته وه.»

مەشەدى جەبار گوتى: «زۆر كەس بەدەستبەتالى ھاتوونەتەوہ. عەباس
 چەند مشت برنجى لە سەيداوا ھىنا بوو كە نيوہى ھەرە زۆرى بۆ خۆى و
 خوشكى برد و ئەوى تىشى دايە بابەعەلى.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «مەشەدى ھەسەن بەس باوہ شىك وینجەى دەست
 كەوتبوو كە ئەویشى بردە تەويلەكەى و رۆى كردە بەر گايەكەى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «كوئخايش ھىشتا نەھاتووتەوہ.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «ئىستا بەتەماى چى بكەى؟»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئىمشەو دەچمە پورۆس، بەشكەم لەویندەرى
 شتىك دەست بكەوى.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «دەتەوى بە تەنى بچىيە پورۆس؟»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئادى، لەگەل كى برۆم؟»
 مەشەدى ریحان گوتى: «بە تەنيا ناتوانى، پورۆسىيەكان لە نيوہشەو
 بەولاوہ خى دەبنەوہ و ئاگايان لە گوندەكەيانە.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ھەرچۆنىك بى، داخى دلم ھەلدەرىژم. دەبى
 تۆلەى ئەو مەرانەيان لى بكەمەوہ، كە لىميان دزيون.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «بە تەنيا باش نىيە. نابى بە تەنيا برۆى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ناتوانم لەگەل ھىچ كەسدا برۆم. بەيەلىيەكان ھەر
 ھەموويان سوآلكەرن و بەس سەدەقە وەردەگرن. واز لە دزييش ناھىن.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «دەزانم. ئەدى ئەگەر بتگرن؟»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئاخر، كەس نىيە لەگەلدا بىت.»
 مەشەدى ریحان گوتى: «چوزانى؟ لەوانەيە كورەكەى نەنە فامت لەگەل
 بىت.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ھەسەنۆك؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «ئادى، ئەگەر پىيى بلىي، بى ئەملا و ئەولا، لەگەلت دى.»

مەشەدى جەبار گوتى: «تۆ چوزانى؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «من دەزانم، ھەر سەعاتىك بەر لە ئىستنا ھاتەوہ نىو گوند و مريشكىكى بەدەستەوہ بوو.»

مەشەدى جەبار گوتى: «يانى دەللىي لە پورۆس بووہ؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «وابزانم، تۆ دانىشە و نانەكەت بخۆ، من دەرۆم بانگى دەكەم.»

مەشەدى جەبار لەپىش كەلەدارەكان ھەلتوتوتا و فانۆسەكەي لەتەنىشت خۆي دانا.

مەشەدى رېحان نان و دانووي بۆ ھىنا و چووہ دەرى. با، ھىشتا دەھات. پىاوەكان لە نزيك ھەوزەكە خرى بوو بوونەوہ و نوپژيان دەكرد. ريزە ژنيك، سەريان لەپشت ديوارە نزمەكانەوہ دەر كىشابوو و لە پىاوەكانيان دەروانى. لە باخەكەي ئاغادا، كەسك دەگريا.

مەشەدى رېحان كە گەپشە بەردەر كەي مالى ھەسەنۆك، نەنە فاتم و نەنە خانمى بينى كە بە جامىك ئاوي پىرۆزەوہ ھاتوونەتە دەرى. مەشەدى رېحان خۆي لادا. نەنە فاتم و نەنە خانم ھاتنە نىو كۆلان. نەنە فاتم گەسكىكى بچووكى بە دەستەوہ بوو. گەسكەكەي بە ئاوەكە تەر دەكرد و لە دەروديوارى مالىەكانى دەدا و دوغاي دەكرد. نەنە خانم ھون ھون دەگريا. ھەر كە پىرەژنەكان لە كۆلانەكە ئاوديو بوون، مەشەدى رېحان لە تاريكييەكە ھاتە دەرى و دەر كەي كردهوہ و چووہ ژوورى. ھەسەنۆك لە پەنا پەنجەرە و لەبەر تيشكى فانۆسەكە دانىشتبوو و شلەي دەخوارد.

مەشەدى رېحان چووہ پىشەوہ و گوتى: «ھەسەنۆك! ھەسەنۆك!»

ھەسەنۆك گوتى: «بۆ ھاتىيە ئىرە؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «هەستە وەرە.»

حەسەنۆك گوتى: «بىمە كۆي؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «مەشەدى جەبار ھاتووتەو. بە تەمايە بۆ
مريشك دزىن بچىتە پورۆس. من پىم گوت تۆيش لەگەلدا دەچىت.»

حەسەنۆك گوتى: «بەم نيوەشەو چۆن برۆين؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «مەشەدى جەبار بە تەمايە بروا. ئەگەر تۆيش
لەگەلدا برۆي، زوو دېنەو، جا تۆيش دەتوانى لە مالى نىمە بنوويت.»

حەسەنۆك گوتى: «مەشەدى جەبار دىلى لە مالتان بنووم؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «ئادى، بەلام ئەگەر رۆژ بى، ناھىلى.»

حەسەنۆك گوتى: «زۆر باشە. دىم.»

ھەردووكيان ھاتنە دەرى. حەسەنۆك دوايىن پارووى ھەللووشى و گوتى:

«تۆ برۆ، من بەدواتدا دىم.»

مەشەدى رېحان گوتى: «ئەگەر ھەزەت لى بى، دەتوانىن بچىنە دەرى گوند
و لەپشت باخى ئاغاوہ بچىنە مەيدانەكەى پشت مالى مەشەدى سەفەر و
پاشان پىچ دەكەينەو نيو كۆلانى يەكەم و دەگەينە مالىكەمان.»

حەسەنۆك گوتى: «با برۆين.»

كە گەيشتنە بنى كۆلان و لە گوندى چوونە دەرى، ھەوا ساردتر بوو.
رووناكايى چەند مۆمىك لە نەبىياغاوہ ديار بوو.

مەشەدى رېحان گوتى: «ھەر كاتىك برسيت بوو دەتوانى بىتتە كنىم. من

بۆ خۆم و خۆت ھىندىك شت گل دەدەمەو.»

حەسەنۆك گوتى: «ھەر برسيم بى، دىمە كنىت.»

مەشەدى رېحان گوتى: «دەرى گوند زۆر چۆل و بىدەنگە.»

حەسەنۆك گوتى: «ئادى.»

مهشه‌دی ریحان گوتی: «با له‌سه‌ر ئەم به‌رده دانیشین.»
له‌سه‌ر گاشه‌به‌ردیک دانیشن که له لیواری دۆله‌که هه‌لکه‌وتبوو.
مهشه‌دی ریحان گوتی: «که له پورۆس هاتنه‌وه، ئەتۆ وهره مألمان. دیتیت؟»
حه‌سه‌نۆک گوتی: «ئەدی کوو؟ دیم.»
مهشه‌دی ریحان گوتی: «مهشه‌دی جه‌بار، خه‌وی زۆر گرانه. هه‌رچییه‌کی
لی بکه‌ی به ئاگا نایه‌ته‌وه.»
پیاویکی که‌له‌گه‌ت که مه‌ریکی له‌پری به‌دوای خۆیدا خاوکیش ده‌کرد، له
تاریکایی دۆله‌که‌دا هاته‌ ده‌ری. مانگ له درزی هه‌وره‌کانه‌وه ده‌رکه‌وت.
مهشه‌دی ریحان و هه‌سه‌نۆک، کوێخایان ناسییه‌وه.

۳

که نه‌نه خانم و نه‌نه فاتم گه‌یشته‌نه لای هه‌وزه‌که، پیاوه‌کان له نوێژ
بووبوونه‌وه. ئیسلام چووبووه سه‌ر تاته‌شۆره ره‌شه‌که و سه‌ردوولکه‌ی
ده‌خویند. له‌بن دارییه‌که‌ دوو فانۆس هه‌لکرا بوون. ئیسلام هه‌رکه
پیره‌ژنه‌کانی بینی، بیده‌نگ بوو. پیاوه‌کانیش بیده‌نگ بوون.
نه‌نه فاتم گه‌سه‌که‌ی به ئاوی پیروژ ته‌ر کرد و هه‌لی هینا. هه‌وه‌ل جار
به‌سه‌ر سه‌ری ئیسلامدا و پاشان به‌سه‌ر سه‌ری یه‌که یه‌که‌ی پیاوه‌کاندا،
رای وه‌شاند.
نه‌نه خانم گوتی: «ده‌بینی چ قورپیکمان به‌سه‌ر بووه؟ قاتوقری و برسپیه‌تی
له‌لایه‌ک، ئەم به‌لایه‌یش له‌لایه‌ک.»
مهشه‌دی بابە کۆکه‌یه‌کی کرد و ئیسلام به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: «اغفر لنا یا
رب العالمین.»
پیاوه‌کان سه‌ریان داخست و گریان.
نه‌نه خانم گوتی: «ئیسنا به‌ ته‌مان چی بکه‌ن؟»

ئەو ژنانەى لەپشت دیوارەو سەرەتاتکیتیان کردبوو، سەریان کەمپکی تر
دەرکیشا .

مەشەدى بابە گوتى: «دەبى ئەوانەى ساخوسەلیمەن، بنبالى ئەوانى تر
بگرن و لییان خافل نەبن.»

عەباس گوتى: «مەشەدى بابە راست دەکا، بەلان هەرکەس هەرچییەکی
دەست دەکەوئ، یان دەبیاتەو مالى خوئ، یان دەیخاتە نیو دەمی خوئ.»

کوری مەشەدى سەفەر گوتى: «جەماعەت! عەباس بە تەمایە بلئ: ئەمرو
مشتیک برینجى داووتە بابەعەلى. هەموو ئاگەدار بن!»

کوری مەشەدى حەسەن گوتى: «سبەینئ چى بکەین؟»

ئیسلام گوتى: «دەبى چەند کەسئک هەلبزیرین و بیاننیرینە خاتونانوا،
بەشکم گەنم و پەتاتەمان بو پەیدا بکەن.»

کوری مەشەدى سەفەر گوتى: «سەیداواپی و حەسەناواییەکان تیکرا
پژاونەتە نیو خاتونانوا و هەبوو و نەبووی ئەوئیان لرف کردوو.»

ئیسلام گوتى: «ئیمەیش دەروئین، بەشکم شتیکمان دەست بکەوئ.»

مەشەدى حەسەن گوتى: «دەبى لە گا و مەرەکانیشمان خافل نەبن.»

مەشەدى جەبار گوتى: «جاری با زگی مەرؤفەکان تیر بکەین، پاشان
بیریک لە مەرومالات دەکەینەو.»

عەباس گوتى: «دەى باشە، بە تەمان چۆن و بە چیی بچنە خاتونانوا؟»

ئیسلام گوتى: «بە عارەبانە. ئەدى عارەبانەکەى من بو چییە؟»

مەشەدى جەبار گوتى: «کئ بەتەمایە پروا؟»

ئیسلام گوتى: «من هەر سبەینئ زوو بەرئ دەکەوم. هەر کەسئک ویستی
و حەزى لئ بوو، با لەگەلم بئ.»

کوری مەشەدى سەفەر گوتى: «من دیم.»

عەبدوللا كە تازە گەشتبووە لایان، گوتی: «منیش دیم.»
ئیسلام گوتی: «لە سۆ كەسان زیاتر ناتوانین برۆین.»
مەشەدی بابە گوتی: «ئادی، سۆ كەس بەسە. سبەینی پارە خێ دەكەینەو
و گونییەتان دەدەینی و سبەینی زوو ناوی خۆی لی بێن و بەرێ بکەون.»
مەشەدی حەسەن گوتی: «مەشەدی ئیسلام، من پارەت دەدەمی، ئەگەر
پێت كرا گونییە كایەكیش بۆ گایەكەم بکەرە.»
كۆری مەشەدی سەفەر گوتی: «من ئەگەر برۆم، ناھیلّم كات بۆ بکری.»
ئیسلام ھیمایەکی بۆ مەشەدی حەسەن كرد و مەشەدی حەسەن فزەوی
نەكرد.

عەبدوللا گوتی: «كەنگی بەرێ دەكەوین؟»
ئیسلام گوتی: «سبەینی بەر لەوہی خۆر دەرکەوی.»
كۆری مەشەدی سەفەر گوتی: «ئەگەر وە درەنگی كەوتم، كەسێك بنێرە لە
خەو ھەلمستینی.»
ئیسلام گوتی: «زۆر باشە.»
كە لە قسان بوونەوہ، تێكرا بیدەنگ بوون.
نەنە خانم چووہ پێشەوہ و گوتی: «ھەموو شتێك تەواوہ. سۆ كەس دەرۆن
پەتاتە و ئازوو قەمان بۆ بێن. ئەوانی تر چی دەكەن؟ دیسان دەچن سوال
دەكەن؟»

مەشەدی بابە گوتی: «چارە چییە نەنە خانم؟ ھەرچۆنێك بێ، دەبێ زگی
مندالەكان تێر بکەین.»

نەنە خانم گوتی: «نا، سبەینی ھیچ كەس لە گوندی ناچیتە دەرێ.
سبەینی دەیکەینە شین و پرسە و رۆرۆ، دەست بە گوتنی سەردولكە
دەكەین و پەرۆی سەوز ھەلدەبەستین. بەشكەم شیخ و مەشاخی دلایان نەرم

بئی و بمانبەخشن و بەلا و قەدەران لە بەیەل دوور بۆخەنەو. «
 نەنە فاتم دەستی بەرەو داربییەکە هەڵینا کە تیتال و پەرۆی سەوز بە
 لقهکانیەو شۆر بوویوونەو و بەدەنگیکی نووساوەو گوئی: «مەگەر نابین؟»
 ئیسلاام بە دەنگی بەرز گوئی: «اغفر لنا یا رب العالمین.»
 پیاوەکان سەریان داخست و ژنەکانیش کە بە ریز لەسەر دیوارەکە
 دانیشتبوون، چوونە ئەودیوی دیوار و دەنگی گریانیان بەرز بوووەو.
 نەنە خانم گوئی: «تا نەیکەینە شین و پۆرۆ، نامانبەخشن.»
 نەنە فاتم گوئی: «من و نەنە خانم دەچین ئاوی پیرۆز بە گوندیدا
 دەرشینین و پاشان بەیداخەکان لەگەڵ خۆمان دینین.»
 پیرەژنەکان بە پەنا پیاوەکاندا و بە کۆلانی یەکەمدا شۆر بوونەو. دەنگی
 پاپاخ لە باخچەی ئاغادا بەرز بوووەو کە دەیکر ووژاند. پیرەژنەکان پێچیان
 کردووە ئێو کۆلانیکی تر و دەستی گەورەیی با بەعەلییان بینی کە لە کونی
 دیوارەو هاتبوو دەری و خۆڵەکەیی دەپشکنی.
 نەنە خانم گوئی: «خوایە هەر بۆ خۆت رەحمیکمان پێ بکە!»
 نەنە فاتم گوئی: «اغفر لنا یا رب العالمین.»
 کوێخا لەبنی کۆلانیەو دەرکەوت، مەریکی لەرولاوازی بە دوای خۆیدا
 خاوکیش دەکرد.

٤

مەشەدی ریحان و حەسەنۆک لەسەر گاشەبەردەکەیی پەنا دۆڵەکە
 دانیشتبوون و پیرەژن بە گەسک و جامیک ئاوی پیرۆزەو، دەرکەوتن. نەنە
 خانم دوای دەکرد و نەنە فاتمیش ئاوی پیرۆزی بەو ناویدا دەرشاند.
 مەشەدی ریحان گوئی: «ئەو هاتن، هەستە با برۆین.»
 حەسەنۆک گوئی: «کی؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «پىرەژن ھاتن، ھەستە با بىرۆين.»
 ھەردووكيان ھەستانەوہ. مەشەدى رېحان دەستى ھەسەنۆكى گرت و راي
 كيشايە نيو دۆلەكەوہ.
 ھەسەنۆك گوتى: «بۆ كوئى؟ ئەوئى زۆر تاريكە.»
 مەشەدى رېحان گوتى: «وہرە، با ئەوانە بىرۆين. پاشان دەچينەوہ مالى.»
 ھەسەنۆك و مەشەدى رېحان بە تاريكايى دۆلەكەدا رۆيشتن و مانگيش
 لە درزى ھەورەكانەوہ دەرکەوت.
 پىرەژنەكان دوو تارمايىيان بينى كە بە بنى دۆلەكەدا تى دەپەرىن.
 نەنە خانم گوتى: «دېتت؟»
 نەنە فاتم گوتى: «ئادى.»
 نەنە خانم گوتى: «كى بوون؟»
 نەنە فاتم گوتى: «خوا دەزانى.»
 نەنە خانم گوتى: «وہرە با بىرۆين، ئاوى پىرۆزمان پىيە، ھىچ ناقتەومى.»
 نەنە فاتم گوتى: «من پى ناخەمە نيو دۆلەكەوہ.»
 نەنە خانم گوتى: «منيش ناچم. ھەر لەو سەرەوہ چاويكى لى دەكەين و
 ئاوى پىرۆز بە دۆلەكەدا دەكەين.»
 ھەردووكيان بە پىدزكى ھاتنە لاي گاشەبەردەكە و خويان مەلاس دا.
 پاشان داھاتنەوہ و لە دۆلەكەيان روانى. ھەسەنۆك و مەشەدى رېحان لەو
 خوارە و لە تەنېشت يەك دانېشتببون. دەستى مەشەدى رېحان لەسەر
 چۆكى ھەسەنۆك بوو. چاويان لە سەرەوہ بىرېبوو، دوو كەللەسەريان بينى
 كە سەرەتاتكيتيان دەكرد.
 ھەسەنۆك گوتى: «نەھينە خوارى.»
 مەشەدى رېحان گوتى: «ناتوانن.»

حەسەنۆك گوتى: «ئەدى ئەگەر ھاتن؟»
مەشەدى رېحان گوتى: «لېرەو بە بۆى دەردەچىن و دەپۋىن.»
حەسەنۆك گوتى: «ھەستە با بېۋىن.»
مەشەدى رېحان گوتى: «پراوھستە با بېۋىن.»
نەنە خانم لەوسەرەو ھاوارى كرد: «ئىوھ كىن؟»
حەسەنۆك و مەشەدى رېحان دەنگىيان نەكرد.
نەنە فاتم گوتى: «جوابمان نادەنەوھ.»
نەنە خانم گوتى: «ئىوھ چىن؟ مرۆن؟ جنۆكەن؟ ھەرچىيەكن جوابمان
بدەنەوھ!»

حەسەنۆك و مەشەدى رېحان دىسان ھىچيان نەگوت.
نەنە فاتم گەسكەكەى بە ئاوى پېرۆز تەپ كرد و بەرەو دۆلەكەى پراوھشاندا.
حەسەنۆك گوتى: «ئەوھ دايكەم.»
مەشەدى رېحان گوتى: «ئەوى ترىشيان ژنى مەشەدى سەفەرە.»
دەنگىيان لە خو بېرى. نەنە فاتم بە لىۋارى دۆلەكەدا دەپۋىشت و ئاوى
پېرۆزى بەو ناوھدا دەپرژاند.
نەنە خانم دىسان بەرەو دۆلەكە داھاتەوھ و بەدەنگىكى بەرز ھاوارى كرد:
«ھەر چىيەك بن، مرۆ بن، جنۆكە بن، سوپىندان دەدەم لېرە بېۋىن و بەپەل
بەجى بېلن.»

حەسەنۆك و مەشەدى رېحان ھىچيان نەگوت. پېرەژنەكان گەپانەوھ و
رۋىشتن. نەنە فاتم گوتى: «با زوو بېۋىن، كارمان زۆرە نەنە خانم.»
نەنە خانمىش لەبەر خۆپەوھ گوتى: «باش بوو، مەشەدى جەعفەر لەگەل
ئىسلامدا دەچىتە خاتووناوا. مەشەدى سەفەرىش ئىستا خەوتووھ. ئەرئى
بەراست، مەشەدى رېحان كورەكەم بەسەر خۆيدا نەكىشى؟»

که پېچيان كردهوه نيو كۆلانی گوند، ئاوپړيكيان دايهوه و تهماشايان كرد. دوو تارمايي له تاريخكايي دۆلكهوه هاتنه دهرئ و لهسر گاشه بهردهكه دانیشن.

۵

كه مەشەدی رېحان و حەسەنۆك گەيشتنه مألّوه، مەشەدی جەبار لېفېكي به خۆيدا دابوو و لهپيش كه له دارهكان خهوتبوو. مەشەدی رېحان چوو پيشهوه و به سهبرايهك مەشەدی جەباري راوهشان.

مەشەدی جەبار له خهودا بوو، گوتی: «چييه؟»

مەشەدی رېحان گوتی: «هسته، كورهكهی نهه فاتم هاتوه.»

مەشەدی جەبار گوتی: «چی بکه؟»

مەشەدی رېحان گوتی: «ئەدی ناچنه پورۆس؟»

مەشەدی جەبار هەلسا و گوتی: «کوانی؟»

حەسەنۆك، كه له بهردهرکه راوهستابوو گوتی: «ئەوه ليرهم مەشەدی جەبار.»

مەشەدی جەبار گوتی: «من دهچمه پورۆس، تۆيش دئی؟»

حەسەنۆك گوتی: «بچين له پورۆس چی بکهين؟»

مەشەدی جەبار گوتی: «له پورۆس چی دهکهن؟ دهچين دزی دهکهين!»

حەسەنۆك گوتی: «يانی دهلئی بچين دزی بکهين؟»

مەشەدی جەبار گوتی: «ئادی. له بيرته پورۆسييهكان سی مهريان لی دزیبووم؟»

حەسەنۆك گوتی: «له بيرمه.»

مەشەدی جەبار گوتی: «پیکهوه دهچين و تۆلهيان لی دهکهينهوه.»

ھەسەنۆك گوتى: «دەبى گورىسمان ھەبى. خۇ دەزانى؟»
 مەشەدى جەبار ھەستايە سەرپى، دوو گورىسى ھىنا، يەكيانى دايا
 دەست ھەسەنۆك و ئەوى تىشى بۇ خۇ ھەلگرت.
 ھەسەنۆك گوتى: «با برۆين.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «گورىسەكە لە پشتت بېستە.»
 ھەسەنۆك گوتى: «من ھەر وا لە دەستى دەگرم.»
 مەشەدى جەبار بە مەشەدى رىحانى گوت: «بەر لە سىبىنى دىنەو.»
 مەشەدى رىحان گوتى: «زوتەر وەرنەو.»
 مەشەدى جەبار و ھەسەنۆك ھاتنە دەرى. بە كۆلاند تىپەرىن و گەشتنە
 لای ھەوزەكە. پياوھەكان رۆيشتىبوون. چەند كەس لەسەر ھەوزەكە
 راوھستابوون و قسەيان دەكرد. تىشكى مانگ لە درزى ھەورەكانەو لە ئاوى
 ھەوزەكەى دەدا. ماسىيەكان ھاتىوونە سەر ئا و كەفیان دەخوارد.
 ھەر ھەسەنۆك و مەشەدى جەبار گەشتنە باخى ئاغا، كورپى مەشەدى
 سەفەر بە چەند گونىيەكەو دەركەوت.
 مەشەدى جەبار و ھەسەنۆك، بى ھىچ قسەيەك بە پەنايدا تىپەرىن.
 كورپى مەشەدى سەفەر گوتى: «ئۇغر بى. بەم نىوھشەو بە تەماى كوین؟»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئىشمان ھەيە.»
 كورپى مەشەدى سەفەر پى كەنى و گوتى: «دەزانم چ ئىشكىكتان ھەيە.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «دەى باشە، تۆيش بۇ خوت بزانه.»
 كورپى مەشەدى سەفەر گوتى: «يانى دەزانم بە تەمان بۇ دزى بچن.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئەدى ئەتۆ؟ لەگەلمان نايە؟»
 كورپى مەشەدى سەفەر گوتى: «قەت قەت!»
 مەشەدى جەبار گوتى: «باشترە دەمت داخەى.»

كورپى مەشەدى سەفەر ترسا و پى كەنى.
 مەشەدى جەبار گوتى: «برۆ، بىكە بە ھەرا و بە ھەموو كەس بلى جەبار و
 ھەسەنۆك بۆ دزى رۆيشتن.»
 كورپى مەشەدى سەفەر كە دوور كەوتەو ھاوارى كرد: «مەترسىن. بە
 كەس نالىم.»
 ھەسەنۆك و مەشەدى جەبار گونديان بەجى ھىشت. مەشەدى جەبارىش
 گوريسەكەى لە پشتى كردهو و خستىيە سەر شانى. ھەسەنۆكىش
 گوريسەكەى خستە سەر شانى خۆى. لاپتيان گرتە بەر.
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئەو كورپى مەشەدى سەفەر يەك جارى تر
 قسەى وا بكا، دەم و ددانى تىك دەشكىنم.»
 ھەسەنۆك گوتى: «كارت پى نەبى. دەم ھەراشە و قسەى قۆر دەكا.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئىمە بۆ دزى ناچىن. دەچىن تۆلەى مەپەكانمان
 دەكەپنەو.»
 ھەسەنۆك گوتى: «مەريشمان دەست نەكەوئى، مريشك دەدزىن.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «قسەى تىدا نىيە، ئەو كارەى دەكەين.»
 كە بە گردهكەدا داگەپان، سى پورۆسىيان بىنى كە مەپكى دابەستەيان
 خاوكيش خاوكيش بەرەو گوندهكەيان دەبرد.
 مەشەدى جەبار گوتى: «ماندوو نەين.»
 پورۆسىيەك گوتى: «ملى رىت بگرە و برۆ.»

٦

نەنە فاتم و نەنە خانم پاليان بە دەر كە بەردىنەكەى بەيداخ خانەو نە نا و
 چوونە ژوورئى. نەنە خانم فانۆسەكەى برده ژوورئى، لە دالانە نزم و
 تاريكەكەى روانى. نەنە فاتميش كە جامى ئاوى پيرۆز و گەسكەكەى بە

سینگییوه نووساندبوو، هاته ژووری. هیدی هیدی چوونه پیشهوه. فانوسهکه دهرودیواری دالانهکهی پووناک دهکردهوه. رفته گهوره و بچوکهکان پر بوون له لاپه‌ره‌ی قورئان. که گه‌یشتنه بنی دالانهکه، دهرکه‌یه‌کی نزم و بچوکیان لی دهرکه‌وت که نوشته و دوعا به هممو لایه‌کییوه هه‌لواسرابوون. نهنه خانم دهستی به دوعا کرد و نهنه فاتمیش گه‌سکه‌کی به ئاوی پیروژ ته‌ر کرد و به‌رهو دهرکه‌ی راوه‌شاندا. نهنه خانم کلومی دهرکه‌ی کردهوه. قوولکه‌یه‌کی تاریکیان لی دهرکه‌وت. تاویک راوه‌ستان و چاویان له تاریکی بری. نهنه خانم و به‌دوای ئه‌ویشدا نهنه فاتم، چوونه ژووری. ره‌هۆله‌که پر بوو له بۆنی شی و شتی پوواو.

نهنه فاتم گوئی: «نهنه خانم، چهند ئالا له‌گه‌ل خۆمان بیهین.»

نهنه خانم گوئی: «دهوراندهوری چه‌وزه‌که پر ده‌که‌ین له ئالا.»

نهنه فاتم گوئی: «ده‌توانین ئه‌و هممو ئالایه بیهین؟»

نهنه خانم گوئی: «ئه‌دی کوو ناتوانین!»

نهنه فاتم گه‌سک و جامه‌که‌ی له‌به‌ر پیی دانا. نهنه خانم فانوسه‌که‌ی هه‌لینا. ده‌وراندهوری ژوره‌که پری ئالا بوو. نهنه فاتم ده‌سته‌کانی خستبووه سه‌ر سینگی و نهنه خانمیش به به‌ر ئالاکاندا تی ده‌په‌ری و دوعای ده‌خویند و فووی له دهرودیواره‌کان ده‌کرد.

نهنه فاتم گوئی: «خۆ ناکرێ ده‌ست له‌وانه بدهین. ئه‌وانه همموویان پوواون و هه‌لده‌وه‌رین.»

نهنه خانم گوئی: «کارمان به وان نییه.»

به نیتوان ئالاکاندا تی‌په‌رین و گه‌یشتنه مه‌زاریکی بچووک که له په‌نا دیواره‌که بوو. هه‌ردووکیان له په‌نا مه‌زاره‌که دانیشتن. نهنه خانم، سووچیکی چارۆکه‌که‌ی دراند و له حالیکدا له مه‌زاره‌که‌ی گری دها، گوئی: «یا فاطمه الزهرا، ده‌خیلتم. ئه‌مه‌یان گری ده‌دم تا هه‌رچی به‌لایه له گیانی

بهیهل دوور بکهیتهوه.»

نه نه فاتم له ژیر لیوانه وه پاته ی کرده وه: «یا فاطمه الزهرا، دهخیلتم.»
سووچیکه چارشپوهکه ی دراند و له مه زاره که ی گری دا. ههردووکیان
ههستانه سه ری.

نه نه فاتم گوته: «ئالاکان ده بهین؟»

نه نه خانم گوته: «هه ئیستا ده بیان بهین.»

نه نه فاتم گوته: «کامیان بهین؟»

نه نه خانم گوته: «ئهوانه ی له پشت وینه ی پیواچاکه کان.»
فانو سه که بیان دانا، به ره و وینه یه ک رویشتن که په رده یه کی به سه ردا درابوو
و به ئالایه که وه هه لپه سیر درابوو.

نه نه فاتم وینه که ی ماچ کرد و گوته: «یا هه زهت، دهخیلتم.»

نه نه خانمیش گوته: «یا هه زهت دهخیلتم، بهیهل پیاریزه.»

که په رده بیان لادا، هه زه تیان لی ده رکوت که به دوو شمشیره وه
راوه ستابوو. نه نه فاتم و نه نه خانم، وینه که بیان هه لگرت و بردیانه لای
مه زاره که. تیشکی فانوس ئالاکانی رووناک کردبووه وه.

پیره ژنه کان به ره و ئالاکان چوون.

نه نه فاتم گوته: «دهخیلتم یا امام الزمان.»

نه نه خانم گوته: «اغفر لنا یا رب العالمین.»

۷

مه شه دی ریحان له ناوهندی متبه خه که بیان دانیشتبوو و مریشکه که ی
خستبووه نیو ئاوی گه رمه وه و په روبا لی هه لده پاچی. فانوسیکه له سه ر
که له داره کان دانا بوو. پاپاخ له ودیوی ده ربیجه ئاوه لاه که وه هه لئووتابوو و له

دهسته‌کانی مه‌شه‌دی ریحانی ده‌روانی. مه‌شه‌دی ریحان به‌که‌یف بوو و چیژی له‌قه‌ره‌بالغییه‌که‌ی ده‌ری ده‌بینی. که‌زگی مریشکه‌که‌ی هه‌لدراند، ملی‌پا‌خ‌هاته‌نیو‌متبه‌خه‌که‌وه.

مه‌شه‌دی ریحان ده‌ستی برده‌نیو‌زگی مریشکه‌که‌ و ریخو‌له‌که‌ی ده‌رکی‌شا، ته‌ماشایه‌کی کرد، هه‌ستایه‌سه‌ری و به‌سه‌ر‌سه‌ری‌پا‌خ‌دا هه‌لی‌دایه‌ده‌ری و پا‌پا‌خ‌یش‌رای‌کرده‌خواری. مه‌شه‌دی ریحان مریشکه‌که‌ی له‌ت‌له‌ت‌کرد و خسته‌یه‌نیو‌مه‌نجه‌لیکی‌مسییه‌وه و مه‌نجه‌له‌که‌ی شو‌ر‌کرده‌نیو‌ته‌ندوو‌ره‌که‌وه. پاشان‌قاپی‌ک‌شله‌ی‌خوارد و بو‌مه‌شه‌دی‌جه‌بار‌جیی‌له‌پیش‌که‌له‌داره‌کان و بو‌حه‌سه‌نو‌کیش‌له‌پشت‌که‌له‌داره‌کان‌را‌خست. پاشان‌هات و له‌کل‌وو‌ر‌ژنه‌وه‌ته‌ماشای‌ناسمانی‌کرد، مانگ‌له‌درزی‌هه‌وره‌کانه‌وه‌ده‌رکه‌وتبوو. پاشان‌لی‌فه‌که‌ی‌هه‌لگرت و هی‌نایه‌پشت‌ده‌رکه، تا‌لی‌بخه‌وی و که‌حه‌سه‌نو‌ک و مه‌شه‌دی‌جه‌بار‌هاتنه‌وه، به‌ئاگا‌بیته‌وه. فانوس‌یشی‌هی‌نا و له‌پشت‌ده‌رکه‌ی‌دانا. کلدان و ئاوینه‌ی‌هی‌نا و له‌به‌ر‌تیشکی‌فانوسه‌که‌دانیشته‌ و چاو‌ه‌کانی‌رشته.

۸

حه‌سه‌نو‌ک و مه‌شه‌دی‌جه‌بار‌گه‌یشته‌ پوو‌س.

حه‌سه‌نو‌ک‌گوتی: «ئه‌گه‌ر‌بمانگرن‌چیمان‌لی‌ده‌که‌ن؟»

مه‌شه‌دی‌جه‌بار‌گوتی: «نامانگرن.»

حه‌سه‌نو‌ک‌گوتی: «مه‌گه‌ر‌ناچینه‌نیو‌گوند.»

مه‌شه‌دی‌جه‌بار‌گوتی: «نا، ناچینه‌نیو‌گوند. هه‌ر‌له‌م‌ده‌وو‌به‌ره‌پا‌ده‌وه‌ستین، که‌پوو‌سییه‌کان‌له‌دزی‌هاتنه‌وه، پیشیان‌پی‌ده‌گرین و لیان‌ده‌ستین.»

حه‌سه‌نو‌ک‌گوتی: «پیمان‌ده‌کرئی؟»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «بۆ پیمان ناکرئ!»
 هه‌ردووکیان چوونه لای دره‌خته‌کان. ماله‌کانی پورۆس تاریک بوون و هیچ
 ده‌نگیک نه‌ده‌بیسرا.
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «هه‌موویان خه‌وتوون.»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئهم خه‌لکه خۆیان له خه‌و ده‌دن.»
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «هیچ ده‌بینی؟»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «چاو له‌و سووچه بکه!»
 هه‌ردووکیان ته‌ماشایان کرد. له‌نیو دره‌خته‌کانه‌وه، ئاگری سه‌بیله‌یه‌ک
 دیار بوو.
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «ئیشکیان گرتووه؟»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «با بیگرن. تۆ قسه‌ مه‌که. دانیشه با بزانی چي
 ده‌که‌ین.»
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «باشه. من ئیدی قسه‌ ناکه‌م.»
 هه‌ردووکیان بێده‌نگ بوون. بایه‌کی سارد ده‌هات. له‌ دووره‌وه ده‌نگی
 زه‌نگوله‌یه‌ک ده‌بیسرا.
 مه‌شه‌دی جه‌بار و هه‌سه‌نۆک سه‌ریان هه‌لئنا، عاره‌بانه‌یه‌کی بچووک له
 خاتوونا‌واوه به‌ره‌و سه‌یداوا ده‌رۆیشت.
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «چاوت له‌ عاره‌بانه‌یه‌؟»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئادی.»
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «ئوه‌ بۆ ساحیبی نییه‌؟»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «هیچ نییه. شه‌وانه شتی وا زۆر ده‌بینرئ. به‌لام تۆ
 وای دابنی هیچت نه‌دیوه.»
 هه‌سه‌نۆک گوتی: «ده‌ترسیم.»

مهشەدى جەبار گوتى: «قسە مەكە.»
 عارەبانەكە دوور كەوتەو و زەنگولەكەيش دەنگى برا. ئاگرى سەبىلەكە،
 ئىدى لە تارىكىدا ديار نەبوو.
 حەسەنۆك گوتى: «مەشەدى جەبار!»
 مهشەدى جەبار گوتى: «ئەو جارەيان چىتە؟»
 حەسەنۆك گوتى: «بەشكەم ئەوشۆ نەچووبنە دزى.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «من چوزانم.»
 حەسەنۆك گوتى: «با بگەرپىنەو بەيەل.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «ئەدى بۆ هاتىن؟»
 حەسەنۆك گوتى: «كەواتە هەستە با بچىنە نىو گوند.»
 لەژىر درەختەكانەو هاتنە دەرى. گورىسەكانيان لە پشتيان ھالاند و بە
 لاپىدا بەرەو گوند شۆر بوونەو.
 مالاھان دەنگوت تىك پەسترا بوون و بىدەنگ بوون. بە پەنا پەنجەرەكاندا
 تىپەرىن. دەنگى ھەناسەى ئەو كەسانەيان دەبىست كە ئەرخەيان لىي
 خەوتبوون.
 مهشەدى جەبار گوتى: «ئىستا چى بكەين؟»
 حەسەنۆك گوتى: «با بگەرپىن و چالەكان بدۆزىنەو.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «چال؟»
 حەسەنۆك گوتى: «ئادى، پورۆسىيەكان ھەرچىيەك بدزن لە چالەكاندا
 دەيشارنەو.»
 مهشەدى جەبار گوتى: «كەوايە با بگەرپىن و چالەكان بدۆزىنەو.»
 حەسەنۆك گوتى: «چەند چالەت دەوئىن؟»
 مهشەدى جەبار گوتى: «چەندى زۆر بى، ھەر كەمە.»

ھەسەنۆك گوتى: «دەي باشە، دەستەم بگرە با بچىنە نىو تارىكىيەوھ.»
 مەشەدى جەبار كە چاكى نەدەبىنى، دەستى ھەسەنۆكى گرت. ھەسەنۆك
 مەشەدى جەبارى بەدوای خۆيدا دەكيشا و دەچوونە پيشەوھ.
 ھەسەنۆك راوھستا، مەشەدى جەباريش راوھستا.
 مەشەدى جەبار گوتى: «ھا؟ چى بووھ؟»
 ھەسەنۆك گوتى: «گەشتىن.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «خۆ من ھىچ نابىنم.»
 ھەسەنۆك گوتى: «دانىشە.»
 مەشەدى جەبار لە تارىكىدا ھەلترووشكا و ھەسەنۆكىش لە تەنىشتى
 دانىشت. تاويك بىدەنگ بوون.
 ھەسەنۆك گوتى: «دەستت درىژ بگە.»
 مەشەدى جەبار دەستى درىژ كرد. چالئىكى قوول و گەورە لەژىر دەستىدا
 بوو كە بايەكى ساردى لىوھ دەھات.
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئەوھ چالئەكەپە؟»
 ھەسەنۆك گوتى: «ئادى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «ئادى، ئەوھ دەبىنم. چالئىكى گەورەشە.»
 ھەسەنۆك گوتى: «لەمە گەورەترىش ھەپە.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «دىارە زۆر ھاتوويتە ئەم دەوروبەرە.»
 ھەسەنۆك پى كەنى و ھىچى نەگوت. ھەردوو كىيان دانەوين و تەماشاي
 ناو چالئەكەيان كرد.
 ھەسەنۆك گوتى: «ئەوھ چىيە؟ بۆنى چى دى؟»
 مەشەدى جەبار گوتى: «بۆنى مەر دى. بۆنى مەرەكانم. بۆنى مەرەكانى
 خۆم دى.»

ھەسەنۆك گوتى: «ئادى، بۆنى مەر و بۆنى شتىكى تىرىش دى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «دەى، جا ئىستا چى بگەين؟»
 ھەسەنۆك گوتى: «يەكمان دەبى بچىتە خوارى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «زۆر باشە. تۆ گورىسەكە رادەگرى و منىش دەچمە خوارى.»
 ھەسەنۆك گوتى: «من لە تارىكى دەترسىم. تۆ گورىسەكە راگرە، من دەچمە خوارى.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «مەگەر ئەو خوارە تارىك نىيە؟»
 ھەسەنۆك گوتى: «ئاخر ئەوى ھىچ پورۆسىيەكى لى نىيە.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «دەى باشە.»
 گورىسەكەى لە پىشتى كىردەوہ و لە كەمەرى ھەسەنۆكى بەست. ھەسەنۆك ھەروا كە دانىشتىبوو، پىيەكانى داھىلا و دەستەكانى بە لىوارەكانى چالەكەوہ گرت و بە تارىكىدا رۆچوو. مەشەدى جەبار سەبر سەبر گورىسەكەى شل كرد، ھەسەنۆكىش سەبر سەبر چووہ خوارى. مەشەدى جەبار سەبرىكى ئەملا و ئەولاي خۆى كرد. ھەموولا رووناك بوو و بەس خۆى لە تارىكىدا، دانىشتىبوو و سەرى گورىسەكەى بەدەستەوہ بوو. گورىسەكە ھىدى ھىدى قورستر دەبوو.
 مەشەدى جەبار لەبەر خۆيەوہ گوتى: «ھەسەنۆك خەرىكە مەپرەكان بە گورىسەكەوہ دەبەستىتەوہ.»
 دانەوى و بۆنى كرد، چالەكە بۆنى مەر و بۆنى بەيەلى لى دەھات.
 سەرى بردە نىو چالەكەوہ و بە سەبراىك گوتى: «ھەسەنۆك! ھەسەنۆك!»
 ھەسەنۆك لە تارىكىدا گورىسەكەى لەراندەوہ. مەشەدى جەبار

گوریسه‌که‌ی هه‌لکیشا . هه‌سه‌نۆک که هاته سه‌ره‌وه، دوو مریشکی
سه‌رپراوی له ده‌ستدا بوو.

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئه‌دی مه‌ره‌کان؟»

هه‌سه‌نۆک گوتی: «هیچ مه‌ری تیدا نه‌بوو.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «هه‌ر ئه‌و دوو مریشکه‌ی تیدا بوو؟»

هه‌سه‌نۆک گوتی: «ئادی. هه‌ر ئه‌و دووه‌ی تیدا بوو.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «مردار نه‌بن؟»

هه‌سه‌نۆک بۆنی به‌ ملی برپراوی مریشکه‌کانه‌وه کرد و گوتی: «هیی
ئه‌وپۆن.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «با بچینه سه‌ر چالکی تر.»

هه‌سه‌نۆک ته‌ماشای مانگی کرد که له درزی هه‌وره‌کانه‌وه ده‌رکه‌وتبوو و

گوتی: «ئیدی ده‌بی بگه‌رئینه‌وه.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «یۆ؟»

هه‌سه‌نۆک گوتی: «نیوه‌شه‌وه. تا ده‌گه‌ینه‌وه به‌یهل، دنیا رووناک دادی.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئه‌دی مه‌ره‌کان؟»

هه‌سه‌نۆک گوتی: «ئه‌ویان با یۆ شه‌ویکی تر بی. یان هه‌ر کاتیک که
هاتینه‌وه.»

گوریسه‌کانیان له پشته‌ی خۆیان به‌ست. مریشکه‌کانیان خسته‌ی نیو

زه‌نبیلکه‌وه. هه‌سه‌نۆک زه‌نبیلکه‌ی هه‌لگرت و هه‌رکه‌ی ویستیان له چاله‌که

دووور بکه‌ونه‌وه، ناله‌ی مه‌ریک له بنی چاله‌که‌وه، بیسرا.

نهنه خانم و نهنه فاتم، ئالاكانيان له تاريكي رزگار دهكردن. پيرهژنهكاني بهيەل، به جلي رهشەوه لهپيش دەرکه بهردينهکەي ئالاخانه، خري بووبونهوه. مەشەدی زهينهەل به دارشەقهکانيهوه لهسەر تهپۆلکهيهک دانيشتبوو و بهدەنگيکی بهرز، قورئانی دەخویند. نهنه خانم فانۆسهکەي لهتسو ئالاخانهکهدا دانابوو و لهگەڵ نهنه فاتمدا ئالاكاني هەلدهگرت و به دالانه تاريکهکهدا تۆ دەپهريين و دهگەيشتنه بهردهرکه. سەرەتا لهپه مسينهکەي ئالا و پاشان خودی ئالايان دههينايه دهري. پيرهژنهكاني بهيەل شالايان دهبرد و ئالاكانيان لى وەردهگرتن. مەشەدی زهينهەل هاواری دهکرد:

«سەلەوات له رۆحي خۆشهويستي خوا.»

ژنهکان سەلەواتيان لى دەدا و ئالاكانيان بهرز دهکردنەوه مەشەدی سەفەر که سەری له کلاورۆژنهوه دەرکيشابوو، چاويکی له حەوزەکه کرد و پاشان مانگی بينی که له درزی هەورەکانهوه دەرکهوت و رووناکيهکەي کهوته سەر ئالاكان. مەشەدی سەفەر چاوی له دارستانی ئالاكان بری.

ئيسلام و عەبدوڵلا و کورپی مەشەدی سەفەر له پەنا حەوزەکه راوستابوون و خەريکی عارەبانەکه بوون.

ئيسلام گوتی: «تايهکان هيچ عەيبتيان نيه، دەمانگەيهننه خاتونوا.»

عەبدوڵلا گوتی: «له پيدا بهجي نەميين؟»

ئيسلام گوتی: «من بهم عارەبانەوه هەموو خاتونوا و هەزهوان و جاميشان و حەسەناوام بهسەر کردووتهوه و هيچيش نەقهوماوه.»

عەبدوڵلا گوتی: «ئيشەللا ئەمجارهيش هيچ ناقهومي.»

ئيسلام گوتی: «ئەسپ دەبي ساغ و سەلامەت بي، دنا عارەبانە هەر

چۆنیک بئ، دەر وئا .»

عەبدوڵلا گوتی: «کوێخایش هەر وا دەلی.»

ئیسلام چاویکی لە گونییەکان کرد و گوتی: «ئەو هەموو گونییەمان بۆ چییە؟»

کۆری مەشەدی سەفەر گوتی: «هەر مالهێ تمەنیک و دوو گونییەدی داوه.»

ئیسلام گوتی: «مەگەر لە خاتووناوا، ئەو هەموو پەتاتەیه پەیدا دەبێ؟»

کۆری مەشەدی سەفەر گوتی: «کریکاری مفتهیان دەست کەوتوو.»

ئیسلام گوتی: «دیاره توورەدی. ئەگەر حەز ناکەیی، دەتوانی نەیهی.»

کۆری مەشەدی سەفەر بئ کەنی و لەسەر گونییەکان پال کەوت و گوتی:

«حەزم کرد دئیم و حەزیشم نەکرد، نایەم.»

ئیسلام چوو ژیر عارەبانەکە، لە گوریسەکانی روانی و هاتە دەری و بە

عەبدوڵلا گوت: «ئەگەر کوێخا بئ، ئیدی بەرێ دەکەوین.»

کۆری مەشەدی سەفەر کە لە مانگ و درزی هەورەکانی دەروانی، گوتی:

«مەشەدی ئیسلام، دەزانی کورەکەیی نەنە فاتم و مەشەدی جەبار بۆ دزی

چوونەتە پورۆس؟»

ئیسلام گوتی: «بەتۆ چی؟ بەمن چی؟ بەئیمە چی؟»

کۆری مەشەدی سەفەر گوتی: «بەچاوی خۆم دئیم.»

ئیسلام کە خەریکی هەوساری ئەسپەکەیی بوو گوتی: «لەخۆرا دیوتە.»

کۆری مەشەدی سەفەر هیچی نەگوت. ئیسلام و عەبدوڵلایش هیچیان

نەگوت. با، توندتری کردبوو. بارەیی گایەکەیی مەشەدی حوسین دەهات و

لوورەیی سەگێکی غەوارەیش خەریک بوو لە بەیەل نزیک دەکەوتەوه.

که مەشەدی جەبار و حەسەنۆک گەیشتنەو بەیەل، شەو بەتلیکی شکابوو. دەوران دەوری حەوزیان بە ئالای داپۆشیبوو و هیچ کەس لە دەری نەبوو. دوو مندال لەبن ئالایەک دانیشتبوون و دانوویان دەخوارد.

که حەسەنۆک و مەشەدی جەبار پێچیان کردەووە نیو کۆلانەکان، پرخی خەوتوووەکانیان هاتە بەرگوئی. نەنە فاتم و نەنە خانم لەسەر بانیک راوەستابوون و هەریەکە و ئالایەکی گەرەیان بە دەستەووە بوو.

مەشەدی جەبار گوئی: «لە ماندوویەتیدا خەریکە دەبووریمەووە.»

حەسەنۆک گوئی: «خۆر هیندە نەماووە دەرکەوئی.»

مەشەدی جەبار باویشکیکی هاتی و گوئی: «چوار فرسەخ ریمان بری و بەس بە دوو مریشکەووە هاتینەووە.»

حەسەنۆک گوئی: «دەتوانین پیازاو و دانوو بخۆین.»

که گەیشتنە مائی مەشەدی جەبار، پالیان بە دەرکەووە دا، مەشەدی ریحان که لە پشت دەرکەووە خەوتبوو، هەستایەووە. مەشەدی حەسەن چوووە ژوورئ و حەسەنۆکیش زەنبیل بە دەست بە داویدا رویشت. بۆنی پیازاوی مریشک، متبەخی پر کردبوو.

مەشەدی جەبار گوئی: «خەریکە لە ماندوویتیان بەر دەبمەووە.»

مەشەدی ریحان گوئی: «وەرە بنوو.»

مەشەدی جەبار چوووە پێشەووە و سەری و لێفەکە یینی که لە پێش کەلەدارەکان راخرا بوون. کلاووەکە لە سەری کردەووە و پال کەوت. متبەخ گەرم بوو. بلقە ی پیازاوی نیو تەندوور، دەهاتە بەرگوئی. پیلووی لیک نان. پاپاخ بە دەموچاوی تووکنەووە لەولای دەریبجەووە هەلتووتابوو و چاوی لە تاریکاییی متبەخ بریبوو.

مەشەدى جەبار بەدەنگىكى خەۋالوۋەۋە گوتى: «حەسەنۆك، مەشەكە قەلەۋەكەى بۆ خۆت نەبەى، ھا.»
 حەسەنۆك گوتى: «نايىم. ھەردووكيان بۆ خۆت.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «بىدە بە مەشەدى رېحان، ئەگەر ويستت سبەينى ۋەرە و پياز اوھەكى بخۆ.»
 حەسەنۆك زەنبىلەكەى دايە دەست مەشەدى رېحان، مەشەدى رېحاننىش زەنبىلەكەى لەسەر كەلەدارەكان دانا.
 حەسەنۆك بە سەبراىەك بە مەشەدى رېحاننى گوت: «من دەچمەۋە مائە خۆمان.»
 مەشەدى رېحان گوتى: «جىم بۆ راخستوويت. لەپشت كەلەدارەكان.»
 حەسەنۆك گوتى: «مەشەدى جەبار ئەگەر بزائى توورە دەبى.»
 مەشەدى رېحان گوتى: «خەۋى گرانە. تا بانگى نىۋەرۆ لە خەۋ ھەلئاستى.»
 پرخەى مەشەدى جەبار ھاتە بەرگوئى، بە دواى ئەۋىشدا دەنگى چەند كەس لەلاى ھەۋزەۋە ھات كە سەردولكەيان دەگوت و دەگرىيان.
 حەسەنۆك گوتى: «لېرە بنووم؟»
 مەشەدى رېحان گوتى: «پياز اوم بۆ لى ناۋى. ئىستا بۆتى دىنم.»
 ھەردووكيان چوونە پشت كەلەدارەكان كە ناۋانكى بچووك بوو و دەربىجەيەكى بچووكىش لەۋپتوۋ دەپروانىيە كۆلان. بنمىچ و ئاسمانى بەيەلىش لە دەربىجەكەۋە، دەبىنرا. حەسەنۆك لەسەر لىفەكەى دانىشت و تەماشاي مانگى كرد كە لە درزى ھەۋرەكانەۋە دەركەۋتېۋو و گوتى: «لە جىتى خۆى ناچوۋلېتەۋە. ھەرچەند چاۋى تى دەبىرم، لە جىتى خۆى ناچوۋلېتەۋە.»

دەنگى كاسە و كەوچك ھات. بۆنى پياز او بلاو بوو ھو ھەسەنۆك لەبەر
خۆيە ھو گوتى: «بەرسىمە، زۆر بەرسىمە.»

تەپەى پى و دەنگى گريان لە دەرى ھاتە بەرگوى. ھەسەنۆك لە دەرىبجە ھو
تەماشائى نىو كۆلانى كرد. ئالاکان خەرىك بوون تى دەپەرىن. پەنجەى لەپە
مىسەنەكان ھىمايان بۆ ئاسمان دەكرد. ھەسەنۆك گوتى لە دەنگى داىكى
خۆى بوو كە بە دەنگىكى بەرزە ھو دەىگوت: «يا ھىزرت سوپىندت دەدەم، يا
على، يا محمد، ئەم بەپەلە نەجات بەدەن.»

مەشەدى رىحان كاسەيەكى پر لە پياز او ھىنا و لە پال ھەسەنۆك
دانىشت. ھەسەنۆك تەماشائى كاسەكەى كرد، ديار نەبوو چى تىدايە.

ھەسەنۆك گوتى: «زۆر گەرمە؟»

مەشەدى رىحان گوتى: «نا.» دەستى ھەسەنۆكى گرت و قامكى خستە
نىو كاسەكە ھو، شلەتەن بوو.

ھەسەنۆك كاسەكەى ھەلگرت و گوتى: «تۆ ناخۆى؟»

مەشەدى رىحان گوتى: «تۆ بخۆ، منىش دەىخۆم.»

ھەسەنۆك بىنى بە كاسە ھو نا. پياز او چەور و سوپىر بوو. بۆنى گەنم و
چالى لىو ھەت.

مەشەدى رىحان گوتى: «خۆشە؟»

ھەسەنۆك سەرىكى بۆ لەقاند و كاسەكەى داپە دەست مەشەدى رىحان.
مەشەدى رىحان كاسەكەى لى وەرگرت و دوو فرى لى دا و ديسان داپە ھو
دەست ھەسەنۆك.

ھەسەنۆك پياز او ھەللووشى و كاسەكەى دانايە بەرپىتى.

مەشەدى رىحان گوتى: «دانووت بۆ بىنم؟»

ھەسەنۆك گوتى: «نا، ھىچى تر ناخۆم.»

مه‌شه‌دی ری‌حان هه‌ستایه سه‌رپی، کاسه‌که‌ی هه‌لگرت و گوتی: «جا بۆ خۆت پال که‌وه.»

ده‌ستی له‌سه‌ر سینگی هه‌سه‌نۆک دانا و پالی خست. لی‌فه‌که نه‌رم بوو و که‌له‌داره‌کان بۆنی نانی برژاویان لی ده‌هات. هه‌سه‌نۆک پال که‌وت. مه‌شه‌دی ری‌حان کاسه‌که‌ی هه‌لگرت و چوو هه‌ولای که‌له‌داره‌کان. هه‌سه‌نۆک خۆی وه‌رگێرا و له که‌له‌داره‌کان راما و له ناکاو چاوی به سه‌دان چاوی ورد که‌وت که وه‌ک هه‌ستیره له نیوان که‌له‌داره‌کانه‌وه ته‌ماشایان ده‌کرد. هه‌سه‌نۆک به خۆی گوت: «من خۆم زگم تیره. ئیوه‌یش هه‌گه‌ر مشک نه‌بان، مه‌شه‌دی ری‌حان پیازاوی ده‌دانی.»

پاشان پی که‌نی و دیسان خۆی وه‌رگێرا و چاوی له ده‌ریجه‌که بری. ئالایه‌که له‌پشت ده‌ریجه‌که ر‌اوه‌ستا‌بوو و له‌په‌ مسینه‌ گه‌وره‌که‌ی به دوو په‌نجه‌ی درێژه‌وه، هه‌یمایان بۆ ئاسمان ده‌کرد.

هه‌سه‌نۆک گوتی: «یا حضرت، یا محمد، یا علی!»

له‌په‌ مسینه‌که دوور که‌وته‌وه. هه‌سه‌نۆک خۆی وه‌رگێر و داگیر کرد و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و چاوی لی‌ک نان. مه‌شه‌دی ری‌حان به پیدزکی هات و خۆی خزنده ژیر لی‌فه‌که‌ی هه‌سه‌نۆکه‌وه. مه‌شه‌دی جه‌بار خه‌ریک بوو له خه‌ودا هۆن هۆن ده‌گریا.

۱۲

ریزی عاره‌بانه‌کان له سه‌یداوا و هه‌زه‌وان و هه‌سه‌ناوا و مه‌له‌ک‌زاد و به‌نگیجه و میشۆ و جامیشانه‌وه به‌ره‌و خاتووناوا که‌وتبوونه ری. سه‌دان هه‌سپی ماندوو به هه‌ینکه‌هه‌ینکه‌وه، عاره‌بانه و پیای شه‌که‌تیان به‌ره‌و خاتووناوا ده‌بردن.

خاتووناوا وشیار بوو. کوێخا مه‌شه‌دی عینایه‌ت، تی‌ک‌رای ماله‌کانی

به سەر دهکردنهوه. خاتووناواییهکان، به پهلهپهله پتاتایان له گونییهکان
دهناخنی و دهیانخستنه نۆ چالهکانهوه.

جیرهی تایهکان که پهیتا پهیتا دهسوورانوه، هینکههینکی مرۆقه
برسییهکان که له خاتووناوا نزیك دهکوتنهوه و زهنگی ئه و زهنگولانهی به
ههپهشه و گورهشهوه بهدهوری گوندا دهخولانهوه، نزیك و نزیکتر
دهکوتنهوه...

۱۳

مهشهدی جهبار له خهودا دهیبینی که له پورۆسه و خهریکه بهچاآیکی
گهوهدا دادهگهڕی. گوریسیک له نیوقهدی بهستراوو، بهلام هیچ کهس له
سهروه نهوو تا گوریسهکه بگهڕی. گوریسهکه له درزی ههورهکانهوه
هاتبوو دهڕی و ئهویش به مانگهوه شوڕ بووبوووه.

که گهیشته بنی چالهکه، ههستی به بۆنی بهیهل کرد. بۆنی مهپهکانی بوو
که پورۆسییهکان لایان دزیوو. که چاوی به تاریکی راهات، کهمیک چوو
پیشتر. بهلام سی پورۆسی پیشیان پی گرت. لهپشت ئهوانیشهوه، مهپ و
مریشهکان به ریز راههستابوون.

پورۆسییهکهی یهکه م گوتی: «بۆ کوئی؟»

پورۆسییهکهی دووهم گوتی: «سهرت دهبرین، سهرت...»

مهشهدی جهبار بهدهنگی نووساوهوه گوتی: «من، من مهپهکانی خۆم
دهوینهوه.»

پورۆسییهکان ههرسی لایان لی گرت و گوتیان: «ئیمهیش مریشهکانمان
دهوینهوه، مریشهکان.»

مهشهدی جهبار گوتی: «مهپهکانم، مهپهکانم.»

پورۆسییهکان قهمهیان ههکپشا و پهلاماریان دا و گوتیان: «سهرت

97

دەبیرین، سەرت.»

مەشەدی جەبار لە ترسان ھاواری کرد: «هەڵی کیشە، هەڵی کیشە!»
لە خەو راپەڕی، ئارەقەییەکی ساردی دەردابوو. دەستەئە شینگیران بە
کۆلانەکانی پشتەوودا تێ دەپەڕین.

مەشەدی جەبار دەنگی ئیسلامی بیست که ھوون ھوون دەگری و دەلێ:
سەری حوسەینی تینوو لە دەشتی کەریە لایە
بەیەلییەکانیش لەسەرەخۆ و بە دەنگی نووساوەو لێیان دەگێرایەوہ:
لەشی حوسەینی تینوو لە دەشتی کەریە لایە

مەشەدی حەسەن کەمێک ھەستایەوہ و لە دەریجەکەئە روانی. پاشان
ھاتە لای کەلەدارەکان و لە دەریجەوہ تەماشای نیو کۆلانی کرد. لەپە
مسینەکان یەک بە دوای یەکترا، تێ دەپەڕین. مەشەدی جەبار ھەنگاویک
چووہ پێشتر. لەپە مسینیکی گەورە، بە دوو قامکی لێک ئاوەلاوہوہ ھات و
لەپیش دەریجەکە راوہستا. دەنگی نەنە خانم لە کۆلانەوہ ھاتە بەرگۆئێ
قورئ دەپێوا: «یا حضرت دەخیلتم. قەزا و بەلایان لە بەیەل دوورخەوہ، یا
ئیمام دەخیلتم، یا پێغەمبەر دەخیلتم.»

ھەرکە لەپە مسینەکە دوور کەوتەوہ، دەنگەکان کپ بوون. مەشەدی جەبار
کە دەیویست ھەلگەپێتەوہ، چاوی بە حەسەنۆک کەوت کە راکشابوو و
مەشەدی رێحانیشت لە تەنیشتی پال کەوتبوو، دەستەکانیشی وەک لەپە
مسینەییەک لە ملی حەسەنۆک ھالاندبوو. مەشەدی جەبار بە پەلە رای کردە
ئەودییوی کەلەدارەکان، فائۆسەکەئە ھینا و لێیان دانەوی. ھەرکە تیشکی
فائۆسەکە کەوتە سەر دەموچاوی حەسەنۆک و مەشەدی رێحان،
ھەردووکیان لە ھیکرا چاویان کردەوہ.

مەشەدی جەبار فائۆسەکەئە بە زەوی دادا و ھاواری کرد: «ھۆۆۆی!
ھۆۆۆۆۆی!» رای کردە دەری و دەرکەئە لەپشتەوہ کۆم دا. حەسەنۆک و

مەشەدى رېحان ھەستانە سەرپى.

ھەسەنۆك گوتى: «دېتت چىمان بەسەر ھات؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «وەرە، وەرە با ھەلېين.»

ھەسەنۆك و مەشەدى رېحان بەرەو دەرکە چوون. دەرکە گالە درابوو.
دەنگى مەشەدى جەبار لە دەرى دەبیسرا کہ بە دەورى مالددا غارى دەدا و
ھاواری دەکرد: «ھۆ...ى، ھۆ...ى، ھۆ...ى.»

ھەسەنۆك گوتى: «گویت لېيە؟»

مەشەدى رېحان گوتى: «غار دەدا؟»

ھەسەنۆك گوتى: «لە کوپيە؟»

مەشەدى رېحان دەستەکانى لېك کردەو و لە کۆلانى روانى و گوتى:
«ھەر بە دەورى مالددا!»

ھەسەنۆك گوتى: «چى بکەين؟ ئېستا چى بکەين؟»

دېسان ھاتنەو لای کەلدارەکان و لە کۆلانىان روانى. لەپە مسینە
گەرەکە بە دوو قامكى درېژەو ھاتبوو و لەپشت دەرېجەکە پراوھستابوو.
کەسپک لە کۆلندا دەکۆكى.

مەشەدى جەبار بە دەورى مالددا دەخولايەو و ھاواری دەکرد: «ھۆ...ى،
ھۆ...ى، ھۆ...ى!»

دەنگى شىنگىرەکانىش لە لای ھەوزەکەو دەھات و دەپاننالاڻد:

سەرى حوسىنى تىنوو لە دەشتى کەرەلایە

لەشى حوسىنى تىنوو لە دەشتى کەرەلایە

مەشەدى رېحان گوتى: «وەرە، زووکە وەرە.»

ھەسەنۆك رۆيشت، مەشەدى رېحان گاشەبەردەکەى تەنېشت
تەندوورەکەى لادا. پليکانە تاريکەکان ديار کەوتن. بەکەم جار خۆى و

به‌دوای ئه‌ویشدا هه‌سه‌نۆک به‌تاریکی‌دا چوونه‌خواری و که له‌کۆلانددا
ده‌رکه‌وتن، مه‌شه‌دی جه‌باریان له‌په‌نا خۆیان‌ه‌وه‌ بینه‌ که‌ راوه‌ستا‌بوو و
هاواری ده‌کرد: «هۆۆۆۆی، هۆۆۆۆی، هۆۆۆۆی!»

هه‌سه‌نۆک و مه‌شه‌دی ریحان له‌جیی خۆیان وشک هه‌لگه‌ران. عه‌باس
له‌ولای مه‌شه‌دی جه‌بار راوه‌ستا‌بوو و ئالایه‌ک و له‌پیکمی مسینه‌ی به‌ده‌سته‌وه
بوو.

مه‌شه‌دی جه‌بار که‌ هه‌لگه‌رایه‌وه‌، خۆی له‌نیوان سی‌که‌سه‌دا بینه‌ و
پاشه‌وپاش کشایه‌وه‌ و تۆقیو و ترساو هاواری کرد: «مه‌ره‌کانم، مه‌ره‌کانم!»
شینگی‌ره‌کان له‌په‌نا هه‌زه‌که‌وه‌ ده‌ستیان پێ‌کرده‌وه‌: «سه‌ری شه‌هیدی
تینوو... له‌شی شه‌هیدی تینوو...»

عه‌باسیش به‌گریانه‌وه‌ گوتی: «سه‌ری حوسین... له‌شی حوسین...»

١٤

که‌ گه‌یشتنه‌ "شور" کوری مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر له‌ عاره‌بانه‌که‌ داگه‌را و گوتی:
«من ئیدی نایه‌م.»

گوریه‌ ئه‌ستوره‌که‌ی، له‌که‌مه‌ری هالاند و زه‌نبیله‌که‌ی له‌ده‌ست گرت و
به‌لاری‌دا به‌ره‌و پورۆس که‌وته‌ ری.

ئیسلام و عه‌بدوڵلا، تاویک لییان روانی و پاشان عاره‌بانه‌که‌یان به‌ره‌و
خاتون‌اوا لی‌خوری. بیابان کون کون بوو و له‌هه‌ر کونیکه‌وه‌ سه‌ری
مشکیک هات‌بووه‌ ده‌ری که‌ چاوی ورد و پر له‌ته‌مایان له‌ده‌شته‌ بریبوو. که‌
سێبه‌ری عاره‌بانه‌یان ده‌دی، ده‌چوونه‌ ژووری و پاشان سه‌ره‌له‌نوێ سه‌ریان له
کونه‌کانه‌وه‌ ده‌رده‌کیشا.

که‌ ئیسلام و عه‌بدوڵلا گه‌یشتنه‌ خاتون‌اوا، سه‌ریان له‌هه‌موو عاره‌بانه‌یه
سور ما که‌ له‌نیو و ده‌ره‌وه‌ی گونددا ریزیان به‌ستبوو و پیاوه‌کانیش له‌سه‌ر

گوونییه‌کانی نیو عاره‌بانه‌کان دانیشتیوون. مەشەدی عینایەت بە نیوان عاره‌بانەکاندا تۆ دەپەری و بەدەنگی بەرز دەیگوت: «بە خوای هیچمان نەماوە، هەر هیچمان نییە.»

کە چاوی بە ئیسلام کەوت بەرەو رووی هات و گوتی: «پەتاتەت دەوی مەشەدی ئیسلام؟»

ئیسلام گوتی: «ئادی مەشەدی عینایەت، باری بەیەل نالەبارە.» مەشەدی عینایەت هیمای بۆ عاره‌بانەکان کرد و گوتی: «ئەو بەچاوی خۆت دەبینی؟»

ئیسلام گوتی: «چی بکەم؟» مەشەدی عینایەت گوتی: «برۆن لە سووچیک راوەستن، بەشکم شتیکتان بۆ پەیدا بکەم.»

ئیسلام سەری ئەسپەکەیی وەر سوویراند و هاتنە سەر جادەکە و راوەستان. عەبدوڵلا دەسماڵەکەیی کردەو و دانووەکەیی دەرھینا کە بیخۆن. لە چالەکەیی پەنا عاره‌بانەکەو دەستی گەورەیی سووآکەرێکی خاتووناوایی هاتە دەرئ و لە بەردەمی ئیسلام و عەبدوڵلا پان بوووە. عەبدوڵلا رووی لێ وەرگێرا و ئیسلام مستیک دانووی رۆ کردە نیو لەپی سووآکەرەکە. کە دەستەکە چوووە نیو چالەکەو، کۆمەڵیک مشک هاتنە دەرئ.

۱۵

مەشەدی ریحان و حەسەنۆک لە شاردا دەگەران. بۆنی نانی برژاو، ئەو ناوی پر کردبوو. هەردووکیان تیروته‌سەل بوون و بە کۆلیک نانەو، چاویان لە مالاکانی شاریان بریبوو. کە خۆرەتاو خوار بوووە، هەردووکیان بەرەو کەلاویەک رۆیشتن و لە پەنا چالیک دانیشتن. حەسەنۆک گوتی: «هەوای شار چەند گەرمە؟»

مه‌شه‌دی ریحان که دهستی به رانی ه‌سنۆکدا دینا، گوتی: «نانی
خۆشیشمان دهست که‌وتوو.»

۱۶

عاره‌بان‌که‌ی ئیسلام به‌و ئالا و له‌ په‌مسیینانه‌ی پتیه‌وه‌ ه‌ل‌واسرا‌بوون، له‌
لاریندا ر‌اوه‌ستا‌بوو. کویت‌خا، مه‌شه‌دی باب‌ه، ع‌ه‌بدو‌ل‌لا و مه‌شه‌دی ه‌سه‌ن له‌
تاریکیدا و به‌ دۆله‌که‌دا ده‌گه‌ران. سه‌یداوا له‌ خه‌ودا بوو. به‌یه‌لییه‌کان
به‌دوای که‌لاکی و لاغدا هات‌بوون. چ‌ه‌ند که‌لاک‌یک له‌ دۆله‌که‌ که‌وت‌بوون، به‌لام
ئ‌ه‌وان که‌لاکی تازه‌یان ده‌ویست و ه‌هرکه‌ دۆزییانه‌وه، خ‌ست‌یانه‌ نی‌و
زه‌نبیلیکی گه‌وره و خ‌اوکیش خ‌اوکیش له‌ دۆله‌که‌وه ه‌ینایه‌ ده‌ری.

که‌ سواری عاره‌بان‌که‌ بوون، که‌لاکه‌که‌ له‌ نی‌وانیاندا وه‌رکه‌وت‌بوو. چ‌اوه
چ‌رچ و لۆچه‌کانی و لاغ‌ه‌که‌ له‌ مانگیان ده‌روانی که‌ له‌ درزی ه‌وره‌کانه‌وه
ده‌رکه‌وت‌بوو. مشکه‌کان ر‌ژابوونه‌ ده‌ری و به‌ بیاباندا وه‌ربوو‌بوون. که‌ تایه‌ی
عاره‌بان‌که‌ به‌ سه‌ریاندا تی‌ ده‌په‌ری، ده‌یانزیقاند و مه‌شه‌دی باب‌ه‌ ده‌نگی
شکانی ئیسکه‌کانیانی ده‌بیست.

به‌په‌ل ه‌هر له‌ دووره‌وه، به‌ خۆی و مۆمه‌کانی و ئ‌ه‌و ناگره‌ی له‌ نه‌بیاغادا
ه‌ه‌ل‌کرا‌بوو به‌دیار که‌وت.

کویت‌خا گوتی: «خوا به‌نسیبی کافری نه‌کا.»

ئیسلام گوتی: «ئ‌ه‌وه به‌نسیبی ئیمه‌ی کردوو.»

مه‌شه‌دی ه‌سه‌ن گوتی: «ئ‌ه‌گه‌ر باوه‌ش‌یک وینجه‌مان دیته‌وه، گایه‌که‌ی
من...»

ع‌ه‌بدو‌ل‌لا گوتی: «سه‌د شوکر به‌ ده‌سته‌تالی نه‌گه‌راینه‌وه.»

مه‌شه‌دی باب‌ه گوتی: «خوایه‌ بۆ داده و نه‌داده‌ت شوکر.»

که‌ گه‌یشتنه‌وه گونده‌که‌یان، به‌یه‌لییه‌کان به‌ سینگ‌کوتان و ئالای گه‌وره

گهورهوه، له مالهكان هاتنه دهري. تيكرا سهر دوولكهيان دهکرد و دهگريان.
نه نه فاتم و نه نه خانم داچه ماو و زنجير له مل به پيش خه لکه که که وتیوون و
تالای رهشيان به دهسته وه بوو.

نه نه فاتم دهيزيراند: «سهري شههیدی که به لا... له شي شههیدی
که به لا...»

خه لکه برسییه کهیش هاواری دهکرد: «سهري شههیدی تینوو... له شي
شههیدی تینوو...»

ئیسلام، ههر چاوی به خه لک کهوت، ههر دوو دهستی خسته سهر
دهموچاوی و هور هور گریا. خه لک له عاره بانه کهی کو بوونه وه و به
ئیشتیاوه چاویان له که لاکي شیدار و گه وهی ولاغه که بری و بیدهنگ بوون.
شه و نیوهی به سهر چوو بوو. دهنگیکی غه واره له دووره وه بانگی دها و
سه گه کانی به یه لیش، تیکرا دهیانقرووسکاند.

چیرۆکی چوارەم

که ژنه که ی مه شه دی حه سهن له مال هاته دهر، خۆر تازه دهرکه وتبوو. ئیسلام عارهبانه که ی هی نابوو له لای حه زه که و چاوه پێی کویتا بوو تا بیت و بو سه ره خو شیی خوشکه که ی مه شه دی عینایه ت، بچنه خاتووناوا. کویتا چوو بووه مائی مه شه دی بابه و ده یویست ئه ویش له گه ل خۆی بی نی. به لام مه شه دی بابه بیانوو ده هی نایه وه. نیوانی له گه ل مه شه دی عینایه ت خو ش نه بوو و هه ولی دها هه ر چۆنیک بووه خۆی له ده ست کویتا رزگار بکا که شین و پۆرۆی ژنی مه شه دی حه سهن، هه ر له ناکاو له لای حه زه وه هاته به رگو ی.

کویتا پرس یاری کرد: «ئه وه کتیه ده گری ی؟»

مه شه دی بابه گو تی: «ئادی، که سیک خه ریکه ده گری ی.»

به په له خۆی گه یانده سه ر نه ر دیوانه که و سه ری له کلاور پۆژنه وه برده ده ری و چاویکی به و ناوه دا گێرا. ژنی مه شه دی حه سهنی بی نی که چار شپوه ره شه که ی له ملی هالاند بوو و تخیلی سه ر عه رزه که بوو بوو و به چه پۆکان له خۆی دها و ده گریا. ئیسلام له نزیک ژنه که ی مه شه دی حه سهن راوه ستا بوو و حه په ساو لێی ده روانی.

کویتا لێی پرس ی: «ئه وه چ باسه؟»

مه شه دی بابه گو تی: «ژنه که ی مه شه دی حه سهنه، هاتووه ته سه ر حه وز، خه ریکه له خۆی دها و ده گری ی.»

کویتا لێی پرس ی: «بۆچی ده گری ی؟»

مهشدهى بايه گوتى: «چوزانم، لهوانهيه مهشدهى حهسهن بهلايهكى بهسهر هاتبى.»

كوئخا گوتى: «خو مهشدهى حهسهن له گوند نييه، ئهدى بو كرئكارى نهچووته سهيداوا.»

كوئخا سهرى ههلتنا و گوئى ههلتست. ژنهكهى مهشدهى حهسهن واى دهنالاند و دهكرووزايهوه كه كوئخا خوئى پئ رانهگيرا و راى كرده دهري، مهشدهى بابيش هه لهسهر نهرديوانهكه مايهوه و ديسان سهرى له كلاورژنهوه برده دهري. كه كوئخا گهيشته لاي حوز، بهيهلييهكان له ناوهدا خري بووونهوه و واقورماو له ژنهكهى مهشدهى حهسهنيان دهروانى و سهيرى يهكتريان كرد.

ئيسلام دانهويوو و پهيتا پهيتا له ژنهكهى مهشدهى حهسهنى دهپرسى: «چى بووه؟ چى قهوماوه؟»

ژنهكهى مهشدهى حهسهنئيش دهيزيراند: «واى واى، قورم بهسهر بوو، ههشم بهسهر بوو!»

نهنه خانم و كوئخا و پاش ئهوانئيش بهيهلييهكان تيكرا چوونه پيشهوه و له ژنهكهى مهشدهى حهسهن كو بوونهوه.

كهلاكى مريشكئىك سهر ئاوى حهوزهكه كهوتيوو، ماسييهكانئيش به دهوريدا دهخولانهوه و چهورييهكهى دهورو بهرى مريشكهكهيان ههلهقورتاند.

نهنه خانم گهيشته لاي ژنهكهى مهشدهى حهسهن و لئى پرسى: «چى بووه مهشدهى توويا، چى قهوماوه خوشكم؟ ده بلئى چى بووه؟»

ژنهكهى مهشدهى حهسهن ههرا چاوى به خهلكهكه كهوت، تخيلى سهر عهزهكه بوو، دهموچاوى تئىك نا و فرمئسكى به چاودا هاتنه خوار.

كوئخا لئى دانهوى و لئى پرسى: «نهنه خانم، چى بووه ها؟ چى قهوماوه؟ مهشدهى حهسهن بهلايهكى بهسهر هاتووه؟»

نهنه خانم گوتی: «ناتوانی قسه بکا. حالی باش نییه. پیاو لاجن، دهی لاجن دهی، کۆنه په رۆیه کم بۆ ئاگر دهن، بزانه.»
 خوشکی عهباس په رۆیه کی ئاگر دا و دایه دست نهنه خانم. نهنه خانم په رۆکه ی لى وهرگرت و هه لى گوشى. ئاگره که خهفه بوو و دووکه لىکی رهشى لى هه لسا. پیاو رۆیشتن و له بهر سیبهرى داربیه که راوهستان. ژنیش هاتن و له ژنه که ی مه شه دی حه سه ن کۆ بوونه وه.
 نهنه فاتم گوتی: «ههردوو پیللی بگرن و رای وهشین.»
 دوو ژن دانیشتن و ههردوو پیللی ژنی مه شه دی حه سه نیان گرت و رایان وهشان. نهنه خانم په رۆکه ی له بهرده می راگرت. تاویکی نه برد، مه شه دی تووبا چاوی هه لئنا و قیت بووه وه. پاشان دانیشتن و له دهرویه ری خوی روانی و له پرمه ی گریانی دا: «واى واى واى قورم به سه ر بوو.»
 پیاوهکان نزیک بوونه وه، کوپخایش هات له تهنیشت نهنه خانم راوهستا و گوتی: «لئی پیرسه بزانه مه شه دی حه سه ن به لایه کی به سه ر هاتووه؟»
 نهنه خانم گوتی: «جاری قومه ئاویکی بدهنى، خو بى ئاو قسه ی پى ناکرئ.»
 کوپخا لئی نزیک کهوته وه و له ژنی مه شه دی حه سه نی پرسى: «ئهرئ خوشکی، مه شه دی حه سه ن ساغ و سه لامه ته؟»
 به کییک له ژنه کان ده فریک ئاوی هیئا، نهنه خانم ده فره که ی لى وهرگرت و گوتی: «ئه م ئاوه بخووه. بیخووه تا بتوانی قسان بکه ی.»
 ژنه که ی مه شه دی حه سه ن که مییک قیت بووه وه و گوتی: «ئاویش نه خۆمه وه، ده توانم قسان بکه م. ده توانم بلیم چ قوریکم به سه ر بووه.»
 ئیسلام به پیاوهکانی گوت: «سه داسه د مه شه دی حه سه ن به لایه کی به سه ر هاتووه.»
 پیاوهکان سه ریان له قاند. نهنه خانم کاسه ئاوه که ی دایه دست خوشکی

عہباس و بہ سہرسورمانہوہ گوتی: «ئاویش نہخواتہوہ، دہتوانی قسان بکا؟
ئاو نہخواتہوہ، چؤن دہتوانی قسان بکا؟»

۲

پیاوہکان لہ دواوہ و ژنہکانیش لہ پیشہوہ، دہوری ژنہکھی مہشہدی
حہسہنیان دا .

مہشہدی بابہ سہری لہ کلاورژنہی بانہکہیانہوہ دہرکیشا و ہاواری
کرد: «مہشہدی ئیسلام، مہشہدی ئیسلام، شتی قہوماوہ؟»
ئیسلام دہستیکی ہلینا کہ بیدہنگ بیت . ہموویان دانہوینہوہ . ژنہکھی
مہشہدی حہسہن فرمیسکہکانی بہ چمکی چارشپوہکھی سہریہوہ و گوتی:
«مانگا، مانگا.»

ئیسلام لپی پرسی: «مانگا؟ مانگا چی بہسہر ہاتووہ؟»
ژنہکھی مہشہدی حہسہن گوتی: «دوینی شہوی، دوینی شہوی، مانگاکی
مہشہدی حہسہن، دوینی شہوی مردووہ.»

پیاوہکان ہلگہرانہوہ و بہ سہرسورمانہوہ لہ یہکتریان پروانی .
نہنہ خانم یہک بہ خوہستایہ سہری و گوتی: «چی؟ چیت گوت؟»
ژنہکھی مہشہدی حہسہن گوتی: «سہرلہبیانی کہ چووم ئاوی بؤ ببہم،
دیتم تخیلی عہرزہکہ بووہ و دہمی پرہ لہ خوین.»

پیاوہکان گہرانہوہ و لہ مائی مہشہدی حہسہنیان پروانی .
ژنہکان سرتہیہکیان کرد و نہنہ فاتم گوتی: «یا امام الزمان!»
نہنہ خانم گوتی: «ئاخر چؤن؟ چ بہلایہکی بہسہر ہاتبوو؟»
ژنہکھی مہشہدی حہسہن گوتی: «نا، ہیچ بہلایہکی نہبوو . دوینی شہوی
کہ سہری تہویلہم دا، ساغ و سہلیم راوہستابوو و کاویژی دہکرد .»
بابہعلی لہنیو پیاوہکانہوہ گوتی: «کی دہلی بہ چاویان نہبردووہ؟»

ئىسلام گوتى: «به چاويان بردى؟ كى به چاوى بردووه؟»
بابه على گوتى: «ئيوه نازانن، خوا بهخوى هموو كهس و شتان له چاوى
به د بپارىزى!»

نه نه خانم ئاخىكى هلكيشا و گوتى: «امين يا رب العالمين!»
كوپخا كو كه به كى كرد، كلاوه كهى داگرت و دهستىكى به سهرى خويدا
هينا و گوتى: «ئيمه چوزانين، به شكمار پيوه دابى؟»
مەشەدى بابە لە كلاورۆژنەى سەربانەو هەوارى كرد: «ئىسلام! هۆ...
مەشەدى ئىسلام! شتىك قەوماوه؟»
ئىسلام دەستىكى هەلينا تا بیدەنگ بێت.

مەشەدى تووياً هەردوو دەستى لىك كردنەو و لە خەلكەكە پاراپهوه:
«ئىستا قورى كوى بهسەر خۆم كه؟»

كور كهى مەشەدى سەفەر به دەنگىكى بەرز گوتى: «هەرچىبەك بكهى و
هەر قورپكىش بهسەر خۆندا بكهى، ئەگەر مردبى ئىدى تا قىامى قىامت
زىندوو نابىتهوه.»

كوپخا ئاورپكى داپهوه و لە كور كهى مەشەدى سەفەرى روانى.
ژنه كهى مەشەدى هەسەن سەرله نووى گوتى: «ئاخر چى بكه؟ ئەگەر
مەشەدى هەسەن بىتهوه و ببىنى مانگا كهى مردووه، يەك به خوى دهكهوى و
دلى دهتوقى.»

ئىسلام ئاورپكى داپهوه و لە جادهى چۆلى روانى.
مەشەدى بابەيش كه تازه گەيشتبوووه جى، له ئىسلامى پرسى: «ئەوه چى
قەوماوه؟»

ئىسلام گوتى: «دەنگ مەكه!»
كوپخا كلاوه كهى له سەر كرد و به ئىسلامى گوت: «راست دهكا. ئەگەر

مەشەدى حەسەن بېتەوۋە و بېيىنى مانگاگەي مردوۋە، دەزانی چى بەسەر
دې؟»

ئىسلام گوتى: «تەگبىر چىيە؟»

كوپخا گوتى: «ئەمن نازانم. ئەتۆ لە ھەموويان باشتەر دەزانی.»

ئىسلام چوو لەسەر تاتەشۆرە رەشەكە راۋەستا و گوتى: «كوپخا دەلى:
كە مەشەدى حەسەن ھاتەوۋە، ھىچ كەس پىي نەلى مانگاگەي مردوۋە.»
كوپەكەي مەشەدى سەفەر گوتى: «ھىچ كەس پىي نالى، بەلان كە ھاتەوۋە
و بە چاۋى خۆي بىنى مانگاگەي نەماۋە، دەزانی مردوۋە و ئا. وا نىيە
مەشەدى ئىسلام؟ وا نىيە مەشەدى بابە؟»

ئىسلام كە لەسەر تاتەشۆرە رەشەكە راۋەستابوو، واقى وپما و گوتى:
«راست دەكا كوپخا، ئەگەر بېتەوۋە و بېيىنى مانگاگەي نەماۋە، چى بگەين؟»

كوپخا گوتى: «چى بگەين؟»

ئىسلام بە دەنگى بەرز رووى لە خەلكەكە كرد: «كوپخا دەلى: ھىچ كەس
بە مەشەدى حەسەن نەلى مانگاگەي مردوۋە، ژنەكەي پىي دەلى
مانگاگەي...»

كوپەكەي مەشەدى سەفەر خۆي لە قسەكانى ئىسلام ھەلقورتاند و گوتى:
«پىي دەلى مانگاگەي مردوۋە.»

كوپخا گوتى: «مەشەدى جەعفەر، ئەرى دىلى مەشەدى ئىسلام قسەكەي
تەواۋ پكا؟»

ئىسلام گوتى: «ژنەكەي پىي دەلى مانگاگەي بەرەلا بوۋە و ئىسماعىلش
رۇيشتوۋە بېھىنتەوۋە.»

پياۋەكان بېدەنگ بوون.

ئىسلام لەسەر تاتەشۆرەكە ھاتە خوارى و گوتى: «ئىستا چى بگەين
كوپخا؟»

کوئخا گوتی: «نازانم چی بکهین؟»

ئیسلام هه‌لگه‌رایه‌وه و به پیاوه‌کان که به سه‌رسورمانه‌وه لیبانی ده‌روانی، گوتی: «کوئخا ده‌لی: چه‌ند که‌سیک وهرن با بچینه ماله‌که‌ی مه‌شه‌دی هسه‌ن بزاین چی له مانگا‌که‌ی بکهین؟»

مه‌شه‌دی بابه که گوتی له‌م قسانه بوو، به‌ره‌و چه‌وزه‌که رویشته، دانه‌وی و دارده‌سته‌که‌ی درپژ کرد تا که لاک‌ی مریشکه‌که له ئاو ده‌ربینتی.

۳

ئیسلام و کوئخا و عه‌باس و ئیسماعیل و مه‌شه‌دی جه‌بار و سه‌رسور به‌ره‌و ماله‌که‌ی مه‌شه‌دی هسه‌ن رویشتن و ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی هسه‌نیش به خۆکوتان و گریانه‌وه به دوايان که‌وت.

تیرپژی خۆر له کلاورژنه‌ی سه‌ریانه‌وه هاتبووه ژووری و کۆله‌که‌ی ته‌ویله و گوریسه چلکن و فانۆسه دووکه‌لگرتووه‌که‌ی رووناک کردبوو. مانگا‌که‌ی مه‌شه‌دی هسه‌ن یه‌که‌به‌خۆ له ناوه‌ندی ته‌ویله‌که‌هه‌وتبوو و چوار په‌لی وا لیک کردبوونه‌وه، ده‌تگوت پیاویکی ماندووه و پال که‌وتوو. چاوه‌گه‌وره‌کانی له‌کونه‌کانی دیوار بریبوو. زاری خوتناوی بوو و ده‌تگوت گوریسیکیان هه‌لگۆفیوه و له‌قورگیان ناوه.

کوئخا دانه‌وی و له‌چاوه‌کانی مانگای روانی. ئیسلام و ئیسماعیل له‌ته‌نیشته‌که‌لاکه‌که‌ دانیشتن. ئیسماعیل چیلکه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌گرت و خه‌ریکی گوریسه‌که‌ی نیو زاری مانگا‌که‌ بوو. ده‌نگیک له‌قورگی مانگا‌که‌وه بیسرا، ده‌تگوت قورگی کرایه‌وه و گوریسه‌که‌ قه‌ف قه‌ف چوووه خوارتی.

ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی هسه‌ن گوتی: «کوئخا! ده‌بینی چ قورپکمان به‌سه‌ر بووه؟ ئاگات لیبه‌ ئیسماعیل؟ ئاگات لیبه‌ مه‌شه‌دی ئیسلام؟ ده‌بینن چ قورپکم به‌سه‌ر بووه؟ ده‌بینن؟»

کوئخا گوتی: «لا اله الا الله، چی بکهین؟»

ئیسلام گوتی: «ئادی، ئیدی کار له کار ترزاوه. دهبی ئاگامان له مهشدهی هسهن بی، به لایهک بهسهر خوی نههینی.»

ئیسماعیل کۆکهیهکی کرد و گوتی: «مهشدهی هسهن ئیدی تهواو، تازه پشتی راست نابیتهوه.»

مهشدهی جهبار گوتی: «خو بو خوی پهحمیکی پی بکا!»

ژنهکهی مهشدهی هسهن دانیش و پالی به کۆلهکهکهوه دا و دهستی به گریان کرد.

ئیسلام هه لگه رایهوه و له ژنهکهی مهشدهی هسهنی روانی و به ئیسماعیلی گوت: «پی بلی با نهگری. به خوشکت بلی کاریک نهکا مهشدهی هسهن به مهسهلهکه بزانی.»

ئیسماعیل رویش و له بهرامبهر مهشدهی تووبا دانیش، سهبيلهکهی داگرت و گوتی: «خوشکهلی، مهشدهی ئیسلام دهلی مهگری، کوئخایش دهلی مهگری، وا مهکه مهشدهی هسهن پی بزانی. ها بیگره، بیگره و قومیکی لی بده با بریک بیتیهوه سهر خۆت.»

ژنهکهی مهشدهی هسهن هه نیسکی قووت دا و سهبيلهکهی له ئیسماعیل وهرگرت. ئیسماعیل گه رایهوه لای پیاوهکان. کوئخا به دهوری مانگاکهدا خولیکی خواردوه و گوتی: «بریا چهند کهسیکی تریشمان له گه ل بان.»

ئیسلام گوتی: «به تهمان چی لی بکهین؟»

مهشدهی جهبار گوتی: «پیستی دهکهین و پاشان دهپیهینه دهری.»

ئیسلام گوتی: «مهشدهی هسهن به تهمايه کهنگی بیتهوه؟»

ژنهکهی مهشدهی هسهن به نووزهنووزهوه گوتی: «ئه ورۆ، ئه ورۆ سه داسه دیتهوه.»

ئىسلام كالدوھكەى لە سەرى داگرت، لە پەنا ديوارەكە دانىشت و دەستىكى بە سەريدا هينا: «پىستى ناكەين، ئەگەر لە ناكاو بىتەو، خراپتر دەبى.»

ئىسماعيل گوتى: «بىبەينه كوئى؟»

كوئىخا گوتى: «ئادى، بىبەينه كوئى؟»

عەباس گوتى: «دەبەين و هەلى دەدەينه نيو دۆلكەو.»

ئىسلام گوتى: «نا، دۆل نابى، لەوانەيه بگەرئ و بىدۆزىتەو.»

كوئىخا كۆكەيهكى كرد و گوتى: «ئادى، مەشەدى حەسەن ھەموو رۆژىك بەو دۆلەدا دەچىتە دەشت.»

ئىسلام و ئىسماعيل پىكەو گوتيان: «نا، نابەينه نيو دۆلكە.»

كوئىخا كۆكەيهكى تىرى كرد و گوتى: «مەشەدى ئىسلام، باشتىر نىيە بىبەينه شۆراوا؟»

ئىسلام گوتى: «شۆراوا؟ يانى دەلئى بىبەينه وئى؟»

كوئىخا گوتى: «ئادى، باشتىر نىيە؟»

ئىسلام بىرىكى كردهو و گوتى: «نا، كوئىخا خۆت دەزانى قسەى دەكەوئىتە نيو زاران و ھەر چۆنىك بىت بە گوئى مەشەدى حەسەن دەگاتەو.»

كوئىخا گوتى: «دەى جا چى بگەين؟»

ئىسلام ھەستايە سەرى و خستەكانى نيو دەربىجەكەى دەرهئان، تىرىژى خۆر ھاتە ژوورئ و كادان و كەلاكى مانگاي پروناك كرد. ژنەكەى مەشەدى حەسەن جوولەيهكى كرد، چارشىپوھكەى لە خۆى ھالاند و چەند جارىك لەسەر يەك كۆكى.

ئىسلام گوتى: «مەشەدى خانم، چالەكەتان لە كوئىيە؟»

ژنەكەى مەشەدى حەسەن ئاورى دايەو و گوتى: «لەو سووچەيه.» و دەستى بەرەو كادانەكە درىژ كرد.

ئىسلام گوتى: «زۆر باشە، فرېتى دەدەينە نىو چالەكەوہ...»
هەستايە سەرپى، كىلەكەوہى لە سەر داگرت و لەسەر كادانەكەى دانا.
پىاوەكانىش هەستانەوہ. ئىسلام بە سەرسوورى گوت: «برۆ قازمە و
پىمەرەى مالى كويخا بىنە.»
سەرسوور وەكو با دەرپەرى و رۆيشت. پىاوەكان كىلەكەوہى لە سەر داگرت
و دەورى كەلاكىان دا. لە قورگى مانگاگەدا شتىك دەيفىكاند. كە لىيان
روانى، قەفكى گورىسە خويناوييەكەيان بىنى كە هەلكشاپوو و زارى
مانگاگەى پر كرىبوو.

٤

خۆليان ماشت و بەردەكانىان لادا، چالكى قوول دەرکەوت. ئىسلام
بەردىكى هەلدایە نىو چالەكەوہ. پىاوەكان گويان هەلخست، پاشان
هەستان و بەرەو كەلاكەكە رۆيشتن.
ئىسماعيل گوتى: «دەرەقەتى دىين؟»
مەشەدى جەبار گوتى: «راست دەكا، دەرەقەتى هەلگرتنى دىين؟»
ئىسلام گوتى: «هەلى ناگرين، خاوكيشى دەكەين و فرېتى دەدەينە نىو
چالەكەوہ.»
كلك و پەلى كەلاكىان گرت و رايان كيشايە لاي چالەكە. ئىسلام و
ئىسماعيل و سەرسوور لەلايەك و كويخا و مەشەدى جەبار و عەباس
لەلايەكەى ترى چالەكە راولەستان. كلك و پاشەلى كەلاكىان سەر لىواری
چالەكە خست.
ئىسلام گوتى: «ئىوہ ئاگاتان لى بى، من و ئىسماعيل پالى دەدەينە
خوارى.»
كويخا و عەباس چوونە پيشەوہ و پىيان خستە سەر پاشەلى كەلاكەكە و

تهمایان گرت.

ئیسلام و ئیسماعیل و سهرسوور چونه ئهویهر و پالیان به که لاکه که وه نا.

ئیسماعیل گوتی: «ئاگاتان لی بی بهرنه بنه وه.»

کوئخا و عهباس ترسان و کهمیک سلهمینه وه. کوئخا و عهباس پتیان خسته سهر پاشه لی مانگا که و پالیان دایه نیو چاله که وه. که لاکه که تا نیوقه دی له چاله که رۆچوو بوو. کوئخا و عهباس هاتنه لای ئیسلام و سهرسوور و ئیسماعیل دهستبه کار بوون. که چونه پیشه وه، که لاکه که ئاسانتر به نیو چاله که دا شوڤر ده بووه وه و که گهیشتنه لیواری چاله که، به ره لایان کرد. مانگا به چاوی مؤله قه وه و له حالیکدا که هر چوار په لی بهرز بوو بوونه وه، که وته نیو چاله که وه. هر پینجیان دانه وین و لیان روانی. گرموه ژریک له تاریکیدا و پاشان دهنگی هه لږ ژانی شتی که هاته بهر گوئی، دهنگوت ده می هیزه ئاوکیان کرده وه و ئاوه که ی به جارئ هه لږ ژا و دهنگی برا.

ه

مه شه دی حه سه ن که گهیشته وه ماله که ی خۆی، عهباس و خوشکی بینی که له لای ژنه که ی دانیشتبوون و قسه یان ده کرد. مه شه دی حه سه ن تیڤه که ی دانایه سهر عهرز و پیلاوه کانی داکه ند و فری پی دایه لای په نجه ره. چاکوچۆنییه کی له گه ل عهباس کرد و به ژنه که ی گوت: «ئاوت داوه ته مانگا که مان؟»

مه شه دی توویا وه لای نه دایه وه.

مه شه دی حه سه ن گوتی: «ئه گه ر رۆژی که له م ماله کاولبووه دا نه بم، ئه و به سته زمانه ده بی له تینوو ان بم ری؟»

سه‌تله‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌کۆ هه‌لگرت و گورج پای کرده لای چه‌وزه‌که .

ئیسلام عاره‌بانه‌که‌ی شوشتبوو و خه‌ریکی قایمکردنی مالبه‌نده‌کان بوو .

مه‌شه‌دی چه‌سه‌نی بی‌نی و به‌ده‌نگیکی به‌رز سلاوچیکی لی کرد و گوتی :

«مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن، که‌ی هاتییه‌وه؟»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن گوتی : «هه‌ر ئیستا گه‌یشتمه‌وه . ئه‌و ژنه تنۆکه ئاوچیکی نه‌داوه‌ته مانگا‌که‌مان ، به‌سته‌زمانه خه‌ریکه له تینووان ده‌مری .»

ئیسلام وازی له عاره‌بانه‌که‌ی هینا و له مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن هاته پیشه‌وه و

لیتی پرسی : «ئای نهداوه‌ته مانگا‌که‌ت؟»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن گوتی : «ئادی ، به‌سته‌زمانه خه‌ریکه ده‌مری .»

ئیسلام گوتی : «تۆ مانگا‌که‌ت دیت؟»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن گوتی : «نا ، نه‌مدیوه ، به‌لام ده‌زانم له چ حال و

باریکدایه .»

ئیسلام گوتی : «مه‌گه‌ر پیی نه‌گوتی؟»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن سه‌تله‌که‌ی له ئاوه‌که هه‌لینا و گوتی : «چی نه‌گوتوووه؟»

ئیسلام کۆکه‌یه‌کی کرد و گوتی : «ئاخر ، ئیسماعیل رویشتوووه

بیه‌نیته‌وه .»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن گوتی : «ئیسماعیل رویشتوووه چی بی‌نیته‌وه؟» ئه‌وسا به

په‌له به‌ره‌و ماله‌که‌ی رویشت .

ئیسلام شان به‌شانی مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن که‌وته ری و گوتی : «مانگا‌که‌ت

بی‌نیته‌وه ، مه‌گه‌ر پێیان نه‌گوتی دوینی شه‌وی هه‌لاتوووه؟»

مه‌شه‌دی چه‌سه‌ن راوه‌ستا و له ئیسلامی پرسی : «کی هه‌لاتوووه؟»

ئیسلام گوتی : «هیچ نه‌قه‌وماوه ، هه‌ر له‌م ناوه‌یه . هه‌ر چونیک بیت

ده‌بیینه‌وه .»

مەشەدى حەسەن گوتى: «كى ھەلاتوۋە؟ ئىسماعىل؟»

ئىسلام گوتى: «نا، نا، مانگا، مانگاگەت ھەلاتوۋە.»

مەشەدى حەسەن غارى دا، ئاۋى نىۋ سەتلەكە دەشلەقا و بە دەرلىنگ و پىيەكانىدا دەھاتە خوار، مەشەدى حەسەنىش يەك بە خۇ ھاۋارى دەکرد: «دروۋيە، مانگاگەم ھەلنەھاتوۋە. مانگاگەم ھەلنايە.»

ئىسلام گوتى: «دەيىبنەۋە مەشەدى حەسەن! مەشەدى! ھەر ئەمشەۋ دەيىبنەۋە.»

كە گەيشتنە لاي تەۋىلەكە، ھەردووكيان راۋەستان. مەشەدى حەسەن سەتلەكەى دانايە بەرپىيى و تاۋىك بىرى كىردەۋە و پاشان دەستى بە دەرلىنگ تەرەكانىدا ھىنا و بە چاۋى نووقاۋەۋە دەركەى تەۋىلەكەى كىردەۋە، بۆنىكى كىرد و گوتى: «ھەلنەھاتوۋە، مانگاگەى من ھەلنەھاتوۋە. ھەر لىرەيە، ئە لىرەيە!»

ئىسلام گوتى: «ئادى مەشەدى حەسەن، ئادى. خۆت سەغلەت مەكە. مانگاگەت ھەلنەھاتوۋە.»

مەشەدى حەسەن پىشتى بە دەركەى تەۋىلەكەۋە نووساند و گوتى: «ئادى، لىرەيە، ھەست بەبۆنى دەكەى؟ لىرەيە. بزانە مەشەدى ئىسلام، بى زەحمەت ناتەۋى ئاۋى بەدەيە؟ خىرت دەگاتى!»

ئىسلام لىي نىك كەۋتەۋە و گوتى: «بەدى، بەدى دەيدەمى.» سەتلەكەى ھەلگرت و چوۋە ژوورئى. مەشەدى حەسەن ھەروا كە راۋەستا بوو، زاتى نەكرد ئاور لە تەۋىلەكەيان بداتەۋە. دەنگى پىي ئىسلامى بىست كە بەرەۋ كادانەكە رۆيشت و بارەى مانگاگەى بىست كە لمۆزى خستە نىۋ ئاۋەكەۋە و قولت قولت دەستى بە خواردەۋە كىرد.

ئىسلام كە ھاتە دەرى، مەشەدى حەسەن ھەر وا پىشتى بە دەركەۋە نووساندبوو و لە خۆشپىيان دەگىيا.

دهمه وئواره بوو، ئيسلام و كوئخا و مهشدهى جهبار و عهباس و سهرسوور هاتنه بهردهركهى مالى مهشدهى حهسهن. پاپاخ و بزنه رهشهكهى ئيسلاميش به پيشيان كهوتبوون. ژنهكهى مهشدهى حهسهن ههه ئهوانى بينى، به پيخواسى راي كرده بهردهركه.

ئيسلام گوتى: «هاتووين سهردانئىكى مهشدهى حهسهن بكهين. حال و بارى باشه؟»

ژنهكهى مهشدهى حهسهن لئيان نزىك كهوتهوه و هيمامى كرد لهسه رهخوتر بدوين.

ئيسلام ديسان پرسىارى كرد: «خهريكى چيه؟»

ژنهكهى مهشدهى حهسهن گوتى: «هيچ ناكا. دهلى مانگاكهى ون نهبووه. دهلى مانگاكهم ون نابى. ههه لهم ناوهيه و هه مووتان درؤم له گهل دهكهن.»
كوئخا پرسىارى كرد: «نهچووته نيو تهويله كهوه؟»

ژنهكهى مهشدهى حهسهن گوتى: «نا، نه رؤيشتووه، هووه تانى... له سهربانى تهويله كهمان دانىشتووه و چاوى له بياوان بريوه. ته ماشا!»
پياوهكان له بانى تهويله كهيان روانى و مهشدهى حهسه نيان بينى، پشتى لهوان بوو و لهسهه بانى تهويله كهيان دانىشتبوو و نه ژنؤكانى له باوهش گرتبوو.

ئيسلام گوتى: «دهى، ئيستنا چى بكهين؟»

كوئخا گوتى: «با برؤين قسهى له گهل بكهين.»

ژنهكهى مهشدهى حهسهن گوتى: «ههروا له ويندهرى دانىشتووه و هيچ ناكا. بهس پى دهكهنى و دهگرى. دهلى مانگاكهم ههه لهم ناوهيه، نهنگؤيش هه مووتان درؤم له گهل دهكهن.»

ئىسلام ھىمايەكى بۇ كۆيخا كرد. جەماعەت چوونە نىو حەوشەكە و لەسەر تەپۆلكەكەى تەنىشت تەويلەكە پراوستان و سەريان ھەلئنا. مەشەدى حەسەن كە ئاوپرى داىەوہ و پىزى سەرەكانى بىنى، ترسا، پاشان كە چاك لىيان ورد بووہوہ، ھىدى ھىدى ھاتە پىشەوہ، چوارمەشقى دانىشت و گوتى: «مەشەدى ئىسلام، تۆ مرۆيەكى زالمى. لە كەنگىوہ دوژمنايەتيم دەكەى؟ ئاخىر بۇ وات لى كردم؟» پاشان رووى لە كۆيخا كرد و گوتى: «كۆيخا، پىي بللى ئاخىر چ دوژمنايەتییەكت لەگەل مندا ھەيە؟ لىي پىرسە بۆچى بەو نىوہرۆيە درۆى لەگەل كردم؟ خۆ من تا ئىستا خراپەيەكم بۆى نەبووہ. پىي گوتم مانگاكەم ھەلاتووہ. دەزانم درۆ دەكا و دەيەوئى بمترسىنى. ئاخىر مانگاكەى من چۆن دەتوانى ھەللى؟ ھا... بۇ كوئى ھەللى؟»

كۆيخا گوتى: «ئادى مەشەدى حەسەن! خۆت چاك دەزانى مەشەدى ئىسلام ھىچ دوژمناتییەكى لەگەل تۆدا نىيە. دوژمناتىي لەگەل ھىچ كەسدا نىيە. ئەوھيان راست دەكا، مانگاكەت ھەلاتووہ. ئەدى ناپرسى مانگاكەت كوئى؟ ناپرسى مەشەدى ئىسماعىل بۆچى ديار نىيە؟» مەشەدى جەبار گوتى: «مەشەدى ئىسماعىل رۆيشتووہ مانگاكەت بىيىتتەوہ.»

عەباس گوتى: «حەز دەكەى برۆ ھەموو بەيەل سەراوین كە، بزانه دەتوانى ئىسماعىل بىيىتتەوہ؟» سەرسوور گوتى: «مەشەدى ئىسماعىل بە دوای مانگاكەتدا رۆيشتووہ.» ژنەكەى مەشەدى حەسەن كە لە حەوشەكەدا پراوہستابوو، لە پرمەى گريانى دا.

مەشەدى حەسەن بە ترسەوہ كشايە دواوہ و گوتى: «درۆيە. مانگاكەى من ھەر لىرەيە. مانگاكەم ھەلنەھاتووہ، من بۆنى مانگاكەم دەناسمەوہ. ھەر لىرەيە و نەچووہتە ھىچ شوپىنىك.»

ئىسلام گوتى: «ئەگەر مانگاگەت ھەلنەھاتوو ھە لە تەويلەدايە، ئەدى بۆ ناچىيە كنى؟»

سەرسوور گوتى: «بىرۆ كنى مانگاگەت مەشەدى ھەسەن.»

عەباس گوتى: «ئادى مەشەدى ھەسەن، بىرۆ كنى مانگاگەت.»

مەشەدى جەبار گوتى: «ئادى، بۆچى لىرە دانىشتوو؟ ھەستە بىرۆ كنى مانگاگەت.»

مەشەدى ھەسەن كىشايە دواو ھە لەولاي كلاًورۆژنەى بانەكە دانىشت و گوتى: «من ناچمە خوارى. ھەر لىرە دەبم.»

كوپخا گوتى: «بۆ ناچىيە خوارى؟»

مەشەدى ھەسەن گوتى: «دەترسىم ئەگەر بچمە خوارى و...»

مەشەدى جەبار قسەكەى بىرى و گوتى: «بەچاوى خۆت ببىنى مانگاگەت نەماو...»

مەشەدى ھەسەن بە دەنگى بەرز گوتى: «نا، نا، مانگاگەم لەوييە. من دەزانم. چاكىش دەزانم.»

عەباس گوتى: «ئەدى بۆ لىرە دانىشتوو؟»

مەشەدى ھەسەن كەمىك شلەژا و گوتى: «ھەروا، بۆ خۆم دانىشتووم و تەماشاي مانگ دەكەم. دەبىن؟ ئەو ھەرىكە لە پورۆسەو ھەلدى.»

رىزى سەرەكان تىكرا ھەلگەرانەو ھە لە مانگيان روانى كە وەك كۆنە فوودانىك لە پورۆسەو ھەلدەھات.

مەشەدى ھەسەن پى كەنى و گوتى: «ئادى، من لىرەم، بىرۆن، بىرۆن خەرىكى كاروبارى خۆتان بن. من لىرە چاوەرىم تاكو مانگ ھەلجى و بچم ئاوى بۆ ببەم.»

رىزى سەرەكان بانەكەيان بەجى ھىشت و زىرە و گىرمانى ژنەكەى مەشەدى ھەسەن لە ھەوشەكەدا بەرز بوو ھە.

نه‌عمرته‌ی مانگایه‌کی تازه‌نه‌فه‌س، به دریژایی شه‌و، له کۆلانه‌کانی به‌یه‌لدا ده‌زینگایه‌وه و خه‌وی خه‌لکی زړاندبوو.

عه‌باس و خوشکه‌که‌ی و ئیسماعیل، که خۆی له ماله‌که‌یاندا هه‌شار دابوو، سه‌ریان له په‌نجه‌ره‌که‌وه هینابوو ده‌ری و له هه‌وز و ئه‌و تارماییه‌یان ده‌روانی که به‌سه‌ر ئاوه‌که‌دا ده‌خولایه‌وه. به‌یه‌لیه‌کانی تریش له به‌ره‌په‌نجه‌ره‌کانیان دانیشته‌بوون و سه‌یری هه‌وز و ئه‌و تارماییه‌یه گه‌وره‌یه‌یان ده‌کرد که باره‌ی ده‌هات و به کۆلانه‌کاندا غاری ده‌دا.

که ولات پروناک بووه‌وه، مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن ئاره‌قاوی و به غاره‌غار له بیاوانه‌وه هات و خۆی گه‌یانده ماله‌که‌ی و یه‌که‌راست خۆی به ته‌ویله‌دا کرد و به‌ره‌و ئاخوهره‌که رویشته.

مه‌شه‌دی تووبا په‌نجه‌ره‌ی کرده‌وه و چوو هه‌سه‌ر بانه‌که‌یان و له کلاورۆژنه‌وه سه‌یری ناوه‌وه‌ی کرد. مه‌شه‌دی هه‌سه‌نی بیینی که سه‌ری خسته‌وته نیو کادانه‌که و سمکۆل ده‌کا و ده‌بارینی، ریک و هه‌کو مانگا‌که‌یان، که مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن ده‌یویست بییاته ده‌شت و سارا.

ئیسلام و کوپخا و مه‌شه‌دی جه‌بار و عه‌باس و سه‌رسوور هاتنه ماله‌که‌ی مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن. پاپاخیش به دوا‌یانه‌وه بوو. ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن که ئه‌وانی بیینی ده‌رکه‌ی نیوه‌لا کرد و گوته‌ی: «چووته نیو ته‌ویله‌که و خه‌ریکه ده‌بارینی.»

کوپخا گوته‌ی: «خوا ره‌حمی پی بکا.»

عه‌باس گوته‌ی: «با برۆین بزانی چیمان پی ده‌کری؟»

ئىسلام گوتى: «ناھەقى نىيە. مەشەدى ھەسەن ھەرچىيەك بكا ناھەقى نىيە. ئەو ئىدى فەوتتا و پىشتى شكا.»

ژنەكەى مەشەدى ھەسەن دەستى بە گريان كرد.

پياوھەكان بەرھو دەربىجەى تەويلەكە رۆيشتن و لە مەشەدى ھەسەننىان پروانى كە لە تەنىشت چالەكە راوھستابوو و سەرى خستبووھ نىو كادانەكە و سىمكۆلى دەكرد.

كوپخا گوتى: «مەشەدى، مەشەدى ھەسەن بزانه چىت پى دەلیم.»

عەباس گوتى: «چاۋ مەشەدى ھەسەن، كوپخا دەلى مانگاكتىان دىتوۋتەتەۋە.»

ئىسلام گوتى: «سەبر سەبر، لەسەرھەخۆ پى بلىن. نابىن وەزەى باش نىيە؟»

عەباس گوتى: «مەشەدى ھەسەن، كوپخا دەلى ئىسماعىل ھاتوۋتەتەۋە و مانگاكتى ھىناۋتەتەۋە.»

مەشەدى ھەسەن سەرى لە كادانەكە دەرھىنا. دەموچاۋى خويناۋى بوو و چاۋە ماندوو و شىۋاۋەكانى دەخولانەۋە. دەمى پر بوو لە ئالف و ھەروا كە دەيجوو، چاۋى لە پياۋھەكان بىرى و بارەپەكى كرد و سەرى بىردەۋە نىو كادانەكە.

عەباس گوتى: «ئاۋا نابى. دەبى قسەى لەگەل بکەين.»

مەشەدى جەبار گوتى: «نەۋەئىكى لى ھاتوۋە، مەشەدى ئىسلام! وا نىيە؟»

كوپخا كۆكەپەكى كرد و گوتى: «ئەۋە بۆ وا دەكا، مەشەدى ئىسلام؟»

ئىسلام بىرىكى كىردەۋە و گوتى: «دەترسىم بەلایەكى بەسەر بى. ھەر بەراستى خەرىكە دەبىتە مانگا.»

سەرسوور ترسا و پاشەوپاش گەراپەۋە و گوتى: «مانگا؟»

ئىسلام گوتى: «ئادى، مانگا!»

كويخا گوتى: «جا چى بكهين؟»

ئىسلام گوتى: «چى بكهين؟ با بچينه ژوورئى، بهشكم كاريك بكهين.»

عهباس رووى له سهرسوور كرد و گوتى: «مهترسه برام، مانگا نيهه. ئهوه

مهشهدى حهسهنه. مهشهدى حهسهنى خۆمانه. وهره، وهره ژوورئى.»

ئىسلام دهركهئى تهويلهكهئى كردهوه. پياوهكان يهك به يهك چوونه ژوورئى.

ژنهكهئى مهشهدى حهسهن چووه سهر بانهكهيان و له كآورۆژنهوه له

پياوهكانى روانى كه به ريز له پهنا كۆلهكهئى نيو تهويلهكه و بهرامبهه به

مهشهدى حهسهن، دانىشتبوون.

۹

خوشكى عهباس خهريكى بژاركردنى گهنم بوو، ئىسماعيليش له تهنىشت

پهنجهره دانىشتبوو و چاوى له مالى خوشك بريبوو و چاوهري بوو بزاني

پياوهكان كهئى دهگهريتهوه.

خوشكى عهباس گوتى: «پيت وايه حالى دهگهريتهوه سهر بارى جاران؟»

ئىسماعيل گوتى: «خوا دهزاني. بهلان چاك دهزانم كه مهشهدى حهسهن

مانگاكهئى له خوشكم زياتر خوش دهوى.»

خوشكى عهباس گوتى: «بهيهلييهكان ههموويان ههر وان.»

ئىسماعيل گوتى: «من ئيدى دهتوانم برۆم. خو مهشهدى حهسهن ههر

نههاته دهري تا بمبييتهوه؟»

خوشكى عهباس گوتى: «ئىستا شوڤباويك لى دهنيم، بيخو و دوايه برۆ.»

ئىسماعيل پى كهنى و گوتى: «ئهگهر شوڤباو نهخوم ناهيلى برۆم؟»

خوشكى عهباس گوتى: «شوڤباوهكهت بخو، جا ديلم برۆى.»

ئىسماعيل پى كەنى و هيچى نه گوت. خوشكى عه باسش هيچى نه گوت.
 كه له گه نمه كه بووه و هه ستايه سه رپى گوتى: «مه شه دى ئىسماعيل، تو
 كهى ژن دىنى؟ سهرت هه مووى سپى بووه ها.»
 ئىسماعيل گوتى: «راوه سته با مه شه دى حه سه ن چاك بپته وه، جا
 خوشكم ده نيرمه خواز بينيت.»
 خوشكى عه باس سوور هه لگه را و پى كەنى و گوتى: «حه زت له شو رباوه،
 وا نيهه؟ نه دى هيلكه؟»

۱۰

مه شه دى حه سه ن ئاورىكى دايه وه و له پياوه كانى روانى كه به ريز له په نا
 كو له كه كه دانيشت بوون. ئالفى جواو به ده مولتوييه وه نووسا بوو.
 ئىسلام كو كه يه كى كرد و له حال كدا كه ئاگاي له قسه كانى خو ي بوو،
 گوتى: «سه لامون عه له يكوم مه شه دى حه سه ن، هاتووين بزانه ن كه يفت سازه؟
 باشى؟»
 مه شه دى حه سه ن، هه روا كه خه ريك بوو كا ويژى ده كرد، گوتى: «من
 مه شه دى حه سه ن نيم. من مانگام. من مانگاي مه شه دى حه سه نم.»
 مه شه دى جه بار گوتى: «مه شه دى حه سه ن، قسه ي وا مه كه، نه گه ر
 پوروسيه كان بزانه ن، دىن ده تدرن ها!»
 عه باس و كو يخا پى كه نين. ئىسلام مو ريه كى لىيان كرد و سه رسوور
 كشايه دواوه و خو ي له پشت ئىسلام شارده وه.
 مه شه دى حه سه ن به دم كا ويژ كردنه وه گوتى: «نا، نا. پوروسيه كان
 ناتوانن توخنى ئيره بكه ون. مه شه دى حه سه ن له سه ربان دانيشتووه و
 ئاگاي ليمه.»
 كو يخا گوتى: «مه شه دى حه سه ن، بو خاترى خوا واز بينه، نه و به زمه

چییه بۆ بهییهلهیییه کانت ساز کردوو؟ تۆ مانگا نی، تۆ مهشەدی حەسەنی،
مهشەدی حەسەن!

مهشەدی حەسەن پێی له زهوی کوتا و گوتی: «نا، من مهشەدی حەسەن
نیم. مهشەدی حەسەن به دواي ئیشدا چووته سهیداوا. من مانگا کهی
مهشەدی حەسەنم.»

کوێخا گوتی: «لا اله الا الله! ئاخر تۆ چ مانگایه کی مهشەدی حەسەن؟
چیت ههیه له مانگا بچی؟ کوانی کلکت؟»

مهشەدی جهبار گوتی: «ئادی. کوانی کلکت؟ سمت کوانی؟»

مهشەدی حەسەن له پڕیکدا ههستایه سهری و شیتانه بهنیو تهویلهدا
کهوته ههلبهز و غارهغار. دواي چهند ههنگاوێکیش سهری به دیواره کهدا
دهکیشا و دهیاراند و که گهیشه کادانه که، راوستا. تاویک سینگی بهرز و
نزم بووه و پاشان سهری برده نیو کادانه که، قهپیکی له ئالفهکان دا و
گه رایهوه لای چاله که. ریک لهو شوینه راوستا که ئیسلام کای پيدا کردبوو
و بهدنگیک که به ئاستهه له قورگیهوه دههاته دهري، گوتی: «مهگه کلکم
نهبی ناتوانم مانگا بم؟ مهگه سمم نهبی و کلکم نهبی، مانگا نیم؟ بهبی
سمت و کلک به مانگام نازانن؟» و دهستی به سمکۆل کرد.

ئیسلام گوتی: «مانگای مهشەدی حەسەن! گوئی بگره بزانه چیت پی
دهلیم. دوینیکه سهرله بهیانی ژنه کهی مهشەدی حەسەن هاته سهر هوز و به
گریانهوه گوتی مانگا کهی مهشەدی حەسەن مردوو. من و کوێخا و
ئیسماعیل و ئەم کوریزگیه هاتین و ئەو جتییه مان هه لکۆلی که تۆ ئیستا
لئی راوستاوی و مانگا کهی مهشەدی حەسەنمان فریدایه نیویهوه. جا
ئهگه تۆ مانگا کهی مهشەدی حەسەنی، ئیستا دهبی لهو چاله دا بی، دنا،
ئهوه تۆ مهشەدی حەسەنی و برایهوه. وا نییه؟ ها؟»

مهشەدی حەسەن سهرله نوێ دهستی به غارغاره کرد. ئەمجاره یان

خیراتر و توورتر. هرچییهکی له دهمدا بوو، تفی کرده دهرئ و دهستی به نهرنهپه کرد: «ئا...ی مەشەدی حەسەن، مەشەدی حەسەن! وەرە و بمگهیه، پورۆسییهکان هاتوون بمدزن. به تهمان بمدزن و بمبهنه پورۆس. دهیانهوئ سهرم بپرن و ههلمدنه ئیو ئهم چالهوه. هووۆۆی مەشەدی حەسەن! مەشەدی حەسەن!»

پیاوهکان ههستانه سهپیی و پراوهستان.

ئیسلام گوتی: «ده باشه، دهی مانگای مەشەدی حەسەن. ئیمه به تهماین برۆین. ئیمه خه لکی پورۆس نین. من ئیسلامم، ئهمه کوئخایه و ئهم دووانه عهباس و مەشەدی جهبارن و ئهو کورپیژگهیهش چاک دهناسی. ئیمه دهرۆین و تۆیش له تهویلکهتدا پال کهوه. هیچت ناوئ بوئی بئیم؟»

مەشەدی حەسەن هئور بووهوه و به خوئشحالیهوه دهستی به کاویژ کردهوه و گوتی: «ئالفم بو بئنه، وئنجهم بو بئنه، کام بو بئنه، ئاوم بو بئنه، ئاوا!» و دهستی به بوپین کرد. بوپهپۆری مانگایهکی تینوو.

۱۱

شه و که نیوهی بهسهر چوو، سی پورۆسی پهت و گوریسیان له پشت و کهمهریان بهستیوو و له گوندهکهیان هاتنه دهرئ.

پورۆسییهکهی یهکهم گوتی: «بچینه کوئ؟»

پورۆسییهکهی دووهم گوتی: «با بچینه بهیهل.»

پورۆسییهکهی سییهم گوتی: «ئادی، با بچینه وئ. با بچینه بهیهل.»

پورۆسییهکهی یهکهم گوتی: «بچین لهوئ چی بکهین؟ له بهیهل هیچمان دهست ناکهوئ.»

پورۆسییهکهی دووهم گوتی: «ئهورۆ له خاتووناوا دهیانگوت مانگاکی مەشەدی حەسەن مردوو.»

پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی: «چی لی بکه‌ین؟»
 پورۆسییه‌که‌ی دووهم گوتی: «ده‌رۆین که‌ولی ده‌که‌ین.»
 پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی: «له‌ خاتووناوا ده‌یانگوت هه‌ر به‌ که‌ولنه‌کراوی
 فرییان داوه.»
 پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی: «که‌واته‌ با برۆین. تا ده‌عبا و مه‌عبای
 نه‌گه‌یشتووته‌ سه‌ر، با خۆمانی بگه‌یه‌نینی.»
 پورۆسییه‌که‌ی دووهم گوتی: «با برۆین بیبیننه‌وه.»
 پورۆسییه‌که‌ی سێیه‌م گوتی: «هه‌ر به‌ راست، له‌ جامیشان پێیان گوتم
 مانگا که‌ی له‌ ته‌ویله‌که‌دایه.»
 پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی: «که‌واته‌ باشتر. با برۆین.»
 پورۆسییه‌که‌ی دووهم و سێیه‌م پێکه‌وه‌ گوتیان: «با برۆین!»
 هه‌رسێکیان به‌ کێرد و په‌ت و گوریسه‌وه‌ ملی لارییان گرتنه‌ به‌ر.

۱۲

که‌ پورۆسییه‌کان گه‌یشتنه‌ به‌یه‌ل، ئه‌و ناوه‌ تاریک بوو. کێرده‌کانیان
 هه‌لکێشا و به‌ ته‌نیشته‌ باخی ئاغادا خزانه‌ نێو گونده‌وه‌. پاپاخ که‌ له‌ سه‌ر
 دیواری باخ وه‌رکه‌وتبوو، سه‌ری هه‌لێنا و هه‌ر تارماییه‌کانی بینی و ده‌ستی
 به‌ لووره‌لوور کرد. پاشان خۆی هه‌ل‌دایه‌ خوارێ و گه‌یشته‌ به‌رده‌رکه‌ی مائی
 ئیسلام و چنگی به‌ زه‌ویدا خشاندا.

ئیسلام که‌ خه‌وی له‌ چاوان زپابوو و له‌ ده‌ربه‌جیه‌وه‌ ته‌ماشای مائی
 هاوسێیانی ده‌کرد، هه‌ستا و هاته‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌. پاپاخ کلکه‌ سووته‌یه‌کی کرد
 و بێده‌نگ بوو. ئیسلام گۆپی له‌ خشپه‌ی پورۆسییه‌کان بوو و خۆی له‌ پشت
 په‌نجه‌ره‌ مات دا. مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر سه‌ری له‌ کلاورۆژنه‌ی بانه‌که‌یانه‌وه
 ده‌رکێشا و ته‌ماشای هه‌وزه‌که‌ی کرد. خوشکی عه‌باس و ئیسماعیل که‌

خۆيان له پشت ديواره كه مات دابوو، سه ره تا تكيه كيان كرد. پورۆسييه كان
وهك سى تارمايى به پهنا چهوزه كه دا تپه پرين و هاتنه پيشه وه.

ئيسماعيل گوتى: «چاوت ليه؟»

خوشكى عه باس به سه برايه ك لئى پرسى: «ئه وانه كين؟»

ئيسماعيل ئاوى نيو دهمى قووت دا و گوتى: «پورۆسييه كان،
پورۆسييه كان!»

خوشكى عه باس به ترسه وه گوتى: «پورۆسى؟» و ويستى بقبيرژينى كه
ئيسماعيل دهستى خسته سه ره دهمى. پاشان خوشكى عه باس به كوژه كوژ
له پهنا ديواره وه خۆى گه يانده ماله كه يان و عه باسى به ئاگا هينا، كه له پهنا
ديواره كه خه وتبوو: «عه باس، عه باس! پورۆسييه كان هاتوونه ته نيو
گونده كه مان.»

عه باس هه ستايه سه رپى و چاوى گيتر. پورۆسييه كان لايان كرده وه نيو
كوژان. عه باس و ئيسماعيل بهرچيغ به دهست، خۆيان گه يانده نيو كوژان.
ئيسلام و كوربه كهى مه شه دى سه فه ريش به پيدزكى و بهرچيغ به دهست،
وه دهر كه وتن. مه شه دى جه بار و مه شه دى باب هيش هاتنه دهرى. به يه ليه كان
به رپى كه وتن.

پورۆسييه كان كيرد به دهست له مالى مه شه دى سه سه ن نزيك كه وتن وه و
هر له وى را وه ستان.

پورۆسييه كهى يه كه م گوتى: «دهنگه دهنگ دى.»

پورۆسييه كهى دووهم گوتى: «ئادى، دهنگى هه ناسه بركىنى مانگا كه يه.»

پورۆسييه كهى ستيه م گوتى: «كه واته مانگا كه هيشتا زيندوو.»

پورۆسييه كهى يه كه م گوتى: «گوريسه كان دهر بينن. لۆزى ده به ستين و راي
ده كيشينه دهرى.»

پورۆسييه كهى دووهم و ستيه م، گوريسه كانيان دهر هينا.

پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی: «ئەنگۆ برۆنه ژووری، من لیره ئاگام لیتان دەبی.»

کێرده‌که‌ی توند به‌دهسته‌وه‌گرت و راوه‌ستا. هه‌رکه پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌م و دوومه ئاوریکیان دایه‌وه، به‌یه‌لییه‌کانیان بینی که به‌رچیغ به‌دهست له‌پشتیان راوه‌ستا. پورۆسییه‌کان له‌شوینی خۆیان ره‌ق راوه‌ستان. پورۆسییه‌که‌ی یه‌که‌میش کێرد به‌دهست له‌شوینی خۆی راوه‌ستا.

ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن که له‌سه‌ر بانی ته‌ویله‌که‌یان نووستبوو، له‌خه‌و راپه‌ری و دانیشت. مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن له‌ته‌ویله‌که‌دا ده‌ستی به‌نالنه‌ال کرد. به‌یه‌لییه‌کان به‌رچیغ به‌دهست شالایان برد. پورۆسییه‌کان بازیان دایه‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ خاکه‌که‌ی پشت ته‌ویله‌که‌ و له‌ویشه‌وه خۆیان هه‌ل‌دایه‌سه‌ر بانه‌که‌ی مائی مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن و به‌ر له‌وه‌ی به‌یه‌لییه‌کان بگه‌نه‌سه‌ریان، گوریسه‌کانیان فری دا و کێردیان هه‌ل‌کێشا.

ئیسلام هاواری کرد: «مه‌هێلن ده‌رباز بن.»

پیاوه‌کان به‌هاتوه‌وار په‌لاماریان دان. ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن له‌ترسان قیژاندی. پیاوه‌کان به‌ر له‌وه‌ی بگه‌نه‌سه‌ر بانه‌کان، پورۆسییه‌کان خۆیان هه‌ل‌دایه‌نیو باخه‌که‌ی ئاغا. تا به‌یه‌لییه‌کان خۆیان گه‌یاند هه‌ل‌دایه‌کان، پورۆسییه‌کان تێیان ته‌قاند و له‌لاریدا ون بوون.

کوێخا به‌فانۆسه‌وه‌هاته‌ده‌ری و پیاوه‌کانی بینی که له‌سه‌ربانه‌کان راوه‌ستابوون و به‌رچیغان به‌دهسته‌وه‌بوو. به‌په‌له‌هات و که ئیسلامی بینی، لئی پرسی: «چی بووه؟ چی قه‌وماوه مه‌شه‌دی ئیسلام؟»

ئیسلام گوتی: «هیچ نییه. پورۆسییه‌کان هاتبوون مه‌شه‌دی هه‌سه‌ن بدزن.»

که خۆر ئەنگوت، ئیسلام لەپشت باخی ئاغاوه و بە عارەبانە ی پر له وینجەوه دەرکەوت و هاتە لای حەوزەکە و راوەستا. خوشکەکە ی عەباس لە پال تاتەشۆرە رەشەکە دانیشتبوو و قاپوقاچاخی دەشوست. نەرمەبایەک دەهات و کەرویشکە ی بە وینجەکان دەکرد.

ئیسلام، سەتڵەکە ی لەبن عارەبانەکە دەرھینا، لە ئاوی حەوزەکە ی ھەلکیشا و بردی لە بەردەمی ئەسپەکە ی دانا. ئەسپەکە دەستی بە ئاو خواردنەوه کرد. بزنی رەشەکە ی ئیسلامیش سەری لە پەنجەرەوه دەرکیشا، لەو ناوہ ی روانی و دیسان سەری بردەوه ژووری. ئیسلام سەتڵەکە ی بە بن عارەبانەکە ی ھەلواسی، پاشان بە عارەبانەکە دا ھەلگەرا و باوەشیک وینجە ی تازە ی ھەلگرت و داگەرا. کۆلانی یەکە می بری و گەیشتە مائی مەشەدی حەسەن. ژنەکە ی مەشەدی حەسەن لە سەربانی تەویلەکە یان دانیشتبوو، رووخساری داپۆشیبوو و لئی خەوتبوو.

ئیسلام دەر بیجە ی تەویلەکە ی لادا، وینجەکە ی پۆ کردە ژووری و گەراپەوه دەری. کۆکە کۆکی مەشەدی حەسەن، کە تازە لە خەو ھەلسابوو، لە دوورەوه ھاتە بەرگۆی.

کە ئیوارە داھات، ئیسلام بە عارەبانە بەتالەکە ی ھەو و لەپشت باخی ئاغاوه دەرکەوت و بەرەو حەوزەکە ھات. ژنەکان لە بەرامبەر مائەکە ی باباعەلی دانیشتبووون و کورەکە ی مەشەدی سەفەریش خەریک بوو بە داریکی گەرەوه کە لاکی مریشکیکی لە حەوزەکە دەر دەکیشا. ئیسلام عارەبانەکە ی بردە بەردەرکە ی مائەکە یان. بزنی رەش ھاتە دەری و سەیریکی ئیسلام و عارەبانەکە ی کرد و بەرەو ئەسپەکە پۆیشت. ئەسپەکە سەری دانەواند و

چاوی لیک نان. ئیسلام سەتڵە بەتالەکەیی لەبن عارەبانەکە دەرھینا و بەرەو
 حەوزەکە پۆیشت و لە ئاوی ھەلکیشا. کۆلانی یەکەمی بری و گەیشتە مائی
 مەشەدی حەسەن. ژنەکەیی مەشەدی حەسەن لە سەربانی تەویلەکەیان
 دانیشتبوو، رووخساری داپۆشیبوو و لئی خەوتبوو.
 ئیسلام دەرکەیی تەویلەکەیی کردەو و چوو ژووری. نەرمەبایەکی سارد
 دەھات و نالەیی مانگایەکی ماندووی لەگەڵ خۆی دینا.

۱۵

ئیسلام و کوێخا و مەشەدی جەبار و عەباس و سەرسوور، لە گۆرستاندا و
 لە تەنیشت شیربەردینەکە دانیشتبوون.
 کوێخا گوتی: «ئئیستا چی لئی بکەین؟»
 عەباس گوتی: «دەبێ تەگبیریکی لئی بکەین.»
 مەشەدی جەبار گوتی: «ئیدی قسەیش ناکا.»
 ئیسلام گوتی: «کە قسەیشی لەگەڵ دەکەیی، وەکو مانگا دەبۆرینی.»
 سەرسوور گوتی: «زۆر زوویش فیری زمانی مەپ و مانگا بوو.»
 کوێخا مۆرپەییکی لئی کرد. سەرسوور بێدەنگ بوو و خۆی کشاندە دواوە.
 مەشەدی جەبار گوتی: «خواردنەکەیشی بەس وینجە و ئالفە.»
 ئیسماعیل گوتی: «دەترسێم گەدە و مەدەیی بریندار ببی.»
 کوێخا دیسان کۆکەییەکی کرد و گوتی: «چی بکەین مەشەدی ئیسلام؟»
 ئیسلام گوتی: «با ببیەینە شار.»
 ئیسماعیل گوتی: «لەوێ چی لئی بکەین؟»
 ئیسلام گوتی: «بیبەینە نەخۆشخانەک. ئیمە دەرەقەتی نەھاتین، بەشکم
 ئەوان تیی بگەینن کە خۆیەتی و مانگا نییە.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «به چی بییه‌ین؟»
 ئیسلام گوتی: «به عاره‌بانه‌که‌ی من.»
 سه‌رسوور گوتی: «سواری عاره‌بانه‌ نابی. مانگا تا سه‌ری نه‌برن، ناتوانن
 سواری عاره‌بانه‌ی بکه‌ن.»
 ئیسلام ئاوو‌پیک‌ی له‌ سه‌رسوور دایه‌وه و گوتی: «ئه‌گه‌ر سواری عاره‌بانه
 نه‌بوو، به پتیا‌ن ده‌یبه‌ین.»
 مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئه‌دی ئه‌گه‌ر بردمانه‌ شار و نه‌خوشخانه‌ قه‌بوولی
 نه‌کرد؟ ئه‌و کات چی لی بکه‌ین؟»
 ئیسماعیل پی‌ که‌نی و گوتی: «راست ده‌کا، ئه‌گه‌ر گوتیا‌ن مانگا قه‌بوول
 ناکه‌ین، چی بکه‌ین؟»
 کوئخا گوتی: «مه‌شه‌دی ئیسلام چاکتر ده‌زانئ. هه‌رچی‌یه‌ک ئه‌و بیلی‌ وا
 ده‌که‌ین.»
 مه‌شه‌دی جه‌بار کوک‌ه‌یه‌کی کرد و گوتی: «ئه‌گه‌ر قه‌بوولیا‌ن نه‌کرد،
 ده‌یبه‌یننه‌وه.»
 کوئخا گوتی: «پیت چۆنه‌ مه‌شه‌دی ئیسلام؟»
 ئیسلام گوتی: «ئادی. به‌ هه‌رسێکمان ده‌یبه‌ینه‌ شار.»
 کوئخا گوتی: «کام هه‌رسێک.»
 ئیسماعیل گوتی: «سی‌ که‌س که‌ بتوانن ده‌ره‌قه‌تی بین.»
 ئیسلام گوتی: «مه‌شه‌دی با‌به‌ نیوانی له‌گه‌لدا خوش نییه‌، ئه‌و نایه‌.»
 کوئخا گوتی: «با مه‌شه‌دی با‌به‌ نه‌یه‌.»
 عه‌باس گوتی: «ئه‌دی کی‌ دی؟»
 ئیسلام گوتی: «من و کوئخا و مه‌شه‌دی جه‌بار، به‌ هه‌رسێکمان ده‌یبه‌ین.»
 کوئخا تاو‌یک بی‌ری کرده‌وه و گوتی: «من دیم. ژنه‌که‌ی مه‌شه‌دی

حهسه نیش با بیته ماله که مان تا ژنه کهم ته نیا نه بی. «
 عه باس گوتی: «راست دهکا، تازه بووک نابی به ته نیا بمینیتته وه.»
 کویتخا گوتی: «که واته هه موو شت ریکوپیکه.»
 ئیسلام گوتی: «با برۆین سی گوریس حازر بکهین و که دنیا تاریک
 داهات، دهچینه زگی.»
 کویتخا گوتی: «زۆر باشه، که دنیا تاریک داهات، دینیه به رده رکهی
 ته ویله که.»
 مه شه دی جه بار کۆکه یه کی کرد و هه ستایه سه ری. ئه وانی تریش
 هه ستان. خۆر هیشتا به ئاسمانه وه بوو و ولات زۆری مابوو تاریک دابی.

۱۶

که تاریک داهات، سی پیاری به یه لی به پریاسکه ی نان و گوریس هه وه، له
 ماله کانیا ن هاتنه ده ری. که گه یشتنه به رده رکی ماله که ی مه شه دی حه سه ن،
 له تاریکیدا یه کتریان دیتته وه.
 ئیسلام گوتی: «هه مووتان هاتن؟»
 کویتخا گوتی: «ئادی، ئه وه من هاتووم.»
 مه شه دی جه بار گوتی: «منیش هاتووم.»
 ئیسلام هه لگه رایه وه و له مه شه دی جه باری پرسی: «به ژنه که یه گوت؟»
 مه شه دی جه بار گوتی: «ئادی پیتم گوت و بریارمان دا تا مه شه دی حه سه ن
 ده به یین و دینیه وه، ژنه که ی بچیتته ماله که مان.»
 ئیسلام گوتی: «که واته هه موو شت ریکوپیکه، ها؟»
 ژنه که ی مه شه دی حه سه ن په نجه ره ی کرده وه و هاته سه ربانی ته ویله که و
 فانۆسیکی پیکراویشی له گه ل خۆی هینا.

کوئخا گوتی: «مەشەدی دەبەینە شار.»

ژنەکەیی مەشەدی حەسەن دەستی بە گریان کرد و لە سەربانی تەویلهکە
هەلترووشکا .

ئیسلام گوتی: «با بچینه ژووری.»

مەشەدی جەبار دەرکەیی تەویلهی کردووە. هەرسێکیان بە پارێزەوه چوونە
ژووری. ژنەکەیی مەشەدی حەسەن هەروا کە دانیشتبوو، فانۆسەکەیی لە
کلاوڕۆژنەیی بانەوه شۆڕ کردووە. پیاوهکان مەشەدی حەسەنیان لەبەر
تیشکی فانۆسەکەدا بینی کە لەپیش کادانەکە کەوتبوو و لە خەودا بوو.

١٧

لە بنی دۆلەکە و لە تاریکیدا، سێ پیاو مانگایەکیان گوریسپێچ کردبوو و
خاوکیش خاوکیش بەرەو جادهیان دەبرد. یەکیک لە پیاوهکان لەپیشەوه
دەرۆیشت و گوریسەکەیی رادەکێشا، دوو پیاوهکەیی تریش پالیان دەدا.
مانگاگە، ملی نەدەدا و پیاوهکانی ماندوو و هیلاک دەکرد.
سێ پیاوی پورۆسی، کێرد لە کەمەر، لە لووتکەیی شاخەوه دانەویبوون و
چاویان لەوان بریبوو.

١٨

دەمەوئێواره، ئیسلام و کوئخا و مەشەدی جەبار گەیشتنەوه بەیەل. دەنگی
دەهۆل و چەمبەرە لە گوندەوه دەهاتە بەرگویی.

پیاوهکان لەسەر حەوزەکە دانیشتبووون و سەبیلەیان دەکێشا. هەر
مەشەدی بابە چاوی پێیان کەوت، هەستا و بەرەورویان هات و بە ئیسلامی
گوت: «ئەوه لە کوئیی مەشەدی ئیسلام؟ غار دە غار. تارەکەت هەلگرە و برۆ
مالەکەیی عەباس.»

ئىسلام لىي پرسى: «تارەكەم بىنم و بجمە مالى عەباس؟»
 مەشەدى بابە گوتى: «ئادى. شايىي مەشەدى ئىسماعىلە. خوشكى
 عەباسى مارە كردووه.»
 ئىسلام گوتى: «من كارم ھەيە. زۆرم كار ھەيە. خەوم دى.»
 مەشەدى بابە بە سەرسورمانەوھ لىي پرسى: «چى؟ بە تەمانى تار لى
 بدەى؟ دەزانى بۆ بووك و زاوا ودمى ھەيە؟»
 ئىسلام گوتى: «دەزانم، بەلام تار لى نادەم.»
 مەشەدى بابە چەند ھەنگاويك بە دواى ئىسلامدا رۆيشت و پاشان
 گەرايەوھ و ئاورىكى دايەوھ. كوئخا و مەشەدى جەبار لىك دابران و بەرەو
 مالەكانيان رۆيشتن.
 مەشەدى بابە گوتى: «ھۆى، مەشەدى ئىسلام، ھەوالى مەشەدى ھەسەن
 بە كوئ گەيشت؟»
 ئىسلام گوتى: «مەشەدى ھەسەن؟ بەر لەوھى بگاتە شار...»
 قسەكەى تەواو نەكرد، چووھ مالەكەى خۆى و پال كەوت و لە دەربىجەى
 پاشخانەوھ چاوى لەسەر بانى دراوسىكەيان برى.
 بزەنە رەش لە پاشخانەوھ ھاتە دەرى، تەماشائى ئىسلامى كەرد و لە
 پەنجەرەوھ بازى دايە خوارى.
 پاپاخ كە لە ژىر داربىيەكە ھەلتووتابوو، ھەستايەوھ و لەگەل بزەنەكەدا
 بەنىوان خەلكدا تىپەرى و بەرەو كۆلانى بەكەم رۆيشتن كە كپ و خامۆش
 بوو. بەس دەنگى گريانى ژنەكەى مەشەدى ھەسەن دەبىسرا كە تاك و تەنيا
 لە سەربانى تەويلەكەيان و لە تەنىشت فائوسە پىكراوھكەى ھەلكورمابوو.
 دەنگى چەمبەرە و چەپلەلپەدانىش ھىدى ھىدى بەرزتر و نزىكتر دەبووھ و
 نەعرەتەى مانگايەكى غەوارە و داماويش لە تەويلەپەكى ويرانەوھ دەھاتە
 بەرگوئى.

چیرۆکی پینجەم

که عه‌باس مائناوایی له مه‌شه‌دی ره‌حیم و سه‌تار و میره‌مزه کرد و خاتووناوای به‌جی هی‌شت، تاویک له نیوهرۆ تیپه‌ریبوو. خۆره‌تاو له گه‌نمه‌کانی دها و عه‌باس که نه‌یده‌ویست خۆر له چاوه‌کانی دها، سه‌ری داخستیوو و نه‌رم نه‌رم به‌ره‌و به‌یه‌ل ده‌رۆ‌یشت. سه‌د هه‌نگاویک که دوور که‌وته‌وه، هه‌ستی کرد که‌سیک خه‌ریکه هی‌دی هی‌دی و به هه‌ناسه‌پرکیوه به‌دوایدا دئ. عه‌باس بی‌ری کرده‌وه: «ئوه کییه به دوامدا دئ؟» راوه‌ستا و له پریکدا ئاورپکی دایه‌وه. سه‌گیکی تووکنی گه‌وره‌ی بینی که به ده‌می ئاوه‌لاو و چاوی پر له به‌زه‌بییه‌وه لئی ده‌روانی و کلکه‌سووته ده‌کا.

عه‌باس دارده‌سته‌که‌ی هه‌ئینا و گوتی: «چخه! چخ!»

سه‌گه‌که ئاورپکی دایه‌وه و له خاتووناوای روانی و سه‌ره‌له‌نوئی کلکی له‌قاند. عه‌باس لئی نزیک که‌وته‌وه. چه‌ند شوینیک له تووکی سه‌گه‌که هه‌ل وه‌ریبوو و شوینی برینیک گه‌وره‌یش له لاملییه‌وه دیار بوو. سه‌گه‌که سه‌ره‌پای ته‌مه‌نی زۆری، ددانی ساخ و سه‌لیمی له ده‌مدا بوون و به دوو چاوی زیته‌وه له عه‌باسی ده‌روانی.

عه‌باس گوئی سه‌گه‌که‌ی گرت و سه‌ری وه‌رسوورا‌نده‌وه لای خاتووناوا، به دارده‌سه‌که‌یه‌وه له پشتی دا و گوتی: «چخه! چخ!» و ملی رپی گرت به‌ر. پاشان ئاورپکی دایه‌وه و لئی روانی. سه‌گه‌که هی‌دی هی‌دی به دوایدا ده‌هات. عه‌باس راوه‌ستا. سه‌گه‌که‌یش راوه‌ستا. عه‌باس دارده‌سه‌که‌ی هه‌ئینا و هاواری کرد: «چخ! چخه ده‌ی!»

سه‌گه‌که هه‌لگه‌رایه‌وه و چه‌ند هه‌نگاویک چوو ده‌واوه، پاشان هه‌لتووتا و

له عه‌باسی روانی.

عه‌باس گوتی: «ها قه‌له‌نده‌ری به‌سته‌زمان، چیت لی قه‌وماوه؟»
سه‌گه‌که لئی نزیك كه‌وته‌وه و هه‌لتوتتا.

عه‌باس گوتی: «ئیس‌تا كه‌ه‌وا ناهینی، وه‌ره، ده وه‌ره ده‌ی!»
سه‌گه‌که رای كرد، كلکی له‌قاند و له نزیك عه‌باس راوه‌ستا. سه‌ره‌تا به
پاریزه‌وه له عه‌باسی روانی، كه عه‌باس پی كه‌نی، سه‌گه‌که لمۆزی خسته
سه‌ر زه‌وی و كلکی له‌قاند و كردیه ته‌پوتۆز.

عه‌باس لئی چوووه پیشه‌وه، پی خسته سه‌ر سه‌ری و گوتی: «چیت ده‌وی؟»
مه‌ترسی بلی! چیت ده‌وی؟»

سه‌گه‌که هه‌ردوو چاوی لیک نا و مۆره‌یه‌کی كرد.

عه‌باس گوتی: «ئه‌وه بۆ وا ده‌که‌ی مردۆخ؟»

سه‌گه‌که سه‌ره‌له‌نوێ كلکی له‌عه‌رز کوتا.

سه‌ری خاتوونا‌وا‌یییه‌که له پشت دیواری باخه‌وه ده‌رکه‌وت و له عه‌باس و
سه‌گه‌که‌ی روانی و پی كه‌نی.

عه‌باس گوتی: «ئه‌م ورچه مردۆخه هیه‌ی کتیه؟»

خاتوونا‌وا‌یییه‌که گوتی: «ئیی هیچ كه‌س نییه.»

عه‌باس گوتی: «ئه‌دی بۆ وا ده‌کا؟ چیه‌تی؟»

خاتوونا‌وا‌یییه‌که پی كه‌نی و گوتی: «بۆ خۆی له خاوه‌نیک ده‌گه‌رێ. ئه‌وه
سالیك و چه‌ند مانگه میره‌مه‌زه به‌ره‌لای كردوووه. ئه‌م به‌سته‌زمانه‌یش له
به‌ره‌لای وه‌ره‌ز بووه و ده‌یه‌وێ خۆی به‌كه‌سێكه‌وه هه‌لواسی.»

عه‌باس سه‌ری سه‌گه‌که‌ی به‌هه‌ردوو ده‌ست گرت و گوتی: «میره‌مه‌زه
بۆچی به‌ره‌لای كردوووه؟»

خاتوونا‌وا‌یییه‌که گوتی: «هه‌رکه بریندار بوو و له غار‌غارین كه‌وت،
میره‌مه‌زه وازی لی هینا و به‌ره‌لای كرد.»

عەباس گوتی: «چۆن چۆنی بریندار بوو؟»

خاتووناوایییەکه گوتی: «شەویکیان چەند پورۆسییەک هاتبوونە خاتووناوا و بەو نیوەدا دەخولانەو، میرهەمزەهیش تێی بەردان، ئەوانیش نامەردییان نەکرد و بە قەمە و کەتارە ملیان هەڵدەری و رویشتن.»

عەباس گوتی: «میرهەمزەهیش دەری کرد؟»

خاتووناوایییەکه گوتی: «ئادی، هیچ کەسیش خۆی نەکردە خاوەنی.»

سەگەکه لەسەر زەوی پال کەوتبوو، لمۆزی خستبوو سەر خۆلەکه و لە عەباسی دەروانی که خەریک بوو بیری دەکردەو.

خاتووناوایییەکه گوتی: «ئەگەر حەز دەکەیت لەگەڵ خۆت بیبە بەیەل.»

عەباس گوتی: «بیبەم چی لێ بکەم؟»

خاتووناوایییەکه گوتی: «بۆ خۆت رای گره.»

عەباس گوتی: «دەترسێم سەگەکانی بەیەل لەگەڵیدا هەلنەکەن.»

خاتووناوایییەکه گوتی: «سەگەکان لەگەڵیدا هەلنەکەن. بەلام ئەگەر خەلک لەگەڵیدا هەلیان نەکرد، بەرەلای بکە، بۆ خۆی دیتەو خاتووناوا.» پاشان پێ کەنی و سەری بردەو پشت دیوارەکه.

عەباس بەرێ کەوت. سەگەکەیش هەستا و بە دوایدا رویشت. عەباس راووستا و هاواری کرد: «چخە! چخ! چخ!»

سەگەکه لمۆزی خستە سەر عەرز و نووزەیهکی کرد.

عەباس گوتی: «هەستە، هەستە بە پێشم کەو بەیەل!»

هەردووکیان بەرێ کەوتن. که گەیشتنە شۆراوا، هیندەنی نەمابوو خۆر ئاوا بیت. عەباس لەسەر تاشەبەردێک دانیشت و پریاسکەکهی کردەو تا شتێک بخوا. سەگە خاتووناوایییەکهیش چوو سەر بەرزایییەک و چاوی لە بەیەل بری.

که له بهیله نزیك كهوتنه وه، خاتووناوايیه كه راوستا و به پاریزه وه له بهرامبهر خوی روانی. پاشان كشایه دواوه و خوی له پشت عهباس شاردوه. عهباس گوتی: «ئوه چیته؟»

هینكه هینکی پاپاخ هاته بهرگویی كه بهره و روویان دههات.

عهباس گوتی: «مهترسه، پاپاخه، خۆمانهیه. هیچ کاریکی به تۆ نییه.»

هردووکیان راوهستان و چاوهړی بوون. پاپاخ گهیشته لایان، راوستا و به سهرسورمانه وه له عهباس و خاتووناوايیه كه ی روانی.

عهباس گوتی: «مهترسه، ئه م تازه هاتوو هیچ کاریکی به تۆ نییه. ده برۆن دهی، چخه، چخه!»

پاپاخ هه لگه رایه وه و به غار بهره و بهیله رۆیشت. عهباس و خاتووناوايیه كه بهرئ كهوتن. كه گهیشته بهیله، خۆر ئاوا بوو بوو. سهگه كانی بهیله به ریز و له پیتش هه مووشیانه وه پاپاخ، له سهه دیواره كه ی باخی ئاغا راوستا بوون. خاتووناوايیه كه هه سهگه كانی بینی، راوستا و به ترسه وه لیانی روانی.

عهباس گوتی: «وهره، کاریان به کارت نه داوه.»

خاتووناوايیه كه و عهباس پتیه وه چوونه نیو گونده وه. كه گهیشته سهه ری كۆلانه كه، بزنه ره شه ی ئیسلام هاته پیتشه وه و به وردی له تازه هاتوو كه ی روانی.

عهباس و خاتووناوايیه كه بهره و هه زه كه رۆیشتن و گهیشته مائی بابه عهلی كه پیاوه كان له وی كۆ بوو بوونه وه و قسه یان ده كرد.

مه شه دی بابه كه له سهه ته پۆلكی كه له داره كان دانیشتبوو، هه چاوی به عهباس كهوت، گوتی: «ئوه مه شه دی عهباسیش هاته وه.»

پیاوهکان ئاورپیان دایهوه و له عهباسیان روانی .
 مهشدهی چهبار گوتی: «ته ماشا...»
 سهرسور گوتی: «چاو ئه و سهگه ی، چاو!»
 ئیسماعیل ههستایه سه ری، هاته پیشهوه و گوتی: «ئه وهت له کوئی بوو
 عهباس؟»
 عهباس به ره و پیاوهکان چوو. خاتونا واییه که یه به دوایدا رویشته.
 عهباس گوتی: «ئه وهم له خاتونا واییه که یه.»
 عهبدو لالا گوتی: «نانخۆرمان له به یهیل کهم بوو، تویش یه کی ترت هینا؟»
 عهباس گوتی: «وازی لی نه هینام. هه رچییه کهم کرد و کراند، لیم نه گه را و
 به دوامدا هات.»
 مهشدهی بابه له خاتونا واییه که دانهوی و سهیری چاوهکانی کرد و
 گوتی: «ئه وه هه ره ئه و سهگه نییه که پورۆسییهکان پارێکه لێیان دابوو و
 ناکاریان کردبوو؟»
 عهباس گوتی: «به دی، خۆیه تی.»
 مهشدهی بابه گوتی: «له خۆرا هیناوته. به کار نایه.»
 عهبدو لالا گوتی: «به ره لای ده که یه نیو گوند؟»
 عهباس گوتی: «نا، ده بیه مه ماله که ی خۆم.»
 بابه علی سه ری له ده ریجه ی ماله که یه وه هینایه ده ری و گوتی: «ئه گه ره له
 باتیی ئه م مردۆخه، ژنیکت له خاتونا واییه که یه، زیاتر به کارت ده هات.»
 مهشدهی بابه گوتی: «عهباس پیاویکی شه رمنه. پووری ده بی ئه و کاره ی
 بو بکا. بو خۆی به س ده توانی سه گی مردۆخ و پیر و که نه فت فریو بدا و
 به پینته به یهیل.»
 سه رسور گوتی: «خراب نییه، شه وانه ده بیه یه نه گۆرستان که ناگای له

مردووه كانمان بى.

مەشەدى جەبار گوتى: «دمرووت، تۆ خۆت لە ئىشى پىاوان
هەلمە قورتىنە!»

ئىسماعىل گوتى: «خۆت بىتام مەكە!»

سەرسور بە خۆيدا شكايەووه و چووہ پشت كەلەدارەكان.

عەبدوﻻﻟﻐﻮﺗﻰ: «عەباس، ئەم مردەلەيەت لەخۆرا هیناوتە ئیرە!»

مەشەدى بابە گوتى: «ئادى، لە هيچى خۆرايىيەووه هیناوتە.»

عەباس گوتى: «خۆ دنيا خراب نەبووه، ئەگەر بۆم رانەگىرا، دەبيەمەووه
خاتونواو.»

مەشەدى جەبار گوتى: «جا پاپاخ و سەگەكانى تر دىلن ئەم سەگە لیرە
بحاويتەووه؟»

عەباس گوتى: «ئەنگۆ ئەگەر وازى لى بىن، ئەوان هيچ كارىكيان پىي
نييه.»

ئىسماعىل گوتى: «لە ئىستا گەرى، چەند رۆژىكى بەسەردا بچى كەولى
دەكەن.»

كوپخا كە تازە گەيشتبووہ جى، هات و لەسەر كەلەدارەكان دانىشت و
گوتى: «عەباس، دەسەديارىت هیناوتە؟»

عەباس لە تەنىشت پىاوهكان هەلترووشكا و گوتى: «ئەم قوربەسەرە
خاوەنىكى باشى دەست نەكەوتووہ و بە منەوہ نووساوه.»

بابەعەلى سەرى لە دەربىجەكە هینايە دەرى و گوتى: «كوپخا، ئەمە
نیشانەى بى سەروسامانييه. باشرە قۆل هەلمالين و ژنىك بۆ عەباس
بىنين. بەشكەم بۆ خۆى خەرىك بىت.»

كوپخا گوتى: «زستان دابى ئىنشەﻻﻟﻐﻮﺗﻰ بەكارى دەكەين و شايىيەكى

بۆ رېك دهخەين.» پاشان چاوى له خاتونواويييه كه برى و پرسىارى كرد:
«ئەو سەگەكەى مېرھەمزە نىيە؟»

عەباس گوتى: «بەدى، خۆيەتى.»

كۆرەكەى مەشەدى سەفەر ھات و لە تەنیشت كۆيخا دانیشت، كۆيخا
گوتى: «بەستەزمانە پېر بوو، زۆریش پېر بوو.»

عەباس گوتى: «بەلام ددانەكانى ساخوسەلېمن.» لۆزى سەگەكەى ھەلئىنا
و لۆوھەكانى لىك كۆرەو و ددانەكانى پىشان دا.

كۆرى مەشەدى سەفەر گوتى: «ددانى ساخ نىشانەى كەم تەمەنى نىيە.
ددانەكانى مەشەدى بابەيش ساخوسەلېمن. زارت بکەو مەشەدى بابە!
زارت بکەو!» چەنەى مەشەدى بابەى ھەلئىنا و لۆوھەكانى كۆرەو.

سەرسوور لە پشت كەلەدارەكانەو لە قاقاى پىكەنىنى دا.

كۆيخا گوتى: «عەباس، باشتەر ھەر ئىستا بىنئىرييەو خاتونوا.»

مەشەدى جەبار گوتى: «راست دەكا عەباس، ئىمە تاقەتى ئەو سەگەمان
نىيە.»

كۆيخا گوتى: «پى دەچى شەلوشىتتىش بى، چا و چا و چۆن تەماشامان
دەكا!»

مەشەدى جەبار گوتى: «قسەى تىدا نىيە، ئەگەر شەلوشىت نەبا،
مېرھەمزە دەرى نەدەکرد.»

كۆيخا گوتى: «وابزانم لە نووستن بەولاو ھىچ كاریكى لە دەست نایە.»

مەشەدى جەبار گوتى: «ئادى، لە پەلوپۆ كەوتوو.»

ئىسماعىل گوتى: «ئەمانە ھەمووى لەلایەك، پووریش ناھىلئى بىبەیتەو
مالئى.»

كۆيخا گوتى: «ئادى، چۆن دىلئى سەگىكى گلاو بچىتە نىو مالەكەپەو؟»

عەباس گوتی: «کامتان سەگەکەهی دەباتەووە مائی، تا من ببەم؟» و
هەستایە سەرپێ.

پیاووەکانیش هەستان و بەرێ کەوتن. کە گەیشتنە دەرەووی گوند،
کۆرەکەهی مەشەدی سەفەر گوتی: «عەباس، دەلێم شەقیکی مزی تێ هەڵدە
و لە کۆل خۆتی بکەوێ.»

عەباس گوتی: «بۆچی تێی هەڵدەم؟ بەستەزمانە چی کردووە؟» پاشان
گوتی سەگەکەهی گرت و چەند هەنگاوێک بردیە پێشەووە و پروو لە خاتووناوا
رای گرت و پێی گوت: «چخە! چخە! چخە!»
سەگەکە چەند هەنگاوێک رویشت و راوێستا.

عەباس هاواری کرد: «چخە!»

مەشەدی جەبار گوتی: «چاو چاو چەند بێعاره!»

کۆرەکەهی مەشەدی سەفەر گوتی: «چارەهی شەقیکی مزرە و ئا!»

کوێخا گوتی: «گوناخە، بەستەزمانە بۆچی لێی بدری؟»

دنیا تاریک داهاستبوو و خاتووناوا ییەکە سەد هەنگاوێک دوورتر لە
پیاووەکان راوێستابوو و لێیانی دەروانی کە ئیسلام دەرکەوت.

کوێخا گوتی: «مەشەدی ئیسلام، دەرنگ هاتی؟»

ئیسلام گوتی: «ئەوێ چیبە هەمووتان لێرە خێ بوونەتەووە؟»

کوێخا گوتی: «عەباس چوووتە خاتووناوا و سەگیکی پیر و مردەلەهی
هێناوە. ئیستایش بە تەماین دەری بکەین.»

ئیسلام هاتە پێشەووە، لە خاتووناوا ییەکە دانەوی، لێی روانی و گوتی:
«زۆریش پیر نییە، چاوتیژە و ددانەکانیشی ساخوسەلیمن.»

مەشەدی بابە و مەشەدی جەبار و سەرسوور و کۆرەکەهی مەشەدی سەفەر
لە پێکدا هەستانە سەرپێ، لێی چووونە پێشەووە و هاواریان کرد: «چخە!
چخە!»

خاتونواویییه که له ترسان رای کرده نیو تاریکی و بهیه لیبیه کان له قاقای
پیکه نینیان دا .

۳

هیشتا خۆر دهرنه که وتیوو که عه باس له خه و هه لسا . پووری چوو بووه سهر
حه و زه که تا قاپه کان بشوا . عه باس بوخچه ی فراوینه که ی هه لگرت و له مال
هاته دهر . ئیسلا میس هات بووه دهری و خه ریکی عاره بانه که ی بوو .

عه باس گوتی : «مه شه دی ئیسلا م ، زوو له خه و هه لسا ویت ؟»

ئیسلا م گوتی : «تا بهری بهیان خه وم لی نه که وت .»

عه باس گوتی : «بوچی خه وت لی نه که وت ؟»

ئیسلا م گوتی : «سه گه کان تا بهری بهیان هه ر حه په بیان ده هات و
نه یان هیشتا بنووم .»

عه باس گوتی : «بو ؟ چی قه و ما بوو ؟»

ئیسلا م گوتی : «هیچ ، دوو سی جار هاتم و گوندم به سه ر کرده وه ، به لام
هیچ باسیک نه بوو . سه گه کان له سه ر دیواری باخی ئاغا راوه ستا بوون و
پوو یان له و ده شته کرد بوو و ده وه رین .»

عه باس گوتی : «من هه ر به ئاگا نه هاتمه وه . ماندوو بووم و لئی که وت بووم .»

ئیسلا م گوتی : «خۆزگه م به خۆت !»

عه باس ملی رپی گرت و به ره و بیاوان رۆشیت . که له به یه ل وه دهر که وت ،
خۆر دهر که وت و گرده سپییه کانی ده ور به ری شو راوا دیار که وتن . عه باس
سه ری داخست و رۆشیت . که سه د هه نگا و پکی هه لئا ، هه ستی کرد
که سیک خه ریکه به هه ناسه برکی و هیدی هیدی به دا ویدا دیت . عه باس بیری
کرده وه : «ئه وه کتیه به دوامدا دئ ؟»

راوه ستا و بیری کرده وه و ئاورپکی دایه وه . خاتونواویییه که راوه ستا بوو

و به چاوه ترساو و میهره بانه کانیه وه له عهباسی دهروانی و کلکی دهلهقاند.
 عهباس راوهستا و گوتی: «ئوه نه پویشتووی و چاوه پیری منی؟»
 خاتووناواییه که کلکی لهقاند و لمۆزی له زهوی نزیك کردهوه.
 عهباس لپی چووه پیشه وه، ههردوو گوپی خاتووناواییه که هی گرت، سهری
 هه لئینا و له چاوه کانی روانی. خاتووناواییه که، کلکی له زهوی کوتا و
 ته پوتۆزی کرد.
 عهباس گوتی: «چیت دهوی؟ ئاخر چیت دهوی؟ ناتهوی بگه رییه وه؟ دتهوی
 له کن من بی؟ دیاره من و بهیلت به دلّه، ها؟»
 خاتووناواییه که، سهری داخست و پتیه کانی عهباسی لسته وه.
 عهباس گوتی: «هسته، هسته تا ودرهنگی نه که وتووین، با بچین به
 کاروبارمان رابگهین.»
 ههردوکیان، پی به پیتی یهک و بههنگاوی خیرا، ملی سارایان گرت بهر.

٤

دهوریهی ئیواره گهیشتنه وه بهیله. که گهیشتنه باخه که هی ئاغا،
 خاتووناواییه که راوهستا و به ترسه وه له و ناوهی روانی. عهباس گوتی: «پی
 هه لگره پیره میرد!»
 دهنگی هه ناسه برکتی پاپاخ هاته بهرگوچی که له بهرامبه ریانه وه دههات و
 راوهستا. عهباس گوتی: «خۆت مه شیوینه، وهره و هه به پیاویشی مه زانه.»
 پاپاخ گه رایه وه و بهره و گوند تپی تهقاند. هه عهباس و خاتووناواییه که
 گهیشتنه لای هه زه که، سهگه کانی بهیله هاتنه بهر ده رکه هی مائی ئیسلام و
 له تازه هاتوو که بیان روانی.
 عهباس گوتی: «له خۆرا خۆت گیف مه که وه، وهره، وهره با برۆین. ئیستا
 وهختی شه ر نییه.»

پیاوهکان له پېش ماله که ی بابه عهلی و له سهه که له داره کان دانیشتیوون و سهه بیله یان ده کیشا و قسه یان ده کرد.

مه شه دی بابه گوتی: «عه باس، نه وه دیسان نه و قوریه سه رهت هینایه وه؟»

مه شه دی جه بار گوتی: «نه تتوانی دهستی لی هه لگری؟»

سهه سوور گوتی: «عه باس زوری خوښ ده وی. عه باس زوری حه ز له سهه گی پیر و که نه فته.»

ئیسماعیل لپی پرسی: «ئاخر به ته مای چی لی بکه ی؟»

عه باس چووه پېشه وه و گوتی: «ده بیه مه وه مائی و رای ده گرم.»

مه شه دی بابه گوتی: «ئیستا که حه زت لئیته ی، بیبه و له ماله خو تان رای گره.»

عه بدوللا گوتی: «مه شه دی بابه، دیاره تویش پیت ناخوښ نییه بیبه ساحیبی سهه گیک ی پیر و که نه فت!»

ئیسماعیل گوتی: «نه گهر حه زت لئیته، عه باس ئاماده یه نه م مردوخه ت بداتی.»

عه باس که میک شله ژا و گوتی: «نا، نایدومه هیه که سپک.»

مه شه دی جه بار گوتی: «نایدویه منیش؟»

عه باس گوتی: «نایدومه تویش.»

عه بدوللا گوتی: «به منیشی ناده ی؟»

عه باس گوتی: «به هیه که سی نادم.»

ئیسماعیل گوتی: «نایدویه منیش؟»

عه باس گوتی: «نا، نایدومه تویش.»

کوئخا که تازه گه یشتیووه چی، گوتی: «چ باسه؟ شه ره؟»

بابه عهلی سهه ری له ده ریجه ی ماله که ی هینایه ده و گوتی: «کوئخا،

عەباس نرخى ئەو سەگەى زۆر كىردووه، دەپەوئى لەو پىيەوه بو خۆى كاسپى
بكا، «سەرسوور چووھ پشت كەلەدارەكان و قاقا پى كەنى.

كوئخا گوتى: «عەباس گوئى لە كەس مەگرە. ئىستا كە حەزت لىيەتى، بىيە
مألەوه.»

ئىسماعىل گوتى: «چى دەلىى كوئخا؟ پى بلى با دەرى بكا، با لە بەيەل
دەرى بكا.»

عەباس گوتى: «ئىدى بە قسەى كەس ناكەم. بە گوئى هىچ كەس ناكەم.»
بايەەلى ديسان سەرى لە دەرىجەكە هئنايە دەرى و گوتى: «نەمگوت
كوئخا؟ نەمگوت مەشەدى بايە؟ نەمگوت دەبى ئاگامان لىى بى؟»

عەباس گەرايەوه و بەرەو خاتووناوايىيەكە رۆيشت كە پشتى لە پياوهكان
كىردبوو و تەماشائى سەگەكانى بەيەلى دەكىرد. سەگەكان لە تەنيشت
تاتەشۆرە رەشەكە راوستابوون و بە مېهرەبانييەوه تەماشائىان دەكىرد.

پوورى عەباس كە لەپشت دىوارى كە لاوهيەك دووكەلى وههوا خستبوو و
خەرىكى لىنانى دانوو بوو، سەرى هەلئنا و بە سەرسورمانەوه هاوارى كىرد:
«بە تەماى چى بكەى عەباس؟ بو كوئى دىنى؟» ئەوسا بەپەلە خۆى گەيانە
ئەو لای دىوارهكە. كەوچكە دارىنەيەكى گەورەى بە دەستەوه بوو كە دانووى
پى تىك وەردابوو.

عەباس گوتى: «هىچ نىيە، ئەم خاتووناوايىيەم كرىوه.»

پوورى گوتى: «چى؟ كرىوتە؟ پارەت داوه و ئەم ناحەزەت كرىوه.»

عەباس گوتى: «نا، پارەم پى نەداوه، مېرەمزه پىم قەرزدار بوو و ئەوهى
لە باتىي قەرزەكە دامى.»

پوورى گوتى: «تۆيش قەبوولت كىرد؟»

عەباس گوتى: «نا، قەبوولم نەكىرد. بەلام بەدلەم بوو. زۆرم بەدل بوو.»

پووری گوتی: «دەری کە عەباس. دەری کە. دەی.»
 عەباس گوتی: «دەری بکەم؟»
 پووری گوتی: «ئادی، دەری بکە.»
 عەباس گوتی: «قەت قەت دەری ناکەم.»
 پووری گوتی: «کەواتە ئەمنیش دەگەریمەووە هەزەقان، لای کورەکەم.»
 عەباس گوتی: «دەگەر پێیەووە هەزەقان؟ مەگەر من دێلم بگەر پێیەووە؟»
 پووری گوتی: «ئێرە یان جیی منە، یان ئەم سەگە.»
 عەباس گوتی: «پووری خۆت سەغڵەت مەکە. ئەم بەستەزمانە نەهاتوووە جیی تۆ بگرتیەووە.»
 پووری گوتی: «ئیدی خۆت دەزانی. برۆ بۆ خۆت فکریکی لی بکەووە.»
 عەباس و خاتونایایییەکە چوونە نیو حەوشە و پووری گەراییەووە پشت دیوارەکە، کە لە دارێکی خستە سەر ئاگرەکە و دووکە ئێکی چر بەرەو ئاسمان هەلچوو.

بەری بەیان بوو و خۆر هیشتا دەرنەکەوتبوو، عەباس و خاتونایایییەکە خەریک بوون بەرەو بیاوان دەرویشتن. کورەکەیی مەشەدی سەفەر دەرکەوت و بە عەباسی گوت: «دەچییه بیاوان؟»
 عەباس گوتی: «ئادی. دەچمە بیاوان.»
 کورەکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «دەبینم بە تەنیا نارۆی. برادەرێکت بۆ خۆت پەیدا کردوووە.»
 عەباس گوتی: «ئادی. لە زۆر کەسێش باشتەرە.»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «راست دهڪهي، زوريش له خوت
 دهچي.»

عهباس گوتي: «وايه و شوڪر له تو ناچي. دنا ناچار دهبووم به بهرديڪ
 سهري بپليشيئمهوه و فريي دمه نيو نهو كهنده.»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «دمهوي شتيڪت پي بليم، عهباس.»
 عهباس گوتي: «بلي!»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «دمهوي پيت بليم نهو خاتونواوييه
 هيئندي روو مهديه. دنا دزمان چي لي بڪم. نهمن رقم له سهگي
 بيگانهي. زوريشم رق لتيانه.»

عهباس گوتي: «زور باشه.»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «تيگهيشتي يان نا؟»

عهباس گوتي: «نادي تيگهيشتم، منيش دمهوي شتيڪت پي بليم. برو.
 برو و به مهشهدي سهفهر بلي با نههيلي ڪورهتيوهڪهي زمانديزي بڪا. دنا
 نهگه زمانديزي بڪا و خوي له ڪاروباري خهڪ هلقورتيني، كهسيڪ له
 بهيهلهدا هيه كه ناوي عهباسه و زماني ڪورهڪهي دهبري و فريي دهدهاته
 بهردهمي سهگيكي بيگانهي كه له خاتونواواوه هيئاويهتي.»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «زور باشه.»

عهباس گوتي: «تيگهيشتي يان نا؟»

ڪورهڪهي مهشهدي سهفهر گوتي: «گوي بگره بزانه جيت پي دهليم.
 حفتهپهڪ، بهس حفتهپهڪ وهخت ددهمي كه...»

ئيسلام به خوي و عارهبانهكهيهوه دركهوت، بهرهو لايان هات و خوي
 هلدايه خوراي و گوتي: «نهوه چي بووه؟ چي قهوماوه؟ بوچي ناوا له
 يهڪتري دهروانن؟»

عەباس گوتی: «هیچ نەبوو، مەشەدی ئیسلام.»
 کورەکەى مەشەدی سەفەر پى کەنى و گوتى: «له هەوالى برادەرەكەىم
 دەپرسى، ئەویش توورە بوو.»
 ئیسلام بە عەباسى گوت: «سوار بە، با برۆین.»
 عەباس رۆیشت و لەسەر عارەبانەكە و لە تەنیشت ئیسلام دانیشت.
 ئیسلام هەیهكى له ئەسپەكەى كرد، عارەبانە بە رى كەوت و
 خاتونواوییهكەش بە دوايان كەوت. كە بە تەنیشت باخەكەى ئاگادا پىچيان
 كردهوه، قرووسكەى خاتونواوییهكە هاته بەرگوئى. عەباس خۆى هەلدايه
 خوارى، بەردىكى تیژ بە پى خاتونواوییهكە كەوتبوو و كورەكەى مەشەدى
 سەفەرىش بەپەنا حەوزەكەدا، تى تەقاند.

۷

عەباس و خاتونواوییهكە گەرانهوه بەیەل. پوورى لەپشت دیوارهكە ئاگرى
 كردهبووه و دووكەلى وه هەوا خستبوو. دانوى لى دەنا. سەرى هەلینا و
 عەباسى بینى و هاته ئەملا. كەوچكە دارینهیهكى گەورەى بەدەستهوه بوو كە
 گەنمى پلشاوى پتوه لكابوو.

پوورى گوتى: «ديسان ئەو چلكنەت هینایهوه؟»
 عەباس گوتى: «ئادى، مەگەر قەرار بوو نەیهینم؟»
 پوورى گوتى: «چەند جارم گوت بەرەلای بكە با بروا؟»
 عەباس گوتى: «منیش چەند جارم گوت بەرەلای ناكەم.»
 پوورى گوتى: «كەواتە منیش دەچمەوه كن كورەكەم.»
 عەباس گوتى: «باشە. هەر كاتى وىستت برۆ.»
 پوورى گوتى: «دەزانى ئەگەر برۆم بەدبەخت دەبى و وهكو ئیسلام دەبى بو
 خۆت كارەكانت راپەپىنى؟»

عەباس گوتى: «زگت بە من و ئىسلام نەسووتى».

پوورى گوتى: «زۆر باشە، ئەو پىم گوتى و خۆت دەزانى».

عەباس گوتى: «برى بىرى لى بکەوہ. ويستت برۆ و نەتويست مەرۆ».

پوورى راوہستا، تاويک لە عەباسى روانى و چووہ پشت ديوارەکە و دووکەلکى خەست و پەش بە ھەوادا بەرز بووہوہ. عەباس و خاتونواوييەکە روويان لە مالى ئىسلام کرد. عەباس پەنجەرەى کردوہ و چووہ ژوورى. ليفکە و جاميکى چينکۆى ھىنا و ھاتە سەر ھەوز. قۆلى ھەلمالى و دەستى بە شوشتنى خاتونواوييەکە کرد.

پاپاخ و بەدوای ئەويشدا بزە پەشەى ئىسلام و سەرلەئاخىر کورپەکەى مەشەدى سەفەر و سەگەکانى بەيەل ھاتن و بە ريز راوہستان و چاويان لە عەباس و خاتونواوييەکە برى کە لە ھىچى خوراييەوہ ھەلدەلەرزى و خۆى دەلستەوہ.

۸

پياوہکان لە گۆرپانەکەى پشت مالى مەشەدى سەفەر و لەسەر کەلەدارەکان دانىشتبوون و قسەيان دەکرد.

مەشەدى جەبار گوتى: «دەى، پىتان وايە دەبى چى بکەين؟»

مەشەدى بابە گوتى: «ئادى، دەبى فکرىکى چاکى لى بکەينەوہ.»

عەبدوல்லا گوتى: «ئىستا کە دنيا گەرم داھاتوہ، ئىدى نايباتەوہ.»

مەشەدى جەبار گوتى: «چما بۆ خۆى دەچىتە دەشت و دەر تا ئەو چلکنەى ببا؟»

عەبدوல்லا گوتى: «ھەر چۆنىک بووہ دەبى، ئەم خاتونواوييە لە کۆل بەيەل بکرىتەوہ.»

مامە زەينەل کە بە دارشەقەکانیەوہ ھاتبوو و لە تەنیشت کەلەدارەکان

دانیشتبوو، گوتی: «با برۆین پیی بلّین بهره لای بکا و ئا!»
 سه رسوور له پشت که له داره کانه وه له قاقای پیکه نینی دا .
 مه شه دی جه بار گوتی: «به ره لای ناکا . ده بی فکر یکی تری لی بکهینه وه.»
 عه بدوللا گوتی: «ئه گهر بيفرؤشتبا، لیمان ده کری.»
 کور هکه ی مه شه دی سه فەر گوتی: «کهس ناماده نییه قرووشیکیش به م
 گروپیه بدا.»
 مه شه دی جه بار رووی له کویتا کرد و گوتی: «تو چی ده لینی کویتا؟»
 کویتا رووی له ئیسلام کرد و گوتی: «من نازانم. مه شه دی ئیسلام چۆن
 ده لی، وا ده کهین.»
 ئیسلام که برۆی تیک نابوون، گوتی: «کارتان پیی نه بی. ئیستا که
 عه باس دلی به پیره سه گیک خوش کردوه، وازی لی بیدن با دلی خوش بی.»
 مه شه دی جه بار و مه شه دی بابه پیکه وه گوتیان: «چی؟ کارمان پیی نه بی
 و بهیلین دلی خوش بی؟»
 کور هکه ی مه شه دی سه فەر به مه شه دی جه بار و مه شه دی بابه ی گوت:
 «خاترجه م بن، ئه من ده زانم چی لی ده کهم.»
 ئیسلام هه ستا و رویشت. مامه زهینه لیش به خوئی و دارشه قه کانیه وه،
 به ره و ئالاخانه ی گوند، که وته ری. کاتی مه لابانگدان بوو به لام هه یچ باسیک
 له بانگ نه بوو.

عه باس، خاتوونا واییه که ی برده ژووری و له بهر په نجه ره ی دانا. پووری
 چرای داگیرساندبوو و له بنه بان دانیشتبوو. عه باس به رشپوه که ی له سه ر
 ره فه هه لگرت و هاته وه لای په نجه ره. نیوه ی دانووه که ی خوارد و ئه وه ی
 تریشی خسته به رده می خاتوونا واییه که.

پووری گوتی: «دهمزانى دهیپنییه وه مائی!»
 عهباس گوتی: «هر نیستا شوشتم.»
 پووری گوتی: «چما، سهگ به شوشتن خاوین دهبیته وه؟»
 عهباس گوتی: «ئهنگۆ پیتان وایه بهس به کوشتن خاوین دهبیته وه.»
 عهباس و خاتونواویییه که، پاش بهرشیوکردن چوونه سهربان. پووری
 ههلسا تاکو بخهوی، سهری له کلاورۆژنه ی ژووری برده دهری و له دهری
 روانی. عهباس له سهربان خهوتبوو و خاتونواویییه که له پال سهری
 دانیشتبوو و له ئهستیرهکانی دهروانی و جارجارهیش چاویکی دادهگرت.

۱۰.

ئیسماعیل و مهشدهی بابو و عهبدوڵلا و مهشدهی جهبار و سهرسوور و
 کورپی مهشدهی سهفه و پووری عهباس له گۆرهپانه کهی پشت مائی
 مهشدهی سهفه و له پهنا کهله دارهکان دانیشتبوون.
 کوره کهی مهشدهی سهفه رووی له پووری کرد و گوتی: «پووری،
 دهنگویاسی مهشدهی عهباس چییه؟»
 پووری گوتی: «هیچ، وازی له کاروبار هیناوه و بهس خهریکی
 خاتونواویییه بیفه ره کهیه.»
 عهبدوڵلا گوتی: «هیچ کاریکیش ناکا؟»
 پووری گوتی: «دهمیکه هیچ ناکا.»
 مهشدهی بابو گوتی: «خهریکه له پیناو سهگیکدا خۆی بهدبهخت دهکا.»
 کوره کهی مهشدهی سهفه گوتی: «به ئیمه چی که خۆی بهدبهخت دهکا
 یان ناکا. من بهشبه حالی خۆم، رقی دنیا له سهگه خاتونواویییه. خوا
 شایه ده ههز ناکه م هر چاوم پئی بکهوی.»

مەشەدى جەبار گوتى: «منىش پىك وەكو نۆم.»

پوورئ گوتى: «جا، بۆ ھەش بەسەرىكى وەك من چى دەلئىن كە دەبى لەو مالدە نوپژ بکەم.»

ئىسماعىل گوتى: «ھەرچۇنىكى لى دەنۆرم، دەبىنم ھەم بۆ مەشەدى عەباس و ھەم بۆ خەلكى بەيەل باشتەرە ئەم بىفەرە لە كۆل خۆمان بکەينەو.»

سەرسور گوتى: «ئەورۆ عەباس پىي گوتم ئاگام لە سەگەكەى بى.»

مەشەدى بابە گوتى: «بە تەمايە بۆ سەگىكى بەرە لا خزمەتكار راگرئ؟»

ئىسماعىل گوتى: «بە خواى ئەم عەباسە تۆزقائىك ئەقلى لە مېشكدا نەماو.»

كۆرەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «جارانىش مېشكى ھەر بەتال بوو.»

مەشەدى جەبار رووى لە كۆرەكەى مەشەدى سەفەر كرد و گوتى: «دەى باشە، بلى بزائم ئىستا دەبى چى بکەين؟»

كۆرەكەى مەشەدى سەفەر لەسەر چىچكان دانىشت و ئەوانى تر لىيى نزيك كەوتنەو و گوئىيان بۆ ھەلخست. كۆرەكەى مەشەدى سەفەر بە ئىسماعىلى گوت: «يەكەمىن كار تۆ دەبى بىكەى.»

ئىسلام بە خۆى و عارەبانەكەى لە وىنچەزارەكە دەرکەوت، ھاتە پىشەو و لە بەرامبەريان راوہستا، لىيانى روانى و گوتى: «بەتەماى چىن؟ خەرىكن گۆيەنىك بۆ ميوانەكەى عەباس بنىنەو؟»

كەس وەلامى نەدايەو.

دەوروپەرى نيوەرۆ بوو، عەباس خاتونواوايىيەكەى بردبوو سەر ھەوز و خەرىكى شوشتنى بوو كە ئىسماعىل دەرکەوت.

عہباس لئی پرسی: «ئہوہ بہم رۆژی نیوہرۆیہ چی دہکھی ئیسماعیل؟»
ئیسماعیل گوتی: «تۆ خۆت چی دہکھی؟ بۆ نہچوویتہ ئہو دہشت و
دہرہی؟»

عہباس گوتی: «دہمویست ئہو بہستہ زمانہی بشۆم.»
ئیسماعیل گوتی: «کاروبارت بہجی ہیشتووہ و بہس خہریکی ئہو
بہستہ زمانہی؟»

عہباس گوتی: «چی بکہم؟ من ئاگام لئی نہبی کئی ئاگای لئی دہبی؟ پوووری
ئاگای لئی نییہ، کوئخا ئاگای لئی نییہ، ئیسلام ئاگای لئی نییہ، تۆیش
ہہروہتر. ئہدی کئی ئاگای لئی بی؟»

ئیسماعیل گوتی: «دہی باشہ، تا شہوی کارت تہواو دہبی؟»
عہباس گوتی: «ئادی. زووتریش لئی دہبمہوہ.»
ئیسماعیل گوتی: «کہواتہ شہوی وەرہ مآلمان. با خوشکیشت بہ پوووری
بلی کہ ئہویش بیئت. دبیٹ ہا؟»

عہباس گوتی: «چی لہم بہستہ زمانہ بکہم؟»
ئیسماعیل گوتی: «لئی گہرئی با لہو ناوہی بخولیتہوہ، تۆیش وەرہ
کنمان.»

عہباس گوتی: «نا. ناتوانم بہرہ لای بکہم. بہیہ لیبہکان رقیان لہم
بہستہ زمانہیہ. دوور نییہ بہ لایہ کی بہسہر بیئن.»
ئیسماعیل گوتی: «ئیسٹا کہ وایہ، بہرہ لای ناو حوشہی بکہ، دہرکہی
لہسہر گالہ بدہ و وەرہ کنمان.»

عہباس کہ خہریکی شوشتنی گوئیہکانی سہگہکھی بوو، گوتی: «ئہوہیان
خراب نییہ. وا دہکہم.»
سہرسوور کہ تازہ گہیشتبووہ لایان، ہات و لہ تہنیشٹ عہباس دانیشٹ

و دهستی کرد به شوشتنی گوییه‌کانی خاتونا و ایییه‌که.
خاتونا و ایییه‌که‌یش زمانی دهرکیشا و دهستی ئیسماعیلی لسته‌وه.

۱۲

دهمه‌دهمی شه‌و بوو که عه‌باس به‌ره‌و مائی ئیسماعیل که‌وته ری. خوشکه‌که‌ی له‌پشت دیواری که‌لاوه‌که‌یان دووکه‌لی وه‌ه‌وا خستبوو و خه‌ریکی لینانی دانوو بوو. هه‌رکه‌ چاوی به‌عه‌باس که‌وت، به‌خۆی و که‌وچکه‌ دارینه‌که‌ی ده‌ستییه‌وه که‌ دانووی پلیشاوی پیوه‌بوو، هاته‌ پیشه‌وه.

خوشکی عه‌باس گوتی: «دهمه‌وی شتیکت پی بلیم.»

عه‌باس گوتی: «بلی، خوشکه‌لی. بلی بزائم.»

خوشکی عه‌باس گوتی: «ده‌لیم به‌یه‌لییه‌کان هه‌رچییه‌کیان پی گوتی،
قه‌بوولی بکه.»

عه‌باس گوتی: «به‌یه‌له‌یییه‌کان به‌ته‌مان چیم پی بلین؟»

خوشکی عه‌باس گوتی: «من نازانم.»

عه‌باس گوتی: «ئیسماعیل هیچی پی نه‌گوتوی؟»

خوشکی عه‌باس گوتی: «هه‌موویان هاتوون و چاوه‌ریتن.»

عه‌باس دهریجه‌ دارینه‌که‌ی کرده‌وه. سه‌ره‌تا پییه‌کانی و پاشان له‌ش و ئه‌وسا سه‌ری برده‌ ژووری. ئیسماعیل و مه‌شه‌دی بابه‌ و مه‌شه‌دی جه‌بار و عه‌بدو‌للا به‌ ده‌وری چرایه‌کدا دانیش‌تیبوون که‌ له‌ ناوه‌ندی ژووره‌که‌دا هه‌لکرا‌بوو.

ئیسماعیل گوتی: «زۆرت پی چوو مه‌شه‌دی عه‌باس؟»

مه‌شه‌دی بابه‌ گوتی: «ئادی، زۆرت پی چوو.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «دیاره‌ سه‌رت قاله‌ و کارت زۆره‌؟»

عه‌باس به ئيسماعيلي گوت: «چاوه‌پي بووم دنيا تاريك داي، مه‌گه‌ر
 نه‌تگوت شه‌وي وهره؟»
 ئيسماعيل گوتي: «ئادي راست ده‌كه‌ي. وهره دانيشه، وهره.»
 عه‌باس رو‌يشت و له نيوان عه‌بدو‌للا و مه‌شه‌دي بابو و پي‌ك به‌رامبه‌ر به
 چرايه‌ك دانيشت، كه تيشكيكي كزي هه‌بوو.
 عه‌بدو‌للا گوتي: «باسوخواس؟»
 عه‌باس گوتي: «كو‌يخا و ئيسلام له كو‌ين.»
 مه‌شه‌دي بابو گوتي: «ئيشيان هه‌بوو و نه‌هاتن.»
 عه‌باس گوتي: «ده‌ي باشه. كارتيكتان پيم هه‌بوو؟»
 مه‌شه‌دي بابو گوتي: «ئادي. ده‌مانه‌وي قسه‌ت له‌گه‌ل بكه‌ين.»
 عه‌باس گوتي: «قسه‌ي چي؟»
 مه‌شه‌دي جهباز گوتي: «ئادي، به‌ته‌ماين قوليكت بو هه‌لمالين.»
 عه‌باس گوتي: «ياني ده‌تانه‌وي چي بكه‌ن؟»
 مه‌شه‌دي بابو گوتي: «با جاري پارووه‌نانيك بخوين، پاشان باسي
 ده‌كه‌ين.»
 مه‌شه‌دي جهباز گوتي: «ئيري به‌راست مه‌شه‌دي ئيسماعيل، ئه‌و دانووه
 هه‌ر نه‌كو‌لا؟»
 ئيسماعيل كه هه‌ستايه سه‌رپي، پووري و خوشكي عه‌باس به‌خويان و
 سفره و كاسه‌وه، هاتنه ژووري و له‌ته‌نيشت پياوه‌كان دانيشتن. ده‌نگي
 چريني سه‌رسوور، له‌ده‌ربيجه‌ي نيوه ئاوه‌لاوه‌وه بيسرا. گو‌رانيي نه‌ده‌گوت،
 له‌دوره‌وه بانگي كه‌سيكي ده‌كرد.

که کورپه‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر له مال هاته‌ه‌ر، ئیسلام له په‌نا‌ه‌وز
دانیشتبوو و له سیبهری دارییه‌که‌ی ده‌روانی که له ئاودا ده‌له‌رییه‌وه.
کورپه‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر به په‌نا دیواردا ده‌رۆیشت، پاشان پیچی کرده‌وه
لای مائی کوپخا و تاویک له ده‌وروپهری روانی و خوئی هه‌لدایه‌ سه‌ر دیوار و
ون بوو.

به‌یهل، مات و بیده‌نگ بوو. ده‌نگی عه‌بدو‌للا و مه‌شده‌ی باب‌ه له مائی
ئیسماعیله‌وه ده‌بیسرا. ئیسلام کلاوه‌که‌ی داگرت، دانه‌وی و سیبهری ره‌ش و
تاریکی خوئی له ئاودا بینی.

کورپه‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر قولینگ به‌ده‌ست، به دیواردا هه‌لگه‌را و خوئی
هه‌لدایه‌ نیو تاریکی و تاریکایی کورپه‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ری هه‌للووشی.

که سفره‌بان کۆ کرده‌وه، ژنه‌کان چوونه‌ ده‌ری.

مه‌شده‌ی باب‌ه گوتی: «مه‌شده‌ی عه‌باس، ئیمه‌ لی‌ره خری بووینه‌وه تا
راویژیک بکه‌ین و قولیکت بۆ هه‌لمالین.»

مه‌شده‌ی جه‌بار گوتی: «ئادی، له‌وی پۆژۆیه‌ که خوشکت هاتووته‌ نیو
مائی ئیسماعیل، هه‌ر به‌جاریک گۆراوی.»

عه‌بدو‌للا گوتی: «سه‌د شوکر بۆ خوا، پوورت ئاگای لیت بووه.»

مه‌شده‌ی باب‌ه گوتی: «دیاره‌ هه‌ر له تاو ته‌نیایی بوو که سه‌گیکی
به‌ده‌ختی خاتووناواییت هینایه‌ به‌یهل.»

عه‌بدو‌للا گوتی: «له‌لایه‌کی تره‌وه ئه‌گه‌ر سه‌گیکی چاکیش با، قسه‌یه‌کمان
نه‌بوو.»

مەشەدى جەبار گوتى: «پاپاخى خۆمان گەلىك لەو خاتونىنا واپىيە چاترە.»
 مەشەدى گوتى: «ئەدى چۆن؟ تا ئەورۆكەش ھىچ گىرقتىكى بۆ ئاشنا و
 بېگانەيەك ساز نەكردووه، كىر دوويەتى؟»
 مەشەدى بابە گوتى: «ئادى مەشەدى مەباس، ئەو لىك كۆ بووينەو و
 قىسەمان كىر و قىسەمان بىست. ئىستايىش بە تەماين ژنىكت بۆ بىنين.»
 مەشەدى جەبار گوتى: «چاوه پىي ھاتنى زىستانىش ناكەين. ھەر لەم
 پۇژانەدا كارتىكت بۆ دەكەين.»
 ئىسماعىل گوتى: «ئادى مەشەدى مەباس، ھەر ئىستا بىرىكى لى بکەو و
 وەلامىكى پىاوانەمان بدەو.»
 مەشەدى سەرى داخست و بىرى كىردەو.
 مەشەدى بابە و مەشەدى جەبار، سەبىلەيان داگىرساند و بەبىزەو چاوپان
 لە مەشەدى مەباس بىرى.

۱۵

كۆرەكەي مەشەدى سەفەر گەيشتە لای مالى مەباس و پراووستا. پوورى لە
 پەنا سەسەرەكانەو چاوى بە كۆرەكەي مەشەدى سەفەر كەوت و بە
 كاسەيەك دانووهو ھاتە دەرى. ھەردووكيان چوونە ئىو ھەوشە و لە
 تەنىشت خاتونىنا واپىيەكە پراووستان كە خەرىك بوو كلكى دەلەقاندا.
 پوورى لىي چووه پىشەو و دانووهكەي خستە بەردەمى. خاتونىنا واپىيەكە
 بى ئىشتيا بۆنى بە دانووهكەو كىر و لە پوورى و كۆرى مەشەدى سەفەر و
 قولىنگەكەي روانى. كۆرەكەي مەشەدى سەفەر قولىنگەكەي ھەلئىنا و لەپشت
 خۆى شار دەو.
 پوورى لىي چووه پىشەو و گوتى: «وەرە، وەرە بىخۆ! دە بىخۆ دە!»
 سەگەكە دانەوى و دانووهكەي لستەو.

پووری پویشت و له پشت کوره‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر راوه‌ستا .
کوره‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر گوتی: «پووری، تو برۆ، بزنام چیم پی ده‌کری.»
پووری چوو ده‌ری، له پشت دیواره‌که و له‌سه‌ر زه‌وی هه‌لترووشکا و
چاوی له خاتووناواییه‌که‌ی بری که دانه‌ویبوو و بی ئیشتیا، قاپه‌که‌ی
ده‌لسته‌وه .

کوری مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر هه‌نگاوێک هاته پیشه‌وه و راوه‌ستا . به هه‌ردوو
ده‌ست قولینگه‌که‌ی هه‌لینا و له پریکدا دایوه‌شاندا و له ئیسکه‌پشتی
خاتووناواییه‌که‌ی دا . ده‌نگیک بیسرا ، ده‌نگوت دره‌ختکیان خست . پاشان
نووزیه‌که هات که هه‌ر له ناکاو ته‌قییه‌وه و بوو به لووره‌یه‌کی سه‌یر و
ترسناک که له به‌یه‌لدا ده‌نگی دایه‌وه .

پووری، گێژ و سه‌په‌ساو که‌وته بن دیواره‌که . کوره‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر
قولینگه‌که‌ی دیسان هه‌لینا و دایوه‌شاندا و لووره‌که‌ی بری .
ئیسلام که له په‌نا هه‌زه‌که دانیشتبوو، هه‌لبه‌زییه‌وه و واقورماو گوتی بۆ
ده‌نگدانه‌وه‌ی لووره‌که هه‌لخست . به‌یه‌لییه‌کان پزانه ده‌ری . کوره‌که‌ی
مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر قولینگه‌که‌ی توور هه‌لدا و له تاریکیدا ون بوو .

۱۶

عه‌باس هاته نیو هه‌وشه‌که و خاتووناواییه‌که‌ی بینی که بیده‌نگ که‌وتوو و
جووله‌ی نه‌ماوه . پووری، چرای هینا و دایگیرساندا . عه‌باس دانه‌وی و لپی
روانی . خاتووناواییه‌که له خوینتیکی په‌لتاودا گه‌وزابوو . سه‌ری که‌وتبووه
نیو قاپه‌که و پشتی شکابوو . ده‌نگوت دره‌خته و ته‌وژمی با ، شکاندووپیته .
به‌یه‌لییه‌کان هاتن و له په‌نا دیواره‌که کۆ بوونه‌وه . مه‌شده‌ی جه‌بار و
مه‌شده‌ی بابه و عه‌بدوڵلا و سه‌رسوور له‌لایه‌ک و کوێخا و ئیسلام له‌لایه‌کی
تر و ئه‌وانی تریش له‌سه‌ر دیواره‌که‌ی به‌رامبه‌ر راوه‌ستان و له پوورپیان

پروانی که هۆر هۆر دهگریا و عهباسیش دەمی چووبوو کلیلەو و له تاکه تاکهپانی دەروانی.

کوێخا دەنگی هەلبێری: «کۆ ئەم کارە ی کردوو؟»
هیچ کەس وەلامی نەدایهوه.

کوێخا سەرلهنوێ پرسباری کرد: «پێم بلێن دەی! کۆ پشستی ئەم بەستەزمانە ی شکاندوو؟ کۆ سەری له که لاکێ جیا کردووتهوه؟»
ئیسلام کۆکهیهکی کرد و هیچی نەگوت.

عهباس له پهنا که لاکێ سهگهکه، بێدهنگ راوهستابوو. هەر له ناکاو هاواری کرد: «من دەزانم کۆ وای کردوو. دەزانم کۆ پشستی ئەم بەستەزمانە ی شکاندوو و سەری خستووته نیو ئەم قاپهوه. منیش تۆله ی دهکهمهوه. پشتیسی نەک جارێک، سه د جار دهشکینم. سەریشی نابرم، دهپیلیشینمهوه.» به غاردان ههوشه ی بهجی هیشت و خۆی گه یانده لای مائی کوێخا. به دیواردا هه لگه را و تاویکی نه برد، به قولینگیکه وه هاتهوه. له پهنا هوزه که راوهستا و له مائی مه شه دی سه فه ری پروانی که تاریک بوو و رای کرده سەری کۆلانه که یان.

سەرسوور هەر له ناکاو دەرکهوت و گوتی: «مه شه دی عهباس، مه شه دی عهباس، ئەمن دیتم هه لات. هه لات و پویشت. پویشته هه زه فان. به رهو هه زه فان پویشت.»

عهباس به هاتوهاوار و له حالیکدا که فی دهچری، رای کرده دهرهوه ی گوند و به پهنا دۆله که دا، به رهو هه زه فان پویشت.

۱۷

کوێخا سەری سەرسووری به هه ردوو دهست گرت و هاواری کرد: «بۆ پیت گوت؟ ها؟ ئیستا دهیگرێ و دهیکوژی.»

چیرۆکی شەشەم

دهمه وئیواره بوو که مه‌شده‌ی جه‌بار گه‌یشته‌وه به‌یهل. به‌یه‌لییه‌کان له‌پشت
 مائی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر دانیش‌تیبوون و قسه‌یان ده‌کرد.

کوئخا هر چاوی به مه‌شده‌ی جه‌بار که‌وت، گوئی: «یا الله مه‌شده‌ی
 جه‌بار، به‌خیر بئیه‌وه، له شار چ باس بوو؟»

مه‌شده‌ی جه‌بار گوئی: «هیچ، له شار هیچ باس‌تک نییه.»

مه‌شده‌ی بابه گوئی: «به پئیان هاتییه‌وه؟»

مه‌شده‌ی جه‌بار له تهنیشت ئیسلام دانیش‌ت و پئلاوه‌کانی دا‌که‌ند و به
 هانکه‌هانکه‌وه گوئی: «ئادی، له جاده‌وه تا‌کو ئیره به پئیان هاتم.»

ئیسلام گوئی: «که‌ی گه‌یشتییه سه‌ر جاده‌که؟»

مه‌شده‌ی جه‌بار گوئی: «له نیوه‌رۆ لای دابوو.»

کوئخا گوئی: «ئدی بو و دره‌نگ که‌وتی؟ له و کاته‌وه به‌رئیه‌وه بووی؟»

مه‌شده‌ی جه‌بار گوئی: «ئادی، له ریدا شتیکی عه‌جایه‌بم دی و مه‌حتهل
 بووم.»

کوپی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر گوئی: «شتیکی عه‌جایه‌ب؟ ئه‌و شته عه‌جایه‌به چی
 بوو؟»

مه‌شده‌ی جه‌بار گوئی: «وه‌للا هه‌رچه‌ندم کرد و کراند، نه‌مزانی چی بوو.»

کوئخا گوئی: «نه‌مزانی؟ چۆن نه‌مزانی؟»

پیاوه‌کان لپی نزیک که‌وته‌وه و ده‌وری مه‌شده‌ی جه‌باریان دا.

مه‌شده‌ی جه‌بار سه‌بیله‌که‌ی ئیسلامی وهرگرت و چهند قوم‌یکی لی دا و

گوتی: «شتیکی گه وره بوو. نه مزانی چی بوو؟»

مه شه دی بابه گوتی: «ئاخر چونا وچوئی بوو؟»

مه شه دی جه بار گوتی: «شتیکی گه وره بوو، وه کو مانگایه ک، هه رچییه کم کرد نه متوانی بیجوو لئیمه وه.»

عه بدوللا گوتی: «چون بوو؟ سه روگوئیلاکی هه بوو، نه یبوو؟ ئاخر چون چوئی بوو؟»

مه شه دی جه بار بیریکی کرده وه و گوتی: «لیم روون نه بوو وه... چاو و گوئی... نا نه یبوو.»

کوئخا گوتی: «ئه دی دهست و لاق؟»

مه شه دی جه بار گوتی: «دهست و لاق؟ نا، دهست و لاقیشی نه بوو. زوریش قورس بوو.»

ئیسلاام گوتی: «سه روسه کوتی چون بوو؟»

مه شه دی جه بار دیسان بیریکی کرده وه و گوتی: «چون بلیم؟ له عارهبانهش نه دهچوو.»

مه شه دی بابه گوتی: «ئیسنا گوتت له مانگا دهچوو.»

مه شه دی جه بار گوتی: «ئادی، به قه را مانگایه ک بوو. بریک له مانگا گچکه تر بوو.»

کوئخا گوتی: «ئه دی نه تگوت دهست و لاقی نه بوو؟»

مه شه دی جه بار گوتی: «ئادی، دیسان ده یلیمه وه، دهست و لاق و چاو و گوئی و ئه وانهی نه بوو.»

ئیسما عیل گوتی: «له کی دهچوو؟»

مه شه دی جه بار بیریکی کرده وه و له تاک تاکی پیاو و ماله کانی روانی، کوکله یه کی کرد و گوتی: «له هیچ کس نه دهچوو، شتیکی سهیر و عه جایه ب

بوو. وهكو... به خواى نازانم چى بلّيم. «
 عهبدوّللا گوتى: «چؤناوچؤن دهرؤيشت؟»
 مهشهدى جهبار گوتى: «نهدهرؤيشت. سهر و مل و شتى واى ههر نهبوو.
 شتتيكى سهير بوو. له خانوويهكى گچكه دهچوو. خانوويهكى وهكو
 خانووهكهى بابعهلى كه دوگمهى گوره گورهى بهملا و بهولاوه بى.»
 ئيسلام گوتى: «له چى ساز كرابوو؟»
 مهشهدى جهبار گوتى: «نازانم، تهنهكه بوو، ئاسن بوو، يان شتتيكى تر؟»
 ئيسلام گوتى: «خؤ تروميلى لهكاركهوته نهبوو؟»
 مهشهدى جهبار گوتى: «نا بابه، نا. تايه و تهگهر و شتى واى نهبوو،
 زؤريش قورس بوو.»
 كويخا لتي پرسى: «له كويت بينى؟»
 مهشهدى جهبار گوتى: «ريك له سهرووى شؤراوا، لهسهر ريى پورؤس.»
 ئيسلام گوتى: «دهى دهى، ئيستا زانيم.»
 پياوهكان تيكر سهبرى ئيسلاميان كرد.
 كويخا گوتى: «ها، چيت زانى مهشهدى ئيسلام؟»
 مهشهدى ئيسلام گوتى: «هه بى و نه بى ئيشى ئه و پورؤسيانويه، ئه وه له
 جئيهكيان دزيوه و فرييان داوهته سهر ريمان.»
 مهشهدى جهبار گوتى: «راست دهكا، ئيش ههر ئيشى پورؤسيهكانه.»
 پياوهكان بيريان كردهوه.
 مهشهدى بابه گوتى: «دهى، ئيستا دهلّين چى بكهين؟»
 كورهكهى مهشهدى سهفه ر گوتى: «قسهى تيدا نييه، دهرؤين بزاني چيه
 و چى نييه و به كارمان دى، يان نا؟»
 ئيسماعيل چاويكى به ئاسمان و دهوروبهري هوزدا گيتر و گوتى:

«خهريکه تاریکی دادی، شهو هیندهی نهماوه.»

مهشه‌دی بابه گوتی: «بیر له شهو و شتی وا مه‌که‌نه‌وه، بابی خۆم!»

کوئخا به ئیسلامی گوت: «تۆ چی ده‌لئی مه‌شه‌دی ئیسلام؟»

ئیسلام گوتی: «برۆین؟ ئادی با برۆین بزانین ئه‌و شته چیه؟»

کوئخا به کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ری گوت: «مه‌شه‌دی جه‌عفر، ده‌توانی دوو فانۆسمان بۆ بیینی؟»

کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر هه‌ستایه سه‌رپێ و گوتی: «بۆچی ناتوانم!» و به‌په‌له‌ رویشته.

ئیسلام گوتی: «ئادی. با برۆین بزانین ئه‌و شته چیه؟ ئه‌گه‌ر به کارمان نه‌هات، هه‌ر له‌وێ به‌جی دێلین.»

مه‌شه‌دی بابه گوتی: «به چی ده‌رۆن، مه‌شه‌دی ئیسلام؟»

ئیسلام گوتی: «جا ئه‌وه قسه‌یه؟ ئه‌سپه‌که‌م له عاره‌بانه ده‌به‌ستین و به عاره‌بانه ده‌رۆین.»

کوئخا گوتی: «زۆر باشه، که‌واته تا دره‌نگ نه‌بووه با برۆین.»

پیاوه‌کان هه‌ستانه سه‌رپێ. ده‌مه‌وئێواره بوو. مانگیش ره‌نگیزکاو و هه‌لمساو، له‌لای پورۆسه‌وه هه‌لده‌هات.

۲

که به‌رشپویان کرد، هاتن و له‌په‌نا حه‌وز کۆ بوونه‌وه. ئیسلام ئه‌سپه‌که‌ی له عاره‌بانه به‌ست، عاره‌بانه‌که‌ی هینا و له‌ژێر داربیه‌که‌ی راگرت. ئیسماعیل و کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر به‌خۆیان و دوو فانۆسه‌وه هاتن. فانۆسه‌کانیان له‌سه‌ر عاره‌بانه‌که‌ دانا و چاوه‌رییان کرد.

کوئخا گوتی: «ئهو فانۆسه‌نه‌تان بۆ داگیرساندووه؟»

مەشەدى جەبار گوتى: «تۆ خۆت گوتت، كوئىخا.»

كوئىخا گوتى: «دنيا رووناكە، ئەو نىيە مانگ دەرهوشىتەو؟» و
 ھىمايەكى بۆ ھوز كرد.

پياوھكان ئاورىكىيان دايەو و لە مانگى نىو ھوزيان روانى.

كورەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «تۆ خۆت گوتت فانوس بىنم، نەتگوت؟»

مەشەدى جەبار گوتى: «فانوسمان پىويست دەبى. ئەگەر فانوسمان پى
 نەبى نابىن ئەو شتە چىيە.»

بزنە رەشەى ئىسلام لە پاشخاندا نوزاندى و دەنگى سىسپرەكەكان لە
 باخى ئاغاو ھاتە بەرگوى.

كوئىخا گوتى: «تا دەگەينە شۆراوا، فانوسەكان نەفتيان چك دەبى.
 سەعات و قسوورىك پىمان لە بەرە.»

مەشەدى بابە بە كورى مەشەدى سەفەرى گوت: «بىانكوژىنەو، كە
 گەيشتىنە جى، پىيان دەكەين.»

مەشەدى جەبار فتىلەى فانوسەكانى داگرت و فوويەكى لى كردن.
 فانوسەكان كوزانەو.

ئىسلام كە لەسەر كۆتەدارىك دانىشتبوو، دەنگى ھەلينا: «دەى، كىمان
 لەگەل دى؟»

كوئىخا گوتى: «راست دەكا، خۆ ھەمووتان بە تەما نىن بچن؟»

مەشەدى بابە گوتى: «من دەلئىم با گەنجەكان برۆن. ھەم قەوھتيا زۆرە و
 ھەم ئەگەر تووشى پورۆسىيەكان ھاتن، دەتوانن ھەلئىن يان دەرھەقيان
 بىن.»

كوئىخا گوتى: «گەنجەكان يانى كى؟»

مەشەدى بابە گوتى: «كوئىخا، ئىدى ئەمن و ئەتو كەلكى ئىشى وامان

نه ماوه. گه نجه كان، يانی مه شه دی ئیسماعیل و مه شه دی جه بار و مه شه دی
جه عفر و عه بدوللا. مه شه دی ئیسلامیشیان ده بی له گه ل بی.»
ئیسلام گوتی: «به ته مای بلایی له گه لمان نایه ی؟»
مه شه دی بابه گوتی: «ئاخر ئه من...»

کوئخا گوتی: «کوره عه ییه مه شه دی بابه، ههسته سوار به، ههسته ده ی.»
مه شه دی بابه ههستایه سه ری و تیکرا به ره و عاره بانه که رویشتن. به یه ل
کپ و خاموش بوو. ته نیا لووره ی چند سه گیک له دووره ده هات. مه شه دی
سه فهر سه ری له کلاورژنه وه ده ره ینا بوو و له مانگی هه لیزرکاو ی ده روانی
که له هه وزدا ده له رییه وه. پاشان سیبه ری پیاوه کانی بینی که به عاره بانه ی
ئیسلامدا هه لده گه ران.

۳

که پیاوه کان رویشتن و له چاوان ون بوون، نه نه خانم و نه نه فاتم هاتن، به
کولاندا تیپه رین و له به یه ل چوونه ده ری و به ره و گرده که ی نه بیباغا رویشتن.
شهوی هه یینی بوو. پیره ژن ده رویشتن تا له نه بیباغوه خاکی شیفا بو
نه ساغه کان بیئن.

۴

بیباوان رووناک بوو. ئه سپ به تاو ده رویشتن و پیاوه کانی ئیو عاره بانه ییش،
ئه ژنق له باوهش دانیشتیبوون. ئیسلام قامچییه که ی له مانگه شه ودا هه لدینا و
ده یسووراند و هه رای ده کرد: «ده ی، برۆ ده ی!»
ئه سپه که، ویزه ی قامچییه که ی ده بیست و گورجتر ده رویشتن. ئیسماعیل
له په نا ئیسلام دانیشتیبوو و گورانیی ده گوت. پیاوه کان پالیان به یه که وه
دابوو. مه شه دی جه بار فانۆسه کانی له باوهش گرتبوو. کوئخا، سه بیله ی

کوردهکەى مەشەدى سەفەرى بە دەستەوه بوو و پەیتا پەیتا دايدەگرت و دووکه‌لى بەبا دەکرد. سەرەولێژییەکه‌یان وا دەبەرى، دەتگوت خەریکن دەکه‌ونه نێو چالێکه‌وه. ئەسپ و سێبەرەکەى له هەمیشە گەرەتر دەهاتنه بەرچاؤ. ئیسلام، مات و حەيران له بیاوانى دەپوانى. هەموویان خۆشحال بوون، بەس مەشەدى بابە سەرى خستبووه سەر ئەژنۆکانى و بە دەم خەونوچکەوه، پرتوبۆلى بوو.

۵

بەر لەوهى بگەنه شۆراوا، ئیسلام لغاوى ئەسپەکەى راکیشا و عارەبانە راوهستا.

کوێخا گوتى: «گەیشتین؟»

ئىسلام گوتى: «نزیکن. دەى مەشەدى جەبار ئەو شتەت له کوێ بىنى؟»
مەشەدى جەبار گوتى: «سەرۆتر بوو، رێک له و تووله‌رێیەى بەرهو پورۆس دەروا.»

ئىسلام گوتى: «کەواتە بچمە سەرتر؟»

مەشەدى بابە گوتى: «نا، مەشەدى ئىسلام. بەرهو پورۆس نەچى ها، بۆ خاترى خوا تووشمان مەکه.»

پیاوه‌کان پى کەنن. ئىسلام قامچییەکەى هەلێنا و عارەبانە بەرپى کەوت. کە گەیشتنە شۆراوا، کەوتنە نێو تارىکییەوه. ئیتر دەنگى پى ئەسپ و تەگەرەکان نەدەبیسرا. ئەو ناوه کپ و مات بوو. مەشەدى جەبار فانووسە خامۆشەکانى له باوهش گرتبوو.

مەشەدى بابە لەسەرەخۆ له عەبدوڵلای پرسى: «بە تەمای کوێن؟»

ئىسلام پى کەنى و کوردهکەى مەشەدى سەفەر گوتى: «دەچینه پورۆس.»

مەشەدى بابە گوتى: «مەیکە فشه، مەشەدى ئىسلام قەت کارى وا ناکا.»

ئىسلام گوتى: «مەترسى مەشەدى بابە. ئەگەر بچىنە پورۆسىش، پورۆسىيەكان ھىچ ئىشكىيان پىت نىيە.»

مەشەدى بابە گوتى: «بەھەرھال نەرۆين باشتەرە، وا نىيە كويخا؟»

ئىسلام پى كەنى. كە عارەبانە گەيشتە سەر تولەرتىيەكەى پورۆس، سى پياوى پورۆسى بە خۆيان و ئەسپەكانيانەوہ هاتن، بە پىش عارەبانەى ئىسلامدا تىپەرىن و وەكو با لە تولەرتىيەكەدا ون بوون. مەشەدى بابە خۆى لەپشت پياوہكانى تر شاردەوہ. ئىسلام عارەبانەكەى راگرت. بەيەلىيەكان مات و بىدەنگ لە پورۆسىيەكانيان دەرۋانى كە بەرەو مىشۆ چووبوون.

مەشەدى بابە گوتى: «نەمگوت؟ نەمگوت ئىسلام؟»

كويخا گوتى: «كارىيان پىمان نەبوو.»

ئىسلام پى كەنى.

كورەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «ليخورە مەشەدى ئىسلام، ليخورە با برۆين!»

عارەبانە بە رى كەوت و ئىسلام گوتى: «مەشەدى جەبار، كە گەيشتەنە شوينەكە، پىمان بلى.»

مەشەدى جەبار گوتى: «وابزانم ھەر لەم دەوروبەرە بوو.»

ئىسلام عارەبانەكەى راگرت. بەيەلىيەكان لەو ناوہيان رۋانى.

كويخا گوتى: «ئەدى كوانى؟»

مەشەدى جەبار گوتى: «برۆ خوارتر، كەمىك خوارتر.»

پياوہكان دابەزىن. كورەكەى مەشەدى سەفەر فائۆسىكى پى كرد و داىە دەست مەشەدى جەبار و خۆيشى فائۆسە خامۆشەكەى بەدەستەوہ گرت. پىكەوہ و شان بە شان بەرپى كەوتن.

ئىسماعىل گوتى: «بەرەو كوي دەچىن؟ ئەگەر بە تەماين بچىنە پىشتەر،

چاکنزه سواری عاره بانه که بین.»

مه شه دی جه بار راوه ستا، به سه رسورمانه وه له و ناوه ی روانی و گوتی:
«هر له م ده وریه ره بو.» و فانۆسه که ی هه لئنا، پاشان دانه وی و له به ریپی
خۆی روانی.

کوره که ی مه شه دی سه فه ره له قاقای پتکه نینی دا. ئیسلامیش پی که نی.
کوئخا گوتی: «ئوه له چی ده که ریپی مه شه دی جه بار؟ ئه دی نه تگوت زۆر
که وریه و به کهس ناجوولی؟»
بیاهه کان پی که نین. مه شه دی جه بار هیچی نه گوت و له شتیکی نادیار
ده که را.

6

نه نه خانم و نه نه فاتم له سه ره سه کوئی ئاستانه که ی نه بیباغا دانیشتبوون.
چاوه ری بوون تا دهنگه دهنگی هاتوچۆی نیو زیاره تگه ببریته وه و بتوانن
بچه ژووری. به یه له و خواره بوو و باخه که ی ئاغایش له به رامبه ریان
هه لکه وتبوو. حه وزه گه وریه که ی گونیش له نیوان ماله کان و له ژیر تریفه ی
مانگه شه ودا، ده تگوت چاوی مردووه و له ئاسمان ده روانی.

که دهنگه دهنگه که که متر بووه وه، نه نه خانم هه ستایه سه ری و ده رکه ی
زیاره تگه ی کرده وه و پی خسته نیو تاریکییه وه. به پاریزه وه مؤمیکی
داگیرساند. مشکه کان رووناکییان بینی و به ره مه زاره که ده ره پین و له
کونه کاندان و بوون. نه نه فاتم که له به رده رکه راوه ستابوو، له سه ره خو و
به دهنگیکی نزمه وه گوتی: «یا الله، یا حه زه تی عه لی، یا محه مه د، یا
حه سه ن، یا حوسین، السلام علیک یا الله، یا حه زه ت، یا عه لی یا محه مه د
یا حه سه ن یا حوسین. بو خاکی شیفا هاتووین. یا حه زه ت، یا ئیمام، یا
عه لی، یا الله، نه خو شه کانی به یه ل شیفا بده! هه ر خو ت شیفا یان بده!»

مەشەدى جەبار دانەوويبوو و پىي بە پىي تيشكى فانۆسەكە دەچووه پيشەوہ و
 لە دەرووبەرى دەروانى. بەيەلييەكانيش ھىدى ھىدى بە دوايدا دەرويشتن.
 ئىسماعيل گوتى: «دەلئىم مەشەدى جەبار بە لايەكى بەسەر نەھاتى؟»
 كورەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «ھىچ بە لايەكى نىيە. خۆى لە گىلى
 داوہ!»

ئىسلام گوتى: «مەشەدى جەبار، مەشەدى جەبار! ئەوہ چىيە؟ بۆ وا
 دەكەى؟»
 مەشەدى جەبار دانىشت و لە ناكاو ھاواری كرد: «ئەوھتانی. دىتمەوہ،
 دىتمەوہ.»

پياوھكان لە مەشەدى جەبار كۆ بوونەوہ و دانەوين.
 مەشەدى جەبار دەستى بۆ زەوييەكەى بەرپىي دريژ كرد و گوتى: «چاوتان
 لىيە؟ لىرە بووہ و بردوويانە. دەبىنى مەشەدى ئىسلام؟ چاوت لىيە مەشەدى
 بابە؟»

ئىسلام گوتى: «راست دەكا. شتىك لىرە بووہ و زەوييەكەى قوول
 كردووه.»

كوپخا گوتى: «چۆن؟ چۆن بردوويانە؟ كى بردوويەتى؟»
 كورەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «قسەى تىدا نىيە پورۆسىيەكان
 بردوويانە. زووتر بە خۆ نەكەوتىن، ئەوانيش ھاتوون و بردوويانە.»
 مەشەدى جەبار بە كۆمەكۆم رۆيشت و گەيشتە لىواری دۆلەكە.
 فانۆسەكەى ھەلئىنا و سەيرى نىو دۆلەكەى كرد و ھاواری كرد: «ھۆ...
 مەشەدى ئىسلام! كوپخا! وەرن، وەرن ئەوھتانی لىرەيە. لەنىو دۆلەكەدايە.»
 بەيەلييەكان خۆيان گەياندە لىواری دۆلەكە و لىي دانەوين. سەندووئىكى

گه وره‌ی کانزایی لهو خواره كه وتبوو و له‌بهر تریفه‌ی مانگدا، ده‌بریسكایه‌وه.

ئیسلام گوتی: «خۆیه‌تی مه‌شه‌دی جه‌بار؟»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئادی. خۆیه‌تی! رێك خۆیه‌تی!»

مه‌شه‌دی جه‌بار و به‌دوای ئه‌ویشدا پیاوه‌كان به‌سه‌راولتیژییه‌كه‌دا داگه‌پان.

مه‌شه‌دی جه‌بار به‌دهوری سندووقه‌كه‌دا خولایه‌وه و گوتی: «ئادی رێك خۆیه‌تی!»

كه‌په‌كه‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر دانیشته و فائۆسه‌ خامۆشه‌كه‌ی له‌ ئیسماعیل وه‌رگرت، پێی كرد و چووه‌ پێشه‌وه. خولێکی به‌دهوری سندووقه‌كه‌ دا و له‌ ته‌نیشته‌ پیاوه‌كان دانیشته و فائۆسه‌كه‌ی له‌پێش خۆی دانا.

ئیسلام گوتی: «ئه‌وه‌ كێ فریێ داوه‌ته‌ ئێو ئه‌م دۆله‌وه‌؟»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «بێ ئه‌ملا و ئه‌ولا كاری پورۆسییه‌كانه.»

ئیسماعیل گوتی: «هه‌ر باش بوو دیتمانه‌وه.»

مه‌شه‌دی بابه‌ سه‌بيله و تووتنه‌كه‌ی ده‌ره‌ینا و گوتی: «مه‌شه‌دی جه‌بار! پێت وایه‌ ئه‌م شته‌ چیه‌؟»

عه‌بدوڵلا گوتی: «سندووقه، سندووق، سندووقیكه‌ و له‌ ته‌نه‌كه‌ دروست كراوه.»

مه‌شه‌دی بابه‌ گوتی: «قه‌سه‌ی تیدا نییه‌ سندووقه، به‌لام چی تیدایه‌؟»

عه‌بدوڵلا هه‌ستایه‌ سه‌رپێ، له‌ سندووقه‌كه‌ نزیک بووه‌وه و گوتی: «ده‌رکه‌ و مه‌رکه‌ی نییه‌. كه‌ ده‌رکه‌ و مه‌رکه‌یشی نه‌بێ، ناتوانین بزانی چی تیدایه‌!»

ئیسماعیل گوتی: «كه‌ ده‌رکه‌ی نه‌بێ، ناوه‌ه‌یشی نییه‌ تاكو پر، یان به‌تال بێ.»

عه‌بدوڵلا گوتی: «دووور نییه‌ ترومبیل بێ و پاش وه‌رگه‌پان وای لێ هاتبێ؟»

ئىسلام گوتى: «نا بابە نا. ترومبىل نىيە. ترومبىل تەگەرى ھەيە.»

كوپخا گوتى: «دەلئىم ھەرامەى ھەمام نەبى؟»

ئىسلام بە سەرسوورمانەو ھەمام: «چىيى ھەمام؟»

كوپخا گوتى: «لەوانەى لە شارددا و لە سەربانى مالاكەى عىنايەتەمان بىنى.»

ئىسلام گوتى: «نا. ئەو بەتال بوو و ئاويان تى كرديوو. ئەوھائىش نەبوو.»

كوپخا گوتى: «ھىچ نىيە و ھەمووى ئاسنە.»

كوپخا گوتى: «كى ئاسنى واى ديوە؟»

مەشەدى بابە گوتى: «جا كەلكى چىيە؟ بە چ كارىك دى؟»

كوپخا گوتى: «دەكرى جام و مەنجەل و شتى ترى لى دروست بكرى.»

ئىسلام كە دەتگوت لە جەزبەدايە و چاوى لە سىندووقەكە برىبوو، گوتى: «نا، ئاسن نىيە. شتىكى زۆر سادە و ساكارە. لىوارەكانى دەبىن؟ تۆر و مۆرەكانى دەبىن؟ دوگمەكانى دەبىن؟»

كوپخا گوتى: «مەشەدى ئىسلام راست دەكا. ئەو دەبى شتىكى ترى بى. دەبى شتىكى زۆر موھىم بى.»

كوپخا گوتى: «ھەرچىيەك بى و نەبى، پىم وا نىيە بە كارمان بى.»

عەبدوللا گوتى: «ئەگەر بەكار ھاتبا، پورۆسىيەكان فرىيان نەدەدا.»

ئىسلام گوتى: «لەوانەيە نەيانتوانىيى بىيەن.»

كوپخا گوتى: «مەشەدى ئىسلام توو ئەو خوايە ھەستە بزائە ئەو چىيە؟»

ئىسلام ھەستايە سەرىپى و لە سىندووقەكە نزيك كەوتەو. دەستىكى پىدا خشاند، لە تەنىشت سىندووقەكە دانىشت و سەيرى دوگمەكانى كرد. تريفەى

مانگ له سندووقهكههى دهدا و دهبريسكايهوه. ئيسلام له بهر خووه گوتى:
«ئوه چييه؟ خوايه دهبي چى بي؟» سهري برده پيشهوه و پرومهتى به
سندووقهكههوه نا. پاشان گوپى خسته سهر سندووقهكهه و تهمای گرت. له
پريکدا ههستايه سهري و پياوهکان لتيان روانى.
ئيسلام گوتى: «ههستن، ههستن وهرن گوپى لى بگرن! کوپخا! مهشهدى
بايه! وهره ئيسماعيل!»

پياوهکان ههستان و چوونه پيشهوه و گوپيان به سندووقهكههوه نا.
ئيسلام گوتى: «گوپتان لتيه؟»
کوپخا گوتى: «ئادى، ئادى.»
کورپهكههى مهشهدى سهفهه گوتى: «من هيچ نابيسم.»
ئيسلام گوتى: «چاک گوپ بگره.» خویشى له تهنيشت پياوهکان دانيشت
و گوپى به سندووقهكههوه نووساند و ديسان گوتى: «گوپتان لتيه؟»
مهشهدى بايه گوتى: «من شتايهک دهبيسم.»
ئيسماعيل گوتى: «راست دهکا، شتايهک دهبيسرى.»
کورپهكههى مهشهدى سهفهه گوتى: «من هيچ نابيسم.»
ئيسلام گوتى: «گوپت لتيه کوپخا؟»
کوپخا گوتى: «دهلپى دهنگى بايه و خهريکه له ناويدا دهخولتتهوه.»
مهشهدى بايه گوتى: «نهخير، ئهوه دهنگى ئاوه.»
ئيسماعيل گوتى: «نهکا کومه لپک مپش و مهگهزيان تى کردبى؟»
ئيسلام سهري هه لينا و گوتى: «نا، دهنگى هيچ شتايهک نيهه. خهريکن لهو
ناوهدا دهگريهن. ئهوه دهنگى شين و رورپويه.»
پياوهکان گوپيان به سندووقهكههوه نووساند و له ترسان ههلبهزينهوه.
کوپخا گوتى: «ئادى، به زاتى خواى دهنگى گريان و رورپوى لتيوه دى.»

مهشەدى بابە گوتى: «يانى دەلتى كەسىك خەرىكە لەناويدا دەگرىي؟»
 ئىسلام گوتى: «هېچ كەس لەو نىوهدا ناگرىي. ئەو مەر قەدە، مەر قەدى
 ئىمامزادەيەكە و ئا. نابىن چوناوچۆنە؟ دەنگى شىن و رۆرۆتان نەبىست؟»
 كۆرەكەي مەشەدى سەفەر گوتى: «من هېچم نەبىست.»
 پىاوەكان كىشانە دواوہ و دانىشتن.
 كۆيخا گوتى: «ئىستا چى بكەين ئىسلام؟»
 ئىسلام گوتى: «دەبىبەينەوہ بەيەل. دەبىبەينەوہ گوندەكەي خۆمان.»
 مەشەدى بابە گوتى: «بىبەين لەوئى چى لى بكەين؟ بىبەين لەنىو
 ئالاخانەكەدا و لە تەنىشت ئەوانى تىرى دانىين؟»
 ئىسلام گوتى: «جارى با بىبەين، دوايە پىتان دەلتىم چى لى دەكەين.»
 حىلەي ئەسپىك لە دوورەوہ هاتە بەرگوئى. كۆرەكەي مەشەدى سەفەر بە
 پەلە چووہ سەرەوہ. پورۆسىيەك قەمەيەكى بە دەستەوہ بوو و بە دەورى
 عارەبانەكەدا دەخولايەوہ و ئاگاي لەوان بوو. ھەر چاوى بە سەر و كەللەي
 كۆرەكەي مەشەدى سەفەر كەوت، تىي تەقاند و لە تارىكايىي ئەولاي
 دۆلەكەدا، ون بوو.

۸

كە لە بەيەل نىزىك كەوتنەوہ، لە نىوہشەو لاي دابوو. نەنە فاتم و نەنە خانم بە
 دوو فانۆسى ھەلكر اووہ هاتبوون و لە نىزىك باخى ئاغا دانىشتبوون. دنيا
 سارد بوو و مانگىش بەرەو رۆژئاوا رۆيشتبوو. ئىسلام لغاوى ئەسپەكەي
 گرتبوو و رايدەكيشا. پىاوەكان بە پىيان دەهاتن و بە ھانكەھانكەوہ
 عارەبانەكەيان پال دەدا. سندوقەكە لە عارەبانەدا بوو. نەنە خانم و نەنە
 فاتم كە لە دەرتى گوند دانىشتبوون، ھەستانەوہ و بەرەوپىريان هاتن.
 ئىسلام عارەبانەكەي راگرت و پىاوەكانىش راوہستان و ھەناسەسوار،

هاتنه پيشهوه.

نه نه خانم گوتی: «ئوه چیه مه شه دی ئیسلام؟»

ئیسلام گوتی: «ئوه... ئوه ئیما مزادهیه، نه نه خانم.»

نه نه فاتم گوتی: «چی؟ ئیما مزاده؟»

ئیسلام گوتی: «ئادی، ئوه مه رقه ده، مه رقه دی ئیما مزادهیه.»

نه نه خانم به په له رۆیشته پيشهوه و فانۆسه که ی هه لينا، به سه رسورمانه وه له سندووقه که ی روانی و مستیکی له سینگی خوی کوتا و گوتی: «یا غریب الغربا، یا امام الزمان.»

نه نه فاتم گوتی: «السلام عليك يا محمد يا حضرت يا فاطمة يا علي.»

ئیسلام گوتی: «یا تارا لله.»

کوێخا گوتی: «السلام عليك يا امام الغربا.»

پیاوه کان هاتن و به دوری سندووقه که دا کۆ بوونه وه. پیره ژنه کان له به رامبه ر عاره بانه که دانیشن. ئیسلام چوو سه ر عاره بانه که، سندووقه که ی ماچ کرد و دهستی به گریان کرد و ژن و پیاوه کان کردیانه رۆرۆ.

ئیسلام به دهنگی به رز دهستی به سه ردوولکه خویندن کرد. پیاوه کان هه ستانه سه ری و دهستی به سینگ کوتان کرد و له ئیسلامیان گێراپه وه.

مه شه دی سه فه ر له خه وه لسا و سه ری له کلاورۆژنه ی سه ربان هینایه ده ر و چاویکی به و ناوه دا گێرا. به یه لیه کانی بینی، له ماله کانیان ده رکه وتبوون و به ره و ده ری گوند ده رۆیشن.

۹

که به یان داها ت، عاره بانه یان هینایه به رده رکه ی مالی ئیسلام، پیره ژنه کان باز نه یه کیان به دوری عاره بانه که دا به ست و دانیشن. کوێخا و ئیسلام و مه شه دی جه بار، رۆیشن تا شوینیک بو سندووقه که بیننه وه.

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ده‌لیم پشته‌وه‌ی مالی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر له هه‌موو
جییه‌ک باشته‌ه.»

ئیسلام گوتی: «هیچ باشته‌ نییه، جییه‌کی به‌رچاوتری ده‌وی. جییه‌کی وا
که له ده‌ری گوندیشرا ببینری.»

کوئخا گوتی: «راست ده‌کا، گۆره‌پانه‌که قووله، هیچ که‌سیش به‌ گۆره‌پاندا
تیناپه‌ری.»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «ئهدی له کوئی دانین؟»

ئیسلام گوتی: «به‌رزاییه‌که‌ی ته‌نیشته‌ ئالاخانه، له هه‌موو جییه‌ک
باشته‌ه.»

کوئخا گوتی: «ده‌مخۆش مه‌شه‌دی ئیسلام، چاکت گوت!»

مه‌شه‌دی جه‌بار گوتی: «زۆر باشه، ده‌بییه‌نه ته‌نیشته‌ ئالاخانه.»

گه‌رانه‌وه و به‌ره‌و مالی ئیسلام رویشتن و عاره‌بان‌ه‌یان هینایه‌ سه‌ری
کۆلان و به‌ پشت مالی کوئخادا تیپه‌رین و گه‌یشته‌نه ته‌نیشته‌ ئالاخانه‌که.

مه‌شه‌دی باب‌ه گوتی: «چی ده‌که‌ن؟ به‌ ته‌مان بییه‌نه نیو ئالاخانه‌وه؟»

ئیسلام گوتی: «نا، ده‌بییه‌نه ئه‌و سه‌ره. دیواریکی به‌ ده‌وردا ده‌کیشین و
پایزیش بانیکی بۆ ده‌که‌ین.»

کوئخا گوتی: «فیکریکی چاکت لئی کرده‌وه مه‌شه‌دی ئیسلام. فیکریکی
زۆر چاکت لئی کرده‌وه.»

ئیسلام گوتی: «ئه‌ورۆ تا ئه‌و ئیشه‌ی ته‌واو نه‌که‌ین، هیچ که‌س ناچیته
ده‌شته و ده‌ر.»

کوئخا گوتی: «ئادی، که‌س ناروا، ئه‌ورۆ جوعمه‌یه.»

ئیسلام کلاوه‌که‌ی داگرت و له‌سه‌ر عاره‌بان‌ه‌که‌ی دانا و به‌ سه‌رسووری
گوت: «هه‌سته، به‌ غار برۆ چهند بیلل و قازمه‌یه‌ک بیینه.»

کوئخا به هه‌لماتیک، هیلکی دریزی له‌سه‌ر عه‌رز کیشا و گوتی: «چوار دیواری به ده‌وردا ده‌کیشین، وا نییه مه‌شه‌دی ئیسلام؟»
 ئیسلام گوتی: «ئادی، چوار دیواری به ده‌وردا ده‌کیشین.»
 کوئخا گوتی: «ئهم عه‌رز به‌ش ده‌کا؟»
 ئیسلام گوتی: «ئهدی کو به‌ش نا‌کا؟»
 مه‌شه‌دی بابه گوتی: «به چه‌ند رۆژان ته‌واو ده‌بی؟»
 ئیسلام گوتی: «هه‌ر ئه‌ورۆ ته‌واوی ده‌که‌ین.»
 مه‌شه‌دی بابه گوتی: «کی ده‌چی ئاو بی‌نی؟»
 کوئخا گوتی: «هه‌موومان. ئه‌و کاره خیریکی زۆری تیدا‌یه. ئیمام حوسین بۆتان قه‌ره‌بوو ده‌کاته‌وه.»
 ئیسماعیل گوتی: «من ئاو دینم، قور ده‌شیلیم و هه‌ر کاریکی تریشم پی بلین ده‌یکه‌م.»
 عه‌بدو‌للا گوتی: «منیش ئاو دینم.»
 نه‌نه فاتم گوتی: «ئیمامزاده‌یه‌کی چاک و له‌باری لی دروست ده‌بی. ئالاکان دینینه سه‌رئ، شه‌مدان و شته‌کانی تریش دینین و مه‌رقه‌ده‌که‌ی پی ده‌رازینینه‌وه.»
 نه‌نه خانم گوتی: «یا ئیمام حوسین، ده‌خیلتم.»
 ئیسلام گوتی: «مه‌رقه‌ده‌که له‌وئ داده‌نین و دیواره‌کان به ده‌وریدا هه‌له‌چنین.»
 پیاوه‌کان به‌ره‌و عاره‌بانه‌که رۆیشتن. سه‌رسوور به‌خۆی و چه‌ند بی‌ل و قازمه‌یه‌که‌وه هات. پیره‌ژنه‌کان به‌ره‌و ئالاخانه رۆیشتن و مه‌شه‌دی زه‌ینه‌ل‌یش به‌خۆی و دارشه‌قه‌کانیه‌وه هات و له‌به‌ر ده‌رکی ئالاخانه‌که دانیشتن. خۆر ده‌رکه‌وت و به‌یه‌لییه‌کان هیچ کامیان نه‌چوونه ده‌شت و ده‌ر.

نیوه‌رۆ هینده‌ی به‌سه‌ر نه‌چوو‌بوو که چوار دیواری گلینی نزمیان له‌سه‌ر
گرده‌که هه‌لینا. پیاوه‌کان هاتنه‌ سه‌ر هه‌وز، ده‌ست و پێیان شوشت و به‌ ریز
له‌به‌ر سی‌به‌ر دانیشتن. ژنه‌کان، مه‌نجه‌لێکی گه‌وره‌یان له‌ ته‌نیش‌ت تاته‌شۆره
ره‌شه‌که خسته‌بووه سه‌ر ئاگر و دانوولکه‌ی تازیه‌بارییش بلقه‌ی ده‌هات و
هه‌لمی لی هه‌لده‌ستا.

کوێخا گوتی: «دیتتان چهند زوو ته‌واو بوو؟»

مه‌شه‌دی با‌به گوتی: «به‌ زاتی خوای ئه‌وه مووجیزه بوو.»

ئیسماعیل گوتی: «زاته پیرۆزه‌کان یارمه‌تیان داین.»

نه‌نه خانم گوتی: «ئه‌وه ئیدی کاری خوایه. ئه‌ولیا و ئه‌نبیا ده‌ستیان به
با‌لمانه‌وه گرت.»

نه‌نه فاتم گوتی: «ئیس‌تا ئیدی زۆر چاک و له‌باره. نه‌خۆشه‌کانمان بو
نه‌ده‌گه‌یه‌نرانه سه‌ر مه‌زاره‌کان. ئیدی له‌مه‌ودوا ده‌یان‌ه‌پنینه ئیره.»

کوێخا گوتی: «ده‌زانن خزمه‌تکارێکیشی پێویسته؟»

با‌به‌عه‌لی که سه‌ری له‌ ده‌ربییجه‌ی دیواره‌وه هینابوو ده‌ری، گوتی:
«مه‌شه‌دی زه‌ینه‌ل یه‌کاو‌یه‌که.»

پیاوه‌کان ئاو‌ریان دایه‌وه و له‌ مه‌شه‌دی زه‌ینه‌لیان روانی.

ئیسلام گوتی: «سه‌یدیکمان هه‌با، باشتر بوو.»

کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ده‌لێن چی له‌ سه‌یداواوه که‌سێک بێنن؟»

مه‌شه‌دی زه‌ینه‌ل گوتی: «ئهم‌ن بو‌ خۆم دایکم سه‌ید بووه، نه‌نه خانم چاک
ده‌زانن.»

نه‌نه خانم گوتی: «ئادی، به‌ ره‌حمه‌ت بی، ناوی سه‌ید فاتیمه بوو و سوالی
ده‌کرد.»

کوئخا گوتی: «شوکر بۆ خوا ئه وهیش سهری گرت.»

کورکهکی مه شه دی سه فه ر گوتی: «ئهن خه ریکه له برسان ده بووریمه وه.»
ژنه کان کاسه و که وچکیان هینا، نه نه فاتم دوعای کرد و پارایه وه. ژنه کان
کاسه کانیان له سه ر عه رز دانا. نه نه خانم قوئی هه لمالی و به ره وه مه نجه له که
رؤیشت و نه نه فاتمیش له ته نانی به سه ر پیاوه کاند، دابه ش کرد.

۱۱

که ئیواره داهات، نه نه خانم و نه نه فاتم چوونه نیو ئالاخانه وه. نیگاره
پیرۆزه کانیان ده رهینا، پاشان ئالا و شه مدان و له په پیرۆزه کانیان هینایه
ده ری. نیگاره پیرۆزه کانیان له پال دیواره کهی به رامبه ری ئیمامزاده دانا.
چوار ئالایان له سه ر دیواره کان چه قاند. له په پیرۆزه کانیان خسته نیو
شه مدانییه کان و شه مدانییه کانیان له سه ر سندووقه که دانا و مؤمیان
داگیرساند.

ئیسلام میزه ریکی سه وزی له سه ری مه شه دی زهینه ل ئالاند. مه شه دی
زهینه ل به خوئی و دارشه قه کانیه وه هات و له به ر ده رکه دانیش و دهستی به
قورئان خویندن کرد.

پیره ژنه کان چوونه لای نه خو شه کانی به یه ل. کورپه سه قه ته کهی مه شه دی
ئه کبه ر و خوشکه کهی عه بدو لالایان هه لگرت و هینایانه نیو ئیمامزاده وه. نه نه
خانم زنجیری له ملی نه خو شه کان کرد و سه ری زنجیره کانیسی له
دوگمه کانی سندووقه که به ست و گوتی: «جا بگریه ن و بیارینه وه و داوای
شیفا بکه ن.»

نه خو شه کان له سه ر زهوی پال که وتن و دهستیان به گریان کرد. نه نه فاتم
که ده ست نو یژی هه لگرت بوو، هاته به رده رکه و دهنگی هه لینا: «یا الله، یا
عه لی، یا محمه د، یا حه سه ن، یا حوسین، السلام علیک یا الله، یا حه زره ت.

يا عهلى، يا محهمهد، يا حهسهن، يا حوسين، السلام عليك يا الله، يا
حهزرت يا ئيمام يا نهبى يا عهلى، يا الله، نهخوشهكانى بهيهل شيفا بدهن.
هر خوتان شيفايان بدهن.»

بهيهلييهكان كه له پشت نه نه فتمهوه ريزيان بهستبوو، دهستيان ههئينا و
تيكرا گوتيان: «ئامين!»

۱۲

دوو لورى به ناوچهكهدا دهگهړان. سهرهتا چوونه پوروس، مال و چالهكانيان
پشكنى. پاشان مال به مالى سهيداوا و مهلهكزاد و يهنگيجه و حهسهناوا و
ميشويان پشكنى. بهلام نهچوونه بهيهل، بهيهل گونديكى بچووك بوو.

لورييهكان له گهړانهوهدا گهيشتنه ههورازهكهى شوړاوا و راوهستان.
گرؤبانتيكى ئهمهريكايى له لورييهكهى يهكهم دابهزى و به دووربين له بهيهلى
پوانى و ئاماژهى كرد كه بهرهو ئهوي برؤن. ئهو گرؤبانهى له پشت
ئهمهريكاييهكه راوهستاوو گوتى: «لهوي هيج باسيك نيه.»

ئهمهريكاييهكه ئاماژهيهكى كرد و لورييهكان بهرهو بهيهل كهوتنه ري.

ئيواره بوو و پياوهكان له پشت مالهكهى مهشدهى سهفهردانيشتبوون و
قسهيان دهكرد. كه دهنگى لورييهكانيان بيست، ههستان و به غاردان بهرهو
بياوان روښتن. ئهمهريكاييهكه و بهدواى ئهويشدا، سهريانهكان دابهزين و
رژانه نيو گوندهوه. خانووه گلين و بانه نزمهكانيان پشكنى و هيچيان
نه دؤزيهوه. ئهمهريكاييهكه بهرهو ئالاخانه روښتن. مهشدهى زهينه ل كه
له بهر دهركه دانيشتبوو، دهستى به قورئان خوښندهوه كرد. ئهمهريكاييهكه
چوهه پيشهوه و هر چاوى به ئيمامزاده كهوت، هاوارى لى ههستا.
سهريانهكان رايان كرده لاي و ئهمهريكاييهكه هيمايهكى كرد. سهريازيک،
جانتايهكى به دهستهوه بوو و كرديهوه. ئهمهريكاييهكه چوهه ژوروى و

زنجیره‌کانی له شانوملی کوره‌که‌ی مه‌شەدی ئەکبەر و خوشکی عەبدوللا
 کردەوه. پیره‌ژنه‌کان هاتن و نه‌خۆشه‌کانیان برده‌ ده‌ری. ئەمەریکاییه‌که
 حەپەسابوو و لەملا و لەولای دەروانی، پاشان هەموو شەمەدانی و لەپە
 پیره‌ژنه‌کانی توور هەلدا. سەربازەکه‌ دوو تەلی درێژی له‌ جانتاکە‌ی دەرھینا
 و سەریکی له‌ دوگمە‌کانی سندووقە‌که‌ بەست، پاشان سەره‌که‌ی تری
 پراکتیسا و بردی له‌ سندووقیکی بەست که‌ چرای گەورە‌ گەورە‌ی پێوه‌ بوو.
 بەیەلییه‌کان چوونه‌ سەر دیوار و تەماشایان کرد. ئەمەریکاییه‌که‌ پیتی
 خسته‌ سەر پایدەرێک و سندووقە‌که‌ دەنگیکی لێوه‌ هات و له‌ ناکاو نەراندی.
 چراکان داگیرسان و درەوشانەوه. بەیەلییه‌کان ترسان و پاشەوپاش
 کشانەوه. ئەمەریکاییه‌که‌ هاواری کرد و سەربازەکان بەو ناوه‌ وەرپوون و
 دیوارە‌کانیان رووخاند. لۆرییه‌کیان هینایه‌ لای گرده‌که‌ و سەربازەکان
 سندووقە‌که‌یان هەلگرت و خستیانە‌ نێو لۆرییه‌که‌وه. پاشان گەرانەوه‌ و
 گەمارۆی بەیەلییه‌کانیان دا.

گرۆبانیکی کورته‌بالا گوتی: «ئەمەتان له‌ کوئی بوو؟»

کوێخا گوتی: «لەسەر ریگەمان دیتەوه.»

گرۆبانەکه‌ گوتی: «کام ریگە؟»

کوێخا گوتی: «لەسەر ریگە‌ی پورۆس که‌وتیوو.»

گرۆبانەکه‌ گوتی: «کامتان هیناویه‌تی؟»

ئیسلاام گوتی: «هەموومان.»

گرۆبانەکه‌ ئاماژە‌ی بۆ سەربازەکان کرد و گوتی: «هەموویان سوار

بکەن.»

کوره‌که‌ی مه‌شەدی سەفەر که‌ له‌ دواوه‌ پراوه‌ستابوو، هاواری کرد: «ئێمه‌
 نەمانه‌یناوه‌، مه‌شەدی جەبار هینای. مه‌شەدی جەبار دیتییه‌وه‌ و هات پیتی
 گوتین. هەمووی خەتای مه‌شەدی جەبارە.»

گرۆبانەکه گوتی: «مەشەدی جەبار کامەیه؟» و لە پیاوەکانی روانی.
کۆرەکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «هۆوەتانی!» و هیماي بۆ مەشەدی
جەبار کرد که له نێوان ئیسلام و مەشەدی جەباردا راوەستابوو.
سەربازەکان مەشەدی جەباریان گرت و بەرەو لۆرییەکەیان برد.
ئەمەریکایییەکە سوار بوو و مەشەدی جەباریشیان سوار کرد. سەربازەکان
بە دەم جێئۆدانەوه سوار بوون. بەیەلییەکان ترسان و پاشەوپاش کشانەوه و
خۆیان لەپشت دیوارەکان شار دەوه. لۆرییەکان بەرێ کەوتن و سەرسوور بە
عەبدوڵلای گوت: «سەد خۆزگەم بە مەشەدی جەبار، هەر تازە لە شار
هاتبوووه و دیسان رویشتەوه شار.»

۱۳

کامیۆنەکان دوور کەوتنەوه و نەنە خانم و نەنە فاتم چوون ئالا و شەمدانی و
لەپە پیرۆزەکانیان کۆ کردەوه و بردیانەوه نێو ئالاخانەکە.
ئیسلام و کوێخا هاتن و خاک و خۆلیان بە پیمەرە لادا و نیگارە
پیرۆزەکانیان دەرھێنا.
کە شەو داھات، پیاوەکان هاتن و لە تەنیشت حەوزی گوند کۆ بوونەوه.
ژنەکانیش چوون لەپشت دیوارەکان دانیشتن. ئیسلام چوو سەر تاتەشۆرە
رەشەکە و دەستی بەسەردوولکە کرد.
بەیەلییەکان، بۆ مەزارە لە دەستچوووەکیان، کردیانە شین و رۆرۆ.

چیرۆکی ھونھم

ئىسلام و مەشەدى بابە و كۆرەكەى مەشەدى سەفەر، سەرسوورىان ھىنايە سەر ھەوزەكە و لە تەنیشت تاتەشۆرەكەى ژېر داربىيەكەيان دانا. ئىسلام توورەگەيەك نانى وشكى پى بوو كە لەتە نانى لى دەردىنا و دەيخستە دەمى سەرسوورەو. سەرسووريش پەيتا پەيتا نانەكەى ھەلدەلووشى.

عەبدوللا و كوئىخاش ھاتن و دانىشتن.

مەشەدى بابە گوتى: «دەلئىم ئىستا چى بكەين؟»

كوئىخا گوتى: «مات و ھەيرانم بۆچى ئەم كابرەيە تىر نابى. ھەر ئەوھەمان كەم بوو.»

كۆرەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «ئەو چۆن دەتوانى ھىندەدى بخوا و شەق نەبا؟»

عەبدوللا كۆكەيەكى كرد و گوتى: «تەماشە تەماشە چى لى ھاتووە؟ چاوى دەبىن؟ ئاگاتان لە زارىەتى؟»

ئىسماعىل دوو پەتاتەى لە گىرفانى دەرھىنا و لە دەمى سەرسوورى نا و گوتى: «دەست و لاقىشى نەوئىكىان لى ھاتووە.»

كۆرەكەى مەشەدى سەفەر ھەردو دەستى سەرسوورى گرت، لىيانى پوانى و گوتى: «تووكيان لى ھاتووە و پان و پۆر بوونە، ھەر دەلئى دەستى ورجە.»

ئىسلام گوتى: «ئەوھا كە خەرىكە دەخوا و ھەلدەلووشى، مانگىك نابا بەيەل ئەشتەبايەكى تىدا نامىنى.»

سەرسوور كە زارى بەتال بووبوو، نەراندى و گوتى: «بەرسىمە، بەرسىمە.»

مه‌شه‌دی باب‌ه گوتی: «هه‌ی داد‌پیتی! چه‌ندی ده‌خۆی؟»
 ئیس‌لام دوو له‌ته نانی وشکی خسته نیو زاری سه‌رسووره‌وه، ئه‌ویش
 نانه‌کانی هه‌ل‌ووشی و سه‌رله‌نوئی هاواری کرد: «برسیمه، برسیمه.»
 ئیس‌ماعیل دوو په‌تاته‌ی خسته نیو زاری و گوتی: «دوینئی شه‌وئی چووته
 مائی نه‌نه فاتم و هه‌رچی که‌له‌رم و په‌تاته و پیازیان هه‌بووه، هه‌لی
 لووشیوه.»
 کوره‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «پیری شه‌ویش هاتبوو و گه‌نمه‌کانی
 بابمی تیکرا خواردبوو.»
 عه‌بدوللا گوتی: «هاتبووه ماله‌که‌ی ئیمه‌یش، ئه‌منیش به‌رچی‌خیکم تی
 سه‌رواند و له‌سه‌ر دیوارا هه‌لمدایه خوارئ.»
 ئیس‌ماعیل په‌تاته‌یه‌کی تری خسته نیو زاری سه‌رسوور و گوتی: «ژنه‌که‌م
 له‌ ترسان هه‌رچییه‌کمان هه‌بوو و نه‌بوو، هه‌مووی شار‌دووته‌وه.»
 سه‌رسوور نه‌راندی: «برسیمه، برسیمه.»
 مه‌شه‌دی باب‌ه گوتی: «ئه‌ی هاوار شتیکی بده‌نی یا بیخوا، خو په‌رده‌ی
 گویم ته‌قی!»
 ئیس‌لام له‌ته نانیکی خسته نیو زاری و گوتی: «ها بیگره، ها! هاوار
 مه‌که.»
 کوێخا گوتی: «چی لی بکه‌ین؟»
 ئیس‌لام گوتی: «که‌ لیی ده‌نۆرم، ده‌بینم مانگیک نابا و بو ئه‌وه‌ی زگی تیر
 که‌ین، ده‌بی تیکرا بچین و سوالی بو بکه‌ین.»
 مه‌شه‌دی باب‌ه گوتی: «یانی گوند هه‌مووی سوالی بکا و ئه‌و بیخوا؟»
 ئیس‌لام گوتی: «نابین چی به‌سه‌ر هاتوووه؟»
 ئیس‌ماعیل په‌تاته‌یه‌کی تری خسته نیو زاری سه‌رسوور و گوتی: «ئه‌گه‌ر

بهو حاله‌ی بمینیتته‌وه ده‌بی هەر له ئیستاوه فیکریکی لی بکهینه‌وه. وه‌للا
ئهمن تاقهت و مگیزی سوالکردن و ده‌رکاوده‌رک گه‌پانم نییه.»

کوێخا گوتی: «ده‌لیم له باتیی نان و شتی وا، چاتر نییه گیا و کای
بدهینی؟»

کوړه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «بهو شتانه تیر نابئی. بهس ریگه‌یه‌کمان
له به‌ره و ته‌واو!»

پیاوه‌کان ته‌ماشای به‌کتریان کرد و عه‌بدو‌للا گوتی: «ریگه‌ی چی؟»

کوړه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «له کوئل خو‌مانی بکهینه‌وه.»

سه‌رسوور هاواری کرد: «برسیمه، برسیمه.»

ئیسماعیل دوو په‌تاته‌ی تری خسته نئو زاری سه‌رسوور و گوتی: «کوړه
گوناحه بابم، زۆریش گوناحه.»

ئیسلام گوتی: «ئهمن ناهیلیم ئه‌و ئیشه‌ی له‌گه‌ل بکه‌ن.»

کوړه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئهدی چی لی بکه‌ین؟»

ئیسلام بیریکی کرده‌وه و گوتی: «ده‌لیم له سووچیکی دانئین، نان و
ئاویکیشی بۆ دابنئین و ده‌رکه‌ی له‌سه‌ر گاله‌ ده‌ین.»

ئیسماعیل گوتی: «له برسان ده‌مرئ.»

ئیسلام گوتی: «جا له‌وه چاتر؟ با بمرئ. نه‌شم‌رئ، رۆژ به رۆژ نان و ئاوی
لی که‌م ده‌که‌ین، به‌شکم سه‌بر سه‌بر بئته‌وه سه‌ر باری جارن.»

عه‌بدو‌للا گوتی: «له کوئی دانئین؟»

کوێخا خو‌ش‌حال بوو، پی‌که‌نی و گوتی: «عامفه‌ریم ئیسلام، سه‌د
عامفه‌ریم مه‌شه‌دی ئیسلام، به‌خوای بیریکی چاکت لی کرده‌وه. ده‌ک خوا
عه‌مرت درئژ کا.»

ئیسلام ده‌ستی هه‌لئنا و هی‌مای بۆ سووچیک کرد. پیاوه‌کان به

خۆشحالییهوه ئاوریان دایهوه و لهو کۆنه ئاشهیان روانی که لهسهه ریگهه
جامیشان هه لکهوتبوو. که ههستانهوه، سههسوور یهک به خۆ هاواری کرد:
«برسیمه، برسیمه!»

۲

که دههکهه کۆنه ئاشیان کردهوه، مشکهکان دههپهپین و خۆیان لهبن کۆنه
تابووتیکدا شاردهوه. ئیسلام چووه ژوورئ. مهشهده بابیه و مهشهده
سههفه، سههسووریان پالدایه نیو ئاشهکهوه. پاشان ههموویان هاتنه
ژوورئ. ئاشهکه، هیچی بهسهه هیچهوه نه مابوو. بانهکهه تهپیبوو و
خۆرهتاو لهو دیوارانهه دهه که هیتشتا پاشماوهه ئاردیان پیوه مابوو و
سپی دهچوونهوه.

ئیسماعیل گۆزهه ئاوهکهه دایه دهست عهبدو لالا و دوو پهتاتهه له
گیرفانی خۆی دههینا و خستیه نیو زاری سههسوور و گوته: «باشه، ئیره
بوئی باشته!»

مهشهده بابیه توورهکهه پر له گیزههه له پال دیوار دانا و گوته: «خۆ
ئیره هیچ بان و مانیکیشی نییه مهشهده ئیسلام؟»

ئیسماعیل گوته: «چ دهبی؟ با بان و مانی هه نهبی!»

مهشهده بابیه گوته: «لهوانهیه له سههه بده و هه لئ.»

ئیسلام گوته: «دیوارهکانی بلیندن، ناتوانی هه لئ.»

کورهکهه مهشهده سههفه سههتله شووباویکی له تهنیشته توورهکهه
گیزهههکان دانا و گۆزهکههیشی برده لای سههتلهکه و گوته: «مهشهده
ئیسلام، ئەم دههکههه قولفوقهه رازهیهکی وای نییه ها، چی لی دهکهه؟»

ئیسلام گوته: «ریکی دهههین، خههته نهبی!»

کوئخا چههده ته نان و مشتیک گیزههه له توورهکههکه دههینا و رۆی

کردنه تهنیشت تابووته که . سهرسوور دهستی به خواردن کرد و پیاوهکان
لټیان روانی و هاتنه درې .

ئیسلام دهرکهی پیوهدا و گوتی: «دهبی ئه و دهرکهیهی بزمارپیژ کهین،
دهنا چارهی ترمان نییه!»

ئیسماعیل گوتی: «سبهینیش سهرله نوځ دهرکهی بشکټین و بچینه
ژوورئ؟»

ئیسلام گوتی: «نهردیوانیک دټین و لهملای دیواری دادهټین و
ههرچیبهکمان ویست له و سهرهوه بوئ هله دهرپیژین.»

ئیسماعیل گوتی: «چهند رۆژ دهبی لیره بمینټه وه مه شه دی ئیسلام؟»

ئیسلام بیرټکی کردهوه و گوتی: «خوا دهزانی. لهوانهیه رۆژیک و
لهوانه شه سهد رۆژ. دوور نییه زووتریش چاک بیته وه و بیهټینه درې.»

کوټخا گوتی: «پټت وایه چاک بیته وه؟»

ئیسلام گوتی: «لهوانهیه، دوور نییه چاک بیته وه. لهوانه شه چاک نه بیته وه.
هه موو شت به دست خواجه.»

کورکهی مه شه دی سهر فهر گوتی: «ئه گهر چاک نه بیته وه، نابی ریگه ی
بدهین بیته وه گوندی، سهری هه موومان له هه ش دهنی!»

سهرسوور له سهر تابووته که دانیشتبوو، به زاری پره وه هاواری کرد:
«برسیمه، برسیمه!»

که شه و داهات، مشکهکان له ژیر تابووته که هاتنه درې و هیدی هیدی نزیک
بوونه وه و گه ماروئ سهرسووریاں دا که سه تله شورباوه که ی ته واو کردبوو و
خهریکی خواردنی گیزه رهکان بوو. سهرسوور هه ر چاوی به مشکهکان
کهوت، به زاری پر له گیزه ره وه هه ستایه سهرپی و به پټله قه که و ته گیانیاں.

مشکه‌کان رایان کرد و خوځیان له سه‌تله‌که‌دا شارده‌وه که به‌تال بووبوو. سه‌رسوور تووره‌گه‌ی گیزهر و نانه‌که‌ی هه‌لگرت و بردی له‌سه‌ر تابووته‌که‌ی دانان و خوځیشی له‌سه‌ر لیواری تابووته‌که‌ دانیشته. مانگ که ده‌رکه‌وت و کۆنه ئاشی رووناک کرده‌وه، سه‌رسوور له جاوین وهستا و گوڤی هه‌لخست. هیچ ده‌نگیک نه‌ده‌بیسرا، ته‌نیا ده‌نگی مشکه‌کان نه‌بێ که له سه‌تله‌که‌دا بوون و به ئیشتیایه‌کی زۆره‌وه لیواره‌کانی سه‌تلیان ده‌لسته‌وه. ده‌نگیکی سه‌یری تریش ده‌بیسرا، ده‌تگوت له دووری دووره‌وه، سه‌دان مه‌نجه‌لی شوڤباو له‌سه‌ر ئاگر بلقه‌یان ده‌هات.

٤

نیوه‌شه‌و بوو که ئیسلام له خه‌و راپه‌ری. تارماییه‌کی گه‌وره، که‌وتبووه نێو چه‌وز و په‌له‌قاژه‌ی ده‌کرد. ئیسلام له په‌نجه‌ره‌وه را کرده‌ ده‌ری و پیاوه‌کانی تریش له ماله‌کانیان هاتنه‌ ده‌ری. سه‌رسووریان له‌نێو چه‌وزه‌که‌دا بینی، که ماسییه‌کانی راو ده‌نا.

کوڤخا به سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشای کرد.

مه‌شه‌دی باب‌ه فانۆسیکی به‌ده‌سته‌وه بوو، هه‌لی هینا و گوڤی: «په‌نا بۆ خوا، ئه‌وه له‌و ئاوه‌دا چی ده‌کا؟»

کوڤخا هاواری کرد: «ئه‌وه له‌و ئاوه‌دا چی ده‌که‌ی؟»

سه‌رسوور خه‌ریکی په‌له‌قاژه‌ بوو و به‌دوای ماسییه‌کاندا ئه‌مسهر و ئه‌وسه‌ری ده‌کرد.

ئیسلام گوڤی: «وه‌ره ده‌ری، وه‌ره ده‌ری!»

کوڤخا گوڤی: «له‌وێ چ ده‌که‌ی؟»

سه‌رسوور گوڤی: «برسیمه!»

ئیسماعیل گوڤی: «هه‌موو ئه‌و شتانه‌ت خوارده‌؟»

سهرسوور هاواری کرد: «برسیمه! برسیمه!»
 کوئخا گوتی: «دیاره هموی خواردوه، بویه هاتووته دهرئ.»
 کورهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «چون هاتووته دهرئ؟»
 کوئخا هردوو لهپی به دهوری دهمیهوه گرت و بانگی سهرسووری کرد:
 «کوره وهره دهرئ، وهره دهرئ.»
 سهرسوور که دهمی پر بوووو له ئاو، گوتی: «برسیمه» و په لاماری
 ماسییهکانی دا.
 ئیسماعیل گوتی: «ئوه بو وا دهکا؟»
 مهشدهی بابیه گوتی: «مهگه نایبینی؟ دهیهوی ماسییهکان بگری و
 ئاودیویان کا.»
 ئیسماعیل گوتی: «چون ئاودیویان کا؟ خو ئهوانه ناخوری، هر کهس
 بیانخوا دستبهجی دهرئ.»
 کورهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «باشتر! وازی لی بین با بیانخوا،
 بهشکم له کولمان بیتهوه.»
 کوئخا فانوسهکهی له دست مهشدهی بابیه دهرهینا، هلی هینا و گوتی:
 «کوره وهره دهرئ، وهره دهرئ!»
 ئیسلام گوتی: «کوئخا، ئاوا ناهیته دهرئ. تا خواردنی پیشان نهدهین
 ناهیته دهرئ!»
 ئیسماعیل گوتی: «هر ئیستا دهچم شتیکی بو دینم.» رویش و به دوو
 نان گه رایهوه.
 ئیسلام نانهکانی لی وهرگرت و پیشانی سهرسووری دا و گوتی: «ده وهره
 دهرئ دهی، ئهوهیش نان. نایخوی؟»
 سهرسوور به هلهداوان له حهوزهکه هاته دهرئ و رای کرده لای ئیسلام.

ئىسلام لەتە نانئىكى لە زارى سەرسوور تەپاند .

كوئىخا بە ئىسلامى گوتى: «دەي، ئىستا بە تەماي چى لى بکەي؟»

ئىسلام گوتى: «گوريس، گوريسئىكى ئەستوور بىن بىبەستىنەو، با نەتوانى ھەلى.»

كۆرەكەي مەشەدى سەفەر گوتى: «گوريس بەكار نايە. ئىمە دەبەستىنەو، ئەوئىش دەستبەجى دەيكاتەو.»

ئىسلام گوتى: «واي دەبەستىنەو كە نەتوانى بىكاتەو.»

كوئىخا گوتى: «ديسان بىبەستىنەو نىو كۆنە ئاشەكە؟»

ئىسلام گوتى: «ئادى، دەنا لەنىو گوندا بىمىنئەتەو دەيكاتە ھەرا و ناھىلى ھىچ كەس خەوى لى بکەوى. دەبى خوارنىشى بۆ بىبەين.»

ئىسماعىل گوريسئىكى ھىنا . پياوھەكان دەست و پىي سەرسوورىان گرت و رايان كىشا و بەرەو كۆنە ئاشەكەيان برد . مەشەدى بابە لەپىش ھەموويانەو، بە خۆي و فانۆسەكەپەو دەروئىشت و رىي رووناك دەكرەو. مەشەدى سەفەر سەرى لە كلاًورۆژنەي سەربانەو دەرھىنابوو و واى دەزانى بەپەلىيەكان بەرەو جامىشان دەرۆن .

۵

مەشەدى بابە، بەر لە ھەموويان، بە خۆي و فانۆسەو چوو نىو كۆنە ئاشەكەو. مشكەكان دەرپەرىن و خۆيان لەبن تابووتەكەدا شار دەو. ئىسلام و كۆرەكەي مەشەدى سەفەر، پالئىكىان بە سەرسوورەو نا و ئەوانى ترىش ھاتنە ژوورى. مانگ، لەسەر سەريان بوو و خرتوپرتەكانى نىو ئاشەكە چاك دەبىنران.

عەبدوللا گوتى: «كەواتە دەرکەي برىو و ھاتووتە دەرى!»

كۆرەكەي مەشەدى سەفەر گوتى: «خەتاي ئىسلامە، دەرکەيش ديارە باش

گالہ نہ درابوو.»

ئیسلام گوتی: «وام دہزانی تا سبہی نیوہرؤیش بخوا، ئەو ھەموو شتەیی
پئی تەواو نابئی.»

کورہکەیی مەشەدی سەفەر سووکە پیلەقەییکی لە سەتڵە بەتالەکە دا و
گوتی: «چاو چاو، ھەمووی خواردووہ و ھیشتا شەقی نەبردووہ.»

ئیسماعیل توورہگەیی نان و پیازی لەسەر تابووتەکە دانا و گوتی: «تا نیو
سەعاتی تر، ئەوانەیش ھەلدەلووشی و سەرلەنوئی دیتەوہ دەری.»

کورہکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «ئەگەر وا بڕوا، دوو رۆژی تر بەیەل
ئەشتەبایەکی تیدا نامینی!»

کوێخا گوتی: «دەترسیم بچیتە سەر جوخینەکان و گەنمەکان بخوا و
ئەشتەبایان نەھیلی.»

کورہکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «باشترە بڕۆین کەمیک وینجە و کای بۆ
بێنین.»

ئیسلام گوتی: «چارەیی ترمەن نییە. دەی، ئیستا کئی پئی دەکری چەند
گرییەکی چاک لەم گوریسە بدا؟»

کورہکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «ئەمن دەتوانم.»

ئیسلام گوتی: «وہای گری دە کە نەتوانی بیکاتەوہ.»

کورہکەیی مەشەدی سەفەر گوتی: «گرییەکی وای لی دەدەم دوو سالی
تریش نەتوانی بیکاتەوہ.»

ئیسماعیل گوتی: «ئەمن و عەبدوڵلایش دەریوین وینجە دینین.» رۆیشتن.

پیاوہکان لە دەوری سەرسوور دانیشتن. سەرسوور خەریک بوو خیرا
خیرا لەتە نانەکانی ھەلدەلووشی. ئیسلام لاقیکی سەرسووری گرت و بەرزی
کردوہ. کورہکەیی مەشەدی سەفەر گوریسەکەیی کردە دوو بازنە و وەکو

خرخال خستیه قوله پیتی سهرسووره وه. مه شه دی بابه فانوسه که هی هینایه
نزیکتر و کوره که هی مه شه دی سهره گرینه کی سهریر و که وره دی له گورسه که
دا که ئیسلام و مه شه دی سهره له پر مه هی پیکه نینیان دا. کوره که هی
مه شه دی سهره هه ستایه سهرپی و سهره که هی تری گورسه که هی له
به ردا شه به سته وه که له سووچیکی ژووره که دا که وتبوو. ههرسیکیان
پراوهستان و له سهرسووریان روانی. ئیسماعیل و عه بدوللا به خویمان و دوو
باوهش وینجه وه گه رانه وه. وینجه که بیان رۆ کرده سهر تابووته که. مه شه دی
بابه فانوسه که هی هه لگرت و هاتنه ده ری. مانگه شه وه لیزر کابوو، تاریکیش
پهنگی په ریبوو و هی لیککی شیرری پهنگیش خهریک بوو له رۆژه لاته وه،
هه لده چوو.

۶

دهمه وئیواره که له بیاوان گه رانه وه، سهرسووریان له پیش ده رکه هی ماله که هی
بابه عه لی بینی که ژن و مندالی گوندی لی هالابوون و شیلم و په تاته و
گیزه ریان له به رده می رۆ کردبوو و ئه ویش خیرا خیرا هه لی ده لووشین.

کوئخا چوو په پیشه وه و گوئی: «ئه وه کی ده ری هینا؟»

نه نه خانم گوئی: «کهس نه یهینا وه ته ده ری، به خوئی هاته ده ری.»

ئیسلام گوئی: «چۆن چۆنی خوئی هاتووته ده ری؟ خو ئیمه لاقیمان
به سنبوو.»

ژنه کان خویمان لادا. ئیسلام چوو په پیشه وه و ته ماشای کرد. ئه و گرینه هی
کوره که هی مه شه دی سهره وه کو خرخال له قوله پیتی به سنبوو، له شوینی
خوئی مابوو وه و پاشماوه هی گورسه که هیش وه کو ماریکی په پکه خواردوو
له ژیر رانیدا خر بوو بووه وه. ئیسلام گورسه که هی گرت و رای کی شاشا.
سهرسوور به زاری پره وه ئاورپیکی دایه وه و له ئیسلامی روانی.

کوئخا دانەوی و گوتی: «ئەو گوریسەت چۆن پساند؟»
سەرسوور هیچی نەگوت. ئەوەی ناو دەمی هەللووشی و دوو گێزەری
تریشی هەلگرت.

کوئخا گوتی: «چیت لی بکەین؟»
سەرسوور هیچی نەگوت.

پیاوەکان رویشتن و لەپیش مالهەکە ی ئیسلام کۆ بوونەو.

ئیسلام گوتی: «ئەو هیش سەری نەگرت. دەبی فیکریکی تری لی بکەینەو.»
کۆرەکە ی مەشەدی سەفەر گوتی: «فیکریکی تریش سوودی نییە. من لە
پۆژی یەکەمەو گوتم، دەبا هەر ئەو پۆژە لە کۆلمان کردباو.»

کوئخا گوتی: «یانی دەلیی بیکوژین؟»
کۆرەکە ی مەشەدی سەفەر گوتی: «نا، ئیستا ئیدی کوشتنی ناوی،
باشترە ببیەین و لە بیاوان بەرەلای کەین.»

مەشەدی بابە گوتی: «دەگەر پیتەو، زووتر لە من و تۆ دەگەر پیتەو.»
کۆرەکە ی مەشەدی سەفەر گوتی: «چارە ی هاسانە. دەبیەین و لە
دەورو بەری سەیداوا یان خاتووناوا یان هەزەقان بەرەلای دەکەین. برسیتی
ناهیلی بگاتەو بەیەل. ناچار دەبی روو لە یەکیک لەو گوندانە بکا.»

ئیسلام گوتی: «فیکریکی خراپ نییە.»
کوئخا گوتی: «کەنگی ئەو ئیشە ی بکەین؟»
کۆرەکە ی مەشەدی سەفەر گوتی: «هەر ئیستا. لی راناوێستین.»

پیاوەکان هەستانە سەرپی. لیواری سووری خۆراوا خەریک بوو لە چاوان
ون دەبوو کە چەند کەس رویشتن و سەرسووریان هینا. ئیسلامیش چوو
عارەبانەکە ی هینا. عەبدوڵلا و کۆرەکە ی مەشەدی سەفەر، سەرسووریان
هەلگرت و خستیانە نیو عارەبانەکە. گێزەر و وردکە نانەکانیشیان پۆ کردە

به‌رده‌می. ئیسلام له جیی لێخوڤری عاره‌بانه دانیشته و پیاوه‌کانی تریش
سوار بوون و به‌پێی که‌وتن.

ئیسماعیل گوتی: «بریا فانۆسیکیشمان له‌گه‌ڵ خۆ هینابا.»

کوێخا گوتی: «نا، تاریکی باشته، باشته هه‌یج که‌س نه‌مانبینی.»

ئیسلام گوتی: «خۆ له‌ گونده‌کانی تر نایناسن؟»

عه‌بدو‌ل‌لّا گوتی: «نه‌شیناسن، بۆ خۆی ده‌لێ خه‌لکی کوێیه.»

کوێخا گوتی: «جا خواردن دێلێ قسان بکا؟»

ئیسلام گوتی: «حه‌یف و مخابن. سه‌ده‌ حه‌یف و مخابن. سه‌رسوور گه‌لێک

به‌کار به‌یه‌ل ده‌هات. له‌ بیرتانه؟»

ئیسماعیل گوتی: «ئادی، له‌ گه‌وره‌پیاوان ده‌چوو.»

کوړه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر گوتی: «ئیدی ته‌واو، هه‌ر بیریشی لێ

مه‌که‌نه‌وه. وا بزانه‌ن هه‌ر نه‌بووه، یان له‌ قاتوقریدا مردووه و تیدا چوو.»

کوێخا گوتی: «حه‌یف و مخابنی هه‌مووان، هه‌موو که‌س ده‌فه‌وتی و تیدا

ده‌چی.»

که‌ گه‌یشه‌نه‌ بیاوان، که‌س قسه‌ی نه‌کرد. مانگ مۆر و هه‌لمساو له‌

خۆر‌ه‌له‌‌اته‌وه‌ ده‌رکه‌وت. دوو عاره‌بانه، خه‌ریک بوون له‌ خاتووناواوه‌ به‌ره‌و

میشۆ ده‌چوون. عاره‌بانه‌کان پێ بوون له‌ گێزه‌ر و په‌تاته و تووره‌گه‌ی گه‌وره‌

گه‌وره. که‌ به‌ پێش به‌یه‌لییه‌کاندا تیپه‌رین، بۆنی نانی برژاو به‌و ناوه‌دا بلّو

بووه‌وه.

۷

عاره‌بانه‌ له‌سه‌ر لارییه‌که‌ راوه‌ستا. ئیسلام و کوێخا و مه‌شه‌دی باه‌ و

ئیسماعیل و کوړه‌که‌ی مه‌شه‌دی سه‌فه‌ر، سه‌رسووریان هینایه‌ خوار و به‌ره‌و

تاریکیان برد. سه‌یداوا له‌ شیرین خه‌ودا بوو. به‌یه‌لییه‌کان هیدی هیدی

رؤیشتن و گه‌یشتنه وینجه‌زاره‌که‌ی سه‌یداوا . ئیسماعیل تووره‌گه‌ پره‌که‌ی
هه‌لینا و رۆی کرده‌ به‌رپیتی . سه‌رسوور دانیشته و ده‌ستی به‌ خواردن کرد .
به‌یه‌لییه‌کان به‌ پیدزکی ، گه‌رانه‌وه . ئیسلام له‌ شوینی خوئی دانیشته و
ئوانی تریش به‌ عاره‌بانه‌که‌دا هه‌لگه‌ران . هه‌رکه‌ به‌رپتی که‌وتن ، گریانی
سه‌رسوور له‌ ده‌شت و بیاواندا ده‌نگی دایه‌وه .

۸

سه‌یداوا‌یییه‌کان سه‌رسوور‌یان له‌نپو‌جۆ‌خیندا دۆزییه‌وه ، دانیشته‌بوو و
لاسکه‌ گه‌نمه‌کانی هه‌لده‌لووشی . سه‌ره‌تا پیدیان وا بوو گیانه‌وه‌ریکی
غه‌واره‌یه و هاتووته‌نپو‌گونده‌که‌یان . که‌ لپی نزیکه‌وتنه‌وه ، سه‌رسوور‌یان
بینی که‌ به‌خوئی و گوریسه‌که‌وه ، که‌ له‌ قوله‌پیتی گری‌درا‌بوو ، لاسکه‌
گه‌نمه‌کانی هه‌لده‌لووشی و ده‌جوه‌ پیشه‌وه .

سه‌یداوا‌یییه‌کان لپی کۆ‌بوونه‌وه و لپیان روانی .

سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی : «له‌ کوپوه‌هاتووه‌؟»

سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی دووه‌م گوتی : «سه‌یداوا‌یی نییه ، له‌ گوندیکی تره‌وه
هاتووه .»

سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی یه‌که‌م گوتی : «ده‌یناسی؟»

سه‌یداوا‌یییه‌کان نزیکه‌وتنه‌وه و وردتر لپیان روانی .

هیچ‌که‌سه‌ سه‌رسووری نه‌ناسی . سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی یه‌که‌م ، له‌ ته‌نیشت
سه‌رسوور دانیشته که‌ بی‌پشوو و به‌چاوی لیکنراوه‌وه خه‌ریکی هه‌للووشین
بوو . سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی دووه‌م ، گوریسه‌که‌ی لاقی گرت و رای کیشا .
سه‌رسوور لاقی راکیشرا و هیچی نه‌گوت .

سه‌یداوا‌یییه‌که‌ی سێیه‌م گوتی : «خه‌لکی کوپتی؟»

سه‌رسوور به‌ زاری پر له‌ لاسکه‌ گه‌نمه‌وه‌گوتی : «برسیمه ، برسیمه .»

سهيداوايييهكهي ستيهه م گوتي: «له كوټرا هاتووي؟»

سهرسوور گوتي: «برسيمه.»

سهيداوايييهكهي ستيهه م گوتي: «ناوت چييه؟ خه لكي كام گوندي؟ له كوټرا هاتووي؟»

سهرسوور هيچي نه گوت، دهه م پي كرد و خه ريكي خواردن بوو. سهيداوايييهكان له يه كترين رواني.

خور دهر كه وتبوو و جوخينه كان وهكو رووبار دهره وشانه وه و سهرسووريش تتيان كه وتبوو و خيرا خيرا دهه م پي كرد.

سهيداوايييهكهي يه كه م گوتي: «با كه سيك بروا و به كه داخانم بلي كه سيك هاتووته نيو ناوايي و خه ريكه هه موو شتيك دهخوا، چي لي بكهين؟ يه كيكي تريش بروا نان و پياز و كاسه يهك شله و شوږباوي بو بتي.»

دوو سهيداوايي روښتن و پاش تاويك گه رانه وه. يه كيكيان تووره گهي نان و پياز هكاني رو کرده به ردهه م سهرسوور و نهوي تريش به هه ناسه بريكيوه گوتي: «كه داخانم دهلي مه هيلن بيته نيو گوند و دهري بكهين. نه وه به لايه و مه هيلن له سهيداوا نزيك بيته وه.»

سهيداوايييهكان راوهستان تا سهرسوور خوار دنه كه ي تيكرا ناوديو كرد. دهست و پتيان گرت و سواري كه ريكيان كرد و به ره و هسه ناوا به ري كه وتن.

هسه ناوا هيچ شتيكي بو سهرسوور لي نه بوو. وردكه منداله كان لي هالابوون و به ترسه وه لتيان دهرواني. سهرسوور، چوارپهل به و ناوه دا دهخزا و گوريسه كه ي به دواي خويدا راده كيشا. پيره ژنه كان هاتن، لي

دانهوین و تهماشایان کرد. سهرسور قژی پیکهوه نووسابوو و چاوی ههلمسابوون. دهست و پل و پدیهکانی گۆرانیان بهسهردا هاتبوو و پهنجهکانی دیار نهبوون. ههرجییهکی دهکته بهردهست، ههلی دهلووشی. پیرهژنهکان، به سهدهقه نان و پیازیان دهاده. سهرسوریش خیرا خیرا ههلی دهلووشین.

کوێخا هه چاوی پی کهوت، گوتی: «خۆ ئهوه بهشهر نییه، له کوێوه هاتوه؟ ناوی چییه؟ کێ هیناویهته نیو ئاواویییهوه؟»

پیرهژنهکان له بهرامبهه سهرسوردا کهوتنه سهر چۆک و لێی پارانهوه: «وهه، وهه له ریتی خوا و پیغهمبهران لیره برۆ. وهه وان له سههناوا بیته و برۆ.»

سهرسور وهکو بۆقییک دانیشتبوو، ههولی دها چاوهکانی بکاتهوه و نهیدهتوانی. پیاوهکان هاتبوون و لهپشت سهری راوهستاوون. بیریان دهکردهوه چۆن بیگرن و له ئاواپی بیبهنه دهری. تیکرا له سهرسور دهترسان و سهرسوریش پهیتا پهیتا زاری بهش دهکرد و دای دهخستهوه.

۱۰

دهعبایهکی سهیر و عهجایهه، رووی له بهیهل کردبوو و له خۆرجینهکانی دابوو، که له هیچ گیانهوهریکی تری نهدهکرد. لۆزی وهک لۆزی مشک درێژ بوو. گوئییهکانی وهکو گوئی مانگا، قیت وهستاوون، بهلام لاق و پهلی سمیان پتوه بوو. کلکه کورت و سیگۆشهیییهکهی شۆر بووبوووه و دوو شاخی بچووکی له خوار گوئییهکانیهوه دهبینران، که دهتگوت له ژیر پیستیدا خهریکن چووهره دهکهن. که زۆری له خۆی دهکرد، پتلوووهکانی دهکرانهوه و چاوهکانی له ژیر شاخهکانیهوه دهبینران که وهکو چاوی بۆقییک له سهرهههیان دهروانی. چهند لهته پهرویهکیش به ئەندامهکانی لهشیدا،

شۆږ بوبوونەو. دانیشتیوو و گەنمەکانی ھەڵدەلووشی.

مەشەدی بابە گوتی: «ئەو ئیدی چ دەعبایەکە رووی لە بەیەل کردوو؟»

کورەکە مەشەدی سەفەر گوتی: «من لە عومری خۆمدا دەعبای وام قەت نەدیو.»

ئیسماعیل گوتی: «کەمتیار نەبی؟»

کوێخا گوتی: «نا بابە، من سێ جارم کەمتیارم بەچاوی خۆم دیو. هیچیان ئاوا نەبوون.»

کورەکە مەشەدی سەفەر گوتی: «دەلێم سەرسووری خۆمان نەبی دیسان رووی لە گوندەکەمان کردبێتەو؟»

کوێخا و مەشەدی بابە بە چاوی مۆلەقەو لێی دانەوین و تەماشایان کرد.

کوێخا گوتی: «نا بابە، سەرسوور ئاواھی نەبوو.»

مەشەدی بابە گوتی: «ئادی، ئەو، دەموچاوی تووکنای نەبوو.»

کورەکە مەشەدی سەفەر گوتی: «من دەزانم. ھەر شت و کەسێک بێت، فەرق ناکا. دەبی ئەو گێچەلە لە کۆل خۆمان بکەینەو.»

کوێخا گوتی: «ئەمن بەشەحالی خۆم، ناتوانم.»

مەشەدی بابە گوتی: «ئەمنیش ناتوانم.»

کورەکە مەشەدی سەفەر گوتی: «ئەمن دەتوانم.» و رویشتە پشت خۆرجینەکان و بە گاشەبەردیکەو ھاتەو. کوێخا و مەشەدی بابە و ئیسماعیل پشتیان لە کورەکە مەشەدی سەفەر کرد و چاویان لە کۆنە ئاشەکە بری کە با لێی دەدا و لەتەکانی دەرکە شکاوەکە پیکدا دەدا. کورەکە مەشەدی سەفەر، بەردەکە ھەلێنا، پێیەکی لەملای دەعباکە دانا و پێیەکە تریشی خستە ئەولا و بەردەکە بەرەلا کرد. دەعباکە بی هیچ دەنگ و نووزەیکە، بەسەر زەویدا پان بوووەو و خوینیکی زەرد و لیچ لە

زاریه‌وه جوگه‌له‌ی به‌ست. کوئخا و مه‌شه‌دی باب‌ه رۆیشتنه ئه‌وبه‌ری
خۆرجینه‌کان، تا قوولکه‌یه‌کی بۆ هه‌لکه‌نن.

۱۱

خاوکی‌ش خاوکی‌ش، سه‌رسووریان له‌ می‌شۆ هینایه‌ ده‌ری. سی‌ پیاوی زل و
زه‌به‌لاح فری‌یان دایه‌ نیو عاره‌بانه‌یه‌ک و پیاویکی تری‌ش، باوه‌شیک ئال‌ه‌ف و
تویکلی چه‌وه‌نده‌ری رۆ کرده‌ به‌رده‌می سه‌رسوور.

سه‌رسوور له‌ عاره‌بانه‌که‌دا تخی‌ل بووبوو و چاوی نه‌ده‌کرانه‌وه. وردکه
مندال لێی کۆ بووبوونه‌وه و به‌ردیان تی ده‌گرت. سه‌رسوور به‌ده‌می پڕ و
چاوی داخراوه‌وه ئاو‌ری ده‌دایه‌وه و ده‌یگوران‌د. وردکه مندال پێ ده‌که‌نین و
ده‌رده‌په‌رین.

۱۲

کورپه‌که‌ی مه‌شه‌دی عینایه‌ت، که‌ له‌ بیاوان ده‌گه‌رایه‌وه، سه‌رسووری له‌نیو
وینجه‌کاندا بینی که‌ به‌ ده‌می پیره‌وه رپی خاتووناوای گرتووته‌ به‌ر. هیدی
هیدی لێی نزیک بووه‌وه و ته‌ماشای کرد. دانه‌وی و سه‌ری ئه‌و گوریسه‌ی
گرت که‌ به‌ لاقی سه‌رسووره‌وه گری درابوو و رای کیشا. سه‌رسوور
سه‌راوسه‌ر که‌وت و لێی پال که‌وت. کورپه‌که‌ی مه‌شه‌دی عینایه‌ت به‌ غار
به‌ره‌و گوند رۆیشت و هینده‌ی نه‌برد، به‌ خۆی و باوکی و میره‌مه‌زه و دوو
خاتووناوایی تره‌وه، گه‌رانه‌وه.

کورپه‌که‌ی مه‌شه‌دی عینایه‌ت گوتی: «هۆه‌تانێ. پیت وایه‌ چیه‌؟ له
کوئیه‌را هاتووه‌؟»

میره‌مه‌زه لێی دانه‌وی و گوتی: «خۆ خه‌لکی خاتووناوای خۆمان نییه‌؟»
مه‌شه‌دی عینایه‌ت له‌ به‌رده‌می سه‌رسوور هه‌لترووشکا و هه‌ردوو پیلووی

به دست هه لئنا و له چاوه کانی روانی .
 خاتوونا واییه ک گوتی: «دهیناسی، کوئخا؟»
 مه شه دی عینایه ت دانه وی و جارێکی تر لیتی ورد بووه وه . پیلووه کانی
 سه رسوور، سه ره نوێ لیک نرانه وه .
 مه شه دی عینایه ت گوتی: «ئادی، ئادی ناسیمه وه . ئەمن سه رده مایه ک ئەم
 گه نجه م له به یه لدا بینیه .»
 میره مزه گوتی: «کی هیناویه ته ئیره؟»
 کوره که ی مه شه دی عینایه ت له ده ست و لاقه هه لامساوه کانی سه رسووری
 روانی و گوتی: «سه داسه د هه ر خوێان له گوندیان وه ده ر ناوه .»
 مه شه دی عینایه ت گوتی: «بروا ناکه م به یه لیه کان کاری وا بکه ن.»
 میره مزه گوتی: «ئهم قسانه هه مووی له لایه ک، ئیستا ده بی چی بکه ین؟
 که به خوێان رایان نه گرتی، خو ئیمه ناهیلین بیته به لای شان و ملمان؟»
 کوره که ی مه شه دی عینایه ت گوتی: «با ببه ین و فری دهینه وه نیو به یه ل.»
 مه شه دی عینایه ت گوتی: «نا، عه یبه . ئەم کاره زۆر عه یبه . هه ر چۆنیک
 بی، ئیمه و به یه لیه کان نان و نه کی یه کتریمان کردووه .»
 کوره که ی مه شه دی عینایه ت گوتی: «ئهدی بوچی ئەوان حورمه تی نان و
 نه کیان رانه گرتووه و ئەم به لایه یان به ره لای ئیره کردووه؟»
 مه شه دی عینایه ت گوتی: «هه ر چۆنیک بی ئەوه کاریکی باش نییه .
 راوه ستن که شه و داها ت، ده یبه ین و به ره لای ئەو ناوه ی ده که ین.»
 کوره که ی مه شه دی عینایه ت گوتی: «تا شه و دادی چی لی بکه ین؟»
 میره مزه گوتی: «ده یبه یه نیو گوړه پانی گوند.»
 سه رسووریان برده نیو گوړه پانی خاتوونا و . وردکه منداله کان پتیا ن زانی
 و به غار ها تن . سه ره تا به تر سه وه لیتیا ن روانی، که تر سیا ن په وییه وه، لیتی

هاتنه پيشهوه.

سه تار به مه شه دی عینایه تی گوت: «ئه وه یه زگا! هر چیه کی ده که ویتته
به رده ست، هه لی ده لوشی.»

مه شه دی عینایه ت گوتی: «هر له وهر ا دیاره خه لکی به یه له.»
سه تار گوتی: «ئادی، ئادی. دیاره ئی چ کاو لستانیکه.»

مندال له سه رسور کو بو بوونه وه و زبله کانی ده وریه ری گوره پانیان
سه روین ده کرد و هه رچیه کیان ده که وته به رده ست، هه لیان ده دایه به رده می،
سه رسوریش ده سته به جی هه لی ده لوشین. ژنه کانی خاتوناوا به
سه رسورمانه وه له سه رسوریان ده روانی و تریق تریق پی ده که نین.

چیرۆکی هه‌شته‌م

ئىسلام، بەخۆى و عارەبانەكەيەوۋە لەپشت مائەكەى مەشەدى سەفەر دەرکەوت و بەرەو حەوزەكە هات. لە عارەبانەكەى دابەزى و مائەبەندەكانى شل کرد و سەتلىكى لەژىر عارەبانەكە دەرھىنا. لە حەوزەكە دانەوى تا ئاۋ ھەلىنى و دەنگى مەشەدى بابە بەرز بووۋە: «ھۆ... مەشەدى ئىسلام. مەشەدى ئىسلام ھۆۋۆ مەشەدى ئىسلام!»

ئىسلام ئاورپىكى دايەوۋە و سەرى مەشەدى بابەى بىنى كە لە كۆرۈڭنەى سەربانەوۋە دەرکەوتبوو و بانگى دەکرد. سەتلىكەى لەسەر عارەبانەكە دانا، لە سەرى مەشەدى بابەى روانى و ھەردوۋ لەپى بەدەورى دەمىەوۋە گرت و ھاۋارى کرد: «ھا، ھا مەشەدى بابە!»

مەشەدى بابە لەو سەرەوۋە گوتى: «دوۋ كەس ھاتوون و لە تۆ دەگەرىن.»
ئىسلام گوتى: «لە من؟»

مەشەدى بابە گوتى: «ئادى. دوۋ گەنجى سەيداۋاين. نەتدیتن؟»

ئىسلام گوتى: «چىيان دەۋىست؟»

مەشەدى بابە گوتى: «شاتەقى ناردوونى. كە دىتيان لىرە نى، چوونە ئەو دەشتەى، نەتدیتن؟» و سەرى بردەوۋە ژوورى.

ئىسلام لەبەر خۆيەوۋە گوتى: «شاتەقى چ ئىشىكى پىمە؟» گەرايەوۋە لای عارەبانەكەى و كورەكەى مەشەدى سەفەر و دوۋ گەنجە سەيداۋايىيەكەى بىنى كە لە كۆلانى دوۋەمەوۋە دەھاتن.

كورەكەى مەشەدى سەفەر گوتى: «مەشەدى ئىسلام ھاتوۋەتەوۋە، ھۆۋەتانى.»

سەیداوااییهکان هاتنه پیشهوه و کورپهکهی مهشەدی سەفەریش گەیشت و لەپشت سەریان راوستا .

کورپهکهی مهشەدی سەفەر گوتی: «مهشەدی ئیسلام، ئەم دوو سەیداوااییه به دواى تۆدا هاتوون.»

سەیداوااییهک گوتی: «شاتەقی ئیمەى ناردوو.»

ئىسلام گوتی: «چ ئیشیکى به منه؟»

سەیداوااییهکهی دووم گوتی: «شاتەقی گوتى تارەكەت هەلگره و وەرە سەیداوا»

ئىسلام گوتی: «بۆ؟ چ باسه؟»

سەیداوااییهکهی یهكەم گوتی: «شاییی کورپهکهیەتى، گوتى بئیت تارمان بۆ لى بدەى.»

ئىسلام گوتی: «ئەدى چى له کاروبارەكەم بکەم؟»

کورپهکهی مهشەدی ئىسلام گوتی: «واز له کاروبارت بێنه.»

سەیداوااییهکهی دووم گوتی: «که شایی تەواو بوو، دەگەرپێهوه سەر کاروبارى خۆت.»

ئىسلام گوتی: «چەند رۆژى پى دەچى؟»

سەیداوااییهکهی یهكەم گوتی: «سى رۆژ زیاترى پى ناچى. شاتەقی گوتى هەر چۆنیک بووه، دەبى بنبهین.»

ئىسلام بیرىكى کردوو و گوتی: «کەواته سەرىكى کوپخا دەدم و زوو دەگەرپێهوه.»

ئىسلام بەرهو کۆلانى دووم رۆیشت و سەیداوااییهکانیش چوون لەسەر تاتەشۆره رهشەکه دانیشتن.

کورپهکهی مهشەدی سەفەر گوتی: «مالهکهی کوپخا هەر لهو نزیکانهیه. هەر ئیستا دەگەرپێهوه.»

سهيداوايبييهكهي يهكهم گوتي: «ئيمهيش تا دهگه پټه وه هر لټره
 داده نيشين.»

سهيداوايبييهكهي دووهم به كورهكهي مهشهدي سهفهرى گوت: «ئهدى ئهتو؟
 ناتهوئى لهگه لمان بټى؟»

سهيداوايبييهكهي يهكهم گوتي: «ئادى لهگه لمان وهره. بو خوت چاكي
 راده بوټرى.»

كورهكهي مهشهدي سهفهر گوتي: «شاته قى پټى ناخوش نابى؟»
 سهيداوايبييهكهي يهكهم گوتي: «با پټت بلټم شاته قى پټى ناخوش نابى،
 له لايه كى تره وه ميوان زورن و هر ئاگاي لټت نابى. شاته قى به شهوان
 چاوى چاك نابينى.»

سهيداوايبييهكهي دووهم گوتي: «چيت گوت؟ دټى؟»
 كورهكهي مهشهدي سهفهر گوتي: «دټم. با بچم به ماله وه مان بلټم.
 دټمه وه.» راي كرده لاي ماله كه يان.

ئيسلام كه گه رايه وه، چند كه سيك له عاره بانه كهي كو بوو بوونه وه.
 ئيسلام گوتي: «دهى با برؤين.»

سهيداوايبييهكهي يهكهم گوتي: «راوهسته، مهشهدي جه عفره يش دى.»
 ئيسلام گوتي: «ئهو به ته ماي چييه؟»

سهيداوايبييهكهي دووهم گوتي: «به ته مايه بټته شايى.»

ئيسلام گوتي: «كه واته با منيش بچم تاره كه م بټنم.» به رهو ماله كهي
 رؤيشت. په نجه رهى كرده وه و چوه زوورى، بزنه رهش له پشت دهر بيجه
 پاشخانه كه يان دانيشت بوو و له دهر پى دهر وانى. هر چاوى به ئيسلام كهوت،
 ههستا و هاته پيشه وه. ئيسلام، تاره كهي هه لگرت و له په نجه رهوه هاته وه نيو
 كو لان. بزنه رهشيش به دوايدا هاته دهرى و گه يشتنه لاي عاره بانه كه.

سهيداوايبييهكهي يهكهم گوتي: «تاره كهت چند گوره يه مهشهدي ئيسلام؟»
 ئيسماعيل گوتي: «ده لټى تفهنگى جه ندرمه كانه.»

ئىسلام پى كەنى و هيچى نه گوت. قايشى تاره كهى له شان كرد و سه تله كهى له سه ر عاره بانه هه لگرت و به چه نگاله كهى ژير عاره بانه وهى هه لواسى و به ئىسما عىلى گوت: «تا ده گه پيمه وه، ئه و بز نهى ببه وه مالى.»

ئىسما عىل چو وه پيشه وه و هه ردوو شاخى بز نه ره شهى گرت.

ئىسلام له سه ر عاره بانه كهى دانىشت و رووى له سه يد او اييه كان و كور ه كهى مه شه دى سه فه ر كرد كه له ته نىشت سه يد او اييه كان دانىشتبوو و گوتى: «دهى، سوار بن با برۆين.»

سه يد او اييه كهى يه كه م گوتى: «درفه تى سه بيله كيشان نى كيشمان ناده يى؟»

سه يد او اييه كهى دو وه م پى كەنى و گوتى: «مه شه دى ئىسلام له هه موومان به په له تره.» كى سهى تووتنى ده ره ئينا و دايه ده ست كور ه كهى مه شه دى سه فه ر كه سه بيله كهى ده ره ئىنا بوو. ئىسلام له عاره بانه كهى دابه زى، رو پشت و له سه ر حه وزه كه دانىشت و پشت له وان گوتى: «كه ئىشتان ته واو بوو، پيم بلين.» و له وینهى خو ى روانى كه له ئاودا ده له ريه وه و ده سكى تاره كهى وه كو تفه نگي ك له پشت شانیه وه ده ركه وتبوو.

كور ه كهى مه شه دى سه فه ر چا وى كى دا گرت. سه يد او اييه كان پى كەنين، پاشان ئه وان هى له عاره بانه كه كو بوو بوونه وه، له قاقايان دا.

۲

ئىسلام له جى عاره بانچى دانىشتبوو و قامچيه كهى له هه وادا ده سووراند و له سه يد او نزيك ده كه وتنه وه. سه يد او اييه كان له ته نىشت ئىسلام دانىشتبوون و كور ه كهى مه شه دى سه فه ريش له ناوه ندى عاره بانه دا هه لئرووشكا بوو و ئه ژنوكانى كو كرد بووه وه. هه ر سه يد او ايان لى ديار كه وت، ئىسلام زه رده يه كى هاتى، ئاورپى كى دايه وه و له گه نه جه كانى روانى. سه يد او اييه كان كه پىيان وابوو، مه شه دى ئىسلام بى تا قه ته، له خو شىيان ده ميان كرده وه. كور ه كهى مه شه دى سه فه ر ئاورپى دايه وه و له هه رسى كيانى

پروانی. سەیداوایییەکهی یەکهەم، چاویکی لە کورەکهی مەشەدی سەفەر داگرت.
 ئیسلام گوتی: «بەراست، شاتەقی ژنی بۆ کامە کورێ هیناوه؟»
 سەیداوایییەکهی دووهم گوتی: «شاتەقی هەر کورێکی نییە؟»
 ئیسلام گوتی: «ئادی، راست دەکهی، بەراست ناوی چییە؟»
 سەیداوایییەکهی دووهم گوتی: «مەشەدی شەفیعی پێ دەلین.»
 کورەکهی مەشەدی سەفەر سەرێکی لەقاند و گوتی: «مەشەدی شەفیعی،
 مەشەدی شەفیعی.»
 سەیداوایییەکان پێ کەنین.
 ئیسلام گوتی: «کچی کتی هیناوه؟»
 سەیداوایییەکهی دووهم گوتی: «بۆ چیتە مەشەدی ئیسلام؟»
 سەیداوایییەکهی یەکهەم گوتی: «دەیهوئێ بێناسی.»
 کورەکهی مەشەدی سەفەر گوتی: «مەشەدی ئیسلام، دەتوئێ بێناسی؟»
 ئیسلام شانی هەلتهکاند و گوتی: «چوزانم.»
 سەیداوایییەکهی یەکهەم گوتی: «زویر مەبە مەشەدی ئیسلام، کچهکهی
 مامە زهینه‌لی هیناوه.»
 ئیسلام گوتی: «کام مامە زهینه‌ل؟»
 سەیداوایییەکهی یەکهەم گوتی: «هەر ئەوهی پارێکه کهوتە نیو چال و مرد.
 کچه له کن پوورییەتی، مەشەدی روقییە، ژنه قەڵەوهکهی دەلیم. خۆ
 دەیناسی؟»
 کورەکهی مەشەدی سەفەر گوتی: «مەشەدی روقییە؟»
 سەیداوایییەکهی دووهم گوتی: «مەشەدی روقییە بۆ خۆی خوازبێنیی
 زۆره، بەلام نایه‌وئێ می‌رد به کەس بکا.»
 ئیسلام گوتی: «هیشتا می‌ردی نه‌کردوه؟»
 سەیداوایییەکهی دووهم گوتی: «بەدی، می‌ردهکهی مردووه و ئەویش می‌ردی

نه کردووته وه . مندالیشی نییه .»

کوردهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «با شاتهقی له خوئی ماره بکا .»
سهیداواییهکهی یهکه م گوتی: «شاتهقی بۆ خوئی ژن و مندالی ههیه .
مهشدهی روقیهش به تهمای میردکردن نییه .»
کوردهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «دیاره به تهمای پیاویکی دهوله مهنده .»
سهیداواییهکهی یهکه م گوتی: «پیاوی دهوله مهندهی بۆ چیه؟ بۆ خوئی
چووته لای نه نه گه دا و سویندی خواردوو ه که ئیدی میرد نه کا .»
کوردهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «جا بۆ ئه و کارهی کردوو ه؟»
سهیداواییهکهی دووهم گوتی: «بۆ وهی پیاوهکان له کۆلی بینه وه . بۆ خوئی
هه موو شتیکی ههیه ، مال، مهزرا ، مانگا ، ئه سپ ، عاره بانه ، میردی بۆ چیه؟»
کوردهکهی مهشدهی سهفه ر گوتی: «جا ئه سپ و مانگا ئیشی میردیان پی
ده کری؟»

سهیداواییهکان پی که نین . کوردهکهی مهشدهی سهفه ریش پی که نی .
ئیسلام که له سهیداوا نزیک بوو بووه وه ، عاره بانهی راگرت ، نیوچه وانی تیگ
نا و له سهیداواییهکانی روانی و گوتی: «بۆ پی ده که نن؟ ها؟»
سهیداواییهکان و کوردهکهی مهشدهی سهفه ر له ئیسلامیان روانی . که
دیتیان ئیسلام گرژه ، وازیان له پیکه نین هینا .
کوردهکهی مهشدهی ئیسلام گوتی: «به تۆ پی ناکه نین مهشدهی ئیسلام ، به
مهشدهی روقیه پی ده که نین .»
سهیداواییهکان سه ره له نوئی له فاقای پیکه نینیان دا .

۳

ماله کهی شاتهقی له سه ره تایی گوند هه لکه وتبوو و ماله کانی تری
سهیداوایش ، که میک سه رتر و له سه ر یه کتر هه لچنرا بوون . شاتهقی چوو بووه
سه ربان و به گۆچانه کهی خه ریکی ده رکردنی ئه و قه له باچکانه بوو که بۆ

تالانکردنی گهنم دههاتن. مهشدهدی شهفیع له بهر دهرکه خهریکی دارشکاندن بوو. کراسیکی سهوز و ئیله گیکي زهردی له بهر بوو. دایکی مهشدهدی شهفیع، بهخوی و چوار ژنی ترهوه، سندووقیکی گهورهی دارینیان له پاشخان هینابووه دهری و له شتیک دهگه پان. سهیداواییهکان له سهربانهکانیان دههاتن و دهچوون. مالکهی گه داخانم چۆل بوو و ئالایهکی رهشی بچووکیش بهسهر مالکهیدا دهله ریهوه. مالی بووک، چهند بانیک لهسهتر بوو. سی تهویله ئهولاتر له بانهکهی شاتهقی، مالکهی مامه زهینل و سهتر لهویش، مالی مهشدهدی روقیه بوو که نه ردهیهکی کوئی بهدورهی بانهکهیدا کیشابوو. مهشدهدی روقیه له سهربان دانیشتبوو و لهسهر دهستاریک دانیشتبوو و گهنمی بژار دهکرد و لاقهکانی له بانیزهوه شوپ کردبوونه نیو پاشخانهکهوه. بووک له پاشخاندا دانیشتبوو، داوی تهسبیحیکی پساندبوو و دنکه تهسبیحی به لیوارهکانی کراسهکهیهوه دهروو و تاو بهتاویش له نسپی دریژی لاقهکانی پوری دهروانی که بهسهر دیواردا شوپ بووونهوه و پاشخانیان تاریک کردبوو. که له دواین دنکه تهسبیحهکه بووهوه، پوری هردوو لاقی له بانیزهوه هلینان و جوینیکی مزری بهو قهله باچکهیه دا که بهدوریدا دهخولایهوه. قهله باچکهکه هلفری و لهسهر لیواری بانهکهی شاتهقی هلینیش، ملیکی کیشا و له کهلوپهلهکانی بهردهمی شاتهقی ورد بووهوه. شاتهقی گۆچانهکهی بهرهو قهله باچکهکه هلهدا. گۆچانهکه ریک کهوته نیو ئه و باولهوه که دایکی مهشدهدی شهفیع و چهند پیره ژنیکی تر تیی دهخهبتین.

دایکی مهشدهدی شهفیع دهنگی هلینا و گوتی: «ئه ری ئه وه چ باسه؟»

مهشدهدی شهفیع ئاوری دایهوه و تهماشای کرد. که شاتهقی ههستایه سهرپی، عاره بانهی ئیسلامی بینی و رای کرده پیشهوه و بهدنگیکی بهرز گوتی: «هاتن، مهشدهدی ئیسلامیان هینا.» ئاوریکی دایهوه و له مالی بووکی روانی و مهشدهدی روقیهی بینی، لهسهر لیواری بانهکهیان راوهستابوو و

دهستیکی به بان چاوه کانیه وه گرتبوو و به دهنگیکی شاد و بهرز هاواری دهکرد: «هاتن، هاتن.»

مه شه دی روقییه گه رایه وه و به په له رۆیشت، دانه وی و سه ری له بانیزه وه برده ژووری و گوتی: «هاتن، هاتن.»

مه شه دی شه فیع ته وره که ی له پشت دهرکه دانا و به ره و متبه خ رۆیشت. دایکی مه شه دی شه فیع و پیره ژنه کان هاتنه پیش دهرکه و له دهره وه بیان روانی. دهنگی پیکه نینی سهیدا واییه کان و کوره که ی مه شه دی سه فه ر، له دووره وه ده هاته بهرگوتی.

٤

که له خواردن بوونه وه، شاته قی، مه شه دی ئیسلامی بانگ کرد. ههردووکیان چوونه ده ری.

شاته قی به ئیسلامی گوت: «ئه وه کتیه له گه لت هاتووه.»

ئیسلام گوتی: «کوره که ی مه شه دی سه فه ره.»

شاته قی گوتی: «تۆ هیناوته؟»

ئیسلام گوتی: «خۆی هاتووه، من نه مهیناوه.»

شاته قی گوتی: «پیاویکی باش نییه، دهیناسم. له خۆرا گتچهل ده فرۆشی.»

ئیسلام گوتی: «ئادی، سه بزێو و ئاژاوه چیشه.»

شاته قی بیریکی کرده وه و گوتی: «دهزانی مه شه دی ئیسلام، ئه مشه و شه وی بهزا و ابوونی مه شه دی شه فیعه. ده مه وی هه مه کاره ی ئه م شاییه، ئه تۆ بی. ئه من چاوم به شه و باش نابینی، ده ترسم بیته قه ره بالغ و کهس به میوانان رانه گا.»

ئیسلام گوتی: «خاترجه م!»

شاته قی دهرکه یه کی کورتی کرده وه، تییوه چوو و به ده ست ئامازه یه کی بو

ئىسلام كرد. هەردووکیان بە پليكانەکاندا هەلگەران و گەيشتنە دەربىجەيەك
 كە بەرەو مېچى بان دەكرایەوه. دەربىجەيان كردهوه. سەرەتا شاتەقى و
 بەدواى ئەویشدا مەشەدى ئىسلام خۆى هەلكيشا و گەيشتنە ژوورىكى گەوره
 كە پەنجەرەكانى چوارگۆشه و بچووك بوون. ئىسلام تەماشایەكى كرد،
 دیوارىكى بەرز لەپیش پەنجەرەوه هەلچنرابوو، بزماریكى گەرەيش لە ناوهندى
 دیوارەكە كوترابوو و گوریسیكى كورتى پتووه هەلواسرابوو. شاتەقى چوووه
 بنەبانی ژوورەكە و دەرکەيەكى كورتى تری كردهوه، خۆى و بەدواى ئەویشدا،
 ئىسلام تپتووه چوون. ژوورىكى چوارگۆشهیی بوو و هیچ پەنجەرەيەكى نەبوو.
 تیرۆژى زەرەپەپ، لە كلاًوژژنەى بانەكەوه دەهاتە ژوورى. كووپەيەكى
 گەرەبان لە تەنیشت دیوارەكە دانابوو، نەردیوانىكى بچووكیش بە كووپەكەوه
 هەلپەسێردرابوو. دوو تەنەكەى بچووكیش لەو ناوه بوون.
 شاتەقى دەستىكى لە كووپەكە دا و گوتى: «دەيینی؟»
 ئىسلام پى كەنى.

شاتەقى گوتى: «برۆ سەرى و تەنەكەيەكى لى پر كە.»
 ئىسلام چوووه سەرى، دەرکەى كووپەكەى كردهوه و شاتەقى تەنەكەيەكى
 بچووكى دایە دەست.

كە هاتنە خوارى، تەنەكەيان لەپشت دەرکە دانا. ئىسلام دەمى پاك
 كردهوه. هاتنە دەرى. شاتەقى دەرکەى قفل كرد. ئىسلام كە هەستى
 بەگێژيەكى خۆش دەكرد، تارەكەى هەلگرت و لەگەل شاتەقى هاتنەوه ژووره
 گەرەكەوه. میوان هاتبوون و ژوور جمەى دەهات. خەلكىكى زۆریش لە
 هەيوانەكاندا راوەستابوون. دەنگى ژنەكان لە ژوورەكەى تەنیشتەوه
 دەبیسرا. شاتەقى پەردەى دادایەوه. ژنەكان دەرکەيان كردهوه. ئىسلام،
 تلاوتل بەرەو بنەبانی ژوورەكە رۆیشت و لەسەر ئەو چوارپایەيە دانیشت كە
 بۆى دانرابوو، تارەكەى خستە سەر رانى، دەستى بە تەلەكاندا هینا و
 گوتى: «بە مومبارەكى و سلامەتیی بووك و زاوا.»

دهنگی پیکه نینی کوپه که می مه شه دی سه فه ر و دوو گه نجه سه ید او اییبه که له سووچه که می تره وه، بیسرا.

ئیسلام، تاویک مات بوو، گوئی له قاقای پیکه نینیان گرت و له ناکاو هر پینج نهنگوستی به ته له کاندای هینایه خوار. که دهنگی تار به رز بووه وه، میوانه کان جووله بیان تی که وت، چه پله بیان لی دا و هه لپه رکی دهستی پی کرد.

5

بیجگه له ئیسلام، سی که سی تریش گورانینیان گوت، به لام هیجیان وه کو ئیسلام، چاکیان نه گوت. هه رکه دهنگی ئیسلام به رز ده بووه وه، حیلکه حیلکی مه شه دی سه فه ر و دوو گه نجه سه ید او اییبه که، ژووره که بیان ده هه ژاند. شه و که داهات، هه را و چه قه میوانان زیاتر بوو. ئیسلام و مه شه دی چه یدهری خالی مه شه دی شه فیه، چه ند جاریک به پلیکانه کاندای هه لگه ران و به ته نه که می پره وه داگه ران. شاته قی له به ره هیوان دانیشتبوو و لاقه کانی شوپ کرد بووه وه و له هیچ و خوژیای ده تریقایه وه. ژن پرده کانیان لادابوون و به نیتو پیاوه کاندای ده هاتن و ده جوون. پاش تاویک، دایکی مه شه دی شه فیه ری پی خوژی کرده وه و هات له په نا ئیسلام دانیشت و به گویدا چرپاندی: «ئیسلا و مخته تی مه شه دی ئیسلام.»

ئیسلام به دوای دایکی مه شه دی شه فیه که وت و چوو نه یو ژنان. دایکی مه شه دی شه فیه به دهنگیکی به رز به ژنه کانی گوت: «هه ستن بچین بووک بئین.»

خه لک کردیانه زیق و زوق، ئیسلامیش دهنگی هه لئنا و گوتی: «موباره ک و سه لامه ت.» و دهستی به ژه نینی تاره که می کرد. سی پیره ژن هاتن و له په نا دایکی مه شه دی شه فیه راوه ستن. دایکی مه شه دی شه فیه گوتی: «لیره رامه وه ستن، برۆنه نیو حه وشه ...»

ئیسلام گوتی: «بق به رییان ده که یه حه وشه که؟»

دایکی مه‌شەدی شه‌فیع گوتی: «دەبی بچینه مألەبابی بووکی.»
 ئیسلام گوتی: «ئەمن ئیشم بەکەس نییه. من بۆ خۆم دەچمە نێو حەوشە.»
 گەر پیاوێک بە پڕوا، کورەکەیی مه‌شەدی سەفەر و دوو گەنجە سەیداواییه‌که‌ی
 بینی که له ژووری پیاوێکانه‌وه، ئاگایان لێی بوو و ئەویش نه‌چوووه ژووره‌که‌ی
 پیاوان. به‌هه‌مان پلێکانه‌ دارینه‌کانی ته‌نیشته‌ پهنجه‌رده‌دا، داگه‌را. حەوش، هیچ
 که‌سی لێ نه‌بوو. کوته‌دارێکی زه‌لام، که‌وتبووه به‌رده‌رکه‌ی متبه‌خ. نێو
 متبه‌خیش تاریک بوو و سێ پیره‌ژن له‌پێش کوانووکه‌کان راوه‌ستابوون و
 ئاگایان له‌ ئاگری ژێر مه‌نجه‌له‌کان بوو. ئیسلام له‌سه‌ر کوته‌داره‌که‌ دانیشته.
 ئاسمان، پر له‌ ئه‌ستیره‌ بوو. تیشکی سەوزی لێ، له‌ بیاوانه‌وه‌ هه‌لچووو.
 دایکی مه‌شەدی شه‌فیع له‌ ژوورێرا هاواری کرد: «هۆی مه‌شەدی ئیسلام!
 مه‌شەدی ئیسلام!»

مه‌شەدی ئیسلام هه‌ستایه‌ سه‌رپێ و پهنجه‌کانی به‌ ته‌له‌کاندا هێنا. که
 ده‌نگی تار به‌رز بووه‌وه، پیاوێکان له‌ پلێکانه‌کانی لای راسته‌وه‌ و ژنه‌کانیش
 له‌ پلێکانه‌کانی لای چه‌په‌وه‌ پڕانه‌ حەوشه‌که‌وه. پیره‌ژنه‌کان له‌ متبه‌خه‌وه
 هاتنه‌ ده‌ری و ئیسلام چوو له‌سه‌ر کوته‌داره‌که‌ و راوه‌ستا. ژووره‌کان چۆل
 بوون، شاته‌قی که‌ تاک و ته‌نیا له‌ هه‌یواندا دانیشتیبوو، به‌ده‌نگی به‌رز
 هه‌رای کرد: «هۆ مه‌شەدی ئیسلام! مه‌شەدی ئیسلام!»

ئیسلام به‌ده‌نگی به‌رز وه‌لامی دایه‌وه: «هۆ... شاته‌قی، شاته‌قی!»
 شاته‌قی گوتی: «له‌ کێنده‌ری، ئەوه بۆ ده‌نگت نییه؟»

کورەکەیی مه‌شەدی سەفەر و دوو گەنجە سەیداواییه‌که‌ له‌ قاقای
 پێکه‌نینیان دا. ئیسلام خۆی له‌سه‌ر کوته‌داره‌که‌ هه‌لدايه‌ خوار و نه‌راندی و
 تارى لێ دا. خه‌لک به‌ هه‌له‌له‌ و هاتوهاواره‌وه‌ پڕانه‌ نێو کۆلان.

٦

که‌ بووکیان له‌ مالى مه‌شەدی روقییه‌ هێنایه‌ ده‌ر، قه‌ره‌بالغییه‌که‌ زۆرتر بوو.
 ژنه‌کان له‌ پێشه‌وه‌ و پیاوێکانیش به‌ دواياندا ده‌هاتن. بووک له‌ نێوه‌راستی

چەند پیرەژنیکدا بوو و ھیدی ھیدی دەھاتە پیشەو، چەند مندائیکیش فانۆسیان بە دەستەو بوو و بەرپیتی بووکیان رووناک کردبوو. دوو پیاویش لەنیو ئاپۆرەیی ژناندا دەبیزان. مەشەدی شەفیع، کە جلی زاوایی لەبەر بوو و ئیسلام، کە تالوتل دەھات و تاری لێ دەدا و گۆرانیی دەگوت. مەشەدی روقییەش لە نیوان مەشەدی شەفیع و ئیسلامدا دەھاتە پیشەو. پیاوھکان لەپشت ژنەکانەو، ھیدی ھیدی ھەنگاویان ھەلدینا.

کە دوایین کەس لە مائی مەشەدی روقییە ھاتە دەری، پیرەژنە دراوسێکەیان، دەرکەیی گالە دا و قفلێ کرد. کە مالّ تاریک بوو، رووناکایی چرای تەویلە کە زیاتر کەوتە بەرچاو. مشکەکانی نیو مەتبەخ لە بەردەرکە کوو بوونەو و سەرەتاتکییان کرد. ھەرای خەلکیش کە دوور کەوتەو، مشک دەرپەرینە دەری و ھیرشیان بردە لای پلیکانەکان.

لە پێچی کۆلاند، پیرەژنیک ھاتە پیشەو و مەشەدی شەفیعی بردە لایەک و پیتی گوت: «ئەتۆ برۆ مائی، کی پیتی گوتی بییە دەری؟» مەشەدی شەفیع گوتی: «ئەو ھەموو خەلکە لە دەری، ئەمنیش بۆ خۆم ھاتوومەتە دەری.»

پیرەژنە کە گوتی: «تۆ دەبی چرایە ک ھەلگری و بەرەو پیری بووکەو بچی.» مەشەدی شەفیع و پیرەژنە کە بە نیو خەلکدا تێپەری و خۆیان بەغار گەیانندە خواری.

ھەرکە زاوا رویشت، ئیسلام بیدەنگ بوو. مەشەدی روقییە گوتی: «ماندوو بووی مەشەدی ئیسلام؟» ئیسلام دەستی شوو کردنەو و گوتی: «ماندوو بووم، ھەر زۆریش ماندوو بووم.»

مەشەدی روقییە گوتی: «ئەتۆ بە تەنی گۆرانێ دەلێی و تار لێ دەدەیی؟» ئیسلام پێ کەنی و گوتی: «کەس نایەوئ یارمەتیم بدا.»

مه‌شەدی روقییە گوتی: «تاویکیش لی ناگە پین بحەسینیەو.»
 ئیسلام گوتی: «زەماوەندە، چی بکەین؟»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «هەمووی خەتای شاتەقییە کە دوو پوژ زووتر
 بانگی نەکردی.»
 ئیسلام گوتی: «چ بکەین؟»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «چۆن خۆت گەیانده ئێره؟»
 ئیسلام گوتی: «بە عارەبانە هاتین.»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «عارەبانە کە ئی کۆ بوو؟»
 ئیسلام گوتی: «دوو کۆری گەنج بە دوامدا هاتیوون و ئێمەیش سواری
 عارەبانە بووین و هاتین.»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «عارەبانە دە ئیم، عارەبانە ئی کۆ بوو؟»
 ئیسلام گوتی: «بە یەل، یەک عارەبانە زیاتر نییە، ئەویش ئی منە.»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «ئەسپە کەیش ئی خۆتە؟»
 ئیسلام گوتی: «ئەدی کو؟»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «چەند ئەسپت هەنە؟»
 ئیسلام گوتی: «ئەسپێک و عارەبانە یەک و بزنیکم هەن.»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «چی تەرت هەیه؟»
 ئیسلام گوتی: «مائیکیشم هەیه، لە پشت حەوزی گوند... ئەمەیشم هەیه.»
 تارەکە ی بەرز کردەو.
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «ئەمنیش مائیک و عارەبانە یەک و سی مانگا و
 دوو ئەسپم هەن.»
 ئیسلام پێ کەنی و گوتی: «زۆر باشە.»
 مه‌شەدی روقییە گوتی: «بەلام یەکیک لە ئەسپەکان نەساغە و دەترسیم
 بمری.»

ئىسلام گوتى: «چ بەلایهكى ههیه؟»
 هاتوهاوارى خهلك بهرزتر بووهوه.
 مهشدهى روقییه گوتى: «نازانم.»
 ئىسلام گوتى: «چاك دهبیتهوه.»
 مهشدهى روقییه گوتى: «كەس له سهیداوا نهیزانى چیهتى.»
 ئىسلام گوتى: «واز له سهیداوا یییهكان بینه.»
 مهشدهى روقییه گوتى: «چەند كەس هاتوون و لێیان روانیوه. مهشدهى
 رهزا بهر له ههموویان هات و هیچی لى نهزانی. چەند كەسیكى تریش هاتنه
 نێو تهویله و كا و كۆنه په پۆیان ئاگر دا و هیچیان بۆ نهكرا.»
 ئىسلام گوتى: «ئەسپ كه نهساغ كهوت، دهبی له عارهبانەى بیهستی و
 بیبهیه دهشت و سارا.»
 مهشدهى روقییه گوتى: «ئەسپهكهى من دەمى داچهقاوه و خوین له دەم و
 لچى دهنكى. له ئاویش زیاتر هیچیک ناخوا.»
 ئىسلام گوتى: «ئەدى خوین؟ بۆچی خوینی له دەم دئ؟»
 مهشدهى روقییه گوتى: «چ خوینیکیش! چرکهیهك لى نابری. ناتوانى
 کارىكى بۆ بکهى؟»
 ئىسلام گوتى: «بۆ ناتوانم، چاکیش دهتوانم.»
 مهشدهى روقییه به دەم پارانهوه گوتى: «مهشدهى ئىسلام، كهى ئەم کارەم
 بۆ دهکهى؟»
 ئىسلام گوتى: «هەر كاتیک حەزت لى بوو.»
 مهشدهى روقییه گوتى: «ئىستا جارێ قه رهبالغه، با سهرمان سووك بى،
 ئەوجا.» پى كهنى و له باسكى ئىسلامى كوتا و گوتى: «ئەوهیش مالى زاوا،
 گهشتین.»
 ئىسلام تارهكهى به سینگىیهوه نووساند، پهنجەى به تهلهكاندا هینا و

تتی چریکاند. ههراوهوریای ژنان هاته بهرگویی که خهریک بوون به قولکهی
بهر مائی زاوادا شوژر دهبوونهوه و ئیسلام مهشدهی شهفیعی بینی که
لؤکسیکی بهدهستهوه بوو و بههناسهپرکی بهرهو خهلهکهکه دههات.

۷

که میوانهکان رویشتن، ئیسلام و مهشدهی حهیدهر، بهفانووسهوه هاتن و به
پلیکانهکاندا ههلهگهپران و گهیشتنه ئهوه دهربیجهیهی له بنمیچی ژوورهکهدا
ههلهگهنرابوو. دهربیجهیان کردهوه و چوونه سهری. پشت پهنجهرهکان
نووتهک و تاریک بوو. مهشدهی حهیدهر دهربیجهی پهنا دیوارهکهی کردهوه.
ئیسلام تارهکهی له پهنا دیوار دانا و تهنهکهیهکی دایه دهست مهشدهی
حهیدهر که خهریک بوو له دهربیجهوه دهچووه ژووری، پاشان بهخویشی
چووه ژووری. مهشدهی حهیدهر فانووسهکهی لهسهه رهفهی پهنا کووپهکه
دانا، پاشان چووه سهروهه و دهرکهی کووپهکهی کردهوه و دهفرهکهی
ههلهگرت و دهستی کرد بهپرکردنی تهنهکه بهتالهکه.

ئیسلام گوتی: «مهشدهی حهیدهر، پیویست ناکا پری کهی، کهس ئیدی
نایخواتهوه.»

مهشدهی حهیدهر گوتی: «چۆن کهس نایخواتهوه؟ ئهمن دهخۆمهوه،
ئهتۆیش دهخۆیهوه، شاتهقیش دهخواتهوه.»

ئیسلام گوتی: «شاتهقییان برده مائی جیرانان، ئیستا بو خۆی لئی
نوستوه.»

مهشدهی حهیدهر گوتی: «ئهدی ئهتو؟ خو ئهتو نهنوستووی!»

ئیسلام گوتی: «ئهمن و تو ههه لیره دهیخۆینهوه، پاشانیش دهچینهوه
خواری.»

مهشدهی حهیدهر گوتی: «ههه لیره دهیخۆینهوه، ههه دهچینه خواری و

لهوئيش دهیخۆینهوه. «دهفرهكهی پر كرد و لهو سهروهه دایه دهست ئیسلام. ئیسلام دانیشته. مهشدهی ههیدهر گوتی: «دهفرهكهه ویده...»

ئیسلام گوتی: «راوهسته، ئەمن ناتوانم به یهك فر ههمووی بخۆمهوه. ئیره پهنایهکی خۆش و بیدهنگه.»

مهشدهی ههیدهر گوتی: «هیندهت نه راند، سهری خۆیشت برد.»

ئیسلام گوتی: «شاتهقی پیمی گوتبوو. ئیستا دهخۆمهوه و دیمهوه سهر خۆم.» دهفرهكهی هه لێنا، خواردیهوه و دایهوه دهست مهشدهی ههیدهر و گوتی: «بیخۆوه، بیخۆوه با برۆین!»

مهشدهی ههیدهر گوتی: «من بۆ خۆم لیره دهمینمهوه و قهت قهت نایه مهوه خوارێ.»

ئیسلام گوتی: «ئەمن دهروم.»

مهشدهی ههیدهر گوتی: «ئادی، ئەتۆ زۆرت ههز له نینو ژنانه، وا نییه؟ باشه. ئیستا فریکی لی بده، دهزانی خواردنهوه له مسهره سهه قات خۆشتره؟»

ئیسلام گوتی: «ئاگات له خۆ بی. دهنه دهكهوییه ناو کوویه و دهخنکی.»

مهشدهی ههیدهر پی کهنی و گوتی: «باشتر.»

ئیسلام هیچی نهگوت و به پلیکانهکاندا داگهرا. مال چۆل بوو و خۆیییهکان لیره و لهوئ دههاتن و دهچوون. دایکی مهشدهی شهفیع خۆی گرمۆله کردبوو و لهسهه سندوو قیک خهوتبوو.

ئیسلام که تارهکهی له بنههنگلدا بوو، له پلیکانه دارینهکانی بهرپهنجهرهوه چوووه نیو ههوشه و لهسهه کوته داریک دانیشته. که دهنگی تارهکهی بهرز بووهوه، ژوور و پهنجهره و چراکان به بهرچاوهکانیدا، کهوتنه هه لپه رین.

که دهنگی تاره‌که‌ی ئیسلام به‌رز بووه‌وه، مه‌شه‌دی روقیییه به پلیکانه دارینه‌کانی به‌ریه‌نجه‌ردها داگه‌را و به ئیسلامی گوت: «مه‌شه‌دی ئیسلام!»

ئیسلام گوتی: «چییه؟»

مه‌شه‌دی روقیییه گوتی: «ئه‌وه لیت ده‌گه‌پام.»

ئیسلام گوتی: «له‌من؟»

مه‌شه‌دی روقیییه گوتی: «ئادی، سه‌رم به‌هه‌موو جیییه‌کدا کرد.»

ئیسلام گوتی: «خۆ من لیره‌بووم.»

مه‌شه‌دی روقیییه گوتی: «ئادی، ده‌لیم ئیستا با بچین ئه‌سپه‌که‌م ببینه.»

ئیسلام گوتی: «ئیستا شه‌وه و دنیا تاریکه، هیچ نابینرئ.»

مه‌شه‌دی روقیییه گوتی: «چرایه‌کی ده‌به‌ین. ئیستا که‌سی لی نییه، سه‌به‌ینی سه‌رله‌نوئ ده‌بیته‌وه هه‌را و تۆیش له‌بیرت ده‌چیته‌وه.»

ئیسلام هیچی نه‌گوت و هه‌ستایه سه‌رپی. تاره‌که‌ی له‌په‌نا کوته‌داره‌که دانا. مه‌شه‌دی روقیییه رۆیشت و فانوۆسه‌که‌ی له‌متبه‌خ هینا و به‌نه‌ردیوانیکدا هه‌لگه‌پان و گه‌یشتنه سه‌ربان.

ئیسلام گوتی: «بو هاتینه ئیره؟ ئه‌دی ناچینه ماله‌که‌ت؟»

مه‌شه‌دی روقیییه گوتی: «ئه‌تۆ بیره‌دا وهره و هه‌قت نه‌بی.»

به‌سه‌ربانی ته‌ویله‌دا تپه‌رین و گه‌یشتنه سه‌ربانی ماله‌که‌ی مامه زه‌ینه‌ل. مه‌شه‌دی روقیییه فتیله‌ی فانوۆسه‌که‌ی داگرت و خۆی هه‌لدایه نیو چواردیوارییه‌که‌وه. ئیسلامیش خۆی هه‌لدا. مه‌شه‌دی روقیییه فانوۆسه‌که‌ی له‌په‌نا دیوار دانا و ده‌ربجیه‌ی بن دیواری کرده‌وه. پروناکایییه‌کی سوور ده‌رکه‌وت. ئیسلام سه‌ری برده ژوورئ. ته‌ویله‌یه‌کی گه‌وره بوو و فانوۆسیکیشیان به‌کاریته‌یه‌که‌وه هه‌لواسیبوو. سی مانگا، سه‌ریان له‌کادین

نابوو و تهلیسیکی بهتالیشیان وهکو که لاکیک به کۆلهکهی نیوهندی تهویلهکهوه ههلواسیبوو. ئەسپیکی لهپیش، بی ئەوهی بجوولیتتهوه، پراوهستابوو و سهری شوپ کردبووهوه. مهشدهی روقییه دانهوی و سهری بهههمان دهریجهدا برده ژوورئ. بانگی ئەسپهکهی کرد و ئەسپهکه هاته پیشهوه و له بهردهمیان پراوهستا. ئیسلام ههردوو گوپی ئەسپهکهی گرت و سهری کیشایه دهرئ. ئەسپهکه چاوی داخرا بوون و خویناویکی خهستیش له زاریهوه دهتکا.

مهشدهی روقییه گوتی: «دهیبینی؟»

ئیسلام فرمیسکهکانی ئەسپهکهی بهدهست پاک کردهوه و گوتی: «جا مستیک خۆلم بۆ بیتنه.»

مهشدهی روقییه ههلسا و مستیک خۆلی له سووچهکهی تری بانهوه هینا و رۆی کرده بهردهمی ئیسلام.

ئیسلام چارشپوهکهی له مهشدهی روقییه وهرگرت، له مهچهکی خۆی هالاند و زاری ئەسپهکهی کردهوه و مشتی خسته نیوان شهویلگهکانی. مهشدهی روقییه فانۆسهکهی ههلینا، قورگی نووتهکی ئەسپهکه، رووناک بووهوه. ئیسلام بهدهستی راست، خۆلهکهی ههلگرت و ههلی دایه نیو زاری ئەسپهکه. ئەسپهکه چاوی لیک نا و زاری ههروا به داچهقاوی هیشتهوه. ئیسلام مشتیکی خۆلی تری پزاند هه چاله تاریکهکهی قورگی ئەسپهکه و مهچهکی له دهمی دهرکیشا. ئەسپهکه چهند ههنگاوێک کشایه دواوه و کۆکهیهکی کرد. مانگاگان سهریان له کادینهکان دهرهینا و له ئەسپهکهیان روانی.

مهشدهی روقییه گوتی: «هیچت بۆ دهرکهوت؟»

ئیسلام گوتی: «ئیدی چاک بووهوه. زهروو به قورگییهوه نووسابوون و ههموومان تهروتوونا کردن. ئیدی خوینی له دم نایه.»

مهشدهی روقییه دهریجهدا خهست. ئیسلام چارشپوهکهی روقییهی له

مهچهکی چهپی خۆی کردهوه و فری پی دایه بهرپی. که هه لساپه وه، سی نسی
خۆیان له سهه دیواره که دزییه وه و له قاقای پیکه نینیان دا.
مه شه دی روقیه زنده قی چوو و به ترسه وه گوتی: «کی بوو؟»
ئیسلام گوتی: «کوره کهی مه شه دی سه فه ر و سه یدا واییه کان.»

۹

ئیسلام دانهوی و سه ری له کلاورژنه ی بانه وه برده ژووری و له سه ره خو
گوتی: «مه شه دی چه یده ر؟»
هیچ کهس وه لای مه نه دایه وه.
ئیسلام دیسان گوتی: «مه شه دی چه یده ر.»
تیشکی فانۆس، لایه کی کوپه که و پیلکه ی نه ر دیوانی رووناک کرد بوو.
ئیسلام گوتی: «مه شه دی چه یده ر، ئه وه بۆ جوابم ناده یه وه؟ نه کا چوو بیته
خواری؟»
دهنگی مه شه دی چه یده ر هات و گوتی: «چیت دهوی؟» خۆی خزنده لای
پلیکانه کان. تیشکی فانۆس که وته سه ر ده موچاوی.
ئیسلام گوتی: «ده مبینی؟»
مه شه دی چه یده ر گوتی: «به ته ما نی بییه ژووری؟»
ئیسلام گوتی: «ده مه وی شتیکت پی بلیم.»
مه شه دی چه یده ر گوتی: «ده ته وی چیم پی بلپی؟»
ئیسلام گوتی: «من سه بینه ی ده رۆمه وه. به ر له وه ی هه تاو هه لپی، ده رۆم.»
مه شه دی چه یده ر گوتی: «چی بووه؟ کهس هیچی پی گوتووی؟ کهس
ناره ته تی کردووی؟ ماندوو بووی؟»
ئیسلام گوتی: «من ئیدی نامینه وه، ده رۆم.»
مه شه دی چه یده ر گوتی: «جاری راوه سته بزانه چی بووه؟»

ئىسلام گوتى: «جارى بۆم تىكە و ھەلى بىنە.»

مەشەدى ھەيدەر دەفرىكى تى کرد و ھىدى ھىدى بە پليكانەکاندا ھەلگەرا. پىيەكى لەسەر زاركى كووپەكە دانا و دەستى چەپىشى بە لىۋارىيە ھە گرت و دەفرەى لە زاركى كووپە ھەلينا.

۱۰.

كە ئىسلام گەيشتە ھە سەر ھەوز، چەقى نيوەرۆ بوو. گوند چۆل بوو و سىيەرى چەند گەوالە ھەورىك، كەوتبۇنە سەر ئاوى ھەوزەكە. ئىسلام لە عارەبانەكەى دابەزى. تارەكەى لەسەر عارەبانەكەى دانا و لەسەر تاتەشۆرە رەشەكە دانىشت. خوشكى عەباس، كە لەسەر كانى بوو، رۆيشت و ئىسماعىلى دەنگ دا. ئىسماعىل و بزە رەشەكەى، ھاتنە دەرى و چوونە لای ئىسلام. مەشەدى سەفەر سەرى لە كىلاورۆژنەى بانە ھەنایە دەرى، تاويك لەو ناوہى روانى و چاوى بە ئىسلام كەوت كە لەسەر تاتەشۆرە رەشەكە دانىشتو ھە سەرى خستوو ھە نىۋان ھەردو ھەپى.

ئىسماعىل بەدەنگىكى بەرز گوتى: «ھۆ... مەشەدى ئىسلام!»

ئىسلام ئاۋرى دايە ھە. بزە رەشە، ئەو پنچكە گىايەى ھەلكەند كە لەبن تاتەشۆرەكە ھە رسكا بوو و قووتى دا.

ئىسماعىل گوتى: «زوو گەرايە ھە مەشەدى ئىسلام!»

ئىسلام گوتى: «دەنگوباسى بەيەل چىيە؟»

ئىسماعىل گوتى: «ھىچ باسودەنگىك نىيە.»

ئىسلام گوتى: «كوئخا چۆنە؟»

ئىسماعىل گوتى: «ھەر ھەكو دوئىتيە.»

ئىسلام گوتى: «دانىشە و سەبىلەكەيشت دەرىبىنە.»

ئىسماعىل دانىشت. سەبىلە و كىسە تووتنەكەى دەرھىنان.

ئیسلام گوتی: «ئەو کى ئەو بەردانەى فریڭ داووتە سەربانى مائەكەم؟»
ئیسماعیل گوتی: «ئەمن نازانم.»
ئیسلام گوتی: «هەبى و نەبى ئیشى نامەردیکە.»
ئیسماعیل گوتی: «کیتھان نامەرد؟»
ئیسلام گوتی: «چاکی دەناسم.» سەیری بانەکانى بەیەلى کرد و کەللىە
مەشەدى سەفەر وەکو کۆولەکەپەک لە سەربانەکەپانەو دەهاتە بەرچاوی.
ئیسماعیل گوتی: «تەماشای کوڭ دەکەى؟»
ئیسلام وەلامى نەدایەو، دەستی درىژ کرد و سەبیلەکەى ئیسماعیلى
وەرگرت.

۱۱

کە ئیسلام لە خەو هەلسا، خۆرەتاو لە کلاورۆژنەى پاشخانەو هاتبوو
ژوورئى. بزنە رەشە رۆیشتبوو بەرپەنجەرە و لە دەرهوہى دەروانى. ئیسلام
هەستا و دانیشت. بەجلوبەرگ و کلاوہوہ خەوتبوو.
غەلبەغەلبى ژنان لەسەر حەوزەکەو دەهاتە بەرگوڭ. ئیسلام هەستا و لە
کونەکەى پاشخانەوہو، لە چۆلايیەکەى پشت مائەکەى و ئەسپەکەى روانى
کە لە درەختیکى وشكى بەستبوو. ئەسپەکەى لەبەر سىبەر بوو و سەرى
شۆر کردبووہو و خویناویکى خەست لە زاریەو دەتکا. ئیسلام بەخۆى
گوت: «نەکا بەلایەکى بەسەر هاتبى، خۆ لە سەیداوا ئاوى نەخواردەو؟»
جامۆلکەيەکى هەلگرت و چووہ ژوورئى، پەنجەرەى کردەوہ و هاتە دەرى.
ژنەکان لەسەر حەوز خەریکى قاپ و جلشۆردن بوون. هەر چاویان بە
ئیسلام کەوت، دەنگیان نەما و رایان کردە نىو کۆلانەکان. ئیسلام واقورماو،
تەماشای کردن و هاتە سەر حەوز، دانەوى و خۆى لە ئاودا بینى. پاشان
جامۆلکەى پىر کرد و چووہ پشت مائەکەى خۆى. دەرکە بەردینەکەى لادا و

چووه دهري. ئەسپهكهه ئاورىكى دايهوه و تهماشاي ئىسلامى كرد. ئىسلام جامۆلكهه له بهردهمى ئەسپهكهه راگرت. ئەسپهكهه ئاوى نهخواردوهوه. ئىسلام ئاوهكهه ريشته بهرپىي و جامۆلكهه تووردايه لاي ديوارهكهه. سهري ئەسپهكهه هه لينا و له چاوهكانى روانى. سىبهري پياويك ديار كهوت و دهنگى كزى پياويكى تر له سهربانى دراوسپوه گوتى: «خهريكه چى دهكا؟»
 دهنگى تر وه لامي دايهوه: «له كن ئەسپهكهه راوهستاوه.»
 دهنگى سىبهم گوتى: «سه داسهد بير لهوه دهكاتوه عارهبانكهه بىنى و بچيته سهيداوا.»
 دهنگى دووهم گوتى: «كهواته مهشهدى جهعفر راست دهكا.»
 ئىسلام سهري هه لينا، چهند چاويك له كوني پلووسكى دراوسپهكهه، لىيان دهروانى.

۱۲

ئىسلام له پشت پهنجهره و له تاريكيدا دانىشتبوو. له تىك مانگهشهوه، كهوتبووه نيو پاشخانى مالهكهه. دهنگى پاپاخ له دهروهوى بهيهلهوه دههاته بهرگوى. له پهنا حهوزيش، چهند كهسيك پياسهيان دهكرد. ئىسلام دانهوى و لىيانى روانى. مهشهدى بابو و ئىسماعيل و كورهكهه مهشهدى سهفهري بىنى خهريكن پياسه دهكن و سرتهسرتيانه و پى دهكهن.

۱۳

بهيانى زوو، مهشهدى بابو هاته لاي ئىسلام كه خهريكى تهگههكانى عارهبانكهه بوو.
 مهشهدى بابو گوتى: «مهشهدى ئىسلام، دهمويست شتىكت پى بللم.»
 ئىسلام گوتى: «دهتهوى چيم پى بللى؟»

مهشەدى بابە گوتى: «دەزانی له بهیەل دەنگۆیهک هەیه؟»
 ئیسلام گوتى: «دەنگۆی چی؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «کە تۆ بەتەما بووی بۆ خۆت له سەیداوا ژنیک بینی.»
 ئیسلام گوتى: «من بەتەما نەبووم بۆ خۆم ژنیک بینم، ئەگەر ئەو
 تەمایەشم هەبا، خۆ گوناھم نەدەکرد؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «دەلێن تۆ و مهشەدى روقیبەیان له سەربانیک بینووه
 کە له باوەشى یەکتريدا نوستون.»
 ئیسلام گوتى: «کى دەیگوت؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «دوینى شەوی له گۆرەپانەکەى پشت مالى مهشەدى
 سەفەر خری بووبوونەوه و کورەکەى مهشەدى سەفەریش هاتیوو و لەسەر
 کەڵەدارەکان راوەستابوو. ئەو دەیگێراییهوه کە چۆن چۆنى لهگەڵ
 سەیداوایبیەکان هاتوون و تۆیان لەسەر بانى تەویلهیهک بینووه کە لهگەڵ
 مهشەدى روقیبەدا و له باوەشى یەکتريدا نووستون.»
 ئیسلام گوتى: «بەیهلییهکان چیان گوت؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «ئەوانیش برۆیان کردبوو.»
 ئیسلام گوتى: «ئەدى ئەتۆ؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «ئەمن؟ ئەمن برۆام نەکرد.»
 ئیسلام گوتى: «چیت گوت؟ چیت لهوان کرد؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «گوتم ئەم قسە و قسەلۆکانە فریان بەسەر مهشەدى
 ئیسلامەوه نییه.»
 ئیسلام گوتى: «چی تر؟»
 مهشەدى بابە گوتى: «پێم گوتن هەر کەسێک له پاشملە باسى ئیسلام
 بکا، له دەمی دەدم.»
 ئیسلام پى کەنى، هیچی نەگوت و خەریکی عارەبانەکەى خۆی بوو.

ئىوارە بوو و مەشەدى ئىسلام لە بياوان گەراپەو. عارەبانەكەى پىر لە وىنچە بوو و خۆيشى لەسەر وىنچەكان دانىشتبوو. كە گەيشتە لاي باخى ئاغا، لە عارەبانەكەى دابەزى و وىنچەكانى داگرت. ھەوا خەرىك بوو تارىك دادەھات كە لە كارەكەى بووھو.

ئىسلام لە دەورپەرى خۆى پروانى. مانگ، خۆلەمىشى و ھەلمساو، لەنىو لقاكانەو دەبىنرا. ئىسلام بە تەما بوو سواری عارەبانەكەى بىتەو كە پىاوئىكى غەوارە بەخۆى و عارەبانەكەى بچووكەو ھات و راوہستا، لە ئىسلامى پروانى و گوتى: «ناچىيە سەيداوا؟»

ئىسلام زەندەقى چوو و گوتى: «نا، ناچمە سەيداوا.»

كابراى غەوارە گوتى: «ئەدى دەچىيە كوئى؟»

ئىسلام گوتى: «دەچمەو مالاكەى خۆم.»

كابراى غەوارە گوتى: «مەچۆو مالاكەى خۆت، مەشەدى ئىسلام.»

ئىسلام گوتى: «ئەدى بچمە كوئى؟»

كابراى غەوارە گوتى: «باشترە بەيەل بەجى بىلى. ئەتۆ ئىدى ناتوانى لە

بەيەلدا سەرت ھەلئىنى.»

ئىسلام گوتى: «ئەتۆ لە كوئو دەپى؟»

كابراى غەوارە گوتى: «من خەرىك بووم بىرەدا تى دەپەرىم. ھىچ كارىكم

لە بەيەل نەبوو.» پاشان قامچىيەكەى ھەلئىنا و بەرى كەوت.

ئىسلام راوہستا و تەماشای كرد. كابراى غەوارە رۆيشت و لە تارىكىدا

ون بوو. لە دوورى دوورەو، دەنگى زەنگولەيەك دەبىسرا و نەدەبىسرا.

ئىسلام عارەبانەكەى لەپشت باخەكەى ئاغا بەرەلا كرد و پىگەى گوندى گرتە

بەر، لەوئىشەو بەرەو گۆرپانەكەى پشت مالى مەشەدى سەفەر رۆيشت.

پیاوه‌کان خړ بوووننه‌وه و دانیش‌تېوون. مه‌شده‌ی بابه چووېوه سهر
که‌له‌داره‌کان و خیرا خیرا قسه‌ی ده‌کرد و به‌یه‌لیه‌کان گوښان یو شل
کردبوو. فانوس‌یکې بچووک، پشت سهری مه‌شده‌ی بابه‌ی رووناک کردبوو.
ئیسلام خوی گه‌یاندې په‌نا دیوار و راوه‌ستا.

مه‌شده‌ی بابه‌ی گوتی: «پاشان له‌گه‌ل‌ه‌یدې ده‌چنه سهری، که دینه
خواری، پییه‌کانی ئیسلام ئیدی عه‌رزبان نه‌ده‌گرت.»
ده‌نگی کور‌ه‌که‌ی مه‌شده‌ی سه‌فه‌ر له‌پشت که‌له‌داره‌کانه‌وه هات و گوتی:
«مه‌شده‌ی هیدې نایه‌ته خواری، هر له‌وسه‌ره ده‌می‌نیت‌ه‌وه، به‌س ئیسلام
دینه خواری.»

مه‌شده‌ی بابه‌ی گوتی: «ئادی، به‌تاقی ته‌نیا دینه خواری و به‌دوای مه‌شده‌ی
روقییه‌دا سهر به‌ه‌موو کون و قوژبنیکدا ده‌کا و نایینیت‌ه‌وه. ده‌چی و
له‌سهر که‌له‌داریک دادنه‌ش، نار لی د‌دا و مه‌شده‌ی روقییه‌ش دینه لای.
پاشان هر‌دووکیان ه‌له‌ده‌ستن و ده‌چنه سهر بان. سه‌یداواییه‌کانیش
به‌دوایاندا ده‌چن، سهر له‌ئاخیر که ده‌یانیننه‌وه، ده‌بین له‌سهر بانی ته‌ویلن
و... ئادی، چارشپوه‌که‌ی مه‌شده‌ی روقییه‌ش که‌وتبووه لایه‌ک و ئه‌وی تریش
به‌خوتان ده‌زانن. سه‌یداواییه‌کان خه‌میان له ئابرووی به‌یهل خواردووه و بی
ده‌نگ و ه‌را، مه‌شده‌ی ئیسلام به‌ری ده‌که‌نه‌وه. پاش دوو سه‌عاتیش
مه‌شده‌ی ئیسلام دیت، خوی به‌نه‌ردیواندا شوږ ده‌کاته‌وه و یه‌ک به‌خوی به‌ر
ده‌بیت‌ه‌وه...»

ئیسلام گه‌رایه‌وه و هاته‌وه نیو کولان. ده‌نگی مه‌شده‌ی بابه له‌ دووره‌وه
ده‌بیسرا: «تا سببانی له‌و گور‌ه‌ی ده‌می‌نیت‌ه‌وه، پاشان که ده‌چنه‌وه لای،
ده‌بین رشاوته‌وه و نه‌ردیوانه‌که‌یش که‌وتووه‌ته سهر سینگ و ئه‌وانیش
وایان زانیوه...»

ئیسلام خیرا خیرا ه‌نگاوی ه‌لینا و هیچی تری نه‌بیست.

خۆر هیشتا دهرنه که وتبوو، ئیسلام تاره که ی هه لگرت و له گه ل بزنه ره شه که ی له مال دهر که وت. تاره که ی له تهنیشت تاته شو ره ره شه که دانا و به ره و مالی کوپخا رویشت. خۆی به سه ر دیواردا هه لدا یه نیو حه وشه و بیل و قازمه ی هه لگرتن و هاته ده ری. رویشت و دهستی به هه لکو لینی زه وییه که ی پیش ماله که ی خۆی کرد. که خاک و خۆلی ئاماده کرد، ئاوی هی نا و قورپکی خهستی لی دروست کرد. پاشان رویشت، په نجه ره ی کرده وه و له ژووره وه ی روانی. پیلایوی داکهندن و هه لی دانه سه ر ته گه ره و له ته کانی عاره بانه که ی، که شه وی رابردوو لیکی کرد بوونه وه و به سه ر په کتردا هه لی چنیبوون. ژوور تاریک بوو. هه ر دوینی شه وی دربیجه ی پاشخان و کلاور ژنه کانی کوپر کرد بوون. تاویک له ژووره که ی راما، پاشان په نجه ره ی پیوه دا و به قور که وته گیانی.

که خۆر دهر که وت، به یه لییه کان هاتن، له سه ر حه وزی گوند کو بوونه وه و له ئیسلامیان روانی که جلی تازییه باری له بهر بوو و ئاره قه ی ره شی دهر دا بوو و هیشتا هه ر خه ریک بوو. مه شه دی بابه که چاوی به ئیسلام که وت، به ئیسماعیلی گوت: «برۆ کن کوپخا و پیی بلّی هه ر ئیستا خۆی بگه یه نیته پیش ماله که ی ئیسلام.»

ئیسماعیل گوتی: «ئه دی کوپخا نه ساغ نییه؟»

مه شه دی بابه گوتی: «قه یناکا، مه شه دی ئیسلام به ته مایه به یه ل به جی بیلی.»

ئیسماعیل گوتی: «به راست ده یه وی برۆا؟» و گه راپه وه و رای کرده لای مالی کوپخا.

مه شه دی بابه به دهنگینی بهرز گوتی: «هۆ... مه شه دی ئیسلام!»

ئیسلام ئاورپکی دایه وه، له مه شه دی بابه ی روانی و هیچی نه گوت.

مهشەدى بابە ديسان بانگى كرد: «هۆ... هۆ... مهشەدى ئىسلام، هۆ...»
 بابەعلى كە سەرى لە دەربىجەى چواردىوارەكەيەو دەركىشابوو، گوتى:
 «ئەو چى دەكەى مهشەدى ئىسلام؟»
 نەنە فاتم بە ژنەكانى گوت: «مهشەدى ئىسلام خەرىكە مائەكەى بەقور
 دەگرى.»
 مهشەدى بابە گوتى: «هۆى مهشەدى ئىسلام! ئەو بە مائەكەت بەقور
 دەگرى؟»
 ئىسلام گوتى: «حەزم لىيە مائەكەم بەقور بگرم.»
 مهشەدى بابە گوتى: «هېچك قەوماو؟»
 ئىسلام گوتى: «هېچ نەقەوماو.»
 مهشەدى بابە گوتى: «ئاخر بۆ وا دەكەى؟ دەتەوئى بچىيە كىندەرى؟»
 ئىسلام گوتى: «مال ئى خۆمە، چۆنم حەز لى بى واى لى دەكەم و هەر
 كوئىيەكىشم پى خۆش بى، دەجم.»
 مهشەدى بابە گوتى: «شتىك قەوماو؟ كەس هېچى گوتووه؟»
 ئىسلام وەلامى نەدايەو. كارەكەى تەواو كرد و هاتە خوارى. كون و
 كەلەبەر و پەنجەرە و دەربىجەكانى بەقور گرتبوو. خانووەكەى لە گومبەزىك
 دەچوو كە لە زەوييەو هەلتۆقييى. رۆيشت و ئەسپەكەى لە حەوشەى پشت
 مائەو هينا و بەرەلاى كرده لای حەوزەكە. بزە رەشەيش، كە راوەستابوو و
 تەماشای خەلكەكەى دەكرد، چوو لای ئەسپەكە. ئىسلام بەرەو تاتەشۆرە
 رەشەكە رۆيشت و قايشى تارەكەى لە شان كرد. كوئىخا بە دارشەقەكانىو
 دەركەوت. كوئىخا دەموچاوى هەلمسابوو و پتییە ئالماوكاوييەكانى بە ئەستەم
 هەلدىنا.
 ئىسلام گوتى: «كوئىخا، ئەو دەهاتم بتبينم، تۆ بۆ هاتى؟»
 كوئىخا بەترسەو گوتى: «بەتەماى كوئى مهشەدى ئىسلام؟»

ئىسلام گوتى: «دەبى برۆم. بەيەل ئىدى جىي من نىيە.»
كوپخا گوتى: «تۆ نابى برۆى مەشەدى ئىسلام، ئەمن ھىندەم پى نەماوہ.
ئەورۆ نا سبەينى دەرۆم و بەجىتان دىلم. مەگەر ناتەوئى كفن و دىنم كەى؟»
ئىسلام گوتى: «من حەز ناكەم برۆم، بەلام واى لى ھاتووہ ئىدى دەبى
برۆم.»

كوپخا گوتى: «چى قەوماوہ؟ كەسىك كاريكى كردووہ؟ ئەگەر واىە بللى
بزانم كى چى كردووہ؟»
بەيەلىيەكان كە لە كوپخا و ئىسلام كۆ بووبوونەوہ، ھىچيان نەگوت.
كوپخا گوتى: «مەشەدى ئىسلام، ئەتۆ برۆى كەس ئىدى ھىچى پى ناكريئ.
ئاخر بۆ دەرۆى؟»
ئىسلام گوتى: «لەم خەلكە بېرسە. كە من رۆيشتم، بۆ خوت لە مەشەدى
بابە بېرسە.»

بەيەلىيەكان يەكدەنگ گوتيان: «مەرۆ مەشەدى ئىسلام، مەرۆ.»
ئىسلام گوتى: «نەرۆم تا ھەموو رۆژ سەروسەكوتتان بىنم و گويم لە
قسەكانتان بى؟ دوئىنتان لە بىر چوو؟»

كوپخا گريا و گوتى: «ئاخر چى قەوماوہ؟ بۆ ھىچم پى نالين؟»
ئىسلام چووہ پيشەوہ و كوپخاى لە باوہش گرت، نىوچەوانى ماچ كرد و
گەرايەوہ. بى ئەوہى ھىچىك بللى، بەرەو خەلكەكە رۆيشت. خەلك كشانە
دواوہ. ئىسلام مى جادەى گرتە بەر. خەلك لىيان روانى. كوپخا لەسەر
خاك و خۆلەكە دانىشت و بەدەنگىكى نووساوەوہ گوتى: «ئەوہ چىتان بەسەر
ھىنا؟ ھا... چ بەلايەكتان بەسەرى ھىنا؟» و ھۆر ھۆر گريا.

مەشەدى بابە گوتى: «ئەمن نازانم. ئەمن ئاگام لە ھىچ نىيە.»
پاچ و بزەنە رەشەكەى ئىسلام لە گۆرەپانەكەى پشت مالى مەشەدى
سەفەر دەرکەوتن و ھاتنە پيشەوہ. بەنىو خەلكدا تىپەرىن و چەند ھەنگاويك

به‌دوای ئیسلامدا رۆیشتن، پاشان راوهستان و چاویان له رۆیشتنی ئیسلام
بری. ئەسپه‌که‌ی ئیسلامیش سه‌ری داخستبوو و چوو له لای داربیه‌که، به
چاوی نیوه کراوهوه له به‌رپیتی خۆی روانی، زمانه وشک و گه‌وره‌که‌ی
ده‌ره‌ینا و تاته‌شۆره‌ ره‌شه‌که‌ی لسته‌وه. خویینی مه‌ییو له سووچی
لێوه‌کانیه‌وه ده‌تکا.

۱۶

دوای سی رۆژ، سه‌رله ئیواره بوو و ئاسمان ره‌ش و هه‌وراوی بوو. ئیسلام
تاره‌که‌ی له بنه‌نگل نابوو و به شوسته‌کانی شاردا ده‌خولایه‌وه. تاری لێ
ده‌دا و گۆزانیی ده‌گوت. خه‌لک که له به‌رامبه‌ریه‌وه ده‌هاتن، خۆیان لاده‌دا،
پاشان راده‌وه‌ستان و له کراسه‌ ره‌ش و سازه‌ سه‌یروسه‌مه‌ره‌که‌یان
ده‌روانی. گوئیان له گۆزانییه‌که‌ی ده‌گرت و پێ ده‌که‌نین و پارهیان بۆ
هه‌لده‌دا.

ئیسلام له شه‌قامی‌که‌وه به‌ره‌و شه‌قامی‌کی تر ده‌رۆیشت و کۆمه‌له
خه‌لکی به‌دوای خۆیدا ده‌کیشا.
مه‌شه‌دی ئیسلام تاری لێ ده‌دا. منداڵه‌کان پێ ده‌که‌نین و گه‌وره‌کانیش به
سه‌رسوڕمانه‌وه لێیان ده‌روانی.

۱۷

له دووره‌وه ده‌نگی تاریکی ته‌نیا و قاقای پیکه‌نینی کۆمه‌له خه‌لکیک
ده‌بیسرا، که هیدی هیدی نزیك ده‌بوونه‌وه. نه‌خۆشه‌کان له پشت نه‌رده‌کانی
نه‌خۆشخانه کۆ بووبوونه‌وه و سه‌ره‌تاتکییان ده‌کرد به‌شکم تارژنه‌که‌ بیه‌ین.
گۆزانییه ئاشناکه نزیك و نزیکتر ده‌بووه‌وه و دارکاژه به‌رزه‌کانی
نه‌خۆشخانه‌یش بێ هیچ جووله‌یه‌ک راوه‌ستابوون.

دوای سى پوژ دهمدهمى نيواره كه ناسمان رهش و ههراوى و شيدار بوو،
مهشدهى روقيهه و مهشدهى حهيدر و دوو گهنجى سهيداوايى بهخويان و
دوو ئهسپهوه هاتنه نيو بهيهل.

مهشدهى بابيه كه سهري له كلاوروزنهى بانهكهيهوه دهركيشابوو، چاوى
لييان بوو كه هاتن و له پنا ههوزهكه راوهستان. هيچ كهس له ناوه نهبوو.
بزنه رهشهكهى نيسلام، لهپيش پهنجهره به قورگيراوهكه دانيشتبوو و
وههوزى دهدا.

مهشدهى بابيه بهدهنگيكي بهرز گوتى: «هۆ...هۆى... سهيداواييهكان، له
كهسيك دهگهريين؟»

سهيداواييهكان ئاورپان دايهوه و مهشدهى بابيهيان نهبينى. مهشدهى بابيه
كلاوهكهى له سهه نا و هاته دهري. چهند ژن و پياويكى بهيهليش هاتنه
دهري و لتيان خر بوونهوه. ئهسپهكان بهرهو ههوز رويشتن و لموزيان خسته
ئاوهكهوه.

كورپهكهى مهشدهى سهفهه گوتى: «بو ئيشيك هاتوون؟»

سهيداواييهكهى يهكهه گوتى: «له مهشدهى نيسلام دهگهريين.»

كورپهكهى مهشدهى سهفهه گوتى: «چ ئيشتان پييهتى؟»

سهيداواييهكهى دووهم گوتى: «ئيشمان پييهتى.»

كورپهكهى مهشدهى سهفهه هيمايهكى بو مهشدهى روقيهه كرد، چاويكى

داگرت و لهسهههخو گوتى: «ئوه ئيشى پييهتى؟»

مهشدهى روقيهه ئاورپيكي لي دايهوه، گرژ ليى روانى و گوتى: «ئادى،

ئهمن كارم پييهتى. تو ههقت چيهه؟»

مهشدهى بابيه كه زانى بو لاي كى هاتوون، گوتى: «مهشدهى نيسلام

چووته شار،»

مهشدهى حهيدەر گوتى: «چووته شار؟ كهى دهگه رپتهوه؟»
مهشدهى بابە گوتى: «كەس نازانى كەى دهگه رپتهوه. لهوانهشه هەر
نهگه رپتهوه، خوا دهزانى.»

مهشدهى روقيبه گوتى: «نهىگوت كهى دپتهوه؟»
مهشدهى بابە گوتى: «ئەمن نازانم، كەس نازانى، مالهكهيشى هووتانى!
به قورى گرتوو و رويشتوو.»

مهشدهى روقيبه به مهشدهى حهيدهرى گوت: «چى بكهين؟»
هەردووکیان گەرانەوه و لە مالهكهى ئيسلام و بزنه رهشهكهيان روانى.
مهشدهى بابە گوتى: «هيجيک قهوماوه؟»
مهشدهى حهيدەر وهلامى نهدايهوه.

مهشدهى روقيبه به رهو ئهسپهكان روپشت و دهستى لهسهه پشتمى
يهکيکيان دانا و بهدەنگيکى بەرز گوتى: «نازانم چييان لى بکەم؟» گهرايهوه
و ديسان له خانووکههه ئيسلامى روانى.

مهشدهى بابە و كورپهكهه مهشدهى سهفهه چووته پيشهوه، له
ئهسپهكانيان روانى كه پييان ليك كردبووهوه و لموزيان خستبووه
حهوزهكهوه. زارى هەردووکیان نيوهکراوه بوو، دهلهمه خوینی مهییوی
ئهرخهوانى له قورگيانهوه ههلهقوولا و دهبوو به كهف و دهتکايه نيوههوز و
لهنيو ئاوهکههه گيانيان دهگرت، رپک وهکو بوقى ورد و درشت، كه له
زيراييکى تهسک و تاريکهوه رزگاريان بووي و گهپشتبنه ههوزيکى پراوپر
له قور و ليتاو.

پیرست

7	چیرۆکی یه‌که‌م
31	چیرۆکی دووهم
63	چیرۆکی سێیه‌م
105	چیرۆکی چوارهم
139	چیرۆکی پێنجهم
169	چیرۆکی شه‌شه‌م
193	چیرۆکی هه‌وته‌م
215	چیرۆکی هه‌شته‌م